

16

石踏一榮

ICHIEI ISHIBUMI

ハイスクール DxD

課外授業のデューオーカー

ファンタジア文庫

High School DxD

Ichiei Ishibumi

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

- Minh Hoạ
- Life 0
- Life 1 - Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí, tới Romania nào!
- Life 2 - Nguồn gốc của Bóng Tối
- Life 3 - Hãy cùng mình ngắm ánh nắng nào
- Life 4 - Rizevim Livan Lucifer
- Gasper Balor
- Life DxD
- New Life
- True Longinus

16

石踏一榮

ICHIIEI ISHIBUMI

ハイスクール デューパーズ

課外授業のデューパー

ファンタジア文庫

石踏一榮

●いしぶみいちえい

1981年生まれ。生粋の千葉県民。
おかげさまでハイスクールD×Dが
連載五周年を迎えることができました。
あっという間の五年間でありま
したが、いろんなことも起こりまし
た。私個人としてはファンの皆さま
をはじめ、様々な方々に助いでき
たのが、とても光栄でした。また物
語は続きますので気を抜かず突き進
みたいのです。

イラスト：みやま零
カバーデザイン：元良忠和

ファンタジア文庫

F 石踏一榮

天井の魔方阵から
何かが通り過ぎていき
降ってくる。
ドスンという床に落ちる
音と共に「きやつ」という
かわいい女の子の声。

見れば、
着地に失敗した
エルメンヒルデが
腰を手で
さすっていた。

16

石踏一榮

ICHIEI ISHIBUMI

ハイスクール ロ×ロ

課外授業のデューオーカー

ファンタジア文庫

9784047129122

1920193006407

ISBN978-4-04-712912-2

C0193 ¥640E

定価：本体640円（税別）

KADOKAWA

ハイスクールD×D16

課外授業のデウォーカー

ヴァンパイアの王国でクーデターが起こり、リアスと連絡が取れなくなった!? 俺たちオカルト研究部は一路ルーマニアへ。その地では《聖杯》に魅入られたヴァレリーが、俺たちを待っていた。恩人の変わり果てた姿に、愕然とするギヤスパー。「僕は……僕はヴァレリーを救いたい!」

ギヤスパーの切なる願いに立ち上がった俺たちの前に、一人の男が立ちふさがる。ヤツの名はリゼヴィム——。リゼヴィム・リヴァン・ルシファー。ヤツは俺たちの本当の敵。

悪魔な学園ラブコメバトルファンタジー、今回はいつになくドシリアス!?——ないないない!

ファンタジア文庫

ハイスクールD×D1 旧校舎のディアボロス
ハイスクールD×D2 戦闘校舎のフェニックス
ハイスクールD×D3 月光校庭のエクスカリバー
ハイスクールD×D4 停止教室のヴァンパイア
ハイスクールD×D5 冥界合宿のヘルキャット
ハイスクールD×D6 体育館裏のホーリー
ハイスクールD×D7 放課後のラグナロク
ハイスクールD×D8 アクマのおしごと
ハイスクールD×D9 修学旅行はバンデモニウム
ハイスクールD×D10 学園祭のライオンハート
ハイスクールD×D11 連絡試験とウロボロス
ハイスクールD×D12 補習授業のヒーローズ
ハイスクールD×D13 イッセー SOS
ハイスクールD×D14 進路指導のウィザード
ハイスクールD×D15 砲だまりのダークナイト
ハイスクールD×D16 課外授業のデウォーカー

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Life 0

Nhà Hyoudou vừa trải qua một cuộc tu sửa và trở thành một dinh thự xa hoa với sáu lầu ở trên và ba lầu dưới hầm.

Ờ mà vì mỗi tầng có nhiều phòng nên dù có thêm người đến ở đi nữa thì cảm giác trống trải vẫn còn đó.

Tôi- Hyoudou Issei đã bị “bắt cóc” vào 1 trong những căn phòng đó!

Trong căn phòng hầu như chẳng có gì này, người đang đứng trước chiếc laptop được đặt gọn gàng trên sàn nhà là Xenovia.

Mọi thứ đều ổn cho đến khi Asia và Irina mời tôi đến căn phòng này bằng câu nói “Cậu có thể đến chỗ bọn mình một chút được không?”, nhưng lại khóa cửa ngay khi tôi vừa đặt chân vào và nhốt tôi lại trong đây.

Mặc kệ biểu hiện có phần cảm thấy tội lỗi của Irina và Asia, Xenovia nói với tôi:

“Ise này, rất vui vì cậu đã tới. Mình có thứ muốn cho cậu xem lúc này đây.”

“Cậu muốn cho mình xem thứ gì đó á....?”

Trong khi còn đang cảm thấy ngờ vực, tôi đã thử hỏi.

Không rõ tại sao nhưng mà vì vài lí do nào đó mà đôi mắt của Xenovia đang sáng rực cả lên. Tôi đành bất lực sẵn sàng cho mọi chuyện tiếp diễn vì Xenovia thường mang đến những thứ chẳng tốt đẹp gì mỗi khi cậu ấy tỏ vẻ thế này.

Xenovia gật đầu thêm lần nữa và lấy ra vật mà cậu ấy đang giấu đằng sau lưng.

Một cái hộp chứa game à.

“Yeah, mình đã tự mua “eroge” sau khi đã hỏi qua Kiryuu đấy.”

Bìa của cái game mà Xenovia đang cầm.... có hình ảnh một cô gái

dâm dăng đang bị đẩy về phía trước! Đù, nhìn kiểu nào thì đây đúng là “eroge” hàng thật giá thật rồi!

Xenovia đưa cho tôi xem bằng một cử chỉ vô cùng sôi nổi.

“Và tên của game này là “The Fallen Angel Sisters~Within the Boundary of Faith and Lust~”! (Sự sa ngã của các nàng sơ ~ Ranh giới giữa niềm tin và dục vọng) Đúng như hàm ý của tiêu đề, rõ ràng đây là một bộ “eroge” có liên quan đến việc làm vậy bản những cô sơ thuần khiết rồi. Geez, đây là lí do mà Nhật Bản là nước vô đạo đấy. Sơ là những người hầu cận của Chúa mà chúng ta nên kính trọng.”

Lần này thì cậu ấy đang bộc lộ hết sự bất mãn của mình với nước Nhật trong khi vẫn đang nhìn vào phần bìa.

Tôi hỏi cậu ấy trong khi kếp hờ mắt lại.

“...M-Mình hiểu rồi.... Vậy, tại sao mình lại bị kéo vào căn phòng này và phải xem thứ như thế này vậy? Cậu định chơi cái này với mọi người sao....?”

Cũng chẳng thể trách được nếu đó là kết luận cuối cùng mà tôi có thể nghĩ ra.

Trước đó thì các cô gái sẽ chơi bộ eroge mà Xenovia, Asia và cả Irina mua về; là một thằng đàn ông, sao mà tôi có thể chịu đựng được chứ...

Kể cả trước đó nữa—

“Này, Ise. Ý cậu là gì vậy?”

“Ara Ara, trời ơi Ise-kun, vậy là em có hứng thú với những thứ như thế này à.”

“Kyaa!....Ise-san, vậy là cậu cũng đang thèm khát những thứ như thế này á!”

“Yeah, thứ này thực sự sẽ có ích đây. Vậy ra để sinh em bé cũng cần phải có kĩ thuật và trình tự như thế này à.”

“Mình sẽ bị vậy bản mất! Nếu cứ nhìn vào những thứ thế này thì mình sẽ bị vậy bản mất! N-Nhưng chắc chắn là mình vẫn phải nhìn rồi!”

“....Đúng là nhìn khêu gợi thật. Nhưng mình chắc là thứ này cũng có một route ẩn nữa đấy. Nếu không lầm thì mỗi lần kết thúc cảnh của

một nhân vật nào đó thì sẽ có đề nghị đưa ra một lựa chọn mới xuất hiện trong game đấy-.”

Các cô gái hoàn thành mọi routes và tiến đến hồi kết của bộ eroge này mặc dù phải chơi nó trong xấu hổ nhưng họ vẫn mê mẩn nó.

....Các bạn biết đấy, erotic games vốn là thứ mà con trai sẽ chơi vào đêm muộn. Nhưng chơi cùng với một đội quân gái đẹp thì.... Chắc chắn là sẽ khó nhằn hơn xem porn với bạn gái rồi!

Ừ thì xem porn với bạn gái thì cũng được.... Ah, nhớ không nhầm thì mình đã xem trong lúc Rias tìm thấy vatra khảo về bộ sưu tập bí mật của tôi. Điều đó.... đúng là thốn thật đấy!

Tôi bắt đầu hồi tưởng lại kinh nghiệm trong quá khứ.

Xenovia gật đầu hạnh phúc mà không hề nhận ra tôi đang có những suy nghĩ như vậy trong đầu.

“Quả không hổ danh là Ise. Vậy thì đơn giản hơn rồi. Mình đã nghĩ là sẽ nghiên cứu cái này bằng cách chơi nó cùng với cậu và 3 đứa tụi mình. Cuối cùng mình kết luận rằng đây chính là cơ hội của tụi tớ khi mà Hội trưởng Rias vắng mặt vì công việc!”

....Biết ngay mà.

Tội thật sự không biết phải nói sao đây nữa. Tại sao lại lôi tôi vào cơ chứ? Cả ba cứ chơi cùng nhau là được rồi mà! Tôi không thể nào đến chơi eroge với cả ba được đâu, xấu hổ lắm! Và mấy cô còn muốn tôi vừa chơi nó vừa bị các cô tra hỏi về cảm tưởng sao? Không đời nào, đó là điều bất khả thi!

“Eroges là một lĩnh vực bí ẩn dành cho con trai mà, các cậu biết chứ hả? Để mình chơi một mình đi!”

Tôi năn nỉ! Tuy nhiên, Xenovia lại nhìn về phía xa và đáp lại.

“Gần đây bọn mình đã bị Hội trưởng Rias và phó hội trưởng Akeno bỏ xa rồi. Bức tường ngăn cách giữa họ và bọn mình đã dày lắm rồi, và cả ba bắt đầu cảm nhận được con đường để tiến gần đến cậu dần trở nên xa vời hơn. Chính vì vậy, cả ba đã quyết định sẽ lập đội và đưa ra các biện pháp quyết liệt để trói cậu lại đấy, Ise! Đúng không hả Asia, Irina?”

Asia, người vừa được hỏi nói với vẻ ngáp ngừng.

“M-mình... không phiền đâu, miễn là mình có thể nói chuyện vui về với Ise-san là được....”

Irina cũng tiếp nối với khuôn mặt đỏ ửng.

“Mình cũng đồng quan điểm với cậu ấy vì mình chỉ mong có được niềm vui trong khi cùng cậu uống trà và chia sẻ những kỉ niệm trong quá khứ – dạng vậy đấy.”

Vẫn như mọi khi, hai cô gái này ngây thơ quá. Tuy nhiên, Xenovia lại nhấn mạnh âm điệu!

“Quá ngây thơ, cả hai người! Vì cả hai cứ cứ xử như vậy nên chúng ta mới không thể đuổi kịp hai người lão làng kia và cuối cùng là bị đám đàn em như Koneko và Ravel đuổi kịp đấy! Cả hai phải nhận ra rằng Koneko cũng có ý với cậu ấy chứ! Thậm chí mình còn nghe rằng Ravel đã ước hẹn với Ise về tương lai của cả hai nữa đấy. Đặc biệt là Ravel đã bắt đầu túc trực bên cạnh cậu ấy mọi lúc mọi nơi rồi.”

Sau bài kiểm tra thăng cấp, tôi hẳn đã được Koneko-chan để mắt đến....Mặc dù vậy tôi chỉ đưa ra câu trả lời mơ hồ rằng “Cho đến khi em trưởng thành hơn” và Koneko-chan dường như vui với điều này.

Nếu Koneko-chan mà phát triển được như Kuroka thì....chắc sẽ rất tuyệt vời theo cách riêng của nó!

Và còn Ravel thì...! Tôi đã hứa với em ấy rằng em ấy sẽ thành người quản lí tôi trong tương lai....Sự thật là tôi muốn em ấy ở bên cạnh tôi mãi mãi và tôi cũng muốn chăm sóc cho em ấy nữa.

Hôm nay, Xenovia có vẻ căng hơn thường ngày. Irina liền nói với cậu ấy.

“Chơi một tựa game dâm đẳng cùng với Ise-kun...đúng như mình nghĩ, chẳng lành mạnh tí nào cả! Mình chắc rằng còn có những cách khác để thắt chặt tình cảm của Ise-kun với chúng ta hơn mà!”

Yup yup, điều mà Irina nói rất đúng đấy!

Tuy nhiên, Xenovia đáp lại bằng ánh mắt sắc lẹm.

“Đó là điều cậu nói à, Irina, nhưng mình đã biết về điều đó rồi.”

“Cậu đang nói về cái gì vậy...?”

Xenovia nở nụ cười vô tư trước Irina, người vừa nuốt nước bọt xuống.

“Fufu, hình như cậu đã hỏi về nó trên Thiên đường rồi mà—Cách để không sa ngã khi có con với một con quỷ ấy. Mình nghe rằng Michael-sama cũng đang tìm ra cách cho cậu đấy.”

Nghe vậy, tai của Irina trở nên đỏ rực.

“Mình, mình, mình, mình!”

Giọng của Irina dần lớn hơn! Vậy là Irina còn hỏi một thứ như thế trên Thiên đường á! Và Michael-sama cũng chấp nhận và tìm cách để hiện thực hóa điều đó á!

Asia trở nên kinh ngạc khi nghe vậy.

“Vậy là Irina-san còn nghĩ xa tới vậy rồi à! Hauh, không ngờ là mình lại đứng chót trong chuyện này đó!”

Xenovia lại tiếp tục.

“Đúng đó Asia.Iriana đã nghĩ đến chuyện sinh em bé đấy. Thực tế là mọi người còn đánh bóng việc đó dữ dội hơn nữa. Thậm chí cả mình còn nhắm tới mục đích cao hơn bằng cách sử dụng bộ “eroge” này cơ!”

Ngay khi phát hiện ra điều đó, Asia cũng thể hiện một biểu cảm đầy quyết tâm.

“Mình hiểu rồi! Mình cũng sẽ bắt đầu tìm tòi chơi thử “eroge”! Mình sẽ không để thua Rias-oneesama, Akeno-san, Xenovia-san hay là Irina-san đâu! Tất nhiên là cũng bao gồm cả Koneko-chan và Ravel-san nữa!”

“Đúng như mong đợi của mình đấy Asia. Có vẻ như ý chí của cậu đã cứng rắn hơn rồi đấy.”

Xenovia cũng vui mừng trước quyết tâm của bạn mình.

....Tôi không thể nào thoát được cái suy nghĩ có gì đó sai sai ở đây! Chỉ mới là nữ sinh cấp ba thôi mà đã nói về chuyện sinh em bé trước khi chơi “eroge”! Mấy người thấy ổn với chuyện này thật à?

Cái nhìn của Xenovia liền chuyển sang Irina.

“Còn cậu thì sao Irina? Đơn giản là ngồi đây và cắn móng tay thôi sao? Liệu người bạn thuở nhỏ tự phong sẽ tự chấm dứt sẽ tự chấm dứt vai trò của mình với tư cách bạn gái tự phong hay sao? Kiryuu đã nói rằng không có người bạn khác giới nào có thể gần gũi với con

trai hơn là bạn thuở nhỏ, nhưng vì cả hai quá gần gũi nên mối quan hệ cũng sẽ không thể phát triển hơn được nữa. Fufufu, cứ thế này thì chắc chắn mọi chuyện sẽ kết thúc như thế đấy.”

Từ “tự phong” vốn là một từ cấm với Irina, nên cậu ấy liền phồng má lên và bắt đầu giải tỏa sự bất mãn của mình.

“Geez! Xenovia, gần đây cậu cứ gọi tớ là “tự phong” thế này “tự phong” thế kia không thôi nhé! Mình là bạn thuở nhỏ đích thực của Ise-kun và còn là một thiên thần nữa!”

“Đúng vậy, cậu đúng là một cô bạn gái thiên thần tự phong.”

“Đừng có ghép chúng lại với nhau! Được thôi! Mình cũng sẽ chơi “eroge” và để cậu ấy thừa nhận mình là bạn thuở nhỏ của cậu ấy!”

Trời ạ, đến cả Irina cuối cùng cũng bị Xenovia thuyết phục mất rồi.

Vì bộ ba giáo hội đã nhận được sự giáo dục như là những con chiên dôi theo thiên chúa từ rất nhỏ nên cả ba rất thiếu kiến thức về xã hội. Đó là lí do mà họ thường bùng nổ vào những thứ mà bạn chẳng thể nào hiểu nổi và kết thúc bằng việc lập ra một dạng liên minh như thế này đây.

....Việc Asia bắt đầu hướng tới mấy cái phương diện kì lạ sau khi bắt tay với Xenovia và Irina khiến tôi thấy khá đau lòng đấy! Hmm, có lẽ tôi nên thảo luận với cậu ấy về cách tương tác với người khác vào lần tới mới được.... Trời ơi, Asia của tôi.... Asia ơi là Asia!

Trong khi tôi còn đang mãi quan tâm đến tương lai của Asia thì Xenovia bỗng cởi áo của mình ra.

Xenovia nói với Asia và Irina trong khi phô ra áo lót của mình.

“Nhân tiện thì các cậu biết điều này chứ? Rõ ràng là chúng ta cần phải vừa khỏa thân vừa chơi “eroge” đấy. Đây cũng là thông tin mà mình tìm ra từ Kiryuu đó.”

—!

Kiryuu đã nói với các cô gái này cái quái gì thế? Vừa chơi eroge vừa khỏa thân á! Không, chắc chắn là tôi đã nghe về vụ vừa chơi vừa khỏa thân rồi! Cũng từng có thời điểm tôi nghĩ đến chuyện làm điều đó nữa!

Nhưng để những cô nàng này vừa chơi eroge vừa khỏa thân á! Phải

ngăn lại ngay thôi! Cái gì cũng được ngoại trừ điều đó!

Asia cũng kinh ngạc trước lời nói của Xenovia.

“Nhưng mà chúng ta chưa từng làm như vậy vào lần cuối chơi cùng với mọi người cơ mà?”

“Asia à, đó là do chúng ta thiếu thông tin từ trước. Có lẽ lí do mà Ise không tha thiết chơi cùng với chúng ta là do chúng ta không chịu khổ thân đấy. Có người đã nói rằng khởi nguồn vẻ đẹp của người phụ nữ Nhật Bản chính là cảm nhận về cái đẹp ẩn trên người cô ấy đấy.

Sai rồi! Làm méo gì có kiểu như vậy tồn tại ở Nhật Bản!

Irina bắt đầu run lên sau khi nghe Xenovia nói vậy.

“T-Thật sao?....Được thôi! Tất cả là để đáp trả lại việc cậu dám nói mình là người tự phong thôi đấy nhé! Mình cũng sẽ cởi đây!”

Có lẽ là do không còn đường lui nữa rồi nên Irina liền cởi áo và váy của mình ra mà không mấy may suy nghĩ một chút nào hết!

“Đúng như mong đợi đấy Irina. Cậu đã rất quyết đoán vào phút chót đấy. Giờ thì cậu thì sao hả Asia?”

Xenovia hỏi Asia trong khi tháo luôn áo lót và phô ra cặp vú khủng bố của mình.

“Hauu! Mình sẽ không thua dễ thế đâu!”

Thậm chí cả Asia cũng bắt đầu cởi rồi!

Cả ba đã cởi hết quần áo ngay trước mắt tôi và hoàn toàn khổ thân hết rồi.

“Nhanh lên nào Ise, cậu cũng cởi đi chứ.”

Xenovia liền tiến đến cạnh tôi và nhanh chóng cởi hết quần áo của tôi! Có lẽ vì là một chiến binh nên tay của cậu ấy di chuyển thoăn thoắt!

“Iyaaaaa!”

Tôi hét lên như một cô gái! Đó là vì tôi đang bị lột đồ bởi một cô gái!

Tôi liền nói trong khi liều chết để bảo vệ chiếc quần lót khỏi việc bị

lấy đi mất!

“Không, làm những thứ như vừa chơi vừa khỏa thân thì đúng là...! Đại khái thì mình có thể hiểu về những thứ như thế, nhưng đó là điều mà con trai nên làm một mình—“

Irina bỗng ôm chầm lấy tôi từ phía sau và dán chặt cơ thể của cậu ấy vào lưng tôi! Sự mềm mại từ làn da của một thiên thần bắt đầu sưởi ấm toàn bộ cơ thể tôi!

“Mình sẽ không để Ise-kun cô đơn đâu! Mình sẽ ở bên cạnh cậu mà!”

Vếu của cậu ấy đang ép chặt vào lưng tôi....tôi chẳng thể nào chịu đựng lâu hơn nữa đâu! Irina này, bộ ngực của cậu mềm một cách khó tin đấy!

Người bắt đầu nắm lấy tay phải của tôi là Asia! Vì Asia vẫn còn đang trưởng thành nên cơ thể cậu ấy đang dần phát triển qua từng ngày....do đó mà cặp vếu của cậu ấy hội tụ đủ sức mạnh của tính đàn hồi, mềm mại và những thứ khiến người ta mê mẩn!

“Đúng vậy đấy! Cậu không cần phải chơi “eroge” một mình đâu!”

Asia và Irina liền bắt tôi ngồi xuống trước cái laptop đã được đặt trên sàn nhà trong khi cả hai vẫn còn đang bám lấy tôi.

....Xenovia bỗng ôm chặt tôi từ đằng sau lưng. Có thể là để đảm bảo rằng tôi không thể nào chạy trốn được.

....Vếu của Xenovia đằng sau lưng tôi....! Chúng cũng bự như Irina vậy nên tôi không thể nào kháng cự lại xúc cảm này! Không giống như sự mềm mại từ ngực của Irina, tôi nghĩ rằng ngực của cậu ấy đúng là một kiệt tác đầy dâm đãng, và nói sao nhỉ,nó đúng là đàn hồi một cách tuyệt vời!

Xenovia nắm lấy tay tôi từ đằng sau và đưa nó đặt lên con chuột.

“Được rồi. Ise này, cậu biết cách cài đặt nó đúng không?”

“Yeah, mình biết....!”

Tôi đặt đĩa game vào ổ đĩa và bắt đầu cài đặt nó....Thời gian chờ đợi game được cài xong có cảm giác như là vô tận vậy.

Đó là vì Asia và Irina đều để thân thể chạm vào khi ngồi cạnh tôi, còn Xenovia thì dán nguyên tấm thân lên lưng tôi.... Lưng tôi còn có thể cảm nhận được nhịp tim của Xenovia và tiếng thở nữa, nên hiện

đang có một luồng cảm xúc khó mà diễn tả được chạy khắp cơ thể tôi!

Khâu cài đặt đã xong rồi nên tôi hỏi cả ba thêm một lần nữa.

“....Xong rồi. Các cậu có thể chơi bất cứ lúc nào cũng được.”

“Vậy thì bắt đầu thôi.”

Xenovia chồm lên vai tôi.

“Cậu định xem từ đây sao?”

“Yeah, đây là chỗ ngồi đặc biệt đấy....Nhưng mà nói sao đây nhỉ?”

Trong khi tựa khuôn mặt vào vai tôi, Xenovia lại biểu hiện một biểu cảm say đắm. Đúng là hiếm khi thấy cậu ấy bộc lộ một khuôn mặt như thế đấy! Khó mà chấp nhận được nhưng cậu ấy đáng yêu quá!

“....Ise này....tầm lưng của một chàng trai, làn da của cậu đúng là tuyệt như mình nghĩ. Mình ước rằng có thể được như thế này mỗi ngày. Oh yeah, Ise. Để mình làm chuyện này mỗi ngày sau giờ học trong khi khỏa thân nhé. Không biết tại sao nữa nhưng mà cứ như thế này khiến cho mọi buồn phiền trong mình tan biến hết và cảm giác như mình vừa được chữa lành vậy. Hơn nữa, cậu có thể ôm mình từ đằng trước vào lần tới được không? Mình dần cảm nhận được hạnh phúc của một người phụ nữ theo cách này rồi đấy.

Là như vậy sao...? Đúng là điều mà một gã như tôi chẳng thể nào hiểu được.

Tuy nhiên, Irins bắt đầu nắm lấy tay tôi khi nghe vậy!

“Dù sao đi nữa thì mình cũng cần được chữa tương tự vậyđó!....Trong phạm vi mà mình không sa ngã thôi!”

Sau đó cả Asia cũng bám lấy cánh tay còn lại của tôi!

“Mình mới là người được Ise-san ôm trước!”

Với cơ thể chẳng thể nào di chuyển được vì cả ba người bọn họ, tôi thậm chí còn chẳng thể bắt đầu chơi game được luôn đây!

Không, đây đúng là tình thế tuyệt vời nhất khi cả ba cô gái khỏa thân đang dính vào tôi, nhưng cảnh mở đầu của eroge đã chạy rồi, nên tôi không thể cứ để mình trong tình trạng không thể cử động được!

“Geez, cả ba người này! Các cậu có muốn xem mình chơi hay không đây?”

Tôi hét lên! Tôi không thể để cho Rias đang làm việc vất vả ở Romania thấy cảnh này được! Người quý giá nhất của tôi! Xin lỗi nhé! Anh đang bị các cô gái này chiếm hữu vì bộ eroge này mất rồi!

Em thật sự xin lỗi!

Khi tôi còn đang gửi lời xin lỗi của mình tới Rias ở phía bên kia đại dương, cánh cửa bật mở.

Người xuất hiện là cô bé với mái tóc hai bím uốn xoắn, Ravel.

“Ise-sama, mọi người ơi, tất cả ở đây—“

Cảnh mà em ấy chứng kiến là một gã đàn ông và ba cô gái khóa thân ôm chầm lấy nhau trong khi chơi eroge. Chết rồi, đây là khung cảnh mà tôi sẽ chẳng thể nào bào chữa được nữa!

Ravel bộc lộ vẻ ngạc nhiên trong thoáng chốc, nhưng sau khi bình tĩnh lại em ấy nói

“Mình đến trễ mất rồi!”

Đến trễ là sao hả? Không lẽ Ravel cũng muốn vừa chơi eroge vừa khóa thân á! Xin lỗi nhé!

Sau đó, Ravel thay đổi lại biểu hiện một lần nữa và tiếp tục nói sau khi ho nhẹ một tiếng.

“Không, không phải vậy đâu! Ise-sama, mọi người này, chúng ta vừa nhận được thư được gửi trực tiếp từ Azazel-sensei. Có vẻ như tình hình đã chuyển biến rồi.”

Trong khi chúng tôi đang làm chuyện này chuyện kia với bộ eroge thì dường như đã có biến ở ngoài kia rồi.

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Life 1 - Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí, tới Romania nào!

Part 1

Chúng tôi, câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí, Chủ tịch Sona, phó chủ tịch hội học sinh Shinra và phe thiên đảng (Sơ Griselda và Joker Dulio) đang có một cuộc gặp trong căn phòng VIP nằm ở tầng cao nhất của dinh thự nhà Hyoudou.

Từ Romania—Chúng tôi có một kênh mở để liên lạc trực tiếp với Azazel-sensei, người đã đến gặp mặt lãnh đạo của phe Carmilla.

Mọi người đều bị sốc ngay sau khi nghe được tình hình từ Sensei, thông qua hình ảnh được phát đi từ vòng tròn ma thuật.

“Cái gì, Rias và Kiba đã....?”

Sensei gật đầu trước lời nói đầy sự ngạc nhiên của tôi.

[Phải, rõ ràng là phía Tepes đã có vài động thái to lớn. Cả hai phe Tepes và Carmilla, và đường ranh giới trong lãnh thổ của họ đã rơi vào tình trạng hỗn loạn. Hình như là đã có một cuộc đảo chính trong phe Tepes. Có khả năng cao là Rias và Kiba đã bị cuốn vào theo. Nhiều khả năng là cả hai đã bị bắt. Ta không thể liên lạc được với Rias từ phía này. Phía bên nhóc cũng tương tự đúng không?] [.....]

Mọi người đều trở nên lặng thinh trước báo cáo bất chợt của thầy ấy. Akeno-san cố bắt liên lạc với Rias bằng một vòng tròn ma thuật nhỏ...nhưng không hề có hồi đáp.

“Đảo chính....”

Koneko-chan lằm bằm.

....Một cuộc đảo chính. Một chuyện như thế xảy ra khi Rias và Kiba còn đang ở bên đó á!

“.....Auu, kh-không....”

Gasper, người đang ở bên phải tôi bọc lộ một khuôn mặt lạnh như băng.

Với em ấy thì nơi đó là quê nhà yêu dấu. Hẳn là em ấy phải cảm thấy khó chịu rồi. Đó là điều hợp lý khi mà em ấy đã quyết định tiến về phía trước để cứu những người đã cứu mang mình.

Sensei tiếp tục với báo cáo của mình.

[Theo như các lãnh đạo cấp cao ở phe Carmilla, rõ ràng là người lãnh đạo phe Tepes đã bị thay thế sau cuộc đảo chính.] [—!/?]

Biểu cảm của mọi người liên thay đổi sau khi nghe vậy.

...Vậy là lãnh đạo của họ đã thay đổi! Điều này nghĩa là mọi thứ đã chấm hết rồi!

“Chắc chắn là có gì đó không đúng đang diễn ra ở đó!”

Sensei thở dài trước điều mà tôi vừa nói ra bởi cú sốc.

[....Bây giờ thì có vẻ như là người đứng đầu của gia tộc Tepes, vua của phe Tepes, nơi vốn trọng nam khinh nữ, đã trốn thoát khỏi thủ phủ của mình.]

“....Việc vua của gia tộc Tepes trốn chạy một mình chứng rằng phải có chuyện gì đó đã xảy ra mới khiến ông ta có hành động như vậy.”

Akeno-san lầm bầm trong khi nhúu đôi lông mày của mình lại trước báo cáo của Sensei.

Chủ tịch Sona để tay dưới cằm và nói.

“Khả năng cao là Lữ Đoàn Khaos đã can thiệp vào vì rắc rối này có liên quan tới Chén Thánh—nói cách khác có khả năng rằng phe Tepes đang bị thao túng bởi Lữ Đoàn Khaos từ trong tối.”

Miễn là Ác Long hiện giờ vẫn ở bên phe Lữ Đoàn Khaos được dẫn dắt bởi Euclid Lucifugus thì tôi dám khẳng định rằng có khả năng cao là chúng đã có kết nối với phe Ma Cà Rồng (phe Tepes) hiện đang sở hữu Chén Thánh, vật tượng trưng cho nguyên tắc sống của chúng.

Nói cách khác, Lữ Đoàn Khaos đã chạm trán với Ma Cà Rồng và đoạt lấy sức mạnh của Chén Thánh. Chúng chắc chắn định hồi sinh lại Ác Long đã chết bằng nó—đó là kết quả dự đoán mà Sensei, Chủ tịch Sona, và lãnh đạo từ mỗi phe chia sẻ với nhau.

[Đúng vậy, đám Lữ Đoàn Khaos chắc chắn là đã giúp đỡ cho chúng từ phía sau cánh gà rồi. Phe Carmilla cũng đồng quan điểm với ta về biến cố này.]

Sensei thốt lên đầy chán nản và lại tiếp tục.

[.....Ban đầu, các Ma Cà Rồng bao gồm cả hai phe Tepes và Carmilla đều tránh việc giao thiệp với các thế lực khác và tự điều khiển quyền lực của mình trong nước. Vì thế nên một cánh cửa hẹp để trà trộn vào đã mở ra với phía Lữ Đoàn Khaos. Ít nhất mỗi thế lực đều có một nhóm bị đuổi khỏi cuộc đua tranh giành quyền lực chính trị. Sau đó khi đã nghe được lời đồn về Chén Thánh, chúng hẳn đã lợi dụng họ để tiêu thụ sức mạnh của nó từ bên trong.] [Vậy là chính quyền hiện tại không hề nhận bất kì sự trợ giúp nào từ các phe phái khác, dù cho họ đã biết đến các động thái cực đoan của nhóm phản đối chính quyền á.”

Tôi nói ra điều đó. Nếu không phải là kẻ ngốc thì bạn có thể dễ dàng kìm hãm lại các hành động đáng ngờ của những kẻ cực đoan. Họ nên yêu cầu giúp đỡ trước khi đến gần hơn với ngai vàng, nhưng phe Tepes, các Ma Cà Rồng lại không làm như vậy.

Sensei liền nói.

[....Đó chính là hệ quả cho những kẻ đặt địa vị lên trên hết và ưu tiên cho lòng kiêu hãnh của mình. Họ không hề muốn tìm kiếm sự trợ giúp dù cho có chết đi chẳng nữa. Hoặc là họ không muốn sự tồn tại của Chén Thánh bị truyền ra ngoài. Đó là vài khả năng mà ta đã dự đoán. Dù sao thì ta đã có dính líu đến người đứng đầu nhà Tepes. Ta đang định đến đó từ căn cứ phe Carmilla.]

Sensei bỗng nhìn hết tất cả một lượt.

[—Có vẻ như là ta sẽ cần đến mấy nhóc ở đây đây. Đó là lí do mà ta giờ ta ở đây. Chúng ta cần phải do thám động thái của phe Tepes trong khi hội họp với Rias và Kiba. Sức mạnh của mọi người chắc chắn sẽ cần thiết. Rốt cuộc thì có kẻ nào đó còn nguy hiểm hơn đám cực đoan trong phe chống đối chính quyền Tepes vẫn đang nằm trong số chúng.]

—Đó chính là cách mà mọi chuyện tiếp diễn! Tôi chờ câu này của ông mãi đấy!

Tôi đáp lại bằng cách đấm hai tay vào nhau!

“Tất nhiên rồi! Đó là trách nhiệm của người hầu, không, trách nhiệm

của câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí để bảo vệ hội trưởng Rias của mình! Đúng không mọi người?”

[Đúng vậy.]

Mọi người trong câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí đồng thanh đáp lại tôi! Cứu nguy cho Rias, hội trưởng, người đã đưa chúng tôi đến với câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí! Mặc dù tôi quan tâm hơn đến kẻ được cho là nguy hiểm hơn cả nhóm chống đối chính quyền mà Sensei đã đề cập đến.

[Nhưng chúng ta không thể nào tập trung mọi lực lượng tới đó được. Mấy nhóc đã bị đột kích vào đây một lần rồi đấy. Chỉ nhóm Gremory và Irina đến là đủ rồi. Nhóm Sitri, Griselda, Joker và “Slash Dog” Tobio vẫn nên ở lại đây.]

Đúng như Sensei đã đề cập, thị trấn này có thể sẽ bị đột kích vào một ngày nào đó. Chúng tôi đã bắt đầu đặt các rào chắn xung quanh thị trấn và trở nên thận trọng hơn rất nhiều với những người ra vào lãnh thổ từ phía các đồng minh để đảm bảo rằng chuyện như thế sẽ không lặp lại nữa.

Không chỉ có nhóm Gremory, Sensei hẳn còn bận tâm đến cả nhóm Sitri được cử đến đây nữa.

Sơ Griselda đáp lại mệnh lệnh của Sensei.

“Đã rõ. Dulio, xin lỗi vì đã bắt cậu phải làm việc này dù cậu chỉ vừa mới đến thị trấn này, nhưng chúng tôi buộc phải để cậu phòng thủ ở đây.”

Dulia liền dơ cánh tay lên.

“Sơ biết là tôi chỉ có thể đến thị trấn Tepes và tóm gọn chúng từ bên trong bằng cách tạo ra thời tiết xấu mà.”

....Dulio vừa nói vừa nghiêng đầu. Tôi chỉ mới biết cậu ấy trong một khoảng thời gian ngắn nhưng tôi hiểu rằng tên này còn đầu đất hơn cả Irina nữa.

Cậu ấy vừa thốt lên điều gì đó rất điên cuồng, nhưng chắc đó là cách pha trò của riêng cậu ấy. Mặc dù vậy thì tôi vẫn có cảm giác rằng cậu ấy sẽ bay đến đó và đóng băng thị trấn Vampire nếu nhận được mệnh lệnh làm như vậy.....

Sơ Griselda liền cốc vào đầu Dulio.

“Câu đang cố làm mối quan hệ giữa Thiên đảng và Ma Cà Rồng trở nên tệ hơn sao? Thiệt tình.....”

Cô hẳn là đã vất vả rồi, Sơ Griselda.....

Sensei tiếp tục trong khi mỉm cười.

[Mặt này chắc chắn quan trọng, nhưng mặt kia cũng không kém đâu. Vì chúng ta có vài người là chủ nhân của Longinus nên sẽ tốt hơn nếu chia đều họ ra mỗi phe.]

—! Tôi khá là tò mò về điều Sensei vừa nói đấy.

“Không lẽ là có một chủ nhân Longinus trong phe chúng ta ở bên kia à?”

Sensei gật đầu trước câu hỏi của tôi.

[Phải, Vali đã trà trộn vào trong lãnh thổ của Ma Cà Rồng rồi. Joker và Slash Dog sẽ ở đây trong khi hai Thiên long ở bên kia. Nói về điều này trong trong thời điểm bây giờ đúng là không thích hợp lắm, nhưng dưới thân phận của một tên cuồng Sacred Gear, ta chỉ tràn đầy hứng thú vì điều này thật sự quá vi diệu.]

....Vậy là cái tên Vali đó cũng ở ngoài kia. Tại sao chứ? Chẳng lẽ là có liên quan đến Chén Thánh sao? Có lẽ hẳn ta sẽ nhử chúng đến bằng cách lần theo mùi của Ác Long. Nếu là tên đó thì có thể lắm.

Tôi bắt đầu có suy nghĩ như thế, nhưng tôi bỗng bắt gặp ánh nhìn của Chủ tịch Sona, người vừa chấp hai tay lại với nhau.

“Đây đúng là một dịp tốt. Em có thể mang theo hai hầu cận mới của chị được không?”

“Bennia và Rugal-san sao?”

Tôi liền hỏi và Hội trưởng gật đầu.

“Đúng vậy. Cả hai vẫn còn non kinh nghiệm chiến đấu trong thân phận Quý tộc. Đây cũng là một cơ hội tốt để tận dụng sức mạnh của họ trong vụ rắc rối này đấy.”

Hmm, vậy ra là để xây dựng kinh nghiệm cho cả hai à? Và có thể tận dụng năng lực của hai người cho rắc rối của Vampire sao? Tôi biết Bennia là một Tử thần, nhưng kĩ năng của Rugal-san thì vẫn còn là một ẩn số.

Sensei đặt tay lên cằm và ra hiệu đồng ý bằng cách gật đầu.

[Cô bé nói đúng đấy. Đặc biệt là Rugal có vẻ như là người sẽ trở nên cần thiết nếu có chuyện gì đó xảy ra. Nếu nhóc đã có ý định đề cử cậu ấy thì cũng không phải là chuyện gì đó tệ lắm....]

“Vậy thì xin mang cả hai đi cùng với em nhé.”

Vậy là Bennia và Rugal-san cũng sẽ tham gia vào cuộc chiến tại Romania.

Sensei nhìn vào Ravel.

[Còn em thì ở lại đây nhé Ravel. Sự việc này quá ác liệt để em đi cùng vì em là một vị khách. Dù có là quản lí của Ise đi nữa thì chúng ta không thể để em đến một nơi có những tên khủng bố đang lẩn trốn được. Em hiểu rồi chứ?]

Ravel cũng gật đầu trước lời của Sensei.

“Đúng vậy, quả thực em rất lo lắng về điều này, nhưng xin cứ để nhà Hyoudou và học viện Kuou cho em.”

Em ấy thực sự là một cô bé ngoan ngoãn, thật sự là vậy. Em ấy đáp lại mà không một chút phiến lòng.

Ravel đã hỗ trợ tôi và Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí nhiều lần rồi, nhưng em ấy không phải là người có vai trò cốt lõi. Chúng tôi đang chăm sóc cho cô bé này thay cho gia tộc Phoenix. Chúng tôi không thể mang em ấy tới nơi nguy hiểm như vậy được.

....Ừ thì em ấy đã bị cuốn vào nguy hiểm khá nhiều rồi.... Tôi chỉ biết xin lỗi em ấy vì sức thu hút của con rồng trong tôi đã mang lại những rắc rối đó.

Sensei nhìn lại bọn tôi một lượt.

[Ta sẽ nói rõ lại thông tin một lần nữa cho tất cả ở đây.—Được rồi, ngay khi mấy đứa đã chuẩn bị xong, hãy dịch chuyển đến nơi này. Ta sẽ lập một vòng tròn ma thuật dịch chuyển để mấy đứa tiến vào phe Carmilla. Được rồi, bắt đầu đi nào.] [Vâng!]

Mọi người liền đáp lại. Đây chính là lệnh cho chúng tôi đột nhập vào Romania. Các thành viên tiến vào là hội viên của câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí, cộng thêm Bennia và Rugal. Những thành viên khác sẽ ở lại đây.

Rias, Kiba, xin hãy an toàn khi bọn tớ đến nhé!

“Một cuộc đảo chính à. Mình tự hỏi tại sao nhóm Gremory cứ bị cuốn vào nhiều vụ việc đến thế.”

Tôi lăm bằm một mình ở trong phòng.

Sau đó, cuộc họp kết thúc và mọi người tạm chia tay để chuẩn bị mọi thứ nhanh nhất có thể.

Tôi cũng đang chuẩn bị cho chuyến đi này trong phòng của mình. Tôi bỏ những thứ tối thiểu cần thiết cho chuyến đi vào túi du lịch.

Nhưng một cuộc đảo chính thì... Việc như thế lại xảy ra ở phía Ma Cà Rồng. Vào đúng thời điểm chúng tôi sắp sửa đàm phán với họ.

Nghiêm túc mà nói thì chúng tôi đúng là toàn bị cuốn vào những chuyện kì cục.... Mặc dù tôi không biết nói sao nữa vì có vẻ như điều này có khiến tôi càng trở nên mạnh hơn....

Tôi thở dài. Sau đó bỗng có ai đó gõ cửa.

Người tiến vào phòng tôi là Saji! Hiếm khi cậu ấy vào đây lắm.

“Oh, Saji. Cậu đến để tiến tứ sao?”

Saji gạt đầu trong khi nói “Ừ”

Sao khi ngồi vào chiếc ghế cạnh cái bàn của tôi, cậu ấy bộc lộ một vẻ hoang mang.

“...Về việc xảy ra đảo chính ở phe Ma Cà Rồng ấy. Nghiêm túc mà nói thì chắc chắn sẽ có nhiều chuyện xảy đến.”

“Đó cũng là điều mà tớ nghĩ. Điều này lại xảy ra trong lúc Rias còn đang ở bên đó.”

“Chị ấy đến để hỏi về bí mật của Gasper-kun đúng không?”

“Đúng vậy, mặc dù có vẻ như lúc này không phải là thời điểm thích hợp cho lắm.”

Theo báo cáo của Rias thì có vẻ như cuộc đàm phán giữa chị ấy với gia tộc Vladi vẫn đang tiến triển theo đúng dự tính.

“Bỏ bọn tớ qua một bên đi, nhóm Sitri đang dự tính gì vậy? Ví dụ như là với Bennia và Rugal-san chẳng hạn.”

Tôi hỏi. Vì bọn họ vừa có những tân binh nên hẳn là đã có một vài sự thay đổi.

Saji nói trong khi thư giãn bằng cách tựa cùi chỏ lên bàn và chống tay lên cằm.

“Về dạng chuyển thể mới thì hầu như đã xong hết rồi. Cơ mà có vài thứ quan trọng hơn quả thực đang xảy ra bên trong nhóm Sitri.”

“Hmm, đó là gì vậy?”

“Sự thành lập của ngôi trường mà Chủ tịch đã đầu tư vào. Việc khởi công xây dựng sẽ được quyết định chính thức vào lần tới.”

“Trường học sao? Ý cậu là một ngôi trường cho Rating Game à? Tuyệt thật đấy! Nếu không làm thì đó sẽ là nơi mà bất kì Quý tộc nào dù là Quý hạ cấp hay Quý cao cấp cũng đều có thể ghi danh vào được đúng không?”

Đúng thế, nhóm Sitri- hay chính xác hơn là Chủ tịch Sona, ước mơ của chị ấy là xây dựng một trường học về Rating Game mà ở đó bất cứ ai cũng có thể tham gia được. Trở thành một giáo viên trong ngôi trường đó là mơ ước của Saji.

“Ừ, công đoạn đầu tiên đã tiến triển đến bước cuối rồi. Thậm chí nhờ vào sự trợ giúp của Boss Sairaorg mà kế hoạch đã có thêm những bước tiến to lớn đấy.”

Vậy là Sairaorg-san đã giúp Chủ tịch Sona à. Cũng đúng thôi, mẹ của Sairaorg-san đang nhận sự chăm sóc của bệnh viện nằm trong lãnh thổ nhà Sitri nên việc cậu ta tận tình hỗ trợ cho dự án của Chủ tịch cũng không có gì là lạ cả.

“Mặc dù có vẻ như là việc thành lập ngôi trường tiếp theo sau đó sẽ còn rất lâu nữa.... Dù vậy, chúng tớ đã bắt đầu chiêu mộ những đứa trẻ thuộc mọi tầng lớp, và bọn mình cũng chọn những đứa trẻ có quý lực yếu nữa. Có những phụ huynh đã mang bọn trẻ đến và nhờ chúng tớ nhận chúng.”

Mặc dù Saji nói có vẻ hạnh phúc nhưng tôi lại chẳng cảm thấy chút năng lượng nào trong ngôn từ của cậu ta cả.

Saji lại tiếp tục trong khi thở dài và bộc lộ một biểu cảm phức tạp.

“.....Cậu biết về việc tớ đã từng nói muốn trở thành một giáo viên rồi đấy. Tớ đã bắt đầu cảm thấy sợ hãi về việc giấc mơ này có trở thành

hiện thực hay không... Tớ không biết rằng liệu mình có thể trở thành một giáo viên tốt khi ngôi trường đó được xây lên không nữa.... Họ nói rằng tớ sẽ không thể lấy được giấy phép trở thành giáo viên cho đến khi tớ trở thành Quý trung cấp. Nhưng tớ vẫn chỉ là một con Quỷ hạ cấp....”

Đó là một suy nghĩ yêu đuối xuất phát từ thành viên của Hội học sinh, Saji Genshirou, người luôn luôn chạy xung quanh trường bằng một nhiệt huyết cháy bỏng.

Saji khép đôi mắt lại trong khi thư giãn bằng cách chống tay lên cằm.

“Hơn nữa, tớ thậm chí còn không biết sẽ dạy bọn trẻ cái gì. Boss Sairaorg thì đang vô cùng hào hứng và anh ấy bảo rằng sẽ dạy về nghệ thuật quân sự cho những đứa trẻ có quỹ lực yếu. Tớ thì....không biết dạy chúng cái gì hết....”

Saji nhìn vào lòng bàn tay và chìm đắm vào trong suy nghĩ của mình.

“Thậm chí trong khóa huấn luyện chung với những chủ sở hữu Longinus, tớ....đã khốn đốn đến nỗi chẳng thể đạt được Balance Breaker.”

....Đúng như lời Saji đã nói, chúng tôi ngay lập tức bắt đầu luyện tập cùng với Joker Dulio và Slash Dog Ikuse Tobio.

Những người kì cựu như Dulio và Tobio-san đã phê diễn cho chúng tôi thấy sức mạnh của cả hai, thứ vượt xa cả những gì chúng tôi đã nghe thấy qua các lời đồn, nên thậm chí cả tôi cũng đã trải qua một khoảng thời gian khốn đốn. Hơn nữa, chúng tôi biết rằng mình sẽ không thể an toàn kết thúc buổi huấn luyện nếu không nghiêm túc chiến đấu, nên chúng tôi đã xác nhận rằng mình cần phải thay đổi cách luyện tập.

Về việc luyện tập với Kiba, cả hai đã nhận ra tiềm năng của mỗi người, nên việc duy trì tập luyện đã trở nên dễ dàng. Nếu chúng tôi có ý định tập luyện với hai người đó kể từ bây giờ, có thể cả hai sẽ cần phải thảo luận lại với nhau về điều này.

Saji cũng luyện tập với chúng tôi, nhưng cậu ấy không thể đạt tới Balance Breaker.

“Chỉ mới bắt đầu thôi mà. Cậu đừng có bi quan như vậy.”

Tôi nói với Saji. Có vẻ như cậu ấy đang trải qua một thời kì tập luyện khó khăn với những chủ sở hữu Longinus nhưng điều đó sẽ còn phụ

thuộc vào cái cách mà cậu ấy thể hiện trong tương lại nữa.

Saji cúi đầu xuống.

“...Phải, đúng vậy. Xin lỗi. Tớ sẽ đẩy nhanh mọi thứ sớm thôi. Xin lỗi vì đã khiến cho cậu phải nghe những điều kì lạ và u ám.”

Tôi đã nghe về nỗi bận tâm của Saji từ Chủ tịch Sona rồi.

[Saji đang quan sát sự trưởng thành của em bằng sự ghen tị đầy Ise-kun. Nên em ấy không thể thoát ra được việc tự so sánh bản thân mình với em, người đã trở thành Quýcùng thời điểm với mình và bắt đầu cảm thấy tự ti.... Có thể thật sự em ấy muốn được trở nên giống như em nhưng chị không thể cứ để tâm đến em ấy từng chút một được.]

....Saji, mình không thể nói khê điều này với cậu được, nhưng hãy tự hào về sức mạnh mà cậu có đi. Cậu đã có được sức mạnh của riêng bản thân rồi.

Tôi lắc đầu qua một bên và tiếp tục nói.

“Không phải, thậm chí mình đã xem lại các lĩnh vực mà mình cần phải cải thiện trong cuộc huấn luyện với Dulio và Tobio-san rồi. Chỉ mới bắt đầu thôi. Và mình rất vui khi nghe được tin về ngôi trường.”

Thật sự tôi vô cùng hạnh phúc khi tham vọng của nhóm Sitri vẫn đang tiến triển tốt đẹp.

“Ừ, hãy đến và tham quan ngôi trường vào lần tới nhé! Nhân tiện thì các cậu cũng đến xem đi, công cuộc xây dựng ngôi trường đang tiến triển thậm chí còn tốt hơn trước.”

“Tớ đang mong đợi lắm đấy.... mình chắc chắn sẽ đến cùng với mọi người.”

“Phải, đồng thời nhớ mang Rias-senpai trở về nhé. Và cũng tìm ra sức mạnh của Gasper-kun luôn.”

“Ồ, tất nhiên rồi.”

Sau đó Saji nheo mắt và chỉ thẳng vào hành lý của tôi. Nơi chỉ vào là một cuốn tạp chí khiêu dâm.

“Thứ đó.... hình như là không hề cần thiết khi ở đó, đúng chứ?”

“Eh? Nhưng mình không thể sống thiếu thứ này được đâu....”

Chỉ là một cuốn tạp chí khiêu dâm thôi nên xin hãy buông tha cho tôi đi!

Các thành viên đi đến Romania đều đã tập trung tại trung tâm của vòng tròn ma thuật được đặt bên dưới dinh thự nhà Hyoudou.

Ravel, Chủ tịch Sona, Saji, Sơ Griselda, Kuroka, Le Fay và cả Ophis đều xuống dưới tầng hầm để đưa tiễn.

Điểm đến của vòng tròn ma thuật này nằm trong lãnh thổ phe Carmilla. Rõ ràng là Sensei đã chuẩn bị sẵn một vòng tròn ma thuật dịch chuyển trong lãnh thổ của họ nên chúng tôi không cần phải đi qua các tuyến đường phức tạp.

.....Thật sự mà nói thì nó khiến tôi nghĩ rằng họ nên làm vậy từ trước khi Rias và những người khác rời đi chứ.... Rốt cuộc thì bọn họ lại đến đó bằng đường hàng không.

Ừ thì, đây là một cuộc triệu hồi khẩn cấp. Ma Cà Rồng đã cho phép chúng tôi trực tiếp tiến vào Trụ sở chính của họ như là một ngoại lệ vì bọn họ đang cảm thấy bị đe dọa.

Về thời trang ăn mặc thì quần áo ấm đã được phủ khắp đồng phục của chúng tôi. Rõ ràng là vào hiện tại thì bên đó lạnh hơn Nhật Bản. Đây là một quyết định đúng đắn về ăn mặc.

“Vậy giờ chúng em đi đây.”

“Vâng, bọn chị sẽ đợi tin tức tốt từ các em. Bennia, Rugal-san này, chị giao phó lại việc hỗ trợ cho cả hai em đấy.”

< < Tuân lệnh > >

“....Chắc chắn rồi.”

Cô bé Tử thần và Rugal liền đáp lại Hội trưởng.

Ravel, trợ lý của tôi bước tới trước và bộc lộ một khuôn mặt lo lắng.

“Ise-sama....”

“Ravel, đừng lo lắng quá. Anh chắc chắn sẽ quay trở lại cùng với mọi người.”

Tôi đã nghĩ đến việc xoa đầu em ấy, nhưng mà—

“Anh có mang theo khăn tay và khăn giấy chưa? Anh có thể sẽ bị bắt

phải kí tài liệu hoặc chỗ ký tên, nên xin hãy mang theo viết bỏ trong túi nhé. Và xin hãy đảm bảo rằng anh có thể tự chăm sóc cho hơi miệng và đánh răng thường xuyên đấy. Hàm răng rất quan trọng với người nổi tiếng đấy! Xích Long Đế Vương có một thời gian biểu dày đặc, nên xin hãy sử dụng thời gian cẩn thận. Và còn nữa—“

(Edit: lo còn hơn vợ cả)

Em ấy bắt đầu tuôn ra một tràng những thứ vụn vặt về ngoại hình của tôi hết như mẹ tôi vậy!

“Ồn mà! Anh đã chuẩn bị đủ hết rồi! Em đúng là một cô bé lo thừa đấy, Ravel...”

Hahaha, đúng là Ravel.—Sau đó Ravel trao cho tôi một cái túi.

“Đây là nước mắt Phượng Hoàng được gửi từ Onii-sama. Hình như có ba cái bên trong. Anh ấy đã lập tức gửi chúng đến nghe khi nhận được tin rằng các anh chị sẽ đi tới Romania đấy, Ise-sama.”

“Eh, từ....Raiser....-san á.”

....Oioioi, hẳn nên gửi những thứ này cho Rias mới phải chứ? Không, hiện Rias không có ở đây....Nhưng tại sao lại là cho tôi! Chẳng biết nữa, nhưng tại sao mà những gã mà tôi biết đều đang cố gia tăng ấn tượng tôi về họ nhỉ....? Xin hãy dừng lại đi.

Tôi lắc đầu để giữ vững lại tâm trí và chuyển ánh nhìn về phía Kuroka và Le Fay.

“Kuroka, Le Fay, tôi sẽ để nơi này lại cho hai cô nhé.”

“Nyahaha. Cứ yên tâm, chុယ် sẽ bảo vệ ngôi nhà này bằng mọi giá-nya.”

“Xin hãy gửi lời chào của em đến Vali-sama và Onii-sama nếu anh gặp được họ ở bên nhé.”

“Được thôi.”

Tôi gật đầu và cuối cùng là nhìn về phía Ophis. Ngài thần long đang để Rassei cười lên đầu.

“Ise, Ác long vẫn còn dai sức lắm.”

....Vì lí do nào đó mà có vẻ như Ophis đã dự báo về cuộc chạm trán của chúng tôi với Ác Long. Tôi cũng có cùng cảm giác.

“Tôi biết rồi.”

Tôi chỉ nói đơn giản vậy và nói với những thành viên còn lại ở đây.

“Vậy thì bây giờ Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí sẽ tiến đến Romania!”

Ánh sáng từ vòng tròn ma thuật mà Akeno-san đang điều khiển phát sáng mạnh mẽ và lóe lên.

Địa điểm mà chúng tôi tới là Romania! Cùng đi và tận hưởng bài học ngoại khóa thôi nào!

Part 2

Nơi mà chúng tôi đến sau khi ánh sáng dịu đi là—một khu vực rộng lớn mà cả bọn chưa từng nhìn thấy trước đây.

“Này, mấy nhóc ở đây à.”

Khi nhìn về hướng phát ra tiếng nói quen thuộc thì đã có mặt Azazel-sensei đang đứng ở đó.

Sensei nói trong khi đi về phía chúng tôi.

“Xin lỗi phải nói điều này dù mấy nhóc chỉ mới tới nhưng bọn ta đang di chuyển khỏi nơi này. Ta sẽ giải thích thông tin bên trong xe. Elmenhilde, nhờ cô hướng dẫn họ nhé.”

“Được thôi. Rất vui vì mọi người đã đến.—Mặc dù người duy nhất chúng tôi cần là Gasper Vladi...”

Cô ấy nhìn chúng tôi như thể là một mớ rắc rối vậy. Cái thái độ và miệng lưỡi khó nghe đó chắc không bao giờ thay đổi đâu.

Cô ta tiếp tục nói năng thô lỗ mà không hề mảy may bận tâm đến bọn tôi đang nghĩ gì.

“Tôi rất tiếc khi phải bắt các cậu làm điều này mặc dù mọi người vừa mới đến, nhưng hãy để tôi dẫn mọi người lên xe.”

Sau khi cô ta nói xong, chúng tôi rời khỏi căn phòng dịch chuyển và đi bộ xuống lầu trên. Hình như là căn phòng này được đặt dưới tầng hầm. Tôi đã cảm thấy cái lạnh ngay khi đặt chân tới. Đó là cảm giác của tôi dù đã mặc quần áo ấm, vậy ra là nhiệt độ ở đây khá là thấp. Chúng tôi đi bộ dọc theo một tòa nhà được xây bằng đá và tiến ra bên ngoài.

Khi mọi người ra ngoài thì đã là đêm muộn rồi. Và khung cảnh thì ngập tràn tuyết trắng.

Vậy là đã có tuyết rơi ở đây á. Dù Romania có cùng mùa với Nhật Bản, nhưng nơi này vẫn lạnh hơn. Và lãnh thổ Ma Cà Rồng lại nằm sâu bên trong núi và cách biệt với làng xá của con người. Việc nơi này có nhiệt độ thấp là điều tự nhiên thôi.

Elmenhidle thậm chí còn không thở ra khói trắng. Có thể là do cô ta không cảm thấy lạnh vì cô ta là một Ma Cà Rồng thuần huyết. Trong khi đó thì chàng Vampire ở phía chúng tôi lại....

“Lạnh quá....”

Em ấy đang run lập bập... Có lẽ sự khác biệt giữa dòng máu thuần huyết và lai tạp đã được phô ra vào những thời điểm thế này đây.

“Ôi chà....”

Asia vừa thốt lên kinh ngạc. Tôi quay về hướng cậu ấy đang nhìn— và khung cảnh mở ra trước mắt tôi là hình ảnh của một tòa thành. Các tòa nhà được xây dựng theo phong cách tráng lệ bao bọc lấy tòa lâu đài ở chính giữa.

Tuyệt thật, tôi chưa bao giờ tưởng tượng ra một tòa thành tráng lệ đến vậy lại tồn tại sâu trong núi. Và thậm chí tôi cũng nhìn thấy những công trình hiện đại nữa. Có thể Ma Cà Rồng cũng đã bị ảnh hưởng bởi nền văn minh hiện đại của nhân loại rồi.

Xenovia lầm bầm trong khi nhìn vào tòa thành trắng xóa.

“Vậy ra đây là căn cứ của Ma Cà Rồng mà Giáo hội đang tìm kiếm trong những năm qua. Mình thậm chí còn chẳng tìm ra manh mối nào về nơi này khi còn là một chiến binh của Giáo hội, nên chưa bao giờ mình dám tưởng tượng ra việc đến nơi này sau khi trở thành Quỷ cả. Thật mỉa mai.”

Ồ, điều đó cho thấy rằng mối quan hệ của các thế lực đã thay đổi nhiều đến thế nào trong khoảng thời gian trở lại đây.

Có vẻ như tòa nhà mà chúng tôi đã rời khỏi là một tòa tháp giám sát được đặt ở một rìa của lãnh thổ. Một tòa tháp dùng để thông báo về sự xâm nhập của quân địch từ bên ngoài. Và họ còn kích hoạt vòng tròn ma thuật bên trong tầng hầm của tòa tháp đó.

Chúng tôi rời khỏi tòa tháp và tiến vào hai chiếc xe wagon. Người lái

chúng là Sensei và Rossweisse-san. Nhân tiện thì Rossweisse-san đã có bằng lái rồi.

“....Tôi vẫn không thể hiểu được khẩu vị của lũ Quỷ.”

Không chỉ Elmenhilde, mà các Ma Cà Rồng đều bộc lộ phản ứng kinh ngạc khi họ thấy Rugal-san. Đó là do tất cả bọn chúng đều đang bộc lộ dấu hiệu của sự thù ghét và sợ hãi. Chính xác là cái tên Rugal này là thể loại gì vậy....?

Mặc cho những chuyện đang xảy ra, chúng tôi chia tay các Ma Cà Rồng đến từ phe Carmilla và rời khỏi. Sensei liền giải thích tình hình cho chúng tôi ở trong xe.

“–! Lãnh đạo mới của phe Tepes là....Valerie sao?”

Vì quá sốc, tôi hét lên bên trong xe.

Tất nhiên rồi. Dù có là một cuộc đảo chính đi nữa thì tôi không bao giờ mong rằng lãnh đạo lại là ân nhân của Gasper!

“....V-Valerie....”

Gya-suke đã trở nên hoảng loạn. Tất nhiên rồi. Vì cô gái Ma Cà Rồng lai mà em ấy đang cố cứu lại là người đứng đầu nhà Tepes. Chắc chắn là em ấy không thể nào dự đoán trước chuyện này được.

“Với phe phái Tepes vốn trọng nam khinh nữ thì việc để dòng máu lai và hơn nữa lại là phụ nữ lên làm lãnh đạo.... rõ ràng là có một vở kịch đang diễn ra ở đó.”

Akeno-san nói.

Phải, tôi cũng có cùng quan điểm. Không đời nào các Ma Cà Rồng vốn phụng sự cho tổ tiên thuần huyết lại chọn một cô gái mang dòng máu lai làm Vua cả. Tôi nắm chắc điều này vì đã gặp qua Elmenhilde ở Nhật Bản.

Đó là vì họ tin rằng thế giới này chỉ có Ma Cà Rồng thuần huyết và các sinh vật khác.

Sensei nói.

“Lũ Đoàn Khaos hẳn đã chỉ dẫn chúng từ trong tối và dựng lên tình huống này. Và những kẻ liên minh với Lũ Đoàn Khaos chính là nhóm phản đối chính phủ của nhà Tepes. Chúng đã bị mờ mắt bởi sự bất mãn của mình với chính quyền hiện tại và thêm muốn việc loại bỏ

điểm yếu bằng công dụng của Chén Thánh. Đó có thể là lí do chúng sa vào lời nói đường mật của những kẻ khủng bố. Những kẻ gửi các Ma Cà Rồng được cường hóa sức mạnh sang phía Carmilla hẳn cũng chính là chúng.”

...Nếu chuyện như vậy xảy ra thì chẳng phải sẽ có bạo động trong lâu đài Tepes sao? Sensei liền nói, trong khi đó mỗi bận tâm của tôi về Rias và Kiba lại tăng lên.

“Có vẻ như là thậm chí cả phe chính quyền Tepes cũng không thể kiểm soát được phe nhóm chống chính phủ kết hợp với những kẻ khủng bố đã dẫn đến việc họ tìm kiếm sự trợ giúp của phe Carmilla. Đây chính là tình thế mà Carmilla không thể yêu cầu thêm được gì vì cô ấy có thể khiến cho Vua Tepes mắc nợ mình.”

Sensei thở dài và tiếp tục.

“Và như ta đã nói từ trước qua cuộc đối thoại, ta đã quyết định đi đến phe Tepes vì ta cũng khá là quan tâm đến bên đó. Và việc tự ta xoay sở thì đúng là quá sức. Nên ta đã kêu gọi tất cả mọi người ngay lập tức, đồng thời mang luôn Rias trở lại.”

Sensei vừa nói vừa gãi đầu.

“Ta thật sự xin lỗi tất cả. Có vẻ như mọi chuyện đã trở nên khá là hỗn loạn rồi. Ta dự định sẽ nói chuyện với chúng nhưng cứ giữ trong đầu tư tưởng chiến đấu đi. Sau cùng thì thậm chí cả phe Carmilla cũng đang có kế hoạch dập tắt cuộc đảo chính này. Phe Carmilla cũng đang dự tính làm điều này vì bây giờ họ đã biết được kẻ mà họ phải trừng phạt. Các tay sai từ phe Carmilla đang được điều động nên họ có thể bao vây thành Tepes. Vậy nên cơ bản thì chúng ta chỉ đi vào bên trong thôi. Chúng ta sẽ nắm lấy thông tin từ bên trong và buộc phải phá vỡ trung tâm căn cứ của bọn chúng nếu có gì đó xảy ra.... Nếu người đó quả thực có liên quan đến chuyện này thì có khả năng cao là chuyện này sẽ không kết thúc êm đẹp được đâu.”

....Ừ thì tôi đã dự đoán trước chuyện này sẽ xảy đến rồi. Mặc dù cái gã mà Sensei đề cập đến bằng sự ghê tởm thật sự khiến tôi cảm thấy lo lắng.

Tôi bật cười trong khi thở dài.

“Em đã dự đoán trước chuyện này sẽ xảy ra ngay từ thời điểm mà thầy triệu tập chúng em đến đây. Tỷ lệ mà chúng em dính líu vào những tình huống kiểu này là 100% đấy. Mọi người đều đã có sự chuẩn bị cả rồi.”

Các thành viên khác cũng gật đầu mạnh mẽ trước lời nói của tôi.

Sensei mỉm cười khi thấy vậy.

“Quả thực, ta không biết là mình nên cảm thấy vững tin hay hối tiếc khi khiến mấy nhóc phải thích nghi với các tình huống dạng này nữa. Chúng ta sẽ hội ngộ với Rias và Kiba và nếu có thể thì sẽ mang Valerie theo cùng. Chính quyền Tepes hiện tại và phe Carmilla sẽ giải quyết phần còn lại.”

“....Em chắc chắn sẽ cứu được Valerie...!”

Gasper, người ngồi kế bên tôi vừa bộc lộ một ánh mắt đầy quyết tâm.

Tôi đặt tay lên vai Gya-suke và nói với em ấy.

“Đừng quá lo lắng. Chúng ta sẽ cùng nhau cứu cô ấy.”

“Ise-senpai.... Đúng vậy!”

Tuyệt lắm, em hẳn đã trở thành một người đàn ông mạnh mẽ rồi!

Tôi vui khi chứng kiến cách mà đàn em của mình trưởng thành. Chiếc xe băng qua cây cầu lớn nối liền giữa lãnh thổ Tepes và Carmilla.

Chuyến đi bằng xe hơi kết thúc sau hai giờ, và chúng tôi đã đến một trạm cáp treo được đặt giữa chừng một ngọn núi nào đó.

Một buồng cáp xuất hiện từ phía tuyết trong lúc chúng tôi đợi ở ga.

Sensei liền nói sau khi xác nhận cánh cửa buồng đã mở.

“Đây là một trong các con đường đi tới thành trì Tepes mà phe Carmilla đã kiểm được. và có vẻ như là thành trì Tepes ở phía bên kia.... Và cáp treo trở thành phương tiện đặc biệt được phe Tepes chuẩn bị để vượt qua các bẫy rào chắn.”

Chúng tôi liền tiến vào buồng cáp treo vừa mới hạ xuống.

Cáp treo bắt đầu di chuyển và leo lên ngọn núi vào đêm tối. Nhìn ra ngoài cửa sổ thì chỉ có các ngọn núi tuyết thôi. Thậm chí ngay cả mắt quỷ vốn hoạt động về đêm thì cũng chẳng có tác dụng khi sử dụng chúng nếu khung cảnh không có sự thay đổi.

Mỗi người chúng tôi đều trong trạng thái chờ đợi bên trong buồng

cáp, nhưng mắt tôi thì lại bắt gặp hành động đáng ngờ của Xenovia.

Cậu ấy lấy ra một tập ghi chú từ vụng và bắt đầu nhìn vào nó.

“....Xenovia, cậu đang làm gì vậy?”

Nghe tôi hỏi vậy, Xenovia giải thích bằng cách đưa cho tôi xem tập ghi chú từ vụng.

“Huh? À thứ này sao? Một quyển ghi chú từ vụng thôi. Mình dùng để học những kí tự Nhật ngữ và Kanji khó.”

Thật à. Có vài kí tự và Kanji được viết trong cuốn tập.

“Hmm. Mình chưa bao giờ nghĩ cậu sẽ học bằng một cuốn tập ghi chú từ vụng đấy. Bộ điểm kiểm tra của cậu tệ lắm sao?”

“Môn Nhật ngữ mình khá là yếu nhưng điểm thì luôn trên mức trung bình.”

Nếu nhớ lại thì các thành viên của ORC (câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí) đều đạt điểm cao cả. Thậm chí các chiến binh như Xenovia và Irina vốn xa lạ với xã hội cũng đều qua môn mà không gặp chút trở ngại nào.

Xenovia vừa nói vừa gõ nhẹ vào cuốn tập ghi chú.

“Mình đã tìm ra thứ mà mình muốn làm. Và để đạt được nó thì mình cần kiến thức. Nên mình đang cố học tập chăm chỉ.”

Thứ mà cậu ấy muốn làm sao? Và cậu ấy cần kiến thức sao? Ừ thì Xenovia vẫn còn khá mới mẻ với xã hội, nhưng cậu ấy vẫn đang xoay sở được với việc học ở trường.... Tôi nghiêng đầu với vẻ băn khoăn.

Asia ngồi kế bên cậu ấy khẽ nói với tôi.

“Xenovia-san dần trở nên quan tâm hơn với các sự kiện ở trường... Nên cậu ấy muốn tận hưởng cuộc sống hiện tại như là một học sinh.”

Đúng là một câu chuyện thú vị đấy. Nếu nghĩ lại thì Xenovia luôn tham gia vào các sự kiện của trường một cách hào hứng. Có vẻ như là cậu ấy tràn ngập tình yêu với hội thao và lễ hội trường.

Irina xuất hiện và nói với Xenovia.

“Ufufu, nếu thấy ổn thì mình có thể dạy cậu tiếng Nhật đấy.”

Tuy nhiên, Xenovia lại tỏ vẻ muốn từ chối lời đề nghị đó bằng cách đưa tay về phía trước.

“Không, vì các kiến thức mà cậu chỉ mình về Nhật Bản đều đáng ngờ hết đấy Irina. Chắc chắn mình sẽ có thể biết được nhiều hơn bằng việc tự bản thân tìm tòi hoặc hỏi Hội trưởng Rias và phó hội trưởng Akeno.”

Irina lập tức thốt lên với vẻ không hài lòng.

“Điều đó là sao hả? Thô lỗ quá đấy!”

Xenovia vừa nói vừa thở dài.

“Lần cuối cậu chỉ sai là về từ ghép thành ngữ. “Quá trình chọn lọc tự nhiên” là quyền mà cậu phải ăn thịt nướng BBQ bất kể có trở nên mạnh hay yếu đi chẳng nữa đúng không? Nhưng rõ ràng là sai bét. Có những từ dạng tương tự ở các quốc gia khác, nhưng tại sao cậu lại sai với cả tiếng mẹ đẻ của mình thế....?”

Tệ thật đấy. Irina đã tạo ra một lỗi sai lớn chỉ vì cậu ấy có một sự nhầm lẫn kì lạ về Nhật Bản.

Irina vừa giải thích vừa đưa mắt sang hướng khác.

“Ugh.... Chỉ là mình nhầm tí về việc chế văn thơ với đồ nướng BBQ thôi mà!”

“...Thế mà còn tự nhận là “lớn lên ở Nhật Bản” á. Mình chỉ biết ngạc nhiên nếu cậu cứ đi xa thế này đấy.”

Irina đã bật khóc và phồng má lên trước lời nói của Xenovia.

“Mình không có tự nhận! Mình thật sự được sinh ra ở Nhật đấy!”

“Yeah yeah, mình hiểu mà. Nhà vô địch về đồ ăn BBQ.”

“Ueen! Xenovia bắt nạt tớ kìa Asia-san!”

Irina than khóc với Asia.

“U-umm... lần tới hãy cùng nhau học lại Nhật ngữ nhé Irina-san.”

“Tại sao vậy! Cả cậu nữa sao Asia-san?”

Irina thậm chí còn sốc hơn trước lời đáp lại chân thành của Asia.

Hahaha, tôi phải làm thế nào đây, cách mà Xenovia và Irina cãi vã luôn khiến tôi buồn cười mỗi khi chứng kiến.

Sau đó tôi liền hỏi Akeno-san, người đang khẽ bật cười bên cạnh tôi.

“À mà, Akeno-san này, chị có biết về việc xây dựng trường học từ nguồn quỹ của nhà Sitri không?”

“Có, chị đã nghe qua từ Chủ tịch Sona.”

Chắc, việc Akeno-san nghe nó từ Hội trưởng Sona cũng là lẽ tự nhiên thôi.

Rossweisse-san tham gia vào cuộc trò chuyện của chúng tôi.

“Chị cũng có nghe về nó. Thậm chí chị còn nhận được lời mời làm giáo viên cho ngôi trường đó từ Chủ tịch-san nữa.”

–! Vậy là chị ấy đã nhận được lời mời làm giáo viên cho ngôi trường đó á!

“Nghiêm túc sao? Em không hề biết đấy....”

Không, hợp lí đấy chứ. Rossweisse-san là một người sử dụng ma thuật. Việc chị ấy nhận được một lời mời làm giáo viên dạy ma thuật từ Chủ tịch Sona chẳng có gì kì lạ cả.

“Và chị đã đáp lại như thế nào vậy Rossweisse-san?”

Tôi hỏi. Rossweisse-san khép mắt lại trong khi bộc lộ một biểu cảm dăm chiêu.

“Chị vẫn còn đang suy nghĩ về nó. Sau cùng thì chẳng có lí do gì để từ chối cả. Sự thật là chị đang dần thấy yêu thích việc dạy học và dần trở thành một giáo viên sau khi đã là thành viên trong dàn nhân sự của Học viện Kuou. Nên chị đang dự định ngó qua ngôi trường đó khi nó được xây xong. Với lí do trên thì chị hi vọng rằng biến cố này sẽ được giải quyết trôi chảy....”

Đúng vậy, để có thể thấy được ngôi trường do chính tay nhóm Sitri đầu tư, chúng tôi phải giải quyết biến cố này trước đã.

“Vậy thì sau khi an toàn trở về Nhật Bản, hãy cùng đi đến và tham quan ngôi trường đó nhé.”

Khi nghe tôi nói vậy, Rossweisse-san liền mỉm cười gật đầu.

“Đương nhiên rồi, chị sẽ rất thích việc đó đấy.”

Tôi hiện đang khá tò mò về việc Azazel-sensei, người thường sẽ tham gia vào những cuộc trò chuyện kiểu này, lại không tham gia nói chuyện—và thay vào đó thì lại trò chuyện với Bennia và Rugal-san trong khi nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Ta hiểu rồi, vậy là vương quốc của cái chết đang...”

< <Đúng vậy, ông già chết tiệt và Hades-sama đang dự tính điều gì đó... > >

“...Vậy thì Rugal này, chuyện gì đang diễn ra với ngành công nghiệp ở thế giới cậu vậy?”

“....Tôi chưa nghe ngóng được gì về việc họ sẽ dự định làm gì để giải quyết vấn đề này. Hơn hết thì gia tộc tôi đang dự định giữ im lặng và quan sát.”

“Ta hiểu rồi, ra gia tộc của cậu là....”

Hmm, tôi khá tò mò với điều mà họ đang thảo luận, nhưng họ chắc sẽ phải giải thích lại mọi thứ cho tôi từ đầu nếu tôi tham gia vào cuộc trò chuyện và như thế sẽ làm chậm lại cuộc thảo luận.

Có lẽ là sau này tôi sẽ hỏi Sensei một chút vậy. Chờ đợi dịp tốt là ổn thôi, nhưng dường như có điều gì đó sẽ xảy đến khi chúng tôi đến đây.

Mỗi người trong chúng tôi đang thư giãn theo cách của mình trước khi tiến vào vương quốc của chúng.

Cáp treo đã đi được 30 phút rồi—

Nơi mà chúng tôi đến sau khi băng qua một vài dãy núi là một trạm cáp gần với thành trì Tepes.

Ngay khi chúng tôi vừa rời khỏi cáp treo, một vài Vampires xuất hiện. Họ hỏi chúng tôi một câu hỏi sau khi xác nhận danh tính.

“Cực thống lãnh Azazel và nhóm Gremory, tôi đoán là vậy. Chúng tôi là những người được phe Tepes cử tới.”

Chúng tôi khẽ gật đầu. Vậy ra là họ đã biết chúng tôi rồi. Được rồi, việc chúng tôi tiến vào quốc gia của họ chẳng có vẻ gì là bất hợp pháp cả. Họ hỏi chúng tôi bằng cử chỉ lịch thiệp.

“Xin hãy đi theo hướng này. Rias Gremory-sama đang đợi tại trụ sở chính của nhà Tepes.”

Họ để cho chúng tôi đi qua dễ dàng tại một nơi vừa trải qua một cuộc đảo chính.

Vậy là Rias đang ở trụ sở chính à. Tôi đã nghe được rằng cô ấy đang ở Gia tộc Vladi.... Hẳn là cô ấy đã bị bắt cóc sau khi được mang đến đây.

Động cơ mà chúng đưa chúng tôi đến đó.... Chắc là kiến thức về Sacred Gear của Sensei rồi. Hay là....

Chẳng có thời gian để suy nghĩ nữa rồi, họ đã đưa chúng tôi lên chiếc xe bên ngoài trạm cáp. Có những đồ trang trí đầy xa xỉ trên chúng. Tôi đoán thứ này dành cho những người chiến thắng xuất thân từ một gia đình quý tộc.

Nói cách khác thì nó đến từ lâu đài. Vậy là chúng định đưa chúng tôi đến lâu đài bằng thứ này.

....Sau đó tôi nhận ra rằng Bennia và Rugal-san đã mất tích. Akeno-san thì thầm vào tai tôi sau khi quan sát xung quanh tôi.

“...Cả hai đang hoạt động tách biệt. Hình như cả hai sẽ đi thu thập tin tức theo cách của mình. Rốt cuộc thì chúng tôi cũng cần phải tìm ra đường thoát nữa.”

Nghiêm túc chứ? Cả hai biến mất mà không để lại bất kì tiếng động nào! Thậm chí không một Vampire nào bên phe Tepes nhận ra cả....

Đám Ma Cà Rồng cũng tỏ vẻ sợ hãi khi số lượng của chúng tôi không hề tăng lên nên đã gọi cấp trên tới. Có thể là do chúng nhận được lệnh dẫn chúng tôi đi như là ưu tiên số một, nên chúng liền thúc giục chúng tôi tiến vào xe.

Cả bọn gật đầu với nhau và tiến vào trong xe—

....Rias, Kiba, bọn tớ sẽ gặp lại nhau sớm thôi.

Part 3

Cảnh vật thị trấn mà chúng tôi nhìn thấy qua cửa sổ xe trong chuyến đi của mình thật sự không có gì gọi là đổi khác nhiều cả.

Thị trấn thật quá trầm lặng so với một nơi vừa xảy ra một cuộc đảo chính và người dân thì đi lại một cách rất bình thường.

Tôi nghĩ rằng ở trong thị trấn sẽ có những nơi bị tàn phá..... nhưng chẳng có tí dấu hiệu nào của việc đó cả.

Sensei lên tiếng.

“Họ chắc là đã thành công trong việc đảo chính mà không cần rầm rộ và lặng thầm tới mức người dân cũng không hề nhận ra. Có thể là những kẻ âm mưu đảo chính đã lo liệu tinh toán đầu vào đầy từ trước. Bọn họ có thể đã lấy Chén Thánh ra làm mồi nhử để dẫn dụ vài quý tộc đi theo phe của họ.”

.....Vậy là những người đó đã thành công trong việc ếm nhẹ cuộc đảo chính mà không làm đánh động tới người dân à. Vậy nhà vua và những người theo phe của ông ấy không có lựa chọn nào khác ngoài việc trốn chạy.

.....Chắc hẳn trong phe của nhà vua đã có những kẻ phản bội. Học sinh cao trung như tôi còn có thể đoán ra nữa là không thì làm gì có chuyện cuộc đảo chính diễn ra suông sẽ đến vậy được

Chiếc xe ngựa chúng tôi đang ngồi đã đi qua thị trấn và chuẩn bị đi vào lâu đài Tepes.

Cổng chính to lớn của lâu đài được kéo lên và chiếc xe tiến vào.

Lâu đài này to không kém lâu đài nhà Gremory. Nó có vẻ ngoài rêu phong cổ kính do được xây bằng đá, và có một luồng aura tà ác tỏa ra từ những kẻ cư ngụ ở nơi này.

Khi chúng tôi ra khỏi xe ngựa, rồi được dẫn vào phía trong và hiện tại thì chúng tôi đang đứng trước một chiếc cửa hai cánh to tổ bố,

.....Có cảm giác rằng đằng sau cánh cửa này chính là ngai vàng. Trên cánh cửa có chạm khắc tinh xảo một con quái vật sống động như thật.

“Xin chờ ở đây một chút ạ.”

Người quản gia dẫn chúng tôi đến đây nói vậy rồi rời đi.

Một lát sau, chúng tôi nghe thấy một giọng nói thân quen trong khi đứng chờ ở trước cửa.

“Ise! Mọi người!”

Nghe thấy giọng từ người yêu của tôi, tôi quay mặt về phía đó và thấy Rias đang được hộ tống bởi một hầu gái! Kiba cũng đang đi theo phía đằng sau cô ấy.”

“Rias! Ôn cả chứ?”

Tôi tiến đến cô ấy. Cô ấy cười và gật đầu khi nghe tôi hỏi.

A, cô ấy vẫn xinh đẹp như mọi khi! Thật đáng yêu! Thật mừng làm sao! Không có chuyện gì xảy ra với Rias cả!

“VẬY BẰNG CÁCH NÀO ĐÓ.CÓ VẼ NHƯ ÔNG CŨNG ĐÃ BIẾT VỀ VỤ ĐẢO CHÍNH NHỈ, AZAZEL.”

Sensei gật đầu khi nghe Rias nói.

“Vâng, tôi đã triệu tập họ đến đây do nghĩ rằng sẽ có chuyện xảy ra và rồi dẫn tất cả đến đây. Cô sẽ không mắng tôi vì đã làm vậy đấy chứ?”

Rias trả lời câu hỏi của Sensei.

“Ông làm vậy là đúng. Tôi còn đang suy nghĩ cách để gọi được mọi người đến đây đó. Tuy những do tôi bị giam lỏng bên trong lâu đài này nên tôi không thể làm gì được hết. Và thậm chí tôi còn không gặp được nhà vua mặc dù được mời tới gặp ông ta. Trong lúc đang chờ đợi, một người trong số họ bảo với tôi, “Xin vui lòng đi theo tôi những vị khách khác đã đến rồi”.....nên tôi đã đi đến đây.”

Thế là trong lúc cuộc đảo chính diễn ra, không có chuyện gì lớn xảy ra với Rias hử. Tôi nhìn sang Kiba

“CÓ VẼ NHƯ KHÔNG CÓ CHUYỆN GÌ XẢY RA VỚI CÁC CẬU NHỈ, KIBA.”

Kiba nhún vai.

“Bọn tớ không bị cuốn vào vụ đó nên tớ hơi buồn chút đấy. Tớ đoán là bọn chúng chưa rảnh tay để động vào bọn mình chỉ vì lúc đó đang lục đục nội bộ thôi. Cho đến bây giờ.

Kiba nói thế trông khi nhìn vào cánh cửa đôi.

...Tôi hiểu rồi, vậy là chúng tỉnh gập tất cả vì mọi người đều đã có mặt ở đây.

Những tên lính đang đứng ở cả hai bên cửa đều trang bị áo giáp và kiếm thời xưa đã nói với chúng tôi.

“Giờ thì, xin mời vào gặp mặt vị vua mới của chúng tôi—”

Khi đang nói vậy, họ mở cánh cửa đôi to lớn—. Cánh cửa mở ra tạo

ra âm thanh của sự nặng nề.

Sensei bước vào đầu tiên và ngay sau là Rias. Chúng tôi đi theo họ.

Một căn phòng thật hoành tráng. Có một chiếc thảm đỏ to được đặt ở trên sàn, và có một thánh tích bằng vàng của cùng con quái thú được khắc trên cánh cửa.

Và ở phía cuối của tấm thảm—là một chiếc ngai được đặt ở nơi cao nhất của căn phòng.

Người đang ngồi trên chiếc ngai đó là một người phụ nữ trẻ. Có một nam thanh niên đứng cách chiếc ngai một chút. Người đó có một khuôn mặt đẹp như là búp bê vậy, nhưng cậu ta lại không có nét gì là đang sống cả chắc tại vì cậu ta là một thuần huyết.

Trong căn phòng rộng lớn này, không ngờ ngoài người phụ nữ và gã kia còn có những tên Vampire khác nữa, vài kẻ là lính và những tên khác thì mặc trang phục quý tộc. — Giống với những gì tôi đã tưởng tượng, những quý tộc ở đây có vẻ ngoài như người ở thời trung cổ vậy.

.....Tôi đã chuẩn bị cho việc có nhiều Ma Cà Rồng xuất hiện hơn và họ sẽ bao quanh chúng tôi..... tuy nhiên thay vào đó lại là một sự im lặng đến không ngờ ở trong đây.

Tôi hiểu rồi, chẳng trách sao cuộc đảo chính lại diễn ra thuận lợi thế. Họ đã cắm gốc rễ sâu bên trong bộ máy chính quyền. Có nghĩa là họ đã chuẩn bị từ trước cho việc cướp ngai.

..... Lữ đoàn Khaos có thể đã giúp họ một tay, nhưng tôi không nghĩ là bọn họ lại làm một việc như vậy tại một nơi mà chúng tôi không thể theo dõi.

Không, vì cứ địa này của loài Ma Cà Rồng tách biệt với những lực lượng khác, bọn họ có thể tiến hành kế hoạch một cách suông sẻ mà không bị can thiệp.

Tôi đang cảm thấy khinh bỉ hành động của các tổ chức khủng bố, nhưng tôi phải chình lại điệu bộ của mình vì đang đứng trước ngai vàng.

Người đang ngồi trên chiếc ngai là một người phụ nữ có mái tóc vàng óng pha màu cát và được cột lại—. Cô ấy diện một chiếc váy không sang trọng một chút nào cả và nở một nụ cười dịu dàng trên mặt.

Cô ấy có vẻ lớn hơn tôi cỡ ba bốn tuổi. Một khuôn mặt sắc xảo. Có thể gọi cô ấy là một người đẹp. Thay vì có một vẻ đẹp tạo tác giống y hệt một con búp bê như Elmenhilde, cô gái này lại có một vẻ đẹp của con người.

.....Cô ấy có thể mang cả vẻ đẹp của Ma Cà Rồng lẫn con người vì cô ta là con lai.

Ngoại trừ—. Tôi sẽ lộ vẻ mặt dâm dê ra nếu cô ấy đơn giản là một cô gái đẹp. Tuy nhiên.....

Đôi mắt màu đỏ của cô—thật vô hồn. Đôi mắt đã mất đi ánh sáng.....

Người phụ nữ với đôi mắt vô hồn chào chúng tôi.

“Mọi người khỏe cả chứ. Tên của tôi là Valerie Tepes.”

Nụ cười của cô—chứa đựng sự trống rỗng và đáng thương.

“A,umm, tôi đã được chỉ định làm người đứng đầu của nhà Tepes đồng thời là Nữ hoàng. Xin hãy làm quen với việc đó từ bây giờ.”

.....Giọng của cô ấy rất thanh. Tuy nhiên.....Ánh nhìn của cô không hướng vào một người cụ thể hết. Sau đó cô bắt gặp được ánh nhìn từ một người quen và hướng ánh nhìn vào cậu ấy.

“Gasper, cậu đã lớn hơn trước rồi nhỉ.”

Valerie nói với Gasper thế. Gasper.....lộ vẻ buồn khi nhìn thấy cô ấy như thế. Nhưng Gasper buột phải nở một nụ cười.

“Valerie.....Tớ muốn gặp cậu.”

“Tớ cũng vậy. Tớ thực sự muốn gặp cậu. Hãy tiến lại gần mình hơn một chút.”

Valerie kêu cậu ấy tiến lại gần mình. Gasper tiến đến cô ấy. Binh lính và những Vampire xung quanh cô không có ngăn Gasper tiến đến gần bên cô ấy

Valerie thì thầm trong khi ôm lấy Gasper.

“.....Tớ mừng là cậu vẫn ổn cả.”

“Ừ, mặc dù tớ trở thành quỷtớ giờ ổn làm.”

“Tớ cũng có nghe nói. Có vẻ là họ cũng đối xử rất tốt với cậu.”

“Ừ, tớ cũng đã kết bạn được với nhiều người với các anh chị nữa. Tớ không còn cô đơn nữa rồi.”

Gasper nhìn về phía chúng tôi. Valeria cũng cười khi cô ấy nhìn chúng tôi.

“Ui trời.....vậy tất cả các vị là bạn của Gasper.Ara?”

Khi Valerie nhìn về một hướng khác,

“_____.”

Cô ấy đã nói một ngôn ngữ tôi chưa bao giờ nghe trước đây và không có một ai ở hướng cô ấy đang nói cả.

.....Tôi được tái sinh thành quỷ, có thể nắm bắt được bất cứ ngôn ngữ nào và nghe hiểu được chúng ở cùng một ngôn ngữ. Nhưng điều đó lại không xảy ra ngay lúc này. Cô ấy đang nói một ngôn ngữ tôi không nghĩ là ở thế giới này.

Những thành viên khác cũng nhủu mảy khi nghe thứ ngôn ngữ đang được sử dụng. Họ chắc cũng không hiểu cô ấy đang nói gì như tôi.

Mặt cô ấy đột nhiên rạng rỡ.

“Vâng, cậu nói đúng. Tôi có cùng ý với ông. Ờ?Nhưng chuyện đó vẫn chưa..... _____. _____ Chuyện đó có thật không? Vâng, cậu nói đúng..... _____.”

Gasper lộ vẻ mặt rất lo lắng vì nhìn thấy ân nhân của mình đang nói chuyện ở một nơi không có đứng đó cả.

Sensei nói thầm.

“.....Mọi người, đừng nhìn vào hướng đó. Các cô cậu sẽ bị Chén Thánh mê hoặc đấy. Đặc biệt là người xuất thân từ nhà thờ Asia, Xenovia, và Irina phải nhìn chỗ khác.”

Có thể họ đã nhận ra Sensei yêu cầu làm ngay lập tức, nên Asia và hai người còn lại nhìn xuống sàn nhà.

Tôi hỏi Sensei.

“Chuyện gì đang diễn ra thế.....?”

“..... Đó là hậu quả của những người bị Chén Thánh nhập thể đấy. Người bị nhập sẽ dần dần nhìn thấy những thứ không nên nhìn thấy.

Ta sẽ giải thích cụ thể sau.”

Sau đó có một tiếng vỗ tay. Người đã vỗ tay là chàng trai Ma Cà Rồng đứng kế bên Valerie.

“Valerie, người biết không thật thô lỗ khi chỉ nói chuyện với những “người đó” đấy? Người phải có tác phong thật chuẩn mực như một nữ hoàng chứ.”

Nghe người đó nói vậy, Valerie đáp lại bằng câu nói “Người nói đúng” với một nụ cười.

Valeria tiếp tục mỉm cười với một đôi mắt vô hồn.

“Ufufu, tôi rất xin lỗi, mọi người. Nhưng có vẻ như tôi sẽ có thể tạo ra một xã hội hòa bình cho loài Ma Cà Rồng, nhưng nào tôi còn trị vì với tư cách là một Nữ hoàng. Tôi rất trông đợi vào việc đó. Kể cả Gasper cũng có thể sẽ sống ở đây. Không một ai sẽ có thể áp bức chúng ta được nữa.”

..... Không quan tâm đến đây là quan điểm của ai, nhưng có thể rõ ràng nhận thấy rằng những lời đó không phải là lời thật lòng của cô ấy và cô đang bị điều khiển bởi một người khác.

..... Valerie chắc chắn đang bị lợi dụng bởi những người tiến hành cuộc đảo chính. Cả cô ấy lẫn Sacred Gear đều bị—.

“..... Valerie.....”

Gasper chỉ có khóc khi bắt gặp ánh nhìn của ân nhân mình

Azazel-sensei trừng mắt nhìn tên Ma Cà Rồng trẻ tuổi.

“Nhà người chắc đã huấn luyện cô gái đó rất tốt. Và người có một thói quen xấu là phô diễn điều đó trước mặt bọn ta bạo gan thật đấy. Người muốn đoạt lấy điều gì khi lợi dụng cô gái ấy? Đánh giá từ những gì ta thấy, người chắc hẳn phải tên chủ mưu của vụ đảo chính phải vậy không?

Tên thanh niên nhếch mép lộ tính xảo quyệt trên khuôn mặt giống như búp bê của hắn

“Nếu ông đã nói tôi là kẻ chủ mưu, thế thì tôi rất có thể là thế đấy. Ô, tôi vẫn chưa tự giới thiệu. Tôi là người thuộc dòng dõi hoàng tộc Tepes và là người thừa kế thứ năm, Marius Tepes là tên của tôi. Tôi đang là phó vương trong chính quyền lâm thời, đồng thời là trưởng

ban cố vấn cho viện nghiên cứu Sacred Gear. Những nghề nghiệp chính của tôi là cái thứ hai.....nhưng tôi đã được chú tôi nhờ cậy. Nên tạm thời tôi đang làm tròn vai thị trưởng. Tôi cũng là anh trai của Valerie về mặt huyết thống và tôi muốn nhìn bằng cách nào đó mà đưa em gái dễ thương luôn buồn bã về tương lai của nhà Tepes sẽ thay đổi thế giới của loài Ma Cà Rồng bằng cách đồng hành cùng em ấy.

Hắn ta nói với một điệu bộ rất nhẹ nhàng. Vậy hắn là người trong hoàng tộc!

Tôi có thể biết được rằng hắn chỉ đang nói dối mà thôi. Nụ cười của hắn chỉ có thể phần nào đó che giấu đi sự nham hiểm của hắn thôi.

Sensei sau đó cất tiếng.

“.....Người biết là bọn ta có liên kết với phe Carmilla phải không? Vậy có ổn không khi mời bọn ta đến đây?”

Marius nhún vai.

“Chính quyền mới có khẩu hiệu mới là muốn thiết lập mối quan hệ đối thoại thân thiện dù là phe Carmilla hay Thống lĩnh Thiên thần xa ngã—.Tuy nhiên một lần nữa câu nói đó chỉ là đùa thôi. Mà nói thật ra tôi cũng không có quan tâm lắm về mấy cái chính trị. Tôi sẽ để việc đó cho các chiến hữu đã cùng tôi đảo chính. Ngoài nữ hoàng Valerie có mong muốn được gặp mặt các người ra, ta cũng rất có hứng thú với các cô cậu đấy. Cũng do ta nghe được rất nhiều lời đồn về các người từ một trong những người ủng hộ bọn ta,”

“Tạm thời gác chuyện đó sang một bên đi. –Ta sẽ hỏi người một câu thôi vì người là kẻ đứng sau tất cả mà. Tại sao người lại đảo chính? Chuyện này có phải là ý của tên khốn đó không?”

Sensei đi thẳng vào vấn đề chính. Ông ấy hỏi rất thẳng thừng.....Cả những Vampire có mặt ở đây cũng nháo nhào cả lên vì cuộc nói chuyện giữa hai người họ.

Marius trả lời Sensei rất bình thản.

“Tôi muốn sắp đặt một nơi mà tôi có thể làm mọi điều mình thích với Chén Thánh. Chén Thánh của Valerie là một tuyệt tác tôi nhìn hoài không chán, nên tôi đã tiến hành rất nhiều cuộc thí nghiệm với thứ đó. Đúng thế, lí do thật sự đằng sau việc đó là vì mục đích đấy. Vì một vài lí do, những vị tiên vương đời trước đồng thời cũng là cha và anh trai của tôi lại là vật cản nên tôi phải loại bỏ hai người họ. Và khi

nói “tên khốn” ý ông là nhắc đến người đó phải vậy không.....?
Nhưng hành động này là do chủ ý của bọn tôi.”

.....

.....Giờ cơ.

Thế ra đất nước này thành ra đồng hồ độn chỉ vì một tên như
hắn.....!

Valerie đơn giản chỉ mỉm cười khi nghe thấy điều đó.....Vậy là hắn
cũng điều khiển luôn cảm xúc của cô ấy.....!

Kể cả những Ma Cà Rồng có mặt cũng hoảng hốt khi nghe thấy lời
hắn nói.

“Thưa ngài, Marius! Đó không phải là điều ngài nên nói ở nơi đây đâu
ạ!”

“N-Nơi đây là sảnh đường! C-Cho dù ngài đang là phó vương tạm
thời của đất nước này đi chăng nữa, chúng tôi muốn ngài kiềm chế
trong việc phát ngôn!”

“Những người ngài đang nói chuyện chính là cựu thống lĩnh của phe
Grigori và người thừa kế của nhà Gremory, nên chúng ta sẽ bị mất
chỗ đứng nếu họ coi lời nói của ngài là tiếng nói đại diện cho tất cả
mọi người đang có mặt ở đây đây!”

Những tên Ma Cà Rồng diện quần áo quý tộc bắt đầu cuống lên và cố
ngăn những lời lẽ ngông cuồng của Marius lại. Marius cười tự mãn và
nói một cách đầy mỉa mai, “Tôi thật là lấy làm lỗi khi nói vậy. Tôi
đang rất muốn được thôi chức tể tướng đây.”

Cái kiêu thái độ gì vậy. Và tình hình kỳ lạ là những người xung quanh
hắn không làm gì cả sau khi hắn tỏ cái thái độ đó. Có vẻ như Marius
là kẻ nắm mọi quyền hành ở đây.

Tôi bắt đầu thấy nóng người do cơn tức. Kể cả những người đồng đội
của tôi cũng chia ánh nhìn đầy căm tức vào hắn.

“.....Thật kinh khủng. Thật quá kinh khủng.”

Asia với một trái tim nhân hậu bắt đầu khóc khi nhìn thấy cảnh tượng
này.

“.....Người không muốn giải thoát cho Valerie Tepes phải vậy
không?”

Rias hỏi, nhưng Marius chỉ trả lời đơn giản, “Đương nhiên rồi”.

“Nói chuyện với hắn chỉ là vô ích thôi, Hội trưởng Rias.”

Sắc mặt của Xenovia chuyển sang lạnh lùng cô chưa bao giờ biểu lộ sắc mặt này trước đây và đang rút thanh Durandal từ chiều không gain khác. Xenovia bực lên rồi!

“Hãy xử tên này rồi về nhà thôi. Tên Ma Cà Rồng này sẽ gây hại nếu chúng ta để hắn sống.”

Xenovia không có thiện cảm với Ma Cà Rồng. Cảm giác của cô ấy chắc là muốn nổi điên lên sau khi thấy bản chất thật sự của Marius.

“Dừng lại, Xenovia!.....Dù gì hắn cũng là phó vương.”

Rias bảo cô ấy giữ bình tĩnh.

Marius chỉ cười một cách bình thân mặc dù hắn thấy Xenovia rút kiếm ra.

“Ta sợ quá đi. Tiện đây đề ta giới thiệu với các người vệ sĩ của ta. Hắn là một trong những lí do giúp ta có thể một tay che trời đây.”

Marius búng tay. Rồi một luồng khí lạnh chạy xuyên người tôi!

——!?

Cảm giác như lỗ chân lông của tôi mở toang, và tôi có thể cảm thấy cơn lạnh lan ra khắp người tôi.

Cảm giác có một thứ gì đó rất mạnh đang nhắm vào tôi. Áp lực tôi cảm thấy đang mách bảo tôi độ nguy hiểm của tình thế hiện giờ.

Không chỉ tôi mà tất cả những thành viên của ORC đều nhìn về một hướng với biểu hiện căng thẳng.

Khi tôi nhìn về hướng đó— có một gã cao kiêu mặc áo choàng đen đang đứng dựa vào cột.

Tóc của gã ta pha hai màu đen và vàng. Hắn bị loạn sắc tổ mòng mắt nên mắt phải màu vàng, mắt trái thì màu đen. Gã mặt đồ đen nhìn xuống sàn nhà sau khi liếc sơ qua chúng tôi.

Kiba nói với một ánh nhìn lạnh lùng trong khi đổ mồ hôi.

“.....Một trong số bọn chúng rõ ràng là có sức mạnh ở một đẳng cấp

khác. Đánh giá từ bộ dạng của hắn, có vẻ như hắn không phải là Ma Cà Rồng.....”

Vậy là Kiba cũng cảm thấy như thế hử. Tôi cũng vậy. Hắn ta rất nguy hiểm. Nếu phải chỉ ra ai là kẻ nguy hiểm nhất trong căn phòng này, thì đó chính là gã đó.

Luồng hào quang lạnh lẽo xung quanh cơ thể của hắn được tụ lại từ một lượng hào quang không tưởng.

..... Kể cả tôi cũng nhận ra điều đó vì tôi phải đối đầu với toàn kẻ mạnh mà thôi.

—Hắn ta là một địch thủ mạnh ngang hàng quái vật đấy.

Cả Xenovia cũng nói thế trong khi quẹt mồ hôi ở má.

“Nếu gã đó có dính liú đến vụ đảo chính, thì lẽ đương nhiên nó sẽ thành công. Điều đó làm tự hỏi liệu có ai khác có thể chống lại được hắn trong hàng ngũ Ma Cà Rồng.hiện giờ hay không.”

Trong lúc mọi người cảm thấy áp lực từ gã mặc áo đen, Ddraig nói chuyện với tôi từ bên trong.

[Dĩ nhiên là hắn ta ở một đẳng cấp hoàn toàn khác các người rồi. Với sức mạnh hiện giờ không một ai trong số các người có thể đương cự được hắn.]

.....Ddraig, ông biết hắn ta à?

[Ừ, ta đã nhận ra hắn ngay từ lúc nhìn thấy hắn cho dù hắn đang ở hình dạng con người. —Nguyệt Viên Long, Crom Cruach. Được cho rằng là con rồng mạnh nhất trong số các Ác Long.]

—!?

.....Thật đấy à? Vậy hắn.....Ác Long mạnh nhất, Crom Cruach.....!

Tôi thở hắt ra. Vì tôi đã từng chiến đấu với Ác Long Grendel, tôi có thể nói rằng luồng aura xung quang gã này thậm chí còn nguy hiểm hơn con rồng điên khùng kia nữa

[Bằng mọi giá đừng giao chiến với hắn. Mặc dù ta nghĩ rằng nhà người có thể đánh lại phần lớn kẻ địch vì người vẫn còn đang phát triển.....nhưng hắn ta lại là chuyện khác.]

.....Tiện đây, tôi muốn hỏi hắn có nhận ra chúng ta chưa?

[Hắn chắc hẳn đã biết được cậu là Sekiryuutei.]

.....Tôi sợ quá. Tôi hi vọng là sau cùng hắn ta không nói “Chiến thôi nào”.

Làm cách nào để tôi nói chuyện này cho những người khác đây.....?

Marius vỗ tay một lần nữa.

“Hôm nay tới đây là được rồi. Chúng tôi đã chuẩn bị phòng cho các cô cậu. Mọi người hãy ở lại nơi đây một thời gian nhé. À, phải rồi. Người đứng đầu nhà Vladi hiện cũng đang ở tầng hầm của lâu đài, các cô cậu có lẽ muốn gặp mặt ông ta đấy.”

Buổi gặp mặt kết thúc khi hắn ta nói vậy, thế nên chúng tôi không lựa chọn nào khác ngoài việc rời khỏi căn phòng này.

Marius Tepes—. Tôi nhận ra rất rõ hắn là chủ mưu của vụ đảo chính và hắn có một trợ thủ đáng sợ bên cạnh chỉ trong một vài phút gặp mặt hắn.

Chúng tôi rời khỏi căn phòng trong khi đi cùng với gã mặc đồ đen—
Crom Cruach

Chúng tôi được dẫn về căn phòng mà bọn chúng đã chuẩn bị sẵn cho chúng tôi sau khi rời đó.

Sensei lẩm bẩm trong khi lòng cảm thấy không yên sau khi nói chuyện với Marius.

“.....Hắn là một kẻ ta khó thể tin được lại là một Ma Cà Rồng.”

Rias cũng gật đầu tán thành.

“Đúng vậy, không có nhiều Ma Cà Rồng chịu làm mọi thứ để thỏa mãn lòng tham của mình mặc kệ địa vị và phẩm giá của mình đâu.”

Chắc chắn là tên Marius đó hoàn toàn khác với Elmenhilde. Tôi chỉ nghe hắn nói chuyện một lúc thôi, nhưng cũng đủ để tôi thấy được rằng hắn thật sự có dã tâm.

Sensei híp mắt lại.

“Thế nên những kẻ như hắn lại rất nguy hiểm. Vì hắn có thể dễ dàng phá bỏ luật lệ quy tắc của phe mình. Cuộc đảo chính chắc hẳn bắt đầu từ nơi đó. Và những kẻ đã đi theo hắn là lũ quý tộc kia. Marius cần sự hợp tác từ những chính trị gia cho tham vọng của chính mình.

Những tên chính trị gia đồng ý với hành động của hắc chỉ nhằm đạt được hai việc đó là trở nên mạnh hơn nhờ vào Chén Thánh và thỏa mãn được sự căm phẫn nhắm vào chính quyền hiện tại. Chắc chắn việc lật đổ nhà vua đã được thực hiện rất dễ dàng vì chúng có một tên Ác Long được hồi sinh bởi Chén Thánh sát cánh cùng.Và kẻ đã cho chúng cơ hội này chính là “hắc”..... Đó là điều những tên khùng bố và quý tộc tha hóa có thể thực hiện được vì đất nước này tách biệt với thế giới bên ngoài.”

.....Mối thù hắc của một gia tộc xảy ra trong một đất nước không có giữ mối quan hệ nào với những thế lực khác à. Và bọn khùng bố có dính líu vào chuyện đó. Và bọn tôi thì bị kéo vào chuyện này. Hmm, vụ này đúng là rối như mỳ tôm!

Tôi hỏi Rias trong lúc đi dọc hành lang.

“Lãnh đạo thật sự đức vua của nhà Tepes hiện giờ đang ở đâu?”

Tôi quan tâm tới chuyện gì đã xảy ra với cha của Marius.

“.....Ông ta bị trọng thương và đã trốn khỏi lãnh địa của mình rồi.”

Vậy là ông ta đã bị thương. Có vẻ như một trận chiến lớn đã diễn ra ở đây. Khi hắc ta có tên Ác Long cực kỳ nguy hiểm đó làm cận vệ cho mình, tôi có thể hiểu rằng phe còn lại không thể làm gì được nữa rồi. Tôi không biết vua của nhà Tepes mạnh cỡ nào, nhưng họ không có lựa chọn nào khác ngoài bỏ chạy nếu đối thủ của họ là thứ đó.

“Không lẽ phe vua của nhà Tepes không có yêu cầu sự trợ giúp nào khác ngoài phe Carmilla à?”

Tôi chỉ hỏi để cho chắc thôi. Sensei thở hắt ra như thể ông ấy đang đau buồn chuyện gì đó.

“À, chắc là không đâu. Vì Lữ đoàn Khaos đã nhúng tay vào từ trong bóng tối, những thế lực khác sẽ gồng mình thương thuyết để được bước vào đất nước này và đó là điều họ không muốn hiện giờ. Họ chỉ cho phép vào nước họ như một ngoại lệ thôi.”

Vậy là họ sẽ không nhờ sự giúp đỡ từ thế lực khác ngoài Ma Cà Rồng ra cho dù đất nước của họ đang lâm nguy. Tôi nghĩ là họ sẽ điên lên nếu chúng tôi đi đến được tới cỡ này, nhưng họ có lẽ cũng có chuẩn mực của riêng mình.....Nên tôi cũng không hiểu rõ họ cho lắm.

Rồi tôi hỏi Azazel-sensei câu hỏi làm tôi bận tâm khi còn trong căn phòng đó.

Chuyện Valerie nói chuyện một mình.

“.....Cô ấy đang nói chuyện với ai lúc đó vậy?”

Sensei nói với một ánh mắt nghiêm túc.

“.....Người chết ở nơi đó..”

Người chết.....hả.

“Ý thầy là.....linh hồn của những người đi xuống địa ngục, cõi chết thay thế giới ngầm?”

Thứ tôi chỉ có thể nghĩ đến là linh hồn của người chết..... Kiểu mấy oán linh hay nguyên linh ấy.

Sensei nói tiếp

“Nếu đó là linh hồn của con người, thì cũng có linh hồn của những sinh linh khác.....cô ta lúc đó đang nói chuyện với những thứ không thể biết nguồn gốc từ loài nào hay trạng thái của họ

“E-Em không hiểu.....”

“Ngắn gọn là thứ cô ta đang nói chuyện là thứ cậu không thể hiểu được đâu. Tâm trí của cô ta bị tiêm nhiễm do sự dụng Chén Thánh quá nhiều.”

Tâm trí của cô ấy đã bị tiêm nhiễm hử. Tôi nghĩ là có thể hiểu được việc này.Chỉ nhìn vẻ ngoài thôi là có thể biết được cô ấy không bình thường rồi

Rias gật đầu đồng ý với những lời của Sensei.

“Đúng vậy, em cũng nhận ra ngay lập tức. – Cảm xúc và con tim của Valerie Tepes không bình thường chút nào.”

Ừm, tôi cũng nghĩ là cô ấy đang ở trạng thái như Rias miêu tả. Đôi mắt của cô ấy vô hồn và biểu cảm của cô ấy không tự nhiên chút nào.

“.....Điều gì đã xảy ra với Valerie....”

Gaspar nhìn u sầu. Người chịu cú sốc lớn nhất trong số chúng tôi là em ấy. Nhìn mặt em ấy như sắp khóc kể từ khi em ấy gặp mặt Valerie.

Nếu là em ấy hỏi trước, thì sẽ không lạ gì nếu em ấy òa khóc lên

trong tình cảnh này.

Sensei sau đó nói.

“Là do Chén Thánh. Bằng việc kết nối với quy luật của cuộc sống, cô ta được kể cho nghe một cách mạnh mẽ bằng cách nào sự sống và linh hồn được tạo nên và bản chất của chúng, cô ta càng dùng Sacred Gear. Thông tin về sự sống thật sự rất đồ sộ và chúng ta tin rằng nó là bất tận. Cô ta tiếp thu những điều đó vào trí óc và quan niệm về cái chết, sự sống và nhiều thứ khác nữa khi cô ta dùng Chén Thánh. Trong tâm can và linh hồn của cô ta.Rất nhiều suy nghĩ của những người khác đi vào tâm can của cô ta đó là nơi sự gặm nhấm xảy ra.Đương nhiên là cô ta phải quy ngã thôi.”

.....Suy nghĩ của nhiều cá nhân đi vào tâm hồn mình..... Tôi gần như phát điên lên khi tôi hấp thụ sự oán giận của các Sekiryuutei đời trước. Nó có cảm giác như tôi sẽ bị điều khiển bởi cảm xúc tiêu cực vậy.

Valerie-bị ép phải kết nối với thứ gì đó mạnh hơn thế gấp nhiều lần. Trong trường hợp của tôi đó đơn thuần chỉ là những mảnh suy nghĩ rời rạc của những Sekiryutei quá khứ thôi, nhưng trong trường hợp của cô ấy lại là thứ hơn hẳn điều tôi đã trải qua và những điều đó đi vào trong trái tim của cô ấy.

“Vậy cô ấy.....”

Sensei thở hắt ra khi nghe lời Rossweisse-san nói.

“Cô ta không còn ở trạng thái bình thường nữa rồi. Nói chuyện với người chết chỉ là một trong số những dấu hiệu thôi. Nói chuyện với những thứ đó mà vui vẻ được là bằng chứng cho việc sự tiềm ẩn vào tâm trí của cô ta đã đến giai đoạn trầm trọng rồi. Marius chắc hẳn đã buộc Valerie dùng Chén Thánh khá nhiều lần đây.Đến mức độ cô ta có thể hồi sinh một Ác Long trở lại thế giới này. Có vô số cách khác nhau để sử dụng nó theo cách cực kỳ nghiêm túc và người sử dụng thậm chí có thể lạm dụng sức mạnh bằng cách sử dụng nó.”

.....Trong trạng thái trầm trọng hờ. Cô ấy đúng là đã hồi sinh tên Ác Long tàn bạo Grendel và tên Crom Cruach. Tôi không thể tưởng tượng được hoàn cảnh cô ấy từng rơi vào khi bị ép hồi sinh những con rồng bằng năng lực ấy. Nên cũng không lạ gì nếu tâm trí của cô ấy bị suy sụp sau tất cả những chuyện đó.

Không, Gasper vẫn cố đến vậy chỉ vì muốn cứu cô ấy. Nên chúng tôi muốn tìm một cách nào đó để cứu cô ấy.

“Sensei, có cách nào để cứu cô ấy không ạ?”

Tôi hỏi. Sensei vuốt cằm và bắt đầu suy ngẫm.

“.....Đầu tiên, chúng ta cần ngăn cô ta dùng Chén Thánh nữa và—”

Sensei ngừng khi đang nói đoạn

Đó là vì ông ấy cảm thấy được người đi đến từ phía trước chúng tôi.

.....Một người đàn ông trung niên với mái tóc bạc xuất hiện ở cuối hành lang. Ông ta có vẻ là 40 mấy

—!

.....Tôi, không, chúng tôi miệng không nói nên lời khi chứng kiến trang phục người đó đang mặc.

—Đó là vì bộ đồ ông ta đang mặc giống với bộ trang phục Maou của ngài Sirzechs-sama.

Ngoài trừ việc bộ đồ của người này không có vẻ đặc trưng là màu đỏ thẫm và thay vào đó là màu bạc..... Và ngoại hình của người này nhìn giống một người mà tôi quen biết vì lí do nào đó.....

Tôi có thể nói ông ta là quý tử lượng hào quang bao quang ông ấy.Ông ta sở hữu loại hào quang bất tận và rộng người thế nào ấy.....

Sensei—mở to hai mắt và đối diện với người đó với biểu hiện đầy cảm phẫn.

Ngay khi người đó nhìn thấy, ông ta nở một nụ cười hồn nhiên không thường bắt gặp ở người có vẻ ngoài như ông ta mà ở những người trẻ tuổi.

“Ồ? Ôi chà, thật là trùng hợp quá nhỉ.”

Người đó nói chuyện với Sensei với phong thái nhỏ nhẹ hơn tôi tưởng.

Sensei nói như thể xả hết sự tức giận vào người đó.

“.....Tất cả là do người.....!”

Người đó nghe thấy vậy rồi trả lời rất vui vẻ.

“Nhoho! Cũng lâu rồi nhỉ♪ Chú Azazel, trông chú vẫn ổn đó chứ, hmm?”

.....Người này có vẻ lớn tuổi hơn Azazel-sensei.....nhưng ông ta có thể thay đổi ngoại hình của mình do là quỷ mà.

“.....Azazel, người này là ai thế?”

Có vẻ những Rias cũng không biết người này, nên cô ấy mới hỏi Sensei.

“.....Là Rizevim. Cho dù cô còn trẻ, ta chắc là cô cũng nghe thấy cái tên này từ cha mẹ mình rồi. Đó là một tên cô phải biết nếu cô là người nhà Gremory.”

Nghe thấy cái tên đó. Biểu cảm của Rias đờ ra.

““—!!Ông đang nói đùa.....phải không?”

Rias có vẻ vô cùng bị sốc giọng cô ấy rung rung.Chuyện gì, có việc gì với cái tên Rizevim đó vậy?

Vì những người khác ngoài Sensei và Rias không ai nhớ ra cái tên này, chúng tôi đều đang nghi hoặc cả. Sensei giới thiệu người đó với chúng tôi.

“Ta sẽ không bao giờ quên tên của thằng khốn này. Đúng vậy, — Lilin? Không phải là, Rizevim Livan Lucifer chứ!”

—!?

L, L, L-L-L-L-L-L-L-L-L-L-L, Lucifer~!?

Này, chờ chút đã! Một Lucifer ư! Tại sao tên của Maou-sama lại xuất hiện!? Người có thể sử dụng cái tên đó là Sirzechs-sama và.....

Não tôi nghĩ đến đó và nghĩ ra được một lí do phù hợp.

.....Tôi biết một người khác được quyền sử dụng cái tên Lucifer.

Người tên Rizevim Livan Lucifer mở miệng và cười rất vui vẻ.

“Đừng trưng ra bộ mặt đáng sợ đó chứ. Chú sẽ già đi đấy♪”

.....Người đó vẫn nói chuyện một cách nhỏ nhẹ.

Tôi hỏi Sensei. Tôi muốn biết liệu tiên đoán của tôi có đúng không.

“.....Sensei, khi nói Lucifer ông có ý—”

“Không cần phải nghi ngờ về việc hấn là đứa con thật sự giữa Lucifer đời trước và “Lilith”” người được coi là tổ mẫu của loài quỷ. Kể được ghi chép trong kinh thánh với cái tên “Lilin”.—Và cũng là người ông nội ruột của Vali kể được coi là Hakuryuukou mạnh nhất mọi thời đại.”

—!Ông nội của Vali..... Ông nội của Vali!!

Và ông ta cũng là con trai của Lucifer đời trước!!

Hờ, tôi chưa bao giờ nghĩ về chuyện đó, nhưng Vali có họ hàng với Lucifer điều đó có nghĩa là cậu ta có cha mẹ. Có vẻ như cậu ta không phải từ đất nẻ chui lên. Vali cũng từng nói mình là cháu cố của Lucifer đời trước. Thôi gia phả sẽ là kiểu này: Lucifer → Người đứng trước mặt tôi → Cha của Vali → Vali.

Cũng là lẽ tự nhiên khi cậu ta có họ hàng. Thế nên người tôi nghĩ đến khi tôi nghe cái tên Lucifer là Sirzechs-sama và Vali.

Mái tóc màu bạc của người này giống với Vali và ngoại hình của ông ta cũng hơi giống Vali. Nhưng tôi chưa bao giờ nghĩ rằng ông ta là ông của Vali.....

Nhưng tại sao ông của Vali lại ở đây?

Vì có quá nhiều câu hỏi không có câu trả lời, Sensei nói ngay lập tức.

“Và hấn ta là Trùm cuối hiện giờ của Lữ đoàn Khaos. Hấn là “tên khốn” ta luôn nhắc đến từ khi chúng ta đến đây đây.”

[—!?!]

Tất cả chúng tôi đều không nói nên lời khi nghe thấy vậy! Đ-Đương phải là vậy rồi!

Ô-Ông già này là....Trùm cuối....hiện tại của lữ đoàn Khaos
ưưưưưưưư!

T-Thế tên boss mới Euclid nhắc đến là.....người ông của Vali à!?

.....Mọi người nói là Lữ đoàn Khaos giúp đỡ cuộc đảo chính trong sự vụ lần này. Chẳng phải lạ lắm sao khi ông già này lại ở đây.....?

Không, cho dù thế, sau lại như thế này được..... Ông của Vali là con của Lucifer đời trước, Trùm cuối của Lữ đoàn Khaos. Chắc chắn

những kẻ nằm trong hàng ngũ khủng bố, phe cự Maou có liên kết với chúng.....

Liệu người này hành động chỉ vì oán hận như Shalba Beelzebub.....?

Rias lăm bằm trong khi mọi người vẫn còn nhiều câu hỏi chưa có lời đáp.

“Trong quá khứ khi họ hàng của Maou đời trước vẫn thống trị Địa giới, Rizevim Livan Lucifer được xem là một Siêu Quỷ cùng với anh trai của tôi Sirzechs Gremory và Ajuka Astaroth-sama.”

.....Siêu Quỷ. Tôi có nghe Sensei có ba quỷ được gọi vậy trong quá khứ. Bởi vì khả năng của họ vượt trên các quỷ khác quá nhiều. Họ là một sự tồn tại khác thường làm những kẻ khác đặt câu hỏi liệu họ có phải còn là quỷ. Siêu quỷ là như vậy đấy. Trong quỷ giới hiện giờ, Sirzechs-sama và Ajuka Beelzebub-sama vẫn còn sống vì họ vẫn còn hoạt động.

Tôi có nghe là một trong những Siêu quỷ đã ăn dật..... nhưng ông đang nói là người này là người còn lại ư.....!?

Sensei noi với giọng khinh bỉ.

“Sau khi hấn biến mất, hai siêu quỷ còn lại là Sirzechs và Ajuka dẫn dắt quỷ giới hiện giờ. A, hấn là một trong tên trụ cột của phái cự Maou mà. Không có chuyện hấn có cùng một nguyện vọng với Sirzechs và những người khác mong muốn hòa bình và sự tồn tại cho giống loài.”

Vậy là hấn còn trở thành trùm cuối của lũ khủng bố

Sensei nói tiếp

“Đối với một kẻ lần đi mất trong cuộc nội chiến quỷ giữ phe chính phủ cũ và chống chính phủ.....Nhà người đừng nói là người căm thù chính phủ hiện giờ cũng như phe cự Maou đấy nhé...?”

Rizevim cười một cách đáng sợ khi nghe Sesei nói và tiếng cười vang vọng dọc hành lang.

“Uhyahyahyaha, thì, tôi chỉ quay lại bởi vì tôi có việc phải làm ngay lúc này thôi mà. Chuyện của chú vẫn tiến triển tốt chứ, chú Azazel? tôi có nghe là chú đang muốn thỏa thuận hòa bình giữa tất cả các phe phái phải vậy không? tôi thật sự muốn giúp đỡ chú thật hiện điều đó đấy~♪”

Thái độ khi nói của hắn toàn là lời đùa cợt! Từng lời hắn nói từ lúc bắt đầu cho đến giờ không có nghiêm túc một chút nào và mang đầy ý xấu thôi!

Lối nói năng hành xử vô tư của hắn làm chúng tôi mất hết sự nghiêm túc!

Rizevim chuyển ánh mắt vào Rias.

“Quý cô tóc đỏ thăm, anh trai của cô vẫn khỏe chứ?”

“.....Ông có thứ gì để chống lại anh tôi không?”

“Ta không nói là ta không có. Cả hai người bọn ta đều dùng cái tên Lucifer. A mà, cũng không có gì quan trọng đâu nếu cô hỏi ta. Nhưng có vẻ như ta sẽ gặp hắn sớm thôi nên gửi dùm ta lời chào nhé, được không?”

“.....!”

Rias híp đôi chân mày lại khi nghe hắn nói.

Mọi người đều thủ thế khi chúng tôi biết đối thủ là ai, nhưng Rizevim không động thủ. Ông ta chỉ cười lên khi thấy tình huống này.

“Ta sẽ không làm gì đâu vì hận thù hay mối thâm thù như Shalba-san hay những người có quan hệ huyết thống với Maou đời trước đâu. Mấy cô cậu biết không chính trị thì dành cho Sirzechs-kun và những người khác là đủ rồi? Ta chỉ muốn làm điều gì đó khác, nên ta mới sử dụng tổ chức này làm việc này đây cô cậu biết không?”

Sensei nói với giọng đầy căm phẫn, mạch máu nổi lên trán của ông.

“.....Có vẻ như sẽ rất hay khi đâm vào mặt mày ngay tại đây và xía vào chuyện mày đang làm ở đây.....nhưng do đất nước này là một nước trung lập bọn tao vẫn chưa thiết lập được một liên minh toàn diện. Nên tao không thể dễ dàng đụng vào mày được. Tao chắc rằng mày đang nhận được đặc quyền VIP bằng cách sử dụng danh tính giả với vẻ ngoài phải vậy không?”

Rizevim cười một cách rợn người khi nghe thấy câu hỏi của Sensei.

“Uhyahyhyahyaha, vâng, đúng vậy đấy. Tôi là nhà đầu tư cho cuộc cách mạng và nghiên cứu của Marius-kun. Nên tôi được đối đãi như thượng khách bởi chính quyền lâm thời. Nên sẽ không khôn ngoan chút nào nếu chú đụng vào tôi đâu. Mà chú biết không tôi cũng không

có ý định thua chú đâu?”

—! Từ đâu bất thình lình, một cái bóng nhỏ xuất hiện đằng sau ông ta mà không thể hiện sự có mặt nào.

.....Một cô gái nhỏ nhắn. Cô bé mặt một chiếc váy đen và..... mà khoan!

“.....Đùa à?”

Tôi không biết phải nói gì sau khi nhìn thấy bé này.

—Con bé nhìn giống y hệt Ophis.

Rizevim đặt tay lên đầu bé gái nhìn giống như Ophis.

“Bé gái linh vật của tổ chức bọn ta được tạo ra từ sức mạnh trộm lấy được từ Ophis, —tên là Lilith-chan. Làm quen với bé này nhé~♪ Ta đặt tên cho bé ấy bằng tên của mẹ ta đấy. Nghe hay lắm, phải không?”

.....Đúng như tôi nghĩ! Sức mạnh của Ophis bị Tào Tháo trộm lấy bằng cách lợi dụng Samael! Thế ra sức mạnh ấy biến thành bé gái này!

“.....”

Im lặng và vô cảm. Tôi không thể đọc vị cảm xúc của bé này từ ngoại hình được chuyện này không làm hơn khi đọc vị Ophis.

Rizevim sau đó nói.

“Bé này tuy nhỏ như có võ đấy vì bé cũng là Ophis-chan đấy các cô cậu biết không? Bé này cũng là cận vệ riêng của ta đấy~. Khi Euclid đi mất, bé này là người bảo vệ ta! Ông già như ta lại rất tình cảm! Những bé gái nhỏ nhắn mà mạnh mẽ chắc chắn chứa chan tình cảm phải không?”

Áp lực không thể giải thích nổi toát ra từ cô bé đó. Giống như Crom Cruach trước đó vậy, bầu không khí cô bé đang toát ra là thứ nên sợ hãi.

.....Ác Long mạnh nhất, con của cự u Lucifer, và một Ophis—.

Những kẻ mạnh khủng khiếp vượt trên cả sự tưởng tượng của tôi đã tề tụ về đây!

“Giờ thì, ta sẽ đi qua chỗ này vì ta đang có việc phải bàn với Marius-kun. Hãy hòa thuận nào~. Căn nhà này thuộc về Ma Cà Rồng~. Đánh nhau là không hay~. Một đất nước đóng cửa với những cư dân cực kì có phẩm giá thật tuyệt làm sao♪”

Rizevim đang vui vẻ từ trong lòng mình đi qua chúng tôi cùng với Ophis khác đi theo sau.

Chúng tôi....chỉ có thể nhìn ông ta đi qua chúng tôi mà không thể làm được gì cả!

Sensei nói với Rizevim khi ông ấy đi khuất mắt khỏi chúng tôi.

“Rizevim, Vali đang đuổi theo mày đấy.”

“Ồ phải rồi, tôi nhớ ra rồi, nhà Grigori bắt nó và nuôi dạy Cháu trai-kun.”

Rizevim quay mặt lại và hỏi Sensei.

“Thằng nhóc có mạnh lên chút nào chưa? Thằng bé đúng là mạnh hơn thằng cha nó chưa đứa con ngu ngốc của tôi ấy.”

“Cậu ta sẽ có ngày chặt được đầu của mày đấy.”

Nghe thấy thế, ông ta cười to.

“Qao, với tư cách là ông nó, điều đó làm tôi hạnh phúc muốn khóc luôn đây.”

Sau đó Rizevim liếc mắt nhìn tôi. Ông ta híp mắt lại trong khi đang vui.

“Nè Sekiryuuteiđương nhiệm. Kẻ độc nhất vô nhị với tư chất hiếm có khi sở hữu sức mạnh của cả Ophis và Great Red. —Muốn gia nhập phe của ta không?”

—Ông ta đang thâm dò! Không đời nào đâu!

“Không có chuyện đó xảy ra đâu.”

Tôi quyết định ngay lập tức! Rizevim mỉm cười vui vẻ khi thấy phản ứng của tôi.

“Ôi chà, thật phí của trời♪”

Rizavim đi nhanh dọc hành lang trong khi để lại tiếng cười rùng mình

ở phía sau. Trong lúc để tay ra phía sau và vẫy tay chào chúng tôi—.

“Nếu các người đang cố làm một cuộc đảo chính cùng với phe Carmilla, thế thì kiếm bọn ta bất cứ khi nào nhé! Ta mong chờ việc đó đấy.”

Rizevim, gã đàn ông trung niên nói chuyện với một thái độ không đàng hoàng cho đến phút chót.

—Sau đó một âm thanh do việc đập phá vang khắp hành lang.

Sensei biểu lộ một khía cạnh hiểm thấy ở ông khi ông ấy phá hủy bức tường với nắm đấm của mình vì ông ấy không thể kiếm chế được cơn nóng giận của mình.

“.....Vali, tôi không thể giúp được gì nhưng tôi hiểu cậu đang cảm thấy gì.”

Lâu đài nhà Tepes đã bị biến thành hang ổ của bọn quái vật rồi—.

Sau khi chúng tôi di chuyển vào căn phòng được chuẩn bị sẵn cho chúng tôi, chúng tôi quyết định sẽ gặp người đứng đầu của nhà Vladi, nói cách khác là cha của Gasper, người đang ở tầng hầm.

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Life 2 - Nguồn gốc của Bóng Tối

Part 1

Lâu đài hiện đang được bao trùm trong bầu không khí tĩnh lặng và xung quanh chỉ còn lại tiếng bước chân của các hầu gái và đội ngũ quân nhân làm nhiệm vụ tuần tra.

Còn chúng tôi, những thành viên của Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí thì đang được một người hầu dẫn vào mật thất giam giữ cha của Gasper.

Rias và Gasper thì được dẫn tới chánh điện vì Valerie muốn gặp mặt họ. Trong khi đó, Sensei thì vẫn đang đi cùng với một tên Ma Cà Rồng cấp cao, có vẻ như hắn là thuộc hạ dưới trướng Marcus.

Trước đó có thể là một cuộc trò chuyện bình thường với Valerie. Lí do, có lẽ là vì họ muốn hỏi về Sacred Gears thông qua tri thức của Sensei.

...Còn chúng tôi thì được lệnh là ở yên đây, nhưng vì cuộc gặp với cha của Gasper đã được chấp thuận nên cả bọn đã quyết định đến gặp ông ấy.

Bên trong tòa lâu đài được làm bằng đá. Chúng tôi đang được người hầu rọi đèn để dẫn xuống các bậc thang.

Cả bọn dừng lại ở một tầng khá rộng sau khi đã xuống dưới được một đoạn. Có nhiều cánh cửa ở đây và người hầu tiến tới một trong số cánh cửa đó.

“Đây là gian phòng dành cho khách mà chủ gia tộc Vladi đang ở.”

Phòng dành cho khách à, hừm.... Để chào đón một quý tộc thì như vậy là hơi bị sơ sài đấy....Theo tôi thì nơi này chính xác hơn phải là một nhà tù mới đúng.

Người hầu gõ cửa và thông báo cho người bên trong: “Có vài vị khách đến đây để gặp ngài”. Cô ấy mở khóa cửa và giục chúng tôi vào trong.

Cả bọn gật đầu với nhau và cùng tiến vào trong.

Nội thất....trong căn phòng này xa hoa hơn tôi nghĩ. Trần nhà còn được treo bởi một cái đèn trần khá là mắc tiền. Tất cả đồ đạc trong đây chẳng có thứ nào là rẻ tiền cả.

Hiểu rồi, đúng là một căn phòng dành cho quý tộc, chẳng thiếu cái gì cả.

Sau khi thấy chúng tôi tiến vào, người trong phòng đang ngồi trên sofa liền đứng dậy.

Một người đàn ông trẻ tuổi với mái tóc vàng. Ông ấy chỉ khoảng độ 30 thôi. Có vẻ như đây là bố của Gasper vì trông ông ta có nét giống em ấy.

Akeno-san liền bước lên trước và chào hỏi.

“Như ngài đã biết, chúng tôi là hầu cận của Quý tộc Rias Gremory-sama. Tôi là quân [Hậu] của Rias Gremory, Himejima Akeno. Tôi nghĩ là mình nên chào hỏi ngài một chút trong hôm nay, nên chúng tôi đã đến đây để gặp ngài.”

Trong khi Rias vắng mặt, Akeno-san sẽ trở thành lãnh đạo của nhóm. Chị ấy đang cư xử lịch sự để bày tỏ thành ý.

Người đàn ông gật đầu và mời chị ấy ngồi xuống sofa.

“Cứ ngồi thoải mái đi.—Là về thứ đó, không phải, cô đến để nói chuyện về Gasper đúng không?”

Có vẻ như là ông ta đã ngay lập tức nhận ra mục đích của cả bọn.

Akeno-san đã ngồi trên sofa nên chúng tôi liền xếp thành hàng sau chị ấy.

....Ông ta giống hệt Gasper, nhưng màu da lại nhợt hơn nên vẻ đẹp của ông ta khiến tôi có cảm giác khá giả tạo. Ông ta cũng chẳng có bóng nữa. Đúng là một Ma Cà Rồng thuần huyết rồi.

Bố của Gasper nói.

“Ta đã trò chuyện với Rias-sama rồi. Cả hai đã trao đổi thông tin liên quan về nó. Ta được triệu tập tới lâu đài này trong khi cả hai còn đang thảo luận về cách mà hai nhà Gremory và Vladi sử dụng thứ đó... và đó là một chuyện đáng buồn để nói ra, nhưng ta đã bị nhốt ở trong căn phòng này. Ta chưa từng nghĩ rằng một cuộc đảo chính lại

xảy ra kín kẽ đến nỗi khiến cho vua Tepes phải rút lui. Có vẻ như là nhóm của Marius, hoàng thân của ông ta đã được lệnh mang Rias-sama đến đây bằng cách sử dụng con trai ta.”

Mặc dù vẫn đang giải thích tình hình hiện tại, nhưng giọng điệu của ông ta khá là bình thản. Có vẻ như là ông ta không cảm thấy kích động bởi chuyện đó. Thậm chí tôi còn cảm thấy ấn tượng trước cái cách mà ông ta chấp nhận tình thế hiện tại của mình.

....Nhưng vẫn có điều gì đó làm tôi băn khoăn từ trước.

Đó là cái từ “thứ đó” mà ông ta dùng lúc nãy.

Tôi không muốn nghĩ ngợi gì nhiều đến thứ mà ông ta đang ám chỉ, nhưng phải chăng đó là....

“Thứ đó, sao rồi?”

“Thứ đó... có vẻ như là ám chỉ Gasper trong thân phận Ác Quỷ. Tôi đã khá là sốc khi nghe được sự thật từ Rias-sama đấy.”

Một người cha lại có thể gọi con trai mình như vậy sao.

...Quá đáng. Thậm chí là có sự phân biệt đối xử giữa Ma Cà Rồng thuần huyết và Ma Cà Rồng lai đi chẳng nữa thì việc ông ta dám gọi con trai mình theo kiểu đó thì đúng là....

“....Đúng như chúng tôi nghĩ, mẹ của Gasper-kun đã...”

Khi nghe Akeno-san nói như vậy, cha của Gasper chỉ lắc đầu.

“Đúng vậy, cô ấy đã qua đời. Ngay khoảnh khắc thứ đó chào đời.”

“Ý ngài là một ca sinh khó sao?”

Lần đầu tiên chủ của gia tộc Vladi thay đổi sắc thái trước câu hỏi của Akeno-san. Ông ta nheo mắt lại.

“...Không, cô ấy chết vì sốc.”

Lão ta đang có ý gì vậy? Trong khi mọi người còn đang hoài nghi thì cha của Gasper bỗng chấp hai tay lại và nói với vẻ hoang mang.

“Khi thứ đó sắp chào đời thì từ bên trong cô ấy—thì có thứ gì đó tỏa ra một luồng khí đáng sợ.”

“Có thứ gì đó sao?”

Có vẻ như cả Akeno-san cũng không nắm rõ được điều mà vị trưởng tộc muốn nói. Chúng tôi cũng vậy.

Chẳng thể nào hiểu được điều người cha ấy muốn nói là gì cả.

Thật khó chịu khi cảm thấy có một sự khác biệt to lớn giữa Gasper mà chúng tôi biết với Gasper mà ông ta biết.

Vị trưởng tộc liền nói như thể ông ta đang cố rặn ra từ chữ vậy.

“...Khi thứ đó chào đời... chẳng hề có hình dạng của một con người nữa. Thứ gì đó hắc ám và man rợ đã bò ra từ tử cung của người mẹ. Một thứ mà ta chẳng biết dùng từ nào để miêu tả. Thứ gì đó chẳng phải là con người, cũng chẳng phải là Ma Cà Rồng hay quái vật. Mẹ của nó đã tận mắt chứng kiến và trở nên hoảng loạn, dẫn đến tử vong.”

.....

....Từ từ đã. Chuyện quái gì vậy? Ra là...thứ đó....thật sự là Gasper... sao? Và cái thứ hắc ám bao phủ ấy... Cảm giác như là lão ta đang chia sẻ trải nghiệm của mình khi chứng kiến sự ra đời của một con quái vật vậy.

Ờ thì sức mạnh ấy đã thức tỉnh bên trong em ấy từ trước rồi... một năng lực hắc ám.

Lão ta lại tiếp tục.

“Các y tá và vài người hầu chứng kiến khung cảnh ấy cũng đã bắt đầu thiệt mạng một cách kì lạ.”

....Một cái chết bí ẩn à. Những người đã chứng kiến quá trình sinh nở sao?

Sao đó lão ta còn nói thêm một chuyện nữa.

“Họ chắc chắn là đã bị nguyên rửa đến chết.”

.... Vậy là ông ta cho rằng bọn họ chết là do dính phải lời nguyền.

“Gasper đã làm sao? Một lời nguyền ư?”

Không thể nào chịu đựng được nữa, tôi liền hỏi thẳng lão ta, mặc dù ở địa vị của tôi, đây sẽ là một hành động được cho là không phải phép. Lão ta trả lời tôi mà chẳng hề để tâm nhiều đến điều đó.

“Đúng vậy, chắc chắn là một lời nguyền đã được nó sử dụng trong vô thức. Nó đã chuyển về hình dạng của một đứa bé sau đó vài giờ, nhưng ngay sau đó, người mẹ đã chết vì cú sốc.”

.....Này, nghiêm túc đấy chứ?

Đó là một thứ vượt xa cả trí tưởng tượng của chúng ta!

“Gasper-kun có biết về điều này không?”

Vị trưởng tộc lắc đầu trước câu hỏi của Akeno-san.

“Không, nó không được kể về chuyện này. Chúng ta không biết thứ gì đã được kích hoạt khi nó chuyển về dạng ban đầu. Ta không muốn kích thích nó một cách bất cần... Họ hàng thân thích của chúng ta vốn không hề biết về chuyện đó, chúng chỉ thấy bất mãn với cái Sacred Gear ngừng động thời gian khi ở gần nó thôi. Nhưng với những người đã biết về bản thể thật sự thì thứ đó còn khủng khiếp hơn cả cái năng lực ngừng động thời gian nữa.”

Lão ta che miệng lại và nói bằng một giọng điệu nặng nề.

“....Nghe này các quý tộc của nhà Gremory, chúng ta không thể nhận diện được thứ đó là người hay Ma Cà Rồng nữa.... Chỉ có thể nhóm nó vào một dạng sinh vật khác thường thôi. Chúng ta vẫn đối đãi với nó như cácMa Cà Rồng lai khác... nhưng chúng ta không biết liệu đó có phải là quyết định đúng đắn hay không. Và bọn ta đã bắt nó tiến ra người thế giới trong khi vẫn mơ hồ về chủng loại thật sự của nó....”

Tôi liền đáp trả lại vị trưởng tộc ấy, người đang tỏ vẻ khá là hoang mang.

“Tôi không cần biết em ấy như thế nào trong quá khứ. Nhưng lúc này đây, Gasper là một ác quỷ, là đàn em của chúng tôi. Thậm chí nếu cơ thể em ấy có bị bóng tối nuốt chửng đi chẳng nữa thì em ấy vẫn mãi là đồng đội của chúng tôi.”

Koneko-chan cũng bước lên phía trước.

“....Gya-kun là người bạn quý giá của tôi. Cậu ấy là người đồng trang lứa đầu tiên mà tôi kết bạn.”

Koneko-chan... Đây là điều mà chỉ có mình em ấy, người đã thân quen với Gasper hơn bất cứ ai khác mới có thể nói được.

Trưởng tộc liền hỏi chúng tôi.

“Các vị đã chứng kiến bản thể thật sự rồi sao?”

Lão ta hẳn đang đổ lỗi cho Gasper, người có thể điều khiển bóng và bị thôn tính bởi bóng tối. Cả bọn liền gật đầu.

Thấy vậy, lão ấy chỉ mỉm cười.

“...Đúng như ta nghĩ, các vị đúng là nhóm Gremory. Rias-sama cũng nói như vậy khi ta hỏi như thế.”

[Dù cho không phải là người hay Ma Cà Rồng thì Gasper vẫn là một ác quỷ. Rốt cuộc thì chính tay tôi đã chuyển sinh em ấy thành quỷ. Không cần biết hình thái thật sự của em ấy là gì, em ấy vẫn là một ác quỷ của nhóm Gremory.]

Ông ấy nói cho chúng tôi câu trả lời của Rias.

Tôi....không, chúng tôi bỗng xúc động trước lời nói của Rias.

Người con gái mà tôi yêu...chủ nhân của chúng tôi....là số một.

Ông ta khẽ mỉm cười và tiếp tục nói.

“....Thứ cảm xúc đó thật quá khó để ta hiểu được, nhưng ta đã phần nào nhận ra. Nếu tất cả các bạn vẫn có thể nói được vậy sau khi đã chứng kiến sức mạnh đó thì nghĩa là ta có thể đúc kết rằng thẳng nhóc hẳn là đã được cứu rồi bởi tất cả các bạn, dù chỉ là một phần nhỏ.”

Sau đó thì chúng tôi tiếp tục trò chuyện thêm một lúc nữa, nhưng vẫn không thể tìm thêm bất cứ thông tin nào về hình thái thật sự của Gasper.

Chỉ có một điều rõ ràng, đó chính là bọn họ, gia tộc Vladi không mấy vui vẻ trước sự tồn tại của Gasper... Tôi nghĩ ông ta đã trò chuyện với Rias theo hướng đùn đẩy hết trách nhiệm về em ấy cho phía Gremory.

Nói cách khác thì chẳng còn nơi nào trong cái lãnh thổ này mà em ấy có thể gọi là nhà nữa.

Cuộc trò chuyện kết thúc, người hầu cúi đầu và báo cáo lại với chúng tôi ngay khi cả bọn rời khỏi mật thất.

“Thưa Hyoudou Issei-sama và Toujou Koneko-sama, đức ngài Valerie

muốn được diện kiến hai vị.”

Koneko-chan và tôi nhìn nhau.

...Lần này lại là lời mời từ vị cứu tinh của Gasper.

Trước khi khởi hành, Ravel đã nói rằng Xích Long có thời gian biểu vô cùng bận rộn, nên tôi chẳng còn cách nào khác ngoài việc thừa nhận điều này là đúng.

Nhưng còn có nhiều thứ khiến tôi phải phiền lòng kể từ khi cả bọn đến đây—

Nơi mà tôi và Koneko-chan được đưa tới là một khu vườn nằm bên trong tầng cao nhất của lâu đài.

Một khu vực kín đáo không hề có cửa sổ và thứ mà chúng tôi có thể nhìn thấy và nghe chỉ là ánh sáng nhân tạo, các loài hoa và tiếng trôi êm ả của dòng nước.

Ở trung tâm khu vườn là một cái bàn, nơi mà Rias, Gasper và Valerie đang ngồi.

Koneko-chan và tôi ngồi vào những cái ghế trống sau khi đã được người hầu cho phép tiến vào.

...Tôi cũng cảm nhận được áp lực khủng khiếp từ cạnh bên. Khi nhìn về phía trước, tôi có thể thấy được gã đàn ông mặc đồ đen, kẻ đã hiện diện tại chánh điện, Crom Cruach, đang dựa lưng vào tường.

“....”

Sau khi khẽ liếc nhìn chúng tôi, hắn ta ngay lập tức nhắm mắt lại.

Valerie khẽ nói bằng một điệu cười thích thú.

“Người đó là hộ vệ của tôi. Tên anh ta là Crom Cruach.”

....Hắn là cô ấy đã yêu cầu hộ vệ mạnh nhất rồi. Valerie thì có Ác Long, trong khi đó lão già Rizevim còn có cả Ophis khác kể bên.

Thậm chí cả cận vệ của những người có vai vế khủng cũng là thứ gì đó có thể nương tựa vào được. Vậy nghĩa là chúng tôi không được phép mắc bất kì nước đi sai lầm nào. Tôi đã đề ra một kế hoạch đơn giản cho kịch bản tệ nhất, đó là bắt lấy Valerie bằng vũ lực, nhưng chẳng thể nào làm được gì nếu có thứ đó bên cạnh cô ta.....

Một cái tách được đưa trước mặt tôi và Valerie đang rót trà vào đó.

Valerie mỉm cười nói với tôi.

“Tôi đã được Rias-sama kể về cuộc sống ở Nhật Bản của Gasper. Tôi nghe nói rằng Nhật Bản là một đất nước rất thanh bình đúng không Hyoudou Issei-san.”

Tôi cần phải đáp lại cô ấy một cách lịch sự đúng chứ...? Dù cho có là ân nhân của Gasper đi nữa thì hiện tại cô ta vẫn đang là lãnh đạo của quốc gia này.

“Vâng, Nhật Bản có rất nhiều món ăn ngon và chỗ giải trí đấy, Valerie....ý tôi là Nữ Hoàng.”

Valerie liền khúc khích cười như thể cô ta vừa tìm ra điều gì đó buồn cười lắm khi nghe tôi nói vậy.

“Anh không cần phải nói chuyện lễ phép như thế với tôi đâu Hyoudou Issei-san. Tôi cũng đã yêu cầu Rias-sama nói chuyện với tôi như mọi khi rồi. Xin cứ gọi tôi là Valerie.”

“Đúng vậy, em cứ cư xử như cô ấy yêu cầu đi Ise.”

Rias cũng nói thế à.

Nếu bản thân cô ta và cả Rias đều cho phép thì cứ theo thôi.

“Tôi hiểu rồi Valerie.”

“Ufufu, cảm ơn.”

Ngoài ra thì, cái biểu cảm của cô ấy.... nụ cười hắc ám và vô cùng kinh khủng khi nhìn vào. Đến mức mà cả tôi cũng có thể đoán ra môi trường mà cô ấy hiện đang sống.

Valerie hỏi sang Koneko-chan.

“Toujou Koneko-chan này, em biết rất nhiều đồ ngọt ngon lành đúng không? Ở Nhật Bản có những loại đồ ngọt nào vậy?”

“Ừm, những thứ em thích là—“

Cuộc trò chuyện chẳng nghiêm trọng như tôi nghĩ ban đầu.

Cuộc sống thường nhật của chúng tôi chắc chẳng có gì hấp dẫn với Valeire, nên cô ấy chuyển sang hỏi những câu liên quan đến những

nơi mà cô ta thích mà chúng tôi chẳng thể ngờ tới được.

“Tôi hiểu rồi. Lí do mà Gasper ăn mặc như một cô gái là do lúc nhỏ khi chơi với nhau, tôi đã bắt cậu ấy mặc. Lúc đầu thì cậu ấy còn kháng cự, nhưng đột nhiên cậu ấy bắt đầu tự mình mặc chúng đấy.... ufufu”

“M-Mồ! Valerie này, cậu đừng có nói thế chứ!”

“À này, cậu đã sửa được thói quen không thể ngủ nếu không có búp bê để ôm chưa?”

“C-cái đó thì....”

“Ufufu, vậy là không rồi. Đúng là Gasper.”

Cách cư xử của cả hai bỗng khiến cho chúng tôi cảm thấy thật yên bình. Gasper cũng chẳng ngần ngại đáp trả lại và trông cả hai thật tự nhiên.

“May mắn thật. Tôi cũng muốn được ăn bánh kem ở Nhật Bản. Chắc hẳn ẩn bên trong chúng là một hương vị thiêng liêng. Tôi thích đồ ngọt hơn là máu. Máu người thì có vị chất hơn, ufufu.”

Mặc dù tỏa ra luồng khí của một người vốn tách biệt với thế giới bên ngoài, nhưng cô ấy vẫn bộc lộ những cá tính của một thiếu nữ bình thường.

Tuy nhiên, đôi khi cổ lại nói chuyện với khoảng không chẳng có ai.

“—Đúng vậy.... Tôi biết. Tuy nhiên, thứ đó đúng là....”

...Nhờ vào sức mạnh của Chén thánh, cô ấy có thể nói chuyện với người chết, những thứ vốn vô hình trong mắt chúng tôi.

Koneko-chan khẽ thì thầm với tôi.

“... Có một luồng âm khí đang chuyển động tại vị trí mà Valerie-san đang trò chuyện. Anh không thể nhìn thấy họ bằng mắt thường nhưng anh vẫn có thể cảm nhận được sự hiện diện của chúng.”

Ra là Koneko-chan đã có thể cảm nhận được sự hiện diện của những thứ vô hình bằng senjutsu rồi à. Việc em ấy có thể nhìn thấy được người chết được bị thu hút bởi sức mạnh của chén thánh đúng là ảo diệu thật.

Trong khi tôi còn đang kinh ngạc trước sự trưởng thành của Koneko-

chan thì Valerie bất chợt nhìn lên sàn nhà.

Cô ấy thì thầm với vẻ đờm buồn.

“....Vậy là Gasper đã có thể nhìn thấy ánh mặt trời từ trước rồi...”

“Ừ. Vì tớ đã có sức mạnh miễn nhiễm với ánh nắng.... nhưng cậu cũng như vậy mà, Valerie.”

Cô ấy chỉ khẽ cười trước lời của Gasper.

“Đúng vậy. Nhưng mình...không được phép rời khỏi đây... Một lần thôi cũng được, mình muốn được thưởng trà với Gasper dưới ánh nắng. Picnic là cách thư giãn rất vui đúng không?”

....Cô ấy chưa bao giờ ra ngoài á. Nếu nhớ không nhầm thì cô ấy đã bị giam cầm ở đây từ khi sinh ra. Tôi chắc chắn là sự giam giữ này còn gắt gao hơn trước sau khi sức mạnh Chén thánh thức tỉnh.

Dù sao thì sống dưới ánh nắng mặt trời cũng chẳng có gì ấn tượng với chúng tôi, nhưng với cô ấy, chắc hẳn nó là một thứ gì đó khác lạ.

Rias mỉm cười khi nghe vậy và đưa ra một đề nghị.

“Nếu như vậy thì hãy cùng nhau tổ chức đi. Hãy đến nghỉ dưỡng ở Nhật Bản cùng với các thành viên của Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí và cô nữa, Valerie.”

Nghe thấy lời đề nghị của Rias, mắt của Valerie liền sáng rực lên.

“Ô, nghe tuyệt thật đấy. Tổ chức một buổi picnic cùng mọi người dưới ánh mặt trời, có vẻ thật sự sẽ rất vui đấy.”

Vậy là con người này cũng có thể nở được một nụ cười tươi tắn như vậy à.

....Phải, đúng vậy. Rias tuyệt thật! Tôi hào hứng đứng dậy!

“Đúng vậy, hãy cùng nhau đi đến những nơi tuyệt vời ở Nhật Bản cùng mọi người nào! Gya-suke, em cũng biết nhiều cảnh đẹp ở Nhật Bản đúng không? Em phải giới thiệu chúng cho Valerie đấy!”

Gasper liền bộc lộ một biểu cảm vui tươi và gật đầu lia lịa trước lời tôi nói.

“Phải! Đúng đó Valerie! Hãy đến Nhật Bản cùng mình đi! Hẳn là việc này hơi khó khăn với người vừa trở thành Nữ hoàng như cậu...”

nhưng nếu sự rối loạn này được dàn xếp ổn thỏa, cậu sẽ có được thời gian rảnh! Không, mình đến đây để bắt cóc cậu đấy! Nhật Bản có rất nhiều con người tử tế và còn có những món ăn rất ngon nữa, bốn mùa ở Nhật Bản luôn đầy sức hấp dẫn nữa!”

Tôi nói với Gasper bằng giọng điệu châm chọc vì cu cậu có vẻ năng động hơn bình thường.

“Hahaha, cậu bé nhút nhát Gasper mà cũng có thể hăng hái như thế này sao.”

“Mồ! Ise-senpai này! Đừng có chọc em chứ! Em đang nghiêm túc gửi lời mời đến Valerie đấy!”

“Đúng đó Senpai. Gya-kun đang đề nghị một buổi hẹn hò đầu tiên trong đời đấy. Nên việc châm chọc cậu ấy là không được phép.”

Ài chà, cả Koneko-chan cũng nói vậy á!

“Ufufu.”

Cảm nhận được sự thú vị, Rias cũng bật cười theo.

Đúng vậy, chúng tôi sẽ dẫn tìm cách dẫn em ấy rời khỏi đây. Cô bé hẳn đã bị giam giữ bởi Chén thánh. Dù vậy thì- em ấy vẫn có những cá tính của một thiếu nữ bình thường!

Vậy đơn giản là cả bọn chỉ cần vui đùa cùng nhau và dần dần thì đầu óc của em ấy sẽ giống như người thường thôi.

Trong khi cả bọn còn đang mải trò chuyện vui vẻ, một giọng nói xa lạ bỗng vang lên và ngắt quãng tất cả mọi thứ.

“Không biết là các ngài đang bàn luận vui vẻ về chuyện gì vậy.”

Người vừa tiến vào khu vườn chính là—Marius Tepes. Ông ta tiến đến chỗ cả bọn bằng một nụ cười giả tạo. Nó khiến tôi thấy tõm vì lão ta trông giống như là một kẻ được nhào nặn từ một khối tội lỗi đang mặc quần áo vậy.

Ngay lập tức, ánh sáng vụt tắt trong ánh mắt Valerie. Em ấy trả lời ông ta với một nụ cười gượng gạo.

“Marius-oniisama. Em chỉ đang trò chuyện với Gasper và Rias-sama thôi.”

Marius chào hỏi cả bọn một lần nữa.

“Chào mọi người nhé. Xin lỗi vì sự xuất hiện đột ngột này. Vì ta vừa nghe rằng Valerie đang gặp gỡ vài vị khách nên ta nghĩ mình cũng nên đến diện kiến họ. Có phiền phức gì không ạ?”

....Câu hỏi ông ta ẩn chứa cả mục đích đến đây của lão.

Tôi chắc rằng lão ta đang nghĩ bọn tôi đang lên kế hoạch gì đó, nên đến để kiểm tra thôi.

Thậm chí cả nụ cười hăng ngày của Rias cũng đã bị thế chỗ bởi một ánh nhìn đanh đá.

“Không hề thưa ngài. Quân [Mã] của tôi cũng đã khiến ngài phải dây vào nhiều rắc rối trước đây rồi.”

Một lần nữa, Rias xin lỗi về hành động của Xenovia.

Marius nở một nụ cười chua xót.

“Không không, vẫn có những điều mà đám hạ cấp chẳng thể nào hiểu được khi chúng sinh ra trên thế giới này.”

Lão ta chỉ nhún vai và tỏ vẻ không để ý đến điều đó nhiều lắm.

“Xin thứ lỗi!”

“Có chuyện gì thể hả Gasper Vladi?”

Gasper thậm chí còn không nấp vào sau và hỏi thẳng lão ta.

“....Ông có thể thả Valerie ra được không? Tôi sẽ làm bất cứ điều gì trong khả năng của mình. Nên xin ông! Làm ơn đừng bắt Valerie phải chịu đựng thêm nữa...”

....Nói hay lắm. Gần đây Gasper đã trưởng thành và trở thành một người đàn ông xuất chúng rồi. Em ấy hẳn là sẽ trở thành một chàng trai tử tế với vẻ nam tính nổi trội nhất trong số các chàng trai của nhóm Gremory trong tương lai.

....Ờ thì tôi thật sự không tin là chuyện đó sẽ xảy ra đâu.

Sau khi được hỏi, Marius bắt đầu suy nghĩ trong khi vuốt cằm.

“.....”

Lão ta mỉm cười và trả lời.

“Được thôi. Ta sẽ thả em ấy.”

....Một câu trả lời ngoài mong đợi! Không, nhưng....liệu đây có phải là....

Marius tiếp tục nói.

“Ngoài ra, hãy cho ta chút thời gian. Quyền lực chính trị vừa mới thay đổi nên để Valerie, người vừa nắm quyền như một nữ hoàng phải thoái vị ngay lập tức sẽ không hay. Nếu cho ta thêm tí thời gian nữa, thì ta sẽ giao Valerie lại cho các vị.”

Marius nói với Valerie.

“Valerie, em có thể đến Nhật Bản. Em có thể sống một cuộc sống bình yên ở đó cùng với Gasper Vladi.”

“Nhưng còn Chén thánh thì sao...”

Marius vừa mỉm cười vừa đặt tay lên vai Valerie, người vẫn còn đang tỏ vẻ lo lắng.

“Em không cần phải lo về nó. Em không cần phải dùng nó thêm nữa đâu. Em đã hoàn thành nghĩa vụ của mình rồi. Nên em cần phải được “thả” ra khỏi Chén thánh.”

“Thật sao? Tuyệt quá, Gasper. Có vẻ như mình có thể đến Nhật Bản rồi.”

“Ừ! Mình vui lắm! Đúng là một tin tốt!”

Cả hai người bạn thơ ấu vui sướng nắm lấy tay nhau.

Gasper liền cúi đầu trước Marius.

“Cảm ơn ngài rất nhiều! Cảm ơn ngài rất nhiều!”

“Không có gì đâu mà. Fufufu.”

Nhìn về phía Marius người đang nở nụ cười đầy ẩn ý—tôi, Rias và Koneko-chan chỉ im lặng.

....Chẳng phải điều này quá đáng ngờ hay sao.

Vô lí. Hẳn ta mà để Valerie và Chén thánh tuột khỏi tay à.

Gống như tôi, cả Rias và Koneko-chan cũng đã nhận ra nên chỉ nhìn

hắn với vẻ đầy nghi hoặc.

Gaspar và Valerie đơn giản là vui đùa mà chẳng mấy may nghi ngờ lời của Marius.

“Thả” em ấy à.

Linh cảm mách bảo tôi có điều gì tồi tệ sắp đến. Trong khi tôi vẫn còn đang mơ hồ, buổi tiệc trà với Valerie đã kết thúc.

Part 2

“Thiệt là, cái thị trấn Ma Cà Rồng này, khá là bất thường đấy.”

Thứ đang hiện ra trước mắt tôi là—một thị trấn kì lạ được bao phủ bởi tuyết trắng. Có nhiều tòa nhà được xây thành hàng trước mặt tôi.

Nhóm năm người gồm có Asia, Xenovia, Irina, Rossweisse-san và tôi, hiện đang đi xuống tham quan thị trấn vào đêm muộn.

Tiện thể thì buổi tiệc trà với Valerie đã trôi qua được hai ngày rồi và chẳng có chuyện gì đặc biệt xảy ra cả. Nên Rias đã đề nghị chúng tôi ra ngoài và tham quan thị trấn vì hầu hết thời gian qua cả bọn chỉ chui rút trong phòng khách.

Những người đi cùng là năm người mà tôi đã đề cập ở trên. Các thành viên còn lại thì, Sensei vẫn chưa trở về vì đã bị lôi đi bởi trụ sở Sacred Gear của Ma Cà Rồng. Và như thế, thầy ấy vẫn chưa về lần nào trong suốt hai ngày qua... Chắc là không có chuyện gì xấu xảy ra, nhưng tôi vẫn thắc mắc về việc Sensei đang làm...

Rias và Akeno-san thì tiếp tục cuộc trò chuyện với Trưởng tộc của nhà Tepes trong mật thất suốt hai ngày qua. Kiba thì đi theo với vai trò hộ vệ. Có vẻ là Rias đang tiếp tục cuộc thảo luận về việc chính thức gạt tên Gaspar ra khỏi nhà Vladi. Vì đây là một cuộc trò chuyện giữa các quý tộc quý và Ma Cà Rồng nên tôi đã nghe được rằng cuộc thương lượng vẫn đang diễn biến trôi chảy dù có sự khác biệt về giá trị trên nhiều mặt.

Bản thân Gaspar thì vẫn tổ chức tiệc trà cùng với Valerie và Koneko-chan mỗi ngày. Valerie, nữ hoàng lâm thời lại có khá nhiều thời gian rảnh, nên điều đó khiến chúng tôi lại càng thêm nghi ngờ.

...Một nữ hoàng thường sẽ dư giả thời gian đến vậy. Thậm chí là trong hoàn cảnh vừa chấm dứt một cuộc đảo chính đi chẳng nữa. Và một tên ngốc như tôi cũng biết được Nữ hoàng cần phải có các động

thái tích cực hơn trong hoàn cảnh này. Hẳn là cô ấy đã bị lợi dụng cho mục đích chính trị, nhưng dù vậy thì tôi vẫn cho rằng họ đã để cho Nữ hoàng quá nhiều thời gian rảnh rỗi.

....Tôi cũng khá bận tâm đến cái từ “thả” mà Marius đã nói... Nghĩ kiểu gì thì tôi vẫn cảm nhận được đó là một điều xấu. Tôi cũng cảm thấy lo lắng vì hai ngày rồi vẫn chưa có bất kì động thái đáng chú ý nào.

Dù sao thì việc dẫn Valeire đi cùng chúng tôi có thể là tốt, nhưng cái tên Ác Long bên cạnh em ấy thì...

Không, tôi không thể sợ hãi nó được. Nếu cần thiết, tôi sẽ dùng vũ lực để bắt Valerie dù điều đó có nghĩa là tôi phải chiến đấu với Ác long đó.

Tôi đã nhận ra được cảnh báo của Ddraig nhưng cứ nhìn cô ấy đang gặp nguy hiểm mà chẳng làm được gì đúng là không ổn tí nào.

Giờ thì nên làm gì đây nhỉ? Chúng tôi không thể ở lại đất nước này mãi mãi được...

“Ise-san này, có gì không ổn sao?”

Asia nhìn vào gương mặt tôi.

“A-ah, xin lỗi. Tôi chỉ đang suy nghĩ vẩn vơ thôi.”

Tôi cần phải giữ đầu óc tỉnh táo. Việc cho chúng tôi ra ngoài vốn đã đi quá thẩm quyền của Rias. Nên cứ tận dụng cơ hội có được này và tham quan một vòng quanh thị trấn thôi.

Trong khi tôi còn đang mải mê nghĩ về những chuyện như vậy, cả bọn đã tiến vào khu mua sắm.

Biển hiệu thì khác so với các cửa hàng bên ngoài, và có vẻ như là nó có tất cả mọi thứ từ cửa hàng quần áo cho đến tạp hóa. Hình như cũng có cả nhà hàng nữa. Có vẻ như nhân loại bị biến thành Ma Cà Rồng vẫn ăn thức ăn của loài người bên cạnh việc tiêu thụ máu. Ngoài ra thì nếu bạn càng thuần huyết thì lượng máu bạn cần dùng sẽ càng nhiều hơn.

Nhưng nếu dựa vào tỉ lệ như thế thì Gasper của chúng tôi lại ăn thức ăn con người nhiều hơn. Mặc dù có vẻ như là em ấy cũng cần uống máu.

...Tôi thử nhìn một vòng quanh các cửa hàng nhưng phản ứng của mọi người xung quanh làm việc này trở nên khó khăn.

Có nhiều người đang nhìn vào chúng tôi.

“Có vẻ như họ biết chúng ta là những kẻ bên ngoài.”

Xenovia nói.

Irina thì nhún vai.

“Ngay cả khi đây là một tòa thành thì nó vẫn tách biệt với thế giới bên ngoài. Đúng như mình nghĩ, những người ngoài như chúng ta sẽ mang một bầu không khí khác biệt. Cậu có nhớ chúng ta đã nổi bật thế nào khi ra nước ngoài làm nhiệm vụ không Xenovia?”

“Đúng vậy. Trở ngại của những người được nuôi lớn ở nhà thờ với quốc gia mà họ được gửi tới để làm nhiệm vụ chính là khác biệt về văn hóa.”

Đúng vậy, cả hai đều khá là nổi bật khi lần đầu tiên đến Nhật Bản. Thì cả hai phải ăn mặc như mật thám nên hẳn là họ không có ý định hòa mình với nền văn hóa của Nhật Bản.

Asia tiếp tục.

“Mình cũng khá là choáng ngợp vì có quá nhiều thứ mình không biết khi vừa đến Nhật Bản.”

Thậm chí cả Asia cũng ngạc nhiên trước nhiều thứ cho đến khi quen thuộc với Nhật Bản à. Không chỉ thức ăn mà còn về cả lối sống nữa. Cậu ấy hẳn đã đặc biệt sốc trước sự tiện nghi của các trang thiết bị ở căn hộ. Vì vốn chỉ sống giản dị nên chắc là cú sốc văn hóa mà cậu ấy gặp phải hẳn là lớn lắm.

Nói về mặt tiện lợi thì các cư dân ở đây cũng sử dụng phương tiện đi lại như xe hơi và xe đạp. Họ thường đi bộ ra ngoài mỗi khi rời khỏi các tòa nhà. Một hoạt động bình thường thôi, vì tôi nghe rằng hầu hết những người sống ở đây đều là con người bị biến thành Ma Cà Rồng. Họ chắc là đã từng trải qua những tiện nghi ở thế giới con người rồi.

Tôi khá là ấn tượng với việc họ dùng ngựa để di chuyển. Tôi phải thừa nhận rằng bọn họ có ác cảm với các nền văn hóa khác vì giữa họ với bên ngoài vẫn có một khoảng cách. Các trang thiết bị và ngoại cảnh bên trong thành đều nổi bật nét của Châu Âu thời trung đại thay

vì sự hiện đại của các trang thiết bị gia dụng. Thậm chí tôi còn nhìn thấy các quân nhân trong thành mặc giáp nữa.

Những bầu không khí trong đây thì lại khác. Sau đó tôi đã thấy được thêm nhiều thứ hiện đại ở đây.

Nếu nghĩ lại thì phe Carmilla cũng có phương tiện đi lại.

Giống như Quỷ tộc dưới Địa ngục, có vẻ như Ma Cà Rồng cũng khá là linh hoạt trong việc mang những thứ tiện ích vào văn hóa của mình.

Ừ thì thời điểm mà họ hoạt động lại trái ngược hẳn với con người, vì bọn họ ngủ suốt cả ngày và hoạt động vào ban đêm.

Xenovia thở dài.

“....Mình chẳng thích việc bị ai đó theo dõi tí nào.”

Phải, đúng như Xenovia nói, có vài kẻ đã bám theo chúng tôi. Chúng hẳn là những kẻ được phái đến để theo dõi chúng tôi. Tôi đã nắm rõ được vì ngay từ đầu cả bọn đã bàn về chuyện này rồi.... Nhưng đúng như Xenovia nói, việc bị ai đó theo dõi chắc chắn sẽ khiến bạn cảm thấy phiền.

“Chịu thôi. Dù được cho phép ra ngoài thì chúng ta vẫn là những vị khách buộc phải ở lại bên trong lâu đài.”

Đó là điều mà tôi nói. Hẳn là bọn chúng khá là bận tâm đến điều mà chúng tôi sẽ làm bên ngoài. Tôi chắc rằng bọn chúng theo dõi vì chúng tôi có thể gây xáo trộn và nói với người dân những chuyện không cần thiết.

Mặc dù tôi chẳng hề có ý định làm những chuyện như vậy.

Ánh nhìn tôi chuyển sang Rossweisse-san. Chị ấy đang ngắm nhìn những cửa hiệu được xây thành hàng với ánh mắt thích thú.

“Việc chị đi cùng bọn em khá là bất ngờ đấy, Rossweisse-san.”

Nghe tôi nói vậy, Rossweisse-san đặt tay lên ngực và trả lời như thể hành động chị ấy làm là một quyết định đúng đắn vậy.

“Tất nhiên. Chị là giáo viên của học viện Kuou và tất cả các em là học trò của chị. Có thể nói đây là trách nhiệm cũng được. Chuyển đi đến Romania này chẳng khác gì một buổi ngoại khóa cả.”

Rossweisse-san đang nhìn quanh các cửa hàng bằng ánh mắt lấp lánh mặc dù chị ấy vừa thốt lên những câu từ vẫn vẻ như thế.

“...Hmm, có vẻ như nơi đây cũng có một vài cửa hàng thú vị...”

Có lẽ người tận hưởng chuyến đi này nhất chính là Rossweisse-san đấy...

Lúc này thì tình trạng của thị trấn mà Rias và những người khác kêu chúng tôi đi tham quan có vẻ như chẳng bị ảnh hưởng gì bởi cuộc đảo chính, hay bất cứ vẻ hoang mang gì của cư dân đi đang bộ trên đường cả.

Đúng như chúng tôi nghĩ, họ không hề biết về vụ đảo chính. Vậy là cuộc đảo chính đã âm thầm diễn ra còn đức vua đã bỏ trốn mà chẳng ai biết được. Nhưng một kẻ làm vua mà lại bỏ rơi con dân của mình thì đúng là...

“Xin chào, quý khách có muốn thưởng trà từ thảo mộc đặc biệt được thu hoạch ở khu vực này không ạ?”

Dù thế thì vẫn có những chủ hiệu mời chào chúng tôi mặc dù biết chúng tôi là người ngoài.

“Đúng như chị nghĩ, không hề có cửa hàng khuyến mãi nào quanh đây... Phổ biến shop 100 yên trong thế giới của Ma Cà Rồng cũng khá là ổn đấy chứ...”

Rossweisse-san thở dài như thể vừa gặp chuyện gì phiền não vậy.

....Ra là chị ấy đang mong chờ điều đó.... chị dành tình yêu và gắn bó cho cái shop 100 yên đó đến mức nào vậy hả...?

Tôi vừa tự thốt lên như vậy từ trong đáy lòng mình.... Nhưng có thứ khá là bất ngờ bỗng nằm trong tầm mắt tôi.

Cô bé mang nửa sức mạnh của Ophis đang đứng trước một gian hàng.

“.....”

Cô ấy đang nhìn chăm chăm vào các sản phẩm trên gian. Có vẻ như là một cửa hàng trang sức.

Đường như là cô đang tìm kiếm một trang sức có hình dáng của một con Xích Long.

“....Umm, bé gái ới, em muốn mua gì vậy?”

Có vẻ như chủ gian hàng đang gặp rắc rối với cô bé trước mặt đang khẽ nhìn vào sản phẩm của ông ta rồi.

Những người khác cũng đã nhận ra Lilith, người mang một nửa sức mạnh của Ophis, đang ở trước mặt, nên cũng ngạc nhiên theo.

....Tôi không hề nhận thấy bất sự hiện diện đáng ngờ nào xung quanh cả. Phải chăng là cô bé tự mình đến đây để mua đồ sao...?

Cả bọn nhìn nhau với vẻ ngạc nhiên và không biết nên làm gì tiếp... Sau khi thở ra một hơi, tôi đã bình tĩnh lại.

Tôi đến bên cạnh Lilith và chỉ vào một sản phẩm.

“....Em muốn thứ này sao?”

Khi nghe tôi hỏi, Lilith đã chú ý và nhìn vào mặt tôi.

“.....”

Em ấy chỉ im lặng và không đáp lại lời nào. Tôi liền nói với chủ hiệu.

“Tôi sẽ mua thứ này.”

Tôi mua cái trang sức của Xích long bằng tiền của đất nước này mà Rias đã đưa cho.

Sau đó trao nó cho Lilith.

“Của em đây, chào nhé.”

Tôi cố rời khỏi cùng với mọi người sau khi nói vậy. Đối diện với em ấy lâu hơn nữa có vẻ nguy hiểm, nên tôi nghĩ mình nên đi đến nơi khác.

Tuy nhiên, có ai đó kéo áo tôi lại. Khi nhìn lại thì đó chính là Lilith.

“...Có chuyện gì vậy?”

Tôi liền hỏi, nhưng cô bé chỉ đáp lại bằng gương mặt vô cảm.

“....Ta đói.”

Cô bé mang nửa sức mạnh của Ophis hiện đang ăn cả bắp và thịt cuộn ngay trước mặt tôi.

Cả bọn đành dẫn ẻm theo và tiến vào nhà hàng gần đó.

Có nhiều loại thức ăn Romanian được xếp trên bàn. Chúng tôi cũng có thể thưởng thức đồ ăn từ các quốc gia khác nữa. Vì các Ma Cà Rồng ở đây đến từ nhiều nơi khác nhau trên thế giới nên ẩm thực cũng mang màu sắc của nhiều nền văn hóa.

Tôi đang ăn các món quen thuộc của Nhật Bản mặc dù tôi khá trông mong về việc thưởng thức thức ăn Rumani. Tôi chưa từng dám nghĩ sẽ được ăn đậu hũ tại đất nước của Ma Cà Rồng... Tôi liền lấy một miếng.

Ugh, nó mang hình dáng của đậu hũ nhưng vị thì lại không được ngon.... Đúng như tôi nghĩ, thức ăn Nhật Bản vẫn là ngon nhất.

Lilith tổng miếng đậu hũ vào miệng mà chẳng than phiền gì.

“Ngon không?”

Tôi hỏi.

“....Tạm được.”

Em ấy chỉ đơn giản đáp lại. Vì ngốn quá nhiều thức ăn và nước sốt nên miệng em ấy giờ đã thành một mớ hỗn độn.

“Oh, có sốt dính trên miệng em kìa.”

Asia lau miệng cho cô bé bằng một chiếc khăn tay.

“Ổn rồi, giờ thì sạch rồi đây.”

Mỗi lần lau miệng xong, em ấy lại tiếp tục ăn.... Và miệng ẻm lại bẩn thêm lần nữa.

Người vẫn đang ngồi chống cằm quan sát từ nãy giờ, Xenovia, bỗng nói.

“Vậy đây là nửa còn lại của Ophis à....Nên làm gì đây nhỉ? Đây là một dịp tốt chẳng?”

Cậu ấy hẳn đang ngụ ý về việc bọn tôi có thể khai thác thông tin về tân Lữ Đoàn Khaos từ em ấy hay đơn giản là chỉ mang cổ đến một nơi nào đó.

Irina nhún vai và thở dài một tiếng.

“...Mình nghĩ là không nên. Sau cùng thì cả bọn đang bị theo dõi, nên có lẽ chúng ta sẽ tự đưa bản thân vào rắc rối nếu có những động thái kì lạ với cô bé này đây. Em ấy là một thành viên của Lữ Đoàn Khaos và được những kẻ vẫn chưa biết đến sự thật coi là Ophis-san. Vì Ophis-san vẫn đang bí mật ở tại nhà Hyoudou nên cô bé này được các thế lực khác tưởng nhầm là Ophis.”

Cậu ấy nói đúng. Những kẻ theo dõi cũng đang ở trong nhà hàng và để mắt đến chúng tôi từ xa. Vì thế không thể mắc bất kì sai lầm nào được. Hơn nữa, sức mạnh của em ấy có vẻ kinh khủng nên chúng tôi sẽ không thể bắt được nếu ẻm kháng cự lại.

Chúng tự tin rằng cô bé này sẽ không thể bị bắt đi bởi chúng tôi, dù cho có gặp mặt chúng tôi hay những người khác đi chăng nữa.

“VẬY ăn tối cùng em ấy thôi là được rồi.”

Đó là kết luận mà tôi đưa ra. Chúng ta sẽ không dính dáng thêm gì với cô bé này nữa và chỉ đơn giản là kết thúc cuộc gặp bằng việc ăn cùng nhau.

Chúng tôi chỉ được phép quan sát em ấy. Chúng tôi cũng có một Thần Long trong nhà và cô bé này chính là nửa sức mạnh còn lại của Ophis.

Có lẽ cơn đói đã qua đi nên Lilith bỏ nĩa xuống và bắt chọt người tôi.

Em ấy bắt đầu ngửi khắp cơ thể tôi...Này, tôi có mùi gì lạ sao? Nghĩ thế, tôi cũng bắt đầu tự ngửi cơ thể mình.

Lilith chỉ nói có vài từ.

“...Có mùi giống với Lilith.”

Chẳng hề có tí biểu cảm nào trên gương mặt, nhưng cô bé lại đang nghiêng đầu. Cái cách nghiêng đầu ấy giống hệt Ophis.

“....Ah, là do mùi của Ophis còn vương trên người anh sao?”

Tôi thốt lên. Tôi đoán là em ấy ngửi ra mùi của Ophis thật sự trên cơ thể tôi.

“....Có thể là do mùi của em ấy vừa vương lại trên người cậu đây Ise-kun.”

Đó là điều mà Rossweisse-san, nhưng Lilith lại nói tiếp.

“....Cũng là mùi của quê nhà. Sắc đỏ, to lớn, mùi của Xích Long.”

—
Một con rồng lớn và đỏ á. Hẳn là em ấy đang ám chỉ Great Red.

Cơ thể tôi được tái sinh bằng một phần thịt từ cơ thể Great Red. Chẳng có gì lạ khi em ấy ngửi thấy mùi ấy trên người tôi cả. Từ cách mà em ấy nói thì có vẻ như em ấy không biết nhiều lắm về Great Red như Ophis thật.

Nhưng khá là ngạc nhiên đấy. Ophis thật rất quan tâm đến Great Red, nhưng ngay cả cô bé này cũng nhận ra nó.

Mối quan hệ giữa Ophis và Xích Long hẳn còn phức tạp hơn tôi tưởng.

Tôi lấy lại bình tĩnh và giới thiệu mọi người với Lilith.

“Anh là Hyoudou Issei. Chị ấy là Asia, còn đây là Xenovia và Irina, và người ở đằng kia là Rossweisse-san.”

Asia và những người khác cũng chào em ấy bằng một nụ cười.

“Hyoudou, Issei...Issei...”

Em ấy nói tên tôi để có thể nhớ được nó. Hửm? Tên tôi khó nhớ vậy à.

“Gọi anh là Ise thôi cũng được.”

Tôi nói bằng một điệu bộ lịch sự, tuy nhiên.—

“.....”

Em ấy lại im lặng, về tôi cảm nhận được sự khác biệt giữa em ấy và Ophis. Em ấy ít biểu cảm hơn Ophis. Chúng đã làm gì với cái sức mạnh lấy cắp được từ Ophis và chúng sử dụng nó thế nào vậy? Đó là những điều mà tôi đang bận tâm ngay lúc này.”

Có thể là do đã hoàn toàn hài lòng, em ấy không nói gì mà chỉ đứng dậy khỏi ghế.

“Sao vậy, em định về nhà à?”

Khi nghe tôi hỏi vậy, Lilith chỉ quay đi và nói.

“.....Rizevim, bảo vệ, nhiệm vụ của Lilith.”

Em ấy chỉ đơn giản nói vậy.

Cả bọn nhìn nhau và cùng hướng về phía lầu đài sau khi nhanh chóng kết thúc bữa ăn.

Part 3

Sau khi đi ra ngoài, chúng tôi đã trở lại và nói chuyện với những thành viên còn lại vì Azazel-sensei đã trở về.

Sensei nói với mọi người.

“Oh, các bạn trẻ, ta đã trở về rồi đây...Vậy tình hình bên ngoài sao rồi?”

“Mọi thứ đều bình thường. Như thầy nói, có vẻ như họ chẳng biết gì về cuộc đảo chính.”

Khi nghi tôi nói về ấn tượng của mình, Sensei chỉ lầm bầm vài chữ, “Ta cũng nghĩ vậy.”

Hiếm khi mà Gasper chịu nói chuyện với Sensei. Nụ cười em ấy chứa đựng một sự quyết tâm lớn.

“Azazel-sensei, xin hãy lắng nghe em! Marius-san đã hứa với em rằng ngài ấy sẽ buông tha cho Valerie! Em vui lắm. Như vậy thì em có thể dẫn Valeira đến Nhật Bản!”

Sensei liền nhìn sang chúng tôi sau khi chứng kiến hành động và lời Gasper nói.

“....Nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì?”

Chúng tôi nói cho Sensei về Valerie. Chúng tôi cũng đã nghe về cuộc thảo luận với trưởng tộc nhà Vladi từ Rias (chúng tôi tránh việc nói về những chuyện ra đời của em ấy với Gasper), nhưng có vẻ như thầy ấy đã nắm được phần nào rồi.

Sensei vẫy tay để gọi tôi, Rias và Akeno-san về một góc phòng.

Sensei cố nói thật nhỏ để đảm bảo rằng Gasper và Asia không thể nghe thấy.

(Chắc hẳn là mấy nhóc cũng đã nắm được rồi, nhưng ý của lão ta về việc thả cô ấy ra là...)

(Đúng vậy, như em nghĩ, chẳng có điều gì tốt lành cả....)

Sensei gật đầu trước lời tôi nói.

(Hắn ta hẳn đang có kế hoạch để chiếm lấy nó, Chén thánh từ cô ấy. Từ cơ thể của Valerie. Công nghệ của thiên thần sa ngã đã bị lộ ra ngoài rồi. Nên sẽ chẳng có gì lạ nếu chúng có được kĩ thuật để làm việc đó. Dù sao thì tổ chức đứng sau chúng vẫn là Lữ Đoàn Khaos.)

....Kéo nó ra à.

Cảnh Twilight Healing của Asia bị kéo ra bỗng hiện về trong đầu tôi.

...Tên khốn Marius hẳn đang định làm tương tự vậy. Và hẳn định sẽ cho Gasper chứng kiến điều ấy...!

Cơn thịnh nộ của Rias đã bùng lên.

(...Vì Marius đã dùng từ “thả”, nên em chắc rằng hắn sẽ có động thái sớm thôi. Chúng ta cần phải nói điều này với Gasper sớm.... Gã đó, Marius Tepes, đúng là một con Ma Cà Rồng hèn hạ...!)

Hắn là cô ấy vẫn chưa bỏ qua việc Marius lười gạt hầu cận của mình, nên cô ấy đang cảm thấy day dứt vì đã không tự mình nói sự thật với Gasper, người vẫn còn đang vui mừng ngoài kia. Rias phải đối mặt với chuyện này chỉ vì bản tính tốt bụng của mình.

Lửa giận cũng đang bùng lên trong tôi rồi đây, nhưng giờ thì chẳng thể làm bất cứ điều gì cả.

(Nhưng nếu thời cơ đến, tự tay em sẽ dẫn cô ấy theo bằng vũ lực. Cứ thế này thì những chuyện nguy hiểm sẽ sớm xảy đến thôi.)

Lửa giận ấy bùng phát trong từng chữ mà tôi vừa thốt ra.

Rias cũng đồng cảm xúc với tôi, nên chị ấy lắc đầu.

(Chị muốn tìm một cơ hội và rời khỏi cái đất nước này với em ấy. Chị đã giao cho Bennia chuẩn bị kế hoạch đào thoát để phòng hờ....Chúng ta cần phải suy nghĩ kĩ hơn về chuyện này.)

Phải, không thể nào phớt lờ được. Còn lại chỉ là thời gian thôi...

Chúng tôi trở lại chỗ mọi người. Tôi chuyển chủ đề.

“Nhân tiện thì Sensei này, ông đã làm gì trong hai ngày qua vậy?”

“...Ta chỉ đang nghiên cứu về các Sacred Gears mà các Ma Cà Rồng lai sở hữu thôi. Có vẻ như gần đây có nhiều Ma Cà Rồng lai ra đời cùng với Sacred Gears. Mặc dù ta vẫn chưa biết được lí do đằng sau.”

Ma Cà Rồng lai là những chủ nhân của Sacred Gear à. Gasper và Valerie cũng nằm trong số đó.

....Vậy là số lượng đang gia tăng. Những Ma Cà Rồng lai được chọn là chủ nhân của Sacred Gear.

Sensei nói tiếp.

“Điều đáng ngờ ở đây chính là kiến thức liên quan đến Sacred Gears của những tên nghiên cứu bên phía Ma Cà Rồng đã được gia tăng. Có vẻ như có những kẻ đang cố tự mình tìm hiểu thêm như là Marius, nhưng rõ ràng đây là một lĩnh vực chúng chẳng thể nào tiếp cận được nếu đem so sánh với cấp bậc nghiên cứu tại Grigori. Nên ta đã dạy họ những thứ mà chúng nên biết.”

“Liệu có ổn không? Làm chuyện đó vào lúc này, khi chính phủ của quốc gia này vẫn đang bất ổn vì cuộc đảo chính vừa rồi....Và chẳng phải Ma Cà Rồng vốn ghét bỏ sự dối đãi thân thiện sao...?”

Nếu có chuyển biến xấu thì tôi lo rằng phe đảo chính hiện đang nắm chính quyền sẽ dùng các thông tin đó vào tư lợi. Tôi cũng cho rằng lời khuyên của Sensei là điều không cần thiết vì chúng vốn ghét việc các thế lực khác xen vào vấn đề của mình.

Sau đó Sensei lại nói tiếp.

“Các nhà nghiên cứu mà ta nói chuyện là những người đã nghiên cứu về Sacred Gears trước cả cuộc đảo chính cơ. Họ chăm chú lắng nghe những điều ta nói còn hơn cả cái thứ được gọi là niềm kiêu hãnh của Ma Cà Rồng mà chúng luôn đặt lên hàng đầu. Cũng giống như Marius, kẻ nắm vai trò chính trong nghiên cứu về Chén thánh, chúng không hề có ý định nổi dậy trực tiếp. Nên đó là lí do mà ta đã chỉ cho chúng những thông tin tối thiểu mà chúng nên biết. Đằng nào thì đất nước này đang có dấu hiệu lâm vào nguy hiểm bởi những thứ liên quan đến Sacred Gears.”

“Như vậy là sao?”

Nghe tôi hỏi vậy, Sensei đáp lại bằng một biểu cảm phức tạp.

“...Balance Breakers. Nhóc cũng biết rằng Cao Cao đã để lộ thông tin về cách tiếp cận Balance Breaker với các thế lực khác rồi đúng chứ?”

Irina thêm vào như thế cậu ấy đã nhận ra điều gì đó.

“Oh, các Ma Cà Rồng lại này vốn bất mãn với vị thế hiện tại của mình nên đang có ý định nổi dậy bằng Sacred Gears của chúng....”

Sensei gật đầu.

“Là như vậy đấy. Thoát khỏi những kẻ chà đạp mình bằng Balance Breaker khá là ổn. Điều này khá là phổ biến trong việc báo thù. Vấn đề của chúng là làm sao để nổi dậy mà không gây ảnh hưởng đến xung quanh, các thế lực vốn bị quyến rũ bởi sức mạnh của Balance Breakers. Cuối cùng thì chúng đã quan sát thấy các dấu hiệu. Nên hẳn là chúng đang có kế hoạch cho một cuộc đụng độ bất ngờ với các Balance Breakers. Đó là lí do mà ta chỉ cho chúng những điều liên quan đến tình hình như vậy và cũng hứa về việc triển khai quân lực từ phía Grigori. Có vẻ như nơi này cũng đang có những rắc rối giống với bên Quỷ tộc.”

Vậy là thầy ấy đã hứa sẽ giúp đỡ chúng. Nghiêm túc mà nói thì Sensei đúng là luôn có những nước đi chớp nhoáng trong các vấn đề liên quan đến Scared Gears.

Xenovia bỗng nở một nụ cười chua chát.

“Mình biết là Sensei sẽ có lúc mềm yếu như thế nào mà.”

Sensei chỉ ôm đầu.

“...Ta muốn thu được nhiều thông tin nhất có thể về Scared Gear. Trong cái tình thế mà chẳng thể nào dự đoán được điều vô lí gì đang xảy ra như nơi đây thì thứ hữu ích nhất trong thời điểm này chính là thông tin. Đặc biệt là các Balance Breaker đang được rao bán ngoài kia là điều mà chẳng ai dám nghĩ đến trong quá khứ. Bất cứ điều gì cũng có thể trở thành thông tin có giá trị.”

Cách để tiếp cận với Balance Breaker đã được Cao Cao và phe anh hùng tìm ra-. Nên hẳn là nó cũng đã ảnh hưởng đến một nơi xa xôi thế này. Mà nếu thông tin này được lưu truyền trong các tầng lớp thấp kém thì cũng là điều tự nhiên thôi nếu có những kẻ muốn kiếm chứng xuất hiện trong cái thế giới có sự phân cấp giữa thuần huyết và phân còn lại.

Trên hết thì cho đến bây giờ, xã hội Ma Cà Rồng vẫn chưa bao giờ hướng tới việc hợp tác với các phe khác cả. Nên họ đã tự mình đối diện với mối đe dọa đến từ Balance Breakers đang xảy ra bên trong nội bộ.

Nếu chủ nhân của Sacred Gears là một Ma Cà Rồng lai, người có thể dùng Balance Breaker tới nhân loại với ý định xấu thì...Không, những kẻ như thế có thể đã che dấu thân phận trong các thị trấn nhỏ ở nhân loại rồi... Nhưng giờ không phải lúc để nghĩ đến những chuyện như vậy.

“Chén thánh—việc không thể gặp được Valerie đã khiến ta vô cùng thất vọng....Ta có thể sẽ đưa ra được phương án nếu có thể kiểm tra cô ấy một chút....”

Có vẻ như Sensei đang hối hận về điều này. Dường như là việc cho Sensei gặp mặt Valerie đã không được phép. Hẳn là chúng không muốn cho ai đó có kiến thức phong phú về Sacred Gears đến để kiểm tra Chén thánh.

Tôi liền chuyển sang một câu hỏi khác mà mình vẫn còn đang mơ hồ.

“Còn động thái của Địa ngục...Sirzechs-sama đã có dự tính gì cho biến cố này chưa? Sensei, ông đã báo cáo cho ngài ấy rồi đúng chứ?”

Con trai của quỷ vương Lucifer tiền nhiệm đã đứng về phía phe đảo chính, Tepes. Chắc chắn là Địa ngục không thể nào phớt lờ sự tồn tại của Rizevim được. Đặc biệt là Sirzechs-sama, người có cùng cái tên với hắn....

Sensei nhắm mắt lại và nói.

“....Ta đã thông báo cho cậu ấy về Rizevim, nhưng vẫn chưa nhận được bất kì phản hồi nào từ các lãnh đạo của Quỷ tộc cả. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu cái tên Rizevim được nhắc tới trong hoàn cảnh Địa ngục còn đang hoang mang trước việc Euclid còn sống? Chắc chắn là tình hình sẽ trở nên hỗn loạn hơn bao giờ hết. Vì thế Sirzechs sẽ không có động thái vì cậu ta cần phải đưa ra biện pháp giải quyết. Cái tên “Lucifer” đặc biệt như vậy đấy. Ngay cả lúc này đây...vì con trai của Lucifer tiền nhiệm, Rizevim đã xuất hiện. Nên sẽ chẳng có gì lạ nếu những kẻ ủng hộ chính quyền thời trước nấp đằng sau và đưa ra các chỉ thị ở dưới Địa ngục.”

...Mọi người đều chết lặng sau khi Sensei nói xong.

Sự đặc biệt của cái tên Lucifer—Đó cũng là điều mà tôi biết được dù chỉ mới thành quỷ trong một khoảng thời gian ngắn.... Những tên ủng hộ chính quyền tiền nhiệm chắc chắn sẽ trở lại mỗi lần gã đó có động thái mới. Điều gì sẽ lại xảy đến với Địa ngục đây...? Mới gần đây, thế hệ Quỷ tộc đương thời gồm Sairaorg-san đã vướng vào rắc rối trong việc dập tắt phe phái nổi loạn của cựu Ma vương và sự

hoãn loạn do phe anh hùng mang đến.

Có những kẻ luôn nghĩ cái mà chúng ta gọi là hòa bình chính là sự đau khổ.

Tôi bỗng hồi tưởng lại điều mà Vali đã nói với mình trong trận chiến giữa Quỳ và thần Loki.

...Ngay cả khi tôi đã tìm thấy sự bình yên thì vẫn còn kẻ nào đó ngoài kia khao khát sự chết chóc.

—!

Một cảm giác bí ẩn bỗng tác động vào mọi người khi cuộc trò chuyện vẫn đang tiếp diễn.

Cảm giác như là căn phòng vừa được bao phủ bởi một rào chắn— Không phải là mối đe dọa. Đó là do tôi đã cảm nhận thấy một luồng khí quen thuộc.

Một vòng tròn ma pháp của gia tộc Sitri hiện lên trên trần nhà và ai đó bỗng ngó đầu xuống.

Ra là Tử thần Bennia!

Bennia đã đi đến khu chợ từ ga Gondola mà chẳng ai biết. Cuối cùng em ấy đã xuất hiện rồi. Tôi vẫn chưa được gặp em ấy tại cái thành trì này. Chắc, cũng là lẽ tự nhiên thôi, vì chúng tôi vẫn đang bị theo dõi mà.

Vậy lí do mà em ấy đặt rào chắn lên căn phòng này là để đi thẳng vào đây à. Đây là cách trốn thoát mà Rias đã nói sao?... Người trong lâu đài sẽ không thể nào nhận ra được đâu nhỉ?

Khi cả bọn còn đang nghĩ ngợi thì có thứ gì đó rớt xuống từ vòng tròn ma pháp.

“Kyaa”. Một tiếng thét dễ thương của cô gái nào đó vang lên đi kèm với tiếng va chạm vào sàn nhà.

Nhìn lại thì đó chính là Elmenhilde đang xoa cạp móng của mình sau thất bại trong việc hạ xuống sàn. Người rơi xuống tiếp theo là gã khổng lồ Rugal, nhưng lần này thì ông ta đã tiếp đất hoàn hảo. Cuối cùng là Bennia bay xuống từ trần nhà.

Chứng kiến vẻ mặt như vừa được chiêm ngưỡng thì gì đó kì cục của chúng tôi, Elmenhilde lập tức đứng dậy và thay đổi thái độ bằng một tiếng ho.

“Tất cả các người thế nào rồi? Thật vui vì tất cả đều làm tốt.”

Cô ta chào hỏi bằng một vẻ kiêu ngạo...nhưng tôi thì lại khá là thất vọng vì đã nghĩ cô ta dễ thương hơn một tí sau cú ngã vừa rồi!

“Vậy là cô đang lẩn trốn trong đất nước này sao Elmenhilde.”

Elmenhilde thở dài và gật đầu trước lời của Rias.

“Tất nhiên rồi. Ta đã gặp Bennia-san khi đang bàn bạc với tay sai về việc lựa chọn đường đi để tiến vào lâu đài. Có vài thứ ta cần phải báo cáo lại.”

Cô ta thay đổi thái độ và nói với vẻ nghiêm túc.

“Chúng ta đã nhận được thông tin rằng phe của Marius Tepes đang có kế hoạch tiến sang giai đoạn cuối trong một thời gian ngắn bằng Chén thánh.”

—!

Sắc mặt Gasper thay đổi sau khi nghe thấy điều đó.

Chuyển sang giai đoạn cuối là sao....?

“Giai đoạn cuối....không, không thể nào.”

Elmenhilde tiếp lời Sensei.

“Chúng đang có kế hoạch cướp Chén thánh của Valerie Tepes để hoàn toàn kiểm soát đất nước này. Bằng cách gia tăng sức mạnh của Chén thánh, chúng đang cố thực hiện kế hoạch tái thiết lại toàn bộ cư dân sống trong thành trì này.”

...Ra là cuối cùng chúng đã chịu lời đui đui....!

Cướp lấy Chén thánh! Và hơn hết là kế hoạch kiểm soát toàn bộ đất nước sao? Và còn tái thiết lại dân cư nữa!

Sensei chống cằm và nhăn mặt.

“Ta đã dự đoán được về chuyện Chén Thánh...nhưng chúng còn đang định biến cư dân thành Ma Cà Rồng không còn điểm yếu nào nữa sao? Liệu thứ đó còn có thể gọi là Ma Cà Rồng nữa không đây?”

Elmenhilde cũng bày tỏ sự ghê tởm của mình bằng biểu cảm.

“Thật đáng ghê tởm. Chúng đang định biến họ thành những sinh vật có đặc điểm giống với Ma Cà Rồng bằng Chén thánh. Những người thuộc phe Carmilla đã tiến vào đất nước này và bắt đầu bàn kế hoạch với chính quyền phe Tepes để dập tắt cuộc đảo chính.”

Vậy là bọn họ cũng đã trong chạng đường tiến đến việc hạ bệ cuộc đảo chính.

Gaspar đã nhận ra được toàn bộ sự thật....Cơ thể em ấy đang run rẩy và gương mặt thì tỏ vẻ hoang mang.

“....Umm, chuyện gì sẽ xảy ra với Valerie nếu Chén thánh bị lấy đi....?”

“Cô ta sẽ chết. Chúng đã có kế hoạch lấy Chén Thánh khi sức mạnh của nó phát triển và có được thời cơ thuận lợi. Nếu chủ nhân chết, Longinus sẽ truyền sang chủ nhân tiếp theo. Để ngăn chuyện đó xảy ra, chúng có thể lấy Sacred Gear từ cổ và sở hữu nó mà không cần phải bận tâm đến chuyện nó biến mất.”

Gaspar đổ gục trên sàn sau khi nghe được sự thật mà Sensei vừa nói.

“...Không, không thể nào, vì Marius-san đã hứa là sẽ thả cậu ấy...và

cho phép cậu ấy đến Nhật Bản....Tất cả đều là dối trá hết sao...?

Rias liền ôm lấy Gasper vẫn còn đang khóc lóc.

“Em hẳn là không thấy sự đáng ngờ của con người đó. Còn chị chỉ thấy sự ghê tởm toát ra từ hẳn.”

Đôi mắt của Rias đang ngập tràn sự tức giận.

“Đúng vậy, theo em thì chúng ta cần phải cứu Valerie trước cái thứ được gọi là “thả” ấy—“

Ngay trước khi tôi vừa thể hiện quyền tâm của mình, một luồng sáng bỗng chiếu vào trong phòng từ cửa sổ.

Giờ không phải là buổi sáng. Vẫn chưa đến thời điểm mặt trời mọc.

Cả bọn ngay lập tức nhìn ra ngoài cửa sổ để kiểm tra.

Một bức tường ánh sáng khổng lồ đang bao bọc lấy lâu đài.

Đây là....ánh sáng của một vòng tròn ma pháp sao?

Sensei tắc lưỡi sau khi chứng kiến.

“....Vây là chúng đã hành động trước. Có vẻ là hầu hết nước đi của phe Carmilla đã bị chúng nắm được. Chúng đang định bắt đầu nghi thức lấy Chén thánh ngay lúc này! Điều này...đã được chúng bộc lộ khá nhiều, nhưng sẽ chẳng còn nghi ngờ gì nữa, vì kia chính là dấu hiệu của việc chúng đang cố tách Longinus ra khỏi chủ nhân!”

Chết tiệt! Vây là tên khốn Marius ấy đã hành động rồi! Nếu không nhanh chân, chúng ta sẽ không thể cứu Valerie kịp thời!

Elmenhilde liền đứng vào tâm vòng tròn ma pháp mà Bennia đã tạo ra để kết nối với bên ngoài lâu đài.

“Ta sẽ tiến vào cùng với đồng đội từ bên ngoài. Vây nên tất cả mọi người cần phải trốn thoát khỏi đây ngay lập tức.”

Sensei thở dài trước lời nói của Elmenhilde.

“Cô vẫn đang cố né tránh sự can thiệp của chúng ta vào vấn đề này trong cái tình cảnh như thế này sao? Còn có cả những tên khủng bố trong quân địch đấy. Cô biết Ác Long chắc chắn sẽ xuất hiện mà, đúng chứ?”

Thậm chí ngay cả trong tình huống này, Elmenhilde vẫn gượng cười mạnh mẽ.

“Đúng vậy, tự tay Ma Cà Rồng sẽ giải quyết vấn đề của Ma Cà Rồng —“

Elmenhilde nhắm mắt lại sau khi nói ra những lời trên.

“...Đó là điều mà ta sẽ nói, nhưng nữ hoàng Carmilla đã chấp nhận sự giúp đỡ của các người.”

Cô ta nói như thể mình đang bất mãn về điều đó vậy. Tôi không nghĩ là chúng ta hiện đang trong tình cảnh nhàn rỗi để xem cô ấy có chấp thuận hay không đâu...nhưng họ đúng là có chính kiến và phong cách của riêng mình. Mặc dù tôi nghĩ mình nên nói cho họ biết là điều đó chẳng có nghĩa lí gì cả.

Sau đó Elmenhilde chuyển ánh nhìn sang Gasper.

“Gasper Vladi, cậu có muốn cứu thoát Chén thánh và Valerie Tepes không?”

“Tất nhiên là có!”

Gasper không ngần ngại mà đáp lại. Sau khi nghe xong, Elmenhilde chỉ gật đầu.

“Rất tốt. Nếu Gasper Vladi đã muốn tham gia thì ta sẽ chấp nhận cho tất cả mọi người đi cùng cậu ấy. Ta sẽ giao phó việc bảo vệ và hỗ trợ cậu ấy cho các người. Ban đầu thì bọn ta đã tính lợi dụng Gasper Vladi để dừng Valerie Tepes lại.”

Toàn là lời lẽ ngạo mạn! Cô gái này thậm chí còn có thể thốt ra những lời như thế trong cái tình cảnh này sao...!

“Vậy thì tạm biệt. Có thể sẽ gây rắc rối cho cô, nhưng hãy liên lạc với ta từ bên ngoài.”

Elmenhilde yêu cầu Bennia bắt đầu vòng tròn ma pháp dịch chuyển thêm lần nữa.

“Việc cô giao phó lại cho chúng tôi đúng là ngoài mong đợi đấy.”

Cô ta đã nói nhiều thứ khiến tôi muối phẫn kháng lại, nhưng cô ta lại từ bỏ nhiệm vụ giải cứu Valerie mà chẳng hề than phiền lấy một câu. Đó là lí do mà tôi hỏi, vì tôi khá là tò mò.

“Ta thừa nhận sức mạnh của tất cả các bạn.”

Cô ta nở một nụ cười mỉa mai, sau đó thì té xuống từ vòng tròn ma pháp.

“Kyaaaaaaah—“

Tôi có thể nghe thấy tiếng thét từ vòng tròn...Bennia tắc lưỡi.

<Nơi mà em kết nối cô ấy đến là trần của một ngôi nhà khác.>

...Ôi trời, vậy là cô gái đó lại té sắp mặt nữa rồi....

Gaspar tuyên bố bằng một ánh mắt đầy quyết tâm.

“Em sẽ cứu cậu ấy. Em muốn cứu Valerie! Mọi người! Xin hãy cho em mượn sức mạnh của mọi người!”

—!

....Đúng là một khuôn mặt nam tính.

Tôi mỉm cười trước đàn em của mình.

“Tất nhiên rồi. Đó là lí do mà bọn này đến đây. Cùng nhau cứu Valerie thôi!”

Xenovia vừa cầm thanh Durandal vừa mỉm cười đầy quả cảm.

“Chị sẽ giúp em một tay. Em là đàn em của chị. Vì thế nên hãy dựa dẫm vào đàn chị đi. Nếu là một trận chiến về sức mạnh thì chị sẽ chiến đấu hết sức như em muốn.”

Kiba liền tiếp lời.

“Còn nếu đó là một trận chiến về kĩ năng thì đây đúng là dịp để anh kiểm tra lại năng lực của mình trước các Ma Cà Rồng thuần huyết đã được tăng sức mạnh đấy. Với tư cách là quân [Mã] của nhà Gremory, chắc chắn anh sẽ tham gia vào cuộc chiến này.”

Cả Irina và Asia cũng tiến lên một bước.

“Phải, giúp đỡ khóa dưới là nghĩa vụ của khóa trên mà! Với tư cách là người đại diện của thiên đàng, chị sẽ trừng phạt những tên Ma Cà Rồng tồi tệ ấy!”

“Đúng vậy. Chị cũng sẽ cố hết sức mình! Nếu thời cơ đến, chị sẽ gọi

Fafnir-san ra!”

Koneko-chan thì nắm lấy tay Gasper và nói.

“...Bạn của bạn mình thì cũng là bạn của mình. Gya-kun, mình cũng sẽ giúp cậu.”

Akeno-san nhẹ nhàng ôm lấy Gasper.

“Ufufu, chị cũng sẽ giúp em.”

Chủ nhân của chúng tôi, Rias Gremory, đồng dạc tuyên bố với Gasper!

“Đi thôi nào Gasper. Nhóm Gremory, câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí, sẽ không thờ ơ trước khó khăn của bất cứ thành viên nào!”

Gasper lại sắp sửa rơi lệ trước cách mà mọi người sẽ chiến đấu vì em ấy, nhưng em ấy đã kìm nén lại.

“Ise-senpai, Hội trưởng, Koneko-chan, mọi người....Đúng vậy! Em sẽ làm tốt nhất có thể!”

Bennia và Rugal-san cũng thêm vào.

< Chúng tôi cũng sẽ giúp. Đúng không anh Rugal? >

“...Phải, hoàn thành nhiệm vụ là lệnh là Sona-dono đã đưa ra cho các thành viên nhóm Sitri.”

Trong khi nhiệt huyết của cả bọn còn đang sôi sục, Sensei và Rossweisse-san lại đang trò chuyện với nhau ở xa.

“Tuyệt thật đấy, đúng là tuổi trẻ. Đúng chứ hả Rossweisse-sensei?”

“Nhưng tôi cũng còn trẻ mà (Edit: ừ mới 18 tuổi thôi mà :v). Được rồi, lần này tôi sẽ dùng ma thuật đến khi thỏa mãn mới thôi.”

Vì tất cả đều có chung lí tưởng nên tôi liền giơ cao nắm tay lên.

“Được rồi, cùng đi với câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí và hai thành viên của hội học sinh thôi! Hãy cho chúng thấy, sức mạnh mà chúng ta đã dùng để phá vỡ các chướng ngại như những tên ngốc mà mọi người vẫn gọi.”

[Vâng!]

Các Ác Quỷ của học viện Kuou liên tiến về phía trước!

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Life 3 - Hãy cùng mình ngắm ánh nắng nào (Hóa Chaos)

Phần 1

Bằng cách tạo ra 1 kết giới đặc biệt trong phòng khách, chúng tôi bắt đầu trao đổi với nhau 1 cách kín đáo.

Miễn là cái ma pháp trận đó vẫn còn được kích hoạt với qui mô lớn như thế thì cả bên trong lẫn bên ngoài lâu đài vẫn sẽ trong tình trạng vô cùng căng thẳng. Nói cách khác, sẽ chẳng có gì lạ nếu phe đảo chính tấn công chỗ này vào bất kì lúc nào.

“Chẹp, với việc liên minh giữa phe chính phủ và phe Carmilla cùng tấn công vào lâu đài này thì ta chắc chúng sẽ dồn hết nhân lực cho mục tiêu đó rồi. Nhưng chúng ta vẫn cứ nên cẩn thận thôi.”

Đó là những gì Sensei đã nói.

Đúng như vậy, tôi không hề cảm nhận được sự hiện diện của bất kì tên lính nào đang hướng về phía chúng tôi cả.

Mặc dù thế, ta vẫn có thể nghe thấy tiếng la hét cùng với tiếng nổ từ bên ngoài.... Điều đó có nghĩa là cuộc chiến đã bắt đầu rồi.

Sensei lấy ra 1 tấm bản đồ rồi trải nó xuống sàn. Đó là 1 tấm bản đồ vẽ tay.

“Tấm bản đồ này ta đã lén vẽ nó. Nhìn chỗ này này. Nó là 1 không gian rất lớn nằm rất sâu bên dưới tòa lâu đài này. Tầng hầm khá sâu, nhưng trong đó có 4 tầng chính. Phe Tepes tổ chức nghi lễ chính liên quan đến lũ Ma cà rồng ở tầng sâu nhất, cũng đồng thời là khu vực hành lễ. Vì cái ma pháp trận đó được kích hoạt với lâu đài này làm tâm điểm, không còn nghi ngờ gì về việc chúng đang thực hiện nghi lễ trích xuất Chén thánh ngay tại tầng sâu nhất của lâu đài này.”

“Và Quân đoàn Khaos cũng sẽ có mặt bên dưới đó nữa, đúng không thầy?”

Sensei gật đầu với câu hỏi của Xenovia.

“Đám cấp trên có dính dáng tới phe phản động và lũ cận vệ hoàng gia

của chúng chắc chắn đang ở dưới ngay lúc này. Và đó cũng sẽ là nơi mà chúng ta hướng đến.”

Rồi Kiba đánh 1 dấu lên bản đồ.

“Em đã nắm được đại khái phạm vi hoạt động của đám binh sĩ sau 2 ngày vừa qua trong lâu đài này rồi. Em nghĩ là em có thể chuẩn bị một lộ trình phòng hờ cho việc đi xuống tầng hầm mà không đụng phải bất cứ tên lính nào hết. Ý em khi nói “để phòng hờ” là bởi vì tình hình hiện tại không bình thường, nên chắc chắn đội hình của chúng cũng sẽ có 1 vài thay đổi.”

Ồ, vậy ra cái lí do mà Kiba cứ biến mất khỏi phòng khách trong thời gian chúng tôi ở đây là vì cậu ta đã đi thám thính lâu đài này. Vì Kiba sở hữu tốc độ thần thánh nên chẳng có tên lính nào bắt gặp được cậu ta cả.

“Mà, dù chúng ta có muốn hay không đi nữa thì những kẻ mà chúng ta sẽ phải đối đầu ở dưới tầng hầm đều là những địch thủ mạnh đấy.”

Kiba mỉm cười đầy mạnh mẽ.

Đó sẽ là cách mọi chuyện diễn ra. Vì bọn chúng đang thực hiện một công cuộc vô cùng quan trọng là chiết xuất Chén thánh, nên Marius và những kẻ quan trọng xung quanh ông ta, bao gồm cả Ác Long, cũng sẽ có mặt ở dưới đó.

Vậy là sẽ có rất nhiều những địch thủ mạnh mẽ trên con đường mà chúng tôi đã chọn à. Mà, có vẻ là chúng ta lại phải chiến đấu như mọi khi rồi.

Tôi thở dài 1 tiếng và gãi đầu.

“Chúng ta đúng là hay bị kéo vào mấy vụ như thế này thật nhỉ?”

Sensei đặt tay lên đầu tôi.

“Thì đó chẳng phải là lí do cho sự phát triển phi thường của mấy đứa để đạt được sức mạnh và năng lực đủ để vượt qua các chương ngại đó hay sao?”

Sensei nói trong khi nhìn tất cả chúng tôi 1 lượt.

“Kế hoạch của chúng ta là ngăn chặn việc Chén thánh bị trích xuất. Có thể những gì ta nói sẽ hơi tàn nhẫn 1 chút, nhưng chúng ta ít nhất

phải bắt giữ được Marius kể cả khi Chén thánh có bị trích xuất đi nữa. Những tên Ma cà rồng cấp cao khác thì... cứ cố đừng giết chúng là được. — Tóm lại là, cứ thẳng tay tiêu diệt hết lũ khủng bố đó đi. Thầy cho phép điều đó. Trong trường hợp Ác long tấn công và cả nhóm gặp nguy hiểm, cứ trốn thoát cùng Valerie và Chén thánh nếu có thể. Đừng có ép bản thân đánh bại nó. Ta sẽ không đi xa đến mức kêu mấy đứa tiêu diệt Ác long đâu.”

Đúng là đơn giản và dễ hiểu ha. Vậy là nếu 1 con Ác long xuất hiện thì... chúng tôi có thể rút lui nếu cảm thấy quá nguy hiểm.

Cái gã Crom Cruach đó là kẻ mà tôi không muốn phải giáp mặt bằng mọi giá. Kể cả Ddraig cũng đã cảnh báo tôi về hắn.

“E-em sẽ mang Valerie trở về!”

Gaspar đứng dậy và nói 1 cách hào hứng.

Mọi người nhìn thấy và cùng mỉm cười.

[Dĩ nhiên rồi!]

Tiếng nói của mọi người hòa cùng nhau! Vậy mới đúng chứ!

Mọi người cùng đứng dậy và hăng hái rời khỏi phòng khách.

Chúng tôi đi xuống cầu thang dẫn đến tầng hầm.

Nhờ có Kiba dẫn đường, chúng tôi cũng không phải tham chiến nhiều cho lắm. Đúng như dự đoán, vị trí mà lũ lính phải đứng canh đã thay đổi. Dù thế thì cho đến giờ mọi chuyện vẫn khá là đơn giản.

Chúng tôi vẫn còn có thể nghe thấy tiếng nổ dữ dội từ trận chiến bên ngoài. Lâu đài đã dính phải kha khá thiệt hại do trận chiến đang diễn ra gay sát bên cạnh. Maa, tôi nghi ngờ việc trận chiến có thể lan đến tận chỗ này, nhưng chấn động khủng khiếp từ bên ngoài vẫn có thể vang vọng đến tận đây.

Sau khi đi xuống 1 lúc, chúng tôi đã vào đến tầng 1.

Đó là 1 không gian mở. Nó đủ lớn để chúng tôi quấy mạnh một tí đó chứ. Nhờ vào ánh sáng từ trần nhà mà chúng tôi có thể nhìn vào khu vực sâu nhất của tầng này. Chỉ là, vì là Ác quỷ nên chúng tôi vẫn có thể thoải mái nhìn trong bóng tối mà...

— Bóng của một nhóm người chợt xuất hiện. Chúng là các binh sĩ ma cà rồng mặc giáp với số lượng đủ để chiếm gần nửa tầng này. Mỗi

tên trong chúng đều được trang bị vũ khí với đôi mắt đỏ rực trông rất nguy hiểm.

Có đến hơn 100 tên... Tất cả đều là con người bị biến thành Ma cà rồng. Mặc dù đặc tính của chúng yếu hơn so với lũ thuần huyết, năng lực thể chất của chúng vẫn hơn hẳn so với người thường.

Sensei nói trong khi tạo ra một cây thương ánh sáng trong tay.

“Nào, ai muốn cân lũ này đây? Vì mấy tên mạnh mẽ 1 tí sẽ ở dưới các tầng sâu hơn nên ta không muốn phí sức đâu.”

“Nếu mà thầy phí sức trước khi kịp đụng đến Chén thánh thì tụi em sẽ gặp rắc rối đó thầy.”

Đúng như Akeno-san nói. Vì Sensei là người rời đã rời khỏi tiền tuyến nên có lẽ để thầy sau đội hình và chỉ huy sẽ tốt hơn.

Xenovia vác thanh Durandal trên vai nói.

“Em muốn giải phóng khí của thanh Durandal như 1 lời tuyên chiến với bọn chúng. Nhưng mà chắc là không nên ha?”

Rias gật đầu.

“Đúng vậy. Đó đâu phải thứ em có thể dùng liên tiếp đâu, đúng chứ? Nếu đúng vậy thì tốt nhất là để dành nó cho Ác long đi.”

Thấy chưa? Chuyện là vậy đó. Xenovia đúng là lúc nào cũng nghĩ vậy hết á. Cứ vừa nghĩ là cậu ấy đã thành thực sử dụng thanh Ex-Durandal gần đây rồi, vậy mà lại bắt đầu hành xử như vậy đấy!

“Xenovia, xài nào một chút đi em. Chị cứ nghĩ là em đã đủ sức sử dụng kĩ năng rồi, vậy mà cứ nghĩ tới việc dùng sức trước không vậy?”

Xenovia nghiêng đầu bối rối.

“Thì tại vì em cứ nghĩ là có Kiba ở đây rồi nên em cũng chẳng phải suy nghĩ gì phức tạp hết mà. Em biết sao được.”

Kiba thở dài chán nản.

“... Ủây, Tớ nhắc lại 1 lần nữa nhé, cái quan niệm đó sai lắm rồi Xenovia à... Chắc phải dạy bảo lại cậu sau khi trở về quá... haiz.”

...Tôi chỉ có thể đồng cảm với Kiba với tư cách là [Knight] giống cô

ấy mà thôi...

Irina thay mặt Xenovia xin lỗi Kiba.

“Mình xin lỗi nhé Kiba. Cậu ấy đã như vậy từ rất lâu về trước rồi. Nếu thiếu nhân lực, Xenovia sẽ lấp vào chỗ trống đó, nhưng cậu ấy sẽ rời đi ngay lập tức nếu cậu ấy biết chúng ta đã đủ người rồi.”

Kiba gật đầu như đã hiểu được điều đó.

“Mấy cậu thô lỗ quá nha! Trông thế thôi chứ tớ cũng dùng cái đầu của mình mỗi ngày đó!”

Trông chẳng có tí thuyết phục nào hết á! Sẽ chẳng có vấn đề gì nếu đây là lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau, nhưng ngay lúc này thì nghe chẳng hợp lí một chút nào hết!

Risa nói trong khi đặt tay lên trán.

“... Vậy thì, chúng ta nên làm gì trong tình trạng này đây? Có lẽ tốt nhất là cứ để mọi người xông lên một lượt cho xong nhỉ?”

–Rồi có 2 người bước lên phía trước.

“... Sẽ chẳng có vấn đề gì đâu.”

< < Như vậy thì chỉ cần tội này xử chúng là được chứ gì. > >

Đó là Rugal-san và Bennia!

Tôi đã khá là lo ngại — nhưng Bennia thực thể hóa lưỡi hái được rút ra từ bên trong 1 không gian khác.

< < Sẽ chẳng có ý nghĩa gì nếu tội này được mang đến đây mà chẳng làm gì khác cả, đúng chứ? > >

Cô bé nói thế mà giọng điệu trông chẳng nghiêm túc chút nào cả – và nữ Tử thần nhỏ bé đó phóng vụt lên trước.

Thay vì nói là chạy về phía đám Ma cà rồng thì nói cô ấy trượt về phía chúng thì đúng hơn. Đó là 1 đặc tính đặc biệt của Tử Thần khi mà cô ấy để lại dư ảnh bằng tốc độ thần thánh của mình trong lúc giao chiến.

< < Tránh đường cho Tử thần cô nương đi qua nào! > >

Trong khi vẫn nói chuyện 1 cách hời hợt, cô bé tạo ra nhiều phân

thân và bắt đầu chơi đùa với lũ lính đó! Thậm chí chúng còn không thể chĩa kiếm vào kẻ thù của mình nữa chứ! Và kể cả khi chúng cố vung kiếm đi nữa thì thứ chúng cắt chỉ là cái bóng của Bennia thôi; hoàn toàn chẳng thể làm hại đến 1 cọng tóc của cô ấy nữa là.

Kiba thở dài kinh ngạc khi chứng kiến kĩ năng của Bennia.

“... Cậu có thể nắm bắt được cái bóng của cô bé bằng mắt thường, nhưng đó chỉ là thứ được tạo ra bằng tốc độ phi thường đó thôi. Đó là một kĩ năng mà cậu không thể dễ dàng nắm bắt được cho dù có cố thử đi nữa.”

Vậy có nghĩa là chiêu đó có cùng đặc tính với trò để lại bóng bằng tốc độ của Kiba à?

Vẫn có thể theo kịp chuyển động của cô bé bằng mắt. -Nhưng đó là tình huống khi mà chúng ta không thể trực tiếp tấn công cô ấy vì Bennia có thể tạo ra điểm mù bằng cách khiến mấy cái bóng biến mất.

Nói cách khác, Bennia có thể thực hiện chiêu thức giống với Kiba. ... Vậy thì nên nghĩ là Kiba tuyệt vời vì có thể di chuyển như 1 Tử Thần hay là Bennia tuyệt vời khi có cùng tốc độ với 1 đấu sĩ mạnh như Kiba đây? Mặc dù tôi vẫn có thể kết luận là cả 2 đều tuyệt vời nhưng...

< <Người sẽ chết... bất cứ kẻ nào nhìn thấy lưỡi hái của ta đều phải chết.> >

Bennia chém lũ lính bằng lưỡi hái của mình. Tuy nhiên, không có bất cứ dấu hiệu nào cho thấy chúng đã bị thương cả. Nhưng bất cứ tên nào bị lưỡi hái của Bennia chém phải đều gục xuống mà không hề có ngoại lệ.

Lũ lính gục ngã như thể linh hồn chúng đã bị lấy đi vậy.

Sensei giải thích.

“Là do cái lưỡi hái đó đó. Những ai bị nó chém trúng sẽ phải nhận sát thương trực tiếp vào linh hồn. Lượng sát thương nhận vào sẽ được quyết định vào sức mạnh của người đó. Có thể hạ gục lũ Ma cà rồng đã được Chén thánh cường hóa chỉ bằng 1 đòn như vậy chứng tỏ thực lực của Bennia không hề tầm thường chút nào.”

Chúng tôi cũng đã từng bị lưỡi hái đó tấn công rồi. Đúng vậy, đó là khi bị phe Anh hùng phục kích ở dưới Địa ngục, 1 nhóm Tử thần

được Hades cử tới đã đánh nhau với chúng tôi.

“Con bé mạnh cũng phải cỡ các Ác quỷ Trung cấp nhưng cách di chuyển thì tốt hơn hẳn tụi Tử thần chúng ta đã giao chiến sau đợt kiểm tra.

Đó là ý kiến nghiêm túc của tôi. Chuyển động của cô ấy rõ ràng là hơn hẳn lũ Tử thần trung cấp mà chúng tôi đã đánh trước đây. Xenovia, ráng mà học hỏi đi nha.”

“...Đang mĩa mai tới đây à?”

Xenovia khép hờ mắt lại. Không, đúng là cậu ấy cũng nhanh, nhưng nói về tốc độ thì Bennia rõ ràng là hơn hẳn. Mặc dù xét về sức mạnh thì đương nhiên là Xenovia ăn đứt.

Trong khi nữ Tử thần đồ sát loạn xạ thì Rugal-san cởi chiếc áo khoác của mình ra và thả xuống sàn nhà. Ta có thể thấy được cơ thể rắn chắc của anh ta ra sao bên dưới lớp áo đó.

“... Tôi tới đây.”

Sau khi khẽ thì thầm như vậy, cơ thể anh ta bắt đầu co giật và nổ ra!

Cái áo thun không thể chịu được sự thay đổi đó bắt đầu rách ra.

Những móng vuốt sắc nhọn cùng với cái mồm như dã thú mọc ra! Móng tay anh ta sắc dần và lớp lông màu tro mọc lên khắp nơi trên cơ thể.

Ooooooooooooo!!!!

Tiếng hú của 1 con dã thú vang vọng khắp tầng hầm.

Tiếng hú đó y hệt của 1 con sói vậy! Ngay cả hình dạng của anh ta cũng giống một tên người sói rồi!

Thứ xuất hiện trước mặt chúng tôi giờ đây là một Thú nhân lông tro biến hình từ con người! Vậy ra Rugal-san là Ma sói à!?

Rugal-san vừa mới biến hình bắt đầu bẻ cổ 1 cái.

[Vậy thì anh mày sẽ đánh như 1 Sitri đích thực nhé!]

Lũ Ma cà rồng trở nên hỗn loạn khi thấy Rugal-san xuất hiện và thủ thế.

“Ma sói kìa!?”

“Chết tiệt! Vậy là chúng còn có cả Ma sói đã tái sinh thành Ác quỷ nữa à?”

Tôi cũng chẳng biết làm gì hơn ngoài chứng kiến cái nhìn chứa đầy sự căm phẫn và cú sốc trước tình hình này.

Trong lúc tôi đang bối rối, Rias bắt đầu giải thích.

“Vì tộc Ma sói và Ma cà rồng đã gây chiến với nhau từ rất lâu rồi nên cả hai bên đều coi nhau như kẻ thù không đội trời chung vậy.”

Ra vậy. Lí do mà đám Ma cà rồng từ phe Camilla không mấy thân thiện với Rugal-san khi còn trong lãnh thổ của họ là vì họ đã biết anh ta là một Ma sói rồi.

[Tôi cũng đã quen đánh nhau với đám Ma cà rồng rồi nên sẽ không có nường tay đâu.]

Rugal nói thế rồi xông tới và xé nát đội hình địch như chẻ tre! Tôi có nghe rằng Ma sói là một trong những thú nhân có thứ bậc cao đó chứ.

“Chết tiệt!”

Mặc cho đám lính dùng kiếm và giáo tấn công, anh ta chẳng cảm thấy 1 chút gì hết – có lẽ là do cơ thể đã cứng cáp ngay từ đầu hoặc nhờ đặc tính của quân “Xe” tăng cường độ trâu chó cho anh ta.

< >

Bennia nói trong khi vẫn tấn công.

Các dấu ấn xuất hiện trên cả 2 tay Rugal kìa! Đó là dấu ấn tương tự với các công thức ma thuật. Một ngọn lửa xuất hiện trong tay Rugal, và anh ta chỉ đơn giản là đâm thẳng vào nó.

Một đòn hỏa quyền! Đám Ma cà rồng bị đốt cháy xém khắp cơ thể. Nó nóng đến mức làm tan chảy áo giáp của bọn chúng luôn. Tôi có thể cảm nhận được đó là một ngọn lửa ma thuật cực kì mạnh mẽ.

“Vậy là anh ta cũng có thể xài ma pháp à!”

Trong lúc tôi vẫn còn sốc, Bennia tiếp tục nói.

< >

Cái quái gì vậy!? Vậy là anh ta là một Ma sói vừa giỏi cả tấn công lẫn phòng ngự, thêm vào đó là cả phép thuật nữa chứ!

“... Sona đúng là có một quân [Xe] tuyệt vời thật.”

Có vẻ như Rias cũng bị sốc trước các đặc tính của Rugal-san! Mặc dù tham gia tấn công sau Bennia nhưng bây giờ, số lượng nạn nhân của anh ta còn hơn cả cô bé đó!

Anh ta tăng cường sức tấn công và phòng ngự của bản thân bằng ma thuật đã được cường hóa bởi đặc tính của quân [Xe] của mình! Trước các đòn tấn công của kẻ thù, Anh ta còn chẳng hề bị xây xát một chút nào.

Chuyển động của anh ta cũng giống như một con sói, gọn gàng và mau lẹ.

Những tên bị Anh ta bỏ qua đều được Bennia đang hỗ trợ hạ gục!

Hai gương mặt mới của nhóm Sitri đã thể hiện trình độ của họ rồi! Cũng chẳng có gì lạ khi mà hội trưởng Sona đã nói họ sẽ rất có ích trong vùng đất Ma cà rồng này.

– Rồi từ sau chúng tôi, tiếng bước chân từ cầu thang dẫn lên mặt đất vọng tới. Những người khác cũng đã nhận ra. Một cảm giác kì dị. Chắc hẳn là viện binh của kẻ địch rồi.

[Đi đi, nhóm Gremory. Bennia và tôi sẽ lo liệu mọi thứ tại đây.]

Rugal-san nói trong khi vẫn tiếp tục xé xác kẻ địch.

“Vậy chúng tôi có thể giao nơi này lại cho 2 người chứ?”

Bennia đáp lại trong khi lưỡi hái vẫn tiếp tục lướt qua kẻ địch.

< < Đây cũng là lí do mà tụi này được gửi tới đây. Phô diễn sức mạnh với tư cách là các tân binh, đồng thời câu giờ cho lực lượng chính mấy người là nghĩa vụ của tụi này. > >

[Cô ấy chắc là muốn chúng tôi làm quen với việc chiến đấu với tư cách là Ác quỷ ấy mà. Đúng là một người chủ nghiêm khắc nhỉ.]

Mặc dù nói là vậy nhưng anh vẫn đang tấn công đàng hoàng ghê! Nếu cứ như vậy thì chúng tôi có thể để viện quân của địch cho họ cũng được.

Chúng tôi gật đầu và băng qua chiến trường nơi bọn họ chiến đấu.

Chúng tôi đã tới được cầu thang dẫn xuống tầng hầm rồi! Rias quay lại và nói.

“Nơi này 2 người cố lo liệu nhé, Rugal, Bennia!”

Cả 2 người bọn họ cùng đưa ngón cái ra.

Chúng tôi sẽ trông chờ vào 2 người tại đây, tân binh của Sitri!

Rồi cả nhóm cùng chạy vội xuống cầu thang.

Trong khi đi xuống, Xenovia thì thầm.

“... Chiến lực của nhóm Sitri đã quá áp đảo rồi. Chẳng phải chúng ta sẽ gặp nhiều khó khăn hơn nếu chiến với họ sau này sao?”

Sensei trả lời.

“Về mặt cân bằng tổng thể trong trò chơi, phía Sona đã ăn đứt chúng ta rồi. Nếu em chỉ tập trung vào hỏa lực không thì em sẽ gặp rất nhiều khó khăn trong các trận chiến sau này đấy, Rias.”

Rias thở hắt ra.

“Em biết chứ. Em chưa bao giờ xem thường Sona cả.”

Cô ấy nói đúng. Chúng tôi không bao giờ có thể xem thường hội trưởng Sona cả. Chị ấy còn từng cho chúng tôi chứng kiến khả năng lãnh đạo cả nhóm Sitri và Gremory trong cuộc chiến chống lại nhóm ma thuật sư trước đây.

Ngay khi vừa xuống cầu thang, chúng tôi tiến vào 1 không gian mở khác.

Có 4 tầng lớn bao gồm cả tầng sâu nhất của lâu đài này. Đây chỉ mới là tầng thứ hai thôi.

Và những kẻ đón tiếp chúng tôi là-

“Chúng đến rồi kìa. Đúng như những gì nhà vua đã nói.”

“Đúng vậy, là nhóm Gremory trong lời đồn đó.”

“Chúng sẽ là những đối thủ tốt để chúng ta luyện tập đây.”

Đám Ma cà rồng này rõ ràng có khí thế vượt trội hơn hẳn so với lũ lính ở tầng trước. Chúng mặc đồ bình thường thay vì mặc giáp,

nhưng áp lực từ bọn chúng thì không thể nào so sánh với bọn lính quèn được.

“Bọn này chắc là cận vệ của đám cấp cao bên phe đảo chính. Chúng không thuần huyết, nhưng vẫn là những chiến binh mang nhiều đặc tính của Ma cà rồng.”

Sensei lẩm bẩm.

Vậy là giờ phải cân đám chiến binh cường hóa à? Vậy thì ai sẽ xử tội này đây?

“Dù sao thì, Balance Break.”

Tôi mặc giáp vào ngay lập tức. Đây chắc là thời điểm tốt để mặc nó vào. Nguy hiểm càng gia tăng khi chúng tôi càng đi sâu xuống cầu thang mà.

“Rồi, giờ sao ta? Đúng rồi, Kiba.”

Tôi đưa lời đề nghị của mình cho Kiba.

“Hay là chúng ta cùng lên đi.”

Kiba mỉm cười đầy tự tin.

“Nếu đã được cậu mời thì đương nhiên rồi. Ok, hãy tận hưởng điệu nhảy cùng Sekiryuutei và Thánh Quỷ kiếm nào!”

Tốt thôi, để cặp nam này lên trước nào!

-Nhưng vừa bước lên 1 bước thì chuyện đó xảy ra.

“Tội này sẽ là người—”

“—tấn công trước đó!”

Những người vừa chạy vụt lên trước là cặp đôi Xenovia và Irina! Vậy là bộ đôi chiến binh từ phía Nhà thờ sẽ là những người tấn công trước.

Sau khi thu hẹp khoảng cách với kẻ địch, họ bắt đầu xả kiếm với những đòn tấn công phức tạp bằng thánh kiếm và thánh quỷ kiếm được sản xuất hàng loạt của bản thân.

“Hự! Là Thánh kiếm!”

Tên Ma cà rồng vừa rên lên biến thành sương và tránh đòn. Tuy nhiên, đòn đánh của họ không dừng ở đó mà còn tiếp tục tấn công dưới dạng hào quang thần thánh tỏa ra từ các thanh kiếm.

Tên Ma cà rồng được bên rìa biến hình thành 1 con dơi và vừa vượn né đòn trong gang tấc.

“Dài ra nào!”

Xenovia tiếp tục tấn công bằng cách biến lưỡi thanh Durandal thành 1 chiếc roi quất tới tấp vào tên Ma cà rồng bên cạnh tên trước.

“Nuwah!!!”

Gã dính đòn vì không thể né được... nhưng trông có vẻ như là hắn chẳng nhận mấy sát thương từ thánh kiếm nhỉ.

Thông thường thì Ma cà rồng cũng nhận sát thương từ các đòn tấn công thuộc tính thánh như Ác quỷ. Nhưng vì bọn này chẳng có vẻ là nhận sát thương chí mạng nào nên có nghĩa là chúng đã vượt qua điểm yếu đó nhờ Chén thánh.

Xenovia và Irina thở dài.

“Hm, cho dù tớ đã vung kiếm nhẹ nhàng như thế, nhưng cái cảm giác thanh Durandal chẳng hề hoạt động đáng hoàng thế này chẳng vui chút nào.”

“Nhưng chúng có phải là loại mà chúng ta không thể đánh bại đâu. Cứ tấn công liên tục thì cuối cùng cũng thắng thôi... Vấn đề là chúng ta không có dư thời gian như thế ha.”

Đúng vậy. Điều chúng tôi vừa phát hiện ra lúc này là bọn Ma cà rồng cường hóa không phải là mối đe dọa. Tuy nhiên, vì được Chén thánh cường hóa nên dĩ nhiên bọn chúng vẫn rất phiền phức. Tính thêm các yếu tố như không gian chiến đấu hẹp và phải tiết kiệm năng lượng, chúng tôi không thể cứ thế xài mấy đòn tấn công đẹp mắt mà chỉ có thể đánh chạy mà thôi.

“Để tớ lại cũng là một cách, nhưng kẻ bên tầng dưới chắc chắn là—”

Kiba nhìn xuống sàn nhà – và có vẻ như cậu ta đang cố nhìn xuống tầng hầm bên dưới.

Đúng vậy, kẻ đang chờ chúng tôi bên dưới các bậc cầu thang này chắc chắn là Ác long. Đó có thể là Crom Cruach hoặc Lilith, nữa còn

lại của Orphis và luôn đi theo Rizevim.

Nếu phải đánh với 2 người đó, bọn tôi sẽ gặp khó khăn nếu không có Kiba... Chúng tôi còn không biết liệu có đánh bại được Crom Cruach, hoặc nữa kia của Orphis bên dưới không nữa...

Chúng tôi không muốn phí sức ở đây, nhưng bọn này đúng là quá khó chịu đi.

Giờ thì, chúng ta còn lựa chọn nào nào? Trong lúc chúng tôi vẫn còn đang phân vân tìm giải pháp tốt nhất, Koneko bước lên.

“... Xin hãy để chỗ này cho em.”

Con bé nói vậy rồi nhắm mắt và hít một hơi thật sâu.

“... Có vẻ như những gì Nee-sama dạy em sẽ có ích vào lúc này đây.”

Những đốm sáng mờ ảo bắt đầu tỏa ra xung quanh Koneko-chan.

Chúng vây quanh cơ thể nhỏ nhắn của con bé, đồng thời cộng hưởng với đầu khí do Koneko phát ra.

Các đốm sáng kết hợp với đầu khí tụ lại và ngày càng trở nên to hơn. Chúng bắt đầu tập hợp thành 1 hình dạng nào đó.

Và người xuất hiện phía sau luồng sáng đó... là một Onee-san trông giống hệt Kuroka!

Cô ấy mặc một bộ kimono trắng xóa với đôi tai và chiếc đuôi mèo trông rất quyến rũ!

Và Onee-san đó nói.

[Bằng cách thu thập Ki từ tự nhiên, em có thể ép bản thân mình phát triển bằng cách đồng nhất với đầu khí của mình đó.]

Thiệt hả trời!?? Đó là giọng của Koneko-chan kìaaaaaaaa!!!

Rias nói với tôi, kẻ đang bối rối và hoang mang.

“Đó là một đòn thể thuật cho phép Koneko tạm thời lớn lên để có thể sử dụng năng lực của Ma mèo một cách thoải mái bằng cách lấy khí từ bên ngoài vào đó. – Konoko gọi nó là Shirone-mode thì phải.”

Vậy là Koneko tự ép bản thân mình lớn lên bằng thể thuật! Và còn gọi nó là Shirone-mode nữa chứ!

M-mà quan trọng hơn là! Chúng lớn vãi! Ngực con bé lớn vãi!

Ngực của Koneko đã phát triển đến mức có thể nhận thấy chúng qua lớp kimono! Nó cũng gần cỡ với Kuroka mất rồi! A, vậy là nếu Koneko lớn lên, con bé sẽ thành một mỹ nữ như thế này ha.

Koneko-chan trong Shirone-mode tiến lên không một tiếng động hệt như một bóng ma.

Cùng một cái vạt tay, thứ xuất hiện sau đó là một bánh xe lớn (Cự Xa) được bao bọc trong ngọn lửa đỏ rực.

[-Kasha (Hỏa Xa). Đó là một trong số các năng lực của Nekomata đó.]

Kasha à! Ít nhất tôi cũng biết cái tên đó chứ! Rồi Sensei nói.

[Kasha là một loại yêu quái dẫn đường cho người chết sang thế giới bên kia và còn được cho là một dạng khác của Nekomata. Đối với những kẻ đội mồ sống dậy và biến thành Ma cà rồng thì đòn thế với đặc tính của ngọn lửa đỏ sẽ là đòn chí mạng với chúng. Vấn đề là không biết nó có hiệu quả hay không với cái lũ đã mất đi niềm yêu như thế này.....]

Koneko-chan tạo ra nhiều Hỏa Xa trong không khí và khiến chúng bay thẳng về phía lũ Ma cà rồng.

“Tao chưa từng thấy đòn tấn công nào như thế này, nhưng chỉ có thể này thì—”

Gã xem thường đòn tấn công đó một cách ngạo nghễ-. Kể cả khi hắn có né đi nữa thì Hỏa Xa cũng sẽ đổi hướng bám theo và cuối cùng bắt lấy gã.

“A-áaaaaaaaaaah”

Tên Ma cà rồng đó biến thành bụi một cách đau đớn! Ô, một đòn nhất kích tất sát à!

Kẻ địch bị sốc khi thấy đồng đội chúng biến thành tro như vậy.

“T-tại sao!? Tại sao nó lại bị thiêu đốt như vậy!? Cơ thể tụi tao đáng lẽ phải kháng lửa hoàn toàn mà!”

Sốc cũng là điều tự nhiên thôi khi mà nhìn thấy điềm yếu đáng lẽ đã được khắc phục của mình xảy ra như thế.

Koneko-chan lạnh lùng nói.

[Vô ích thôi. Ngọn lửa đó sẽ không biến mất cho đến khi người chết được hỏa táng hoàn toàn. Ta đã thay đổi bản chất lượng ki tự nhiên nó hấp thụ vào thành năng lực thanh tẩy bằng senjutsu của bản thân. Vấn đề ở đây không phải là điềm yếu. Miễn là các người chưa thay đổi bản chất sự tồn tại của bản thân thì ngọn lửa vẫn sẽ tiếp tục cháy thôi.]

— Sức mạnh thanh tẩy.

Vậy là Koneko-chan đã đạt được năng lực đó sau cuộc tập huấn với Kuroka à!

Sensei gật đầu.

“.....Về cơ bản thì ngọn lửa đó đối nghịch với ngọn lửa nguyên rửa của Saji. Ngọn lửa của cậu ta thì nguyên rửa cậu đến chết bằng sức mạnh tiêu cực, còn của con bé thì khiến cho đối thủ biến mất bằng năng lượng tích cực.”

Sức mạnh thanh tẩy à! Hm, đúng là một năng lực phù hợp với người lúc nào cũng cứng rắn với mấy chủ đề nhạy cảm như Koneko-chan ha.

“Vậy thì tụi tao chỉ cần phải tấn công thôi!”

Một tên trong số lũ Ma cà rồng từ bỏ việc tránh né và cố gắng tấn công trực diện Koneko-chan!

— Tuy nhiên, khoảnh khắc năm đám của tên Ma cà rồng chạm vào Koneko-chan, cơ thể hắn ngay lập tức hóa thành bụi.

[.....Ngay lúc này bản thân tôi là hiện thân của năng lực thanh tẩy

đó. Mấy người không biết là chỉ cần chạm vào thôi là sẽ biến mất à?]

Biến mất chỉ bằng một cái chạm thôi sao! Đúng là sức mạnh thanh tẩy quá tuyệt vời đi!

“W-wao...”

Tôi nuốt khan một cái trong khi Sensei tiếp tục.

“Kể cả là em cũng không nên chạm vào con bé đâu. Em sẽ bị thanh tẩy đó. Năng lực đó đặc biệt hiệu quả với những kẻ có tâm địa xấu xa. Có khả năng nó còn có tác dụng với đám Ác long nữa. Dĩ nhiên là mức độ hiệu quả còn phản ánh khả năng điều khiển của Koneko nữa..... Nhưng có lẽ với đám này thì con bé cũng chẳng cần phải làm gì nhỉ.”

Yeah, đúng như Sensei nói. Đám Hỏa Xa Koneko-chan điều khiển bắt đầu tàn sát kẻ thù, từng tên một.

“Khốn kiếpppppppppppppppp!”

Tên cuối cùng biến thành tro cùng với tiếng thét đầy đau đớn.

Một mình Koneko-chan đã cân hết bọn Ma cà rồng rồi!

Sau khi xác nhận đã xử đẹp bọn chúng, Koneko thở ra. Chắc hẳn con bé mệt rồi.

“Thật tuyệt quá đi Koneko-chan! Ô, mà anh không thể tùy tiện chạm vào em như thế được ha.....”

Mặc dù chạy ngay tới bên con bé, tôi lại không thể chạm vào Koneko-chan đang tỏa ra thứ ánh sáng trắng muốt đó.

Rồi Koneko-chan đỏ mặt nói một cách thẹn thùng.

[.....Ise-sempai..... Em đã thành người lớn rồi này.]

“Đ-đúng là em... đã lớn hơn rồi ha.”

Dĩ nhiên là chiều cao có tăng lên, nhưng đặc biệt nhất vẫn là ngực con bé! Vãi thật! Vậy là Koneko-chan sẽ lớn lên thành một phụ nữ xinh đẹp với bo đĩ khủng như thế này sao! Thế này thì đúng là đáng mong đợi thật!

[.....Em không thể giữ được hình dạng này lâu đâu, nhưng chắc chắn trong tương lai em sẽ được như thế và làm cô dâu cho anh-]

Nói tới đó, ánh sáng xung quanh Koneko-chan biến mất và con bé quay trở về dạng loli mọi khi. Sau đó, Koneko-chan đổ gục xuống sàn như mất hết sức lực.

“.....Fue.”

Rias ôm lấy Koneko-chan trước khi con bé ngã xuống.

“Em làm tốt lắm, Koneko.”

Rias xoa đầu con bé.

Dù sao thì, đó thật sự là một bước phát triển tuyệt vời đấy chứ, Koneko-chan. Và sức mạnh thanh tẩy hử. Nếu luyện tập chăm chỉ hơn thì có khi còn đả thương tụi Ác long luôn cũng được ấy nhỉ.

“Đó cũng là trận đầu con bé sử dụng sức mạnh đó mà. Chắc là Koneko-chan cũng đã dùng hết sức lực của mình rồi.”

Sensei đưa ra đánh giá của mình.

Nhưng nhờ vào đó, có vẻ như chúng tôi có thể dễ dàng đi qua khu vực này rồi.

Chúng tôi tiến xuống cầu thang trong khi giữ lấy Koneko-chan.

Phần 2

“-!”

Trước khi xuống đến tầng dưới, tôi chợt nhận thấy sự hiện diện của hắn.

.....Có một khí tức quen thuộc đang ở ngay tầng hầm bên dưới.

Luồng khí tà ác này, nó thật nặng nề và có cảm giác như thứ gì đó dính vào da vậy.

Khi mở cửa tầng hầm thứ 3, một tiếng cười lớn vang vọng khắp không gian.

[Guahahahaha! Cũng không không gặp ha, Graig-chaaaaann!]

Vảy đen bóng và cặp mắt màu bạc. Hắn là một con rồng khổng lồ!

“Grendel!”

Đúng vậy, kẻ trấn giữ tầng này là Grendel, con Ác Long đã tấn công chúng tôi trong cuộc tập kích của ma đạo sĩ.

“Đúng rồi đó! Chính là Grendel-sama sẽ không kìm được việc tàn sát hết tội mày đó!!!”

Hắn tỏa ra sát ý hết như trước kia về phía chúng tôi.

[Bọn chúng đã nói ta có thể chơi đùa 1 tí, nên ta tới đây để giải quyết những chuyện còn dang dở trước kia ấy mà! Guahahahahahaha!]

.....Rốt cuộc chúng tôi lại đụng phải kẻ mà tôi chẳng hề muốn gặp lại nhất!

Miền là gã này còn là đối thủ của tôi thì có mặc bộ giáp này cũng vô ích. Tôi đành phải dùng thẳng cấp thôi!

“Ise, em vẫn chưa thể thăng cấp thành ‘quân Hậu’ chân chính được đâu!”

Rias ngăn tôi lại trước khi tôi kịp niệm chú.

“Nhưng mà Rias! Chị biết là gã đó mạnh đến mức nào mà! Làm sao chúng ta có thể thắng được mà không sử dụng hình dạng đó chứ?!”

“Em nên sử dụng sức mạnh đó để chống lại Crom Cruarch hay Rizevim Livan Lucifer đang chờ bên dưới thì tốt hơn.Chúng ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc lấy số đông đấu với hắn mà thôi!”

...Việc đụng phải tên này nằm ngoài dự đoán của tôi. Có lẽ đám Ma cà rồng của phe Marius đã móc nối với Khaos Brigade, nhưng tôi chưa bao giờ cho rằng gã này sẽ xuất hiện vì tôi có ấn tượng mạnh mẽ với Crom Cruarch và Lilith hơn.

Không, đáng ra tôi nên dự đoán điều này mới đúng. Gã này là một con rồng điên chỉ biết chiến đấu và chiến đấu. Vậy nên chẳng có gì lạ nếu hắn xuất hiện tại những nơi sẽ thành chiến trường cả.

Rias ra hiệu cho mọi người bằng mắt.

... Chị ấy đã nói chúng tôi sẽ chiến đấu theo đội. Đúng vậy! Chúng tôi nên cùng tấn công hắn một lượt, hoặc phải chịu thất bại tại đây!

[JET!]

Người xung phong đầu tiên là tôi. Tôi tăng tốc hướng thẳng về phía

Tôi đâm thẳng vào mặt hắn nhưng trông chẳng xi nhê gì hết. Nó sẽ không có tác dụng nếu đây là Balance Breaker thông thường.

“Haaa!”

Irina dang rộng đôi cánh trắng muốt của mình trên không trung rồi tạo ra một khối ánh sáng lớn trong tay mình. Cậu ấy bắn nó đi như thế. Luồng đạn ánh sáng bắn vào Grendel –.

[Guhahahaha! Ta hầu như chẳng cảm thấy gì hết này!]

Gã chỉ nhận một ít sát thương và đòn đó chỉ làm cháy xém một vài chỗ trên người hắn.

Nguồn sức mạnh bắn ra khá là lớn, nhưng hiệu quả chỉ có nhiều đó đơn giản vì đối thủ là Grendel mà thôi!

Kiba tìm thấy sơ hở của hắn và dùng Gram chém tới!

“Đỡ này!!!”

Thanh kiếm được bao bọc bởi luồng khí hắc ám chém vào Grendel! Những kị sĩ rùng theo sau Kiba cũng đồng loạt dùng vũ khí chém hắn.

Những thanh vũ khí chém vào cơ thể Grendel trong khi Kiba kéo một đường từ vai hắn xuống bên dưới–.

Nhưng chẳng có vết thương nào đủ để gọi là chí mạng cả. Máu xanh cũng như khói tuôn ra từ cơ thể hắn, nhưng Grendel vẫn cười ngạo nghễ như không có gì xảy ra.

“–! Kề cả là thanh Gram mà hắn chỉ nhận nhiều đó sát thương thôi hả trời!”

Người bị sốc nhất ở đây là Kiba.

Grendel cười một cách kinh tởm khi nhìn thấy điều đó.

[Guhahahahahahaha! Đau đấy chứ! Mày cũng khá đấy, nhai ranh cầm kiếm!]

“.....Tệ rồi đây, mặc dù tớ không sử dụng hết được sức mạnh của Gram nhưng một thanh sát long mà chỉ gây được nhiều đó sát thương thì có hơi...”

Kề cả Kiba cũng phải mỉm cười khổ sở.

“Tên khốn đó trâu bò quá mức rồi. Đúng như mình nghĩ, chỉ có xài ‘quân Hậu’ chân chính”

Trong khi nói điều đó, những mũi tên mang nhiều thuộc tính khác nhau bắt đầu xuyên qua cơ thể Grendel.

Đưa mắt nhìn theo, tôi chứng kiến Rossweisse-san với nhiều vòng tròn ma thuật được kích hoạt trên không trung.

— Nhưng kể cả cô ấy cũng không gây ra được bao nhiêu sát thương với những đòn phép đó.

“Kể cả các thuộc tính khác nhau cũng chẳng ăn nhằm gì.Kể cả vậy rỗng có khả năng kháng phép nhiều như thế nào đi nữa thì chuyện này cũng quá vô lý rồi! Hẳn chắc chắn đã được cường hóa cộng dồn với khả năng kháng phép cơ bản của mình rồi!”

Đúng như những gì Rossweisse-san nói. Vậy của tên này cũng quá đi!

Chỉ riêng việc tôi phải dùng “quân Hậu” chân chính để đâm hẳn cho thấy gã này điên rồ đến mức nào!

“.....Dù là Ise có đang không chiến đấu nghiêm túc đi nữa thì việc tấn công một kẻ có sức phòng thủ bá đạo đến thế vẫn không vui chút nào.”

Có vẻ như Xenovia cũng đang bối rối. Irina thở dài.

“Mình xin lỗi, nhưng mình không nghĩ có thể sát thương hẳn với độ cứng cáp đó. Mặc dù có vẻ như người duy nhất hẳn nhìn là Ise thì phải...”

Ừ, gã trông cực kỳ có hứng thú với tôi. Đó là vì hẳn nhìn tôi bằng cặp mắt nguy hiểm đó.

[Sao vậy hả, Ddraig!? Dốc toàn lực tấn công ta đi nào! Biến thành hình dạng màu đỏ thẫm đó đi! Nếu không thì người làm sao chiến lại ta được hả!?!]

.....Vậy là hẳn muốn dạng “quân Hậu” chân thực của tôi. Ày dà, tôi cũng bắt đầu nghĩ là mình nên dùng nó được rồi.

Nếu hẳn trâu như vậy thì chúng tôi không thể ra đòn quyết định được. Tôi có thể thăng cấp lên hình dạng đó và mở đường rút lui cho mọi người!

Sau khi vừa quyết định xong, Rias nói.

“Có một chiêu chúng ta có thể dùng để gây sát thương chí mạng lên con rồng đó đó.”

Akeno-san đáp lại lời của Rias.

“Rias, cậu đang nghĩ tới việc dùng nó à?”

“Đúng vậy đấy, Akeno. Mình chắc đó là cách duy nhất mà thôi. Tuy nhiên, mình cần thời gian để sử dụng thứ đó. Cơ hội thắng của chúng ta sẽ cao hơn nếu kéo đủ thời gian để mình gia tăng ma lực.”

Chị ấy chắc hẳn đang nói đến khối cầu khổng lồ được hình thành dựa trên sức mạnh hủy diệt mà chị ấy đã cho xem trong không gian luyện tập đó. Nhìn thứ đó đúng là có vẻ nó mang sức mạnh hủy diệt ngoài sức tưởng tượng thật.

“Nếu đó là điều chị mong muốn thì dễ thôi, Rias.”

Tôi đáp lại chị ấy. Kiba cũng đứng bên cạnh tôi.

“Đúng vậy, tụi này sẽ câu giờ cho đến lúc chị chán thì thôi.”

“Ừm, nếu Hội trưởng có kế hoạch, thì tụi em sẽ tin tưởng vào nó. Chúng ta không thể phí sức ở đây được.”

“Tiến lên nào, Rias-san!”

Xenovia và Irina cũng đồng tình.

“Vậy thì, trông cậy hết vào mọi người đó.”

Sau khi giao phó cho chúng tôi, Rias kích hoạt vòng tròn ma thuật bên dưới chân mình và bắt đầu tích tụ ma lực.

Cùng lúc đó, sức mạnh hủy diệt bắt đầu tụ lại phía trên đầu Rias. Nếu lớn hơn nữa, nó sẽ trở thành khối cầu khổng lồ kia.

Ngon rồi! Giờ thì đến lượt chúng tôi câu giờ cho Rias thôi.

“Đằng nào ta cũng đã tạo kết giới bảo vệ Asia, Gasper với Koneko rồi nên lần này ta sẽ tham chiến luôn.”

Sensei cởi áo khoác ra và đến đứng cạnh chúng tôi.

Nhóm tiên phong tấn công trước sau khi mọi người vừa tập hợp!

Xenovia và Irina cùng nhau tấn công liên hoàn theo cả hai hướng trái

phải trong khi tôi tiến đến từ chính diện! Kiba chém Grendel từ điểm mù trong khi Rossweisse-san xả ma thuật của mình ngay khi có cơ hội.

[Hay lắmmmmmmmm! Lên hết đi! Nhào hết vào đâyyyyyyyyyy!!!]

Grendel thích thu nhận lấy đòn tấn công nhóm từ chúng tôi với những cử động linh hoạt không hề phù hợp với kích cỡ của hắn một chút nào hết! Trong khi chẳng thèm để tâm đến đòn tấn công của Rossweisse-san, Grendel vung tay gạt Irina và Xenovia đang tấn công sang một bên. Kiba định tung một nhát chém vào chân hắn, nhưng Grendel đã nhảy lên tránh đòn và tung 1 quả cầu lửa vào Kiba bên dưới hắn!

“Ku!”

Kiba chém đôi nó bằng thanh Gram. Tôi trượt xuống sàn đỡ lấy cậu ta rồi nhanh chóng rút về nơi Irina và Xenovia đang đứng.

Ngay khi vừa thả Kiba xuống, tôi chạm vào cậu ta và Xenovia để truyền năng lượng được nhân lên.

“Kiba, Xenovia! Tổ sẽ truyền cho các cậu sức mạnh của mình! Nhận lấy này!”

[illegible]

Khoảnh khắc tôi truyền sức mạnh cho họ, khí của Kiba và Xenovia liền tăng vọt!

“—Được rồi! Thứ này chắc sẽ có tác dụng đó!”

“Ừ, Lên thôi nào! Nhanh hơn nữa nào!”

Kiba và Xenovia nắm chặt vũ khí của mình một lần nữa rồi tiếp tục tấn công Grendel.

Cả hai người họ nắm trong tay lần lượt thanh “thánh quỷ kiếm + Gram” và “Ex-Durandal” – nhưng cả 2 đã biến mất hoàn toàn, chỉ để lại âm thanh thanh kiếm của mình cắt xuyên qua không khí!

[Oho! Nhanh đấy! Tui mà nhanh đã man luôn há!]

Có vẻ như kẻ cả Grendel cũng không theo kịp tốc độ của hai người họ. Thậm chí năm dặm của hắn trông như còn chẳng đung đến được cả hai, nên Kiba và Xenovia cứ chém liên tục vào cơ thể Grendel mà

không gây ra bất cứ tiếng động nào!

Nhiều vết thương bắt đầu xuất hiện trên lớp vảy đen của hắn. Xét về số lượng đòn tấn và sát thương gây ra, Kiba và Xenovia đang dẫn trước hắn.

Đĩ nhiên nếu hắn bắt được Kiba thì coi như đó là kết thúc vì sức phòng ngự của cậu ta quá yếu. Chính vì vậy, Kiba không thể để bản thân bị bắt được!

Kể cả vậy đi nữa, lí do mà Grendel không thể bắt kịp Kiba cũng không thay đổi sự thật rằng chúng tôi cảm thấy an tâm với cuộc chiến tốc độ của cả hai người họ.

Lí do mà Xenovia có thể bắt kịp Kiba là nhờ năng lực của Excalibur Rapidly. Không ai có thể ngăn cản vũ điệu kiếm của hai [quân Mã] với tốc độ được tăng cường bởi vũ khí của họ.

-Những đòn tấn công chắc chắn nhất của Grendel không hề chạm được vào họ!

[.....Cái quái! Cái tốc độ quái quỷ gì thế này! Đòn tấn công của ta không trúng! Tại sao lại không trúng chứ hả!?!]

Kể cả Grendel cũng bắt đầu có dấu hiệu bối rối trước đợt tấn công của Kiba và Xenovia.

Khói bốc lên từ những vết thương trên cơ thể hắn. Có lẽ đòn tấn công từ vũ khí của họ đang cộng dồn hiệu ứng sát long với nhau chăng? Hay là sức chịu đựng của hắn cũng có giới hạn?

Sau khi Grendel tặc lưỡi, hắn nhảy lùi về phía sau rồi hút đầy không khí cho đến khi cái bụng phình lên. Hắn đang định phun lửa sao! Chắc là Grendel đã từ bỏ ý định tấn công từng người và chuyển sang càn quét cả đám rồi!

Kiba và Xenovia đứng bên cạnh nhau rồi lần lượt vung kiếm xuống.

“Lên thôi nào, Xenovia!”

“Ừ, đây là lúc chúng ta sử dụng sức mạnh hủy diệt của bản thân rồi!”

Lưỡi của 2 thanh kiếm liền được bao bọc bởi một luồng khí mạnh khủng khiếp!

Cả hai người bọn họ cùng vung kiếm xuống ngay khoảnh khắc Grendel khạc lửa ra.

Một cơn chấn động lan ra khi đòn thế từ 2 bên đối đầu trực diện với nhau! Khoảnh khắc chúng chạm vào, không gian rung chuyển và xung lực tỏa ra xung quanh dữ dội.

Cơn sóng năng lượng của hai người bọn họ nuốt chửng lấy ngọn lửa của Grendel và bao trùm lấy cơ thể hắn.

[Guooooooooo!!!]

Grendel gào thét! Hai đòn tấn công như đạn đại bác của Gram và Ex-Dulrandal đã trúng! Một đối thủ chỉ tương đối mạnh thôi sẽ mất xác sau 1 đòn duy nhất. Nhưng – kể chúng tôi đang phải đối mặt không chỉ mạnh tương đối thôi đâu.

Sau khi đòn tấn công kết thúc, thứ còn lại sau đó là – cơ thể bốc khói mù mịt của Grendel ư!

— Hắn đang đứng dậy!

Máu xanh tuôn ra khắp nơi trên cơ thể hắn, nhưng trông chẳng giống như hắn sẽ gục xuống chút nào –

Grendel tạo ra một âm thanh nặng nề và khuyu gối xuống sàn nhà.

Nó có hiệu quả rồi! Đòn tấn công của Kiba và Xenovia đã thực sự gây ra đủ sát thương rồi! Đòn đó hẳn phải mạnh đến mức khiến cho hắn phải khuyu gối xuống như vậy!

“Mọi người! Mau tránh sang một bên đi!!”

Chúng tôi tạo khoảng cách với Grendel khi nghe thấy giọng của Akeno-san. Ba tia chớp và ánh sáng có hình dạng 3 con rồng bay tới chỗ Grendel và giạt điện toàn bộ cơ thể hắn.

[Gagaagaagagagagagagagagagagaga!]

Grendel đã bị tê liệt rồi! Sau khi đòn sấm chớp đó kết thúc, khói bốc ra từ miệng hắn.

Tuy nhiên, hắn vẫn giữ cái điệu cười kinh tởm đó.

[.....Phê thật đấy! Cũng lâu rồi ta mới bị thương và tê liệt đến mức này! Đúng là phê thật đấyyyyyyyyyyy!]

Mặc dù thương tích đầy mình, hắn vẫn đứng dậy và mặc kệ những vết bỏng trên người!

Câu lạc bộ nghiên cứu Tâm linh chúng tôi thật sự rất sốc khi thấy điều này!

“...Hắn vẫn còn đứng được kể cả với lượng thương tích như thế sao...”

“...Hắn còn tỏ ra thích thú nữa chứ. Vậy là tên Ác long này cho đến chết vẫn sẽ cười à...”

Kiba, Xenovia và Akeno-san đều tỏ ra căng thẳng khi đối mặt với sự điên cuồng của Grendel. Gã này tận hưởng cái chết của chính mình mới ghê chứ! Làm sao mà tôi có thể theo kịp nếu gã này là đối thủ của chúng tôi được đây!

“Vậy thì ăn thử cái này xem?”

Sensei tạo ra một cây thương ánh sáng khổng lồ rồi nhắm thẳng vào bụng Grendel và phóng tới!

[Oho! Chơi luôn nào!]

Grendel dự định nhận đòn trực diện, nhưng lưỡi thương ánh sáng ngay lập tức tản ra thành các mũi tên và lần lượt tấn công hắn.

Rất nhiều mũi tên ghim vào bụng Grendel rồi! Ô, một lưỡi thương ánh sáng có thể thay đổi hình dạng à? Đúng là không hổ danh cựu Điều hành viên! Thầy ấy không chỉ đơn giản là phóng ra một mũi tên bình thôi ha!

[Chep! Đúng là một gã Thiên thần Sa ngã lấu cá mà!]

Grendel phàn nàn. Thế nhưng, nụ cười vẫn không hề biến mất trên gương mặt hắn khi phải nhận từng đó sát thương!

Chúng tôi tiếp tục màn tấn công – phòng thủ này thêm một vài phút nữa. Tất cả các đòn tấn công của chúng tôi đều trúng đích! Nhưng nhìn thế nào đi nữa cũng không thấy được hồi kết cho trận này vì kẻ thù quá sức lì lợm!

“-Chiếc khiên vững chãi!”

“-Bức tường phòng hộ bảo vệ chúng ta!”

Rosswisse-san và Akeno-san tạo ra một bức tường chắn bảo vệ với đặc tính phòng thủ của “quân Tượng” từ bản thân!

[Cứ đỡ, đỡ rồi đỡ tiếp đi! Nhưng tụi mày chậm quá!]

Hắn gầm lên rồi di chuyển một cách linh hoạt trái ngược với kích thước cơ thể của mình. Mọi người trừ Kiba và Sensei với tốc độ thần thánh đều bị đánh trúng và đập mạnh xuống sàn nhiều lần liền!

“Hồi phục!”

Phép phục hồi của Asia đã kịp thời cứu lấy chúng tôi, nhưng thể lực của mọi người không hề quay lại kể cả vết thương của họ đã lành. Càng trúng đòn, tinh thần lẫn thể lực của chúng tôi càng bị bào mòn.

–Kéo dài trận đấu sẽ khiến chúng tôi gặp bất lợi mất! Miễn là chúng tôi không ra được đòn quyết định thì hắn sẽ đẩy lui chúng tôi!

Grendel còn chẳng thèm quan tâm đến thương tích trên cơ thể mình! Cái gã này sẽ cứ tiếp tục đứng lên chừng nào linh hồn hắn còn chưa bị hủy diệt hoàn toàn! Và hắn vẫn sẽ tiếp tục tấn công chúng tôi!

Có vẻ như chúng tôi có thể vượt qua được nếu tôi và Sensei trở nên nghiêm túc... Nhưng sau đó sẽ rất phiền phức nếu chúng tôi không bảo toàn năng lượng của mình... Mặc dù vậy, chết thì coi như chấm hết luôn!

Ít nhất thì tôi muốn Sensei tấn công ngay khi có cơ hội..... nhưng Grendel đã đi trước một bước bằng cách liên tục phun lửa và quét đuôi!

“Ừay, cho xin một con mắt nhé.”

Sensei ngay khi thấy sơ hở liền phóng một lưỡi thương ánh sáng và ghim nó thật sâu vào mắt trái Grendel!

[Guo!! Guooooooooo!!!]

Máu xanh tuôn ra xối xả từ mắt trái của Grendel! Tôi cho rằng hắn sẽ nổi điên lên khi một con mắt bị nghiền nát, nhưng hắn chỉ đơn giản trưng ra vẻ mặt thỏa mãn của mình.

[Ngon lắm! Vậy mới thú chứ! Một trận tử chiến không thể xảy ra nếu không có mấy vụ này chứ ha! Vậy cũng tốt; đây thật sự đã trở thành một tử chiến rồi nha! Vậy nên là đừng có hối hận nếu một hai đứa chết đấy, lũ nhãi!!!!!!!!!!!!!!]

.....Công tác của gã này lại được bật lên khi mất đi một con mắt à!

Đúng hơn là, tôi chỉ có thể nghĩ rằng khi càng bị thương, đòn đánh của hắn sẽ càng sắc bén và áp lực của hắn cũng tăng cao hơn! Tôi

đúng là không thể thích mấy trận đánh như thế này được.

Trong lúc tôi vẫn đang suy nghĩ xem mình nên làm gì tiếp thì mọi chuyện tiếp tục.

“—Cảm ơn mọi người. Kỹ thuật của mình đã hoàn thành rồi!”

Giọng của Rias vang đến chúng tôi.

Ngay khi quay lưng lại, tôi chứng kiến Rias cùng với quả cầu hủy diệt khổng lồ của mình.

Rias thở dài trong khi tiến đến chỗ chúng tôi cùng với quả cầu đó.

“Có nhiều kẻ thù mà đòn tấn công của mình chẳng có tí tác dụng nào đúng là ghét thật. Tuy nhiên, cứ để cho người hầu chứng kiến sự thảm hại của mình thật không ổn chút nào hết, đúng không? —Chính vì vậy mà mình đã tạo ra nó, tuyệt kỹ của mình.”

“Mọi người, mau tránh ra! Chạy ra sau Rias ngay đi!”

Mọi người nhất loạt tránh xa khỏi Grendel sau khi nghe lệnh của Akeno-san! Chúng tôi di chuyển ra phía sau Rias ngay lập tức!

“Biến đi!”

Rias giải phóng quả cầu hủy diệt về phía trước!

Khối cầu di chuyển một cách chậm rãi. Theo một phương mà tôi cảm thấy là chậm thì đúng hơn. Nhưng nó rõ ràng đang chứng tỏ sức mạnh của mình bằng cách cày xới cả mặt sàn lên trong khi đang di chuyển.

[Hử? Cái *éo gì vậy!? Chậm vài!]

Kể cả Grendel cũng phải thốt lên một cách ngớ ngẩn.

Thế nhưng—, bên trong quả cầu bắt đầu phát ra một luồng khí đỏ và đen cuộn xoáy vào nhau.

.....Trong khi đang quan sát xem nó sẽ có hiệu ứng gì, tôi có thể thấy cơ thể Grendel đang bị về phía nó từng chút một.

Cũng nhận ra điều đó, Grendel chống cự. Tuy nhiên, hắn vấp ngã và lao đảo vài bước về phía trước.

Hắn thậm chí còn cố chống lại bằng cách khuyu gối xuống sàn.....

nhưng sau cùng, cả cơ thể hắn vẫn di chuyển.

[...Guo!? Ta đang bị kéo vào sao!? Sức hấp dẫn kinh dị thật!]

Liền sau đó, Grendel và quả cầu chạm vào nhau.

Rồi lớp vảy đen bóng của hắn – vỡ nát!

[Guohooooooooooooo!!!]

Gã Ac Long gào thét. Quả cầu hủy diệt ôm trọn lấy cơ thể hắn một cách không thương tiếc.

-! Q-quào! Cơ thể của Grendel bắt đầu sụp đổ rồi kìa!

[Chep!]

Grendel tắc lưỡi và cố gắng trốn thoát bằng cách giang rộng cánh ra, nhưng Thánh Lô Long ngay lập tức tấn công hắn.

[Gugagagagagagaga!]

Grendel ngã sấp mặt xuống đất.

Akeno-san với đôi cánh của Thiên thần Sa ngã mở rộng sau lưng nở nụ cười tàn ác.

“Ara ara, người có biết là mình phải biến mất ngay lúc này không hả?”

Rias vuốt mái tóc của mình và nói.

“Ma lực của tôi đã có một chút thay đổi nhờ vào sức mạnh của Ise đó. -Gọi nó là ‘Tinh cầu hủy diệt’ chắc cũng được ấy nhỉ? Nó là một khối hủy diệt tàn phá mọi thứ và chẳng có thuộc tính hay nhược điểm gì sất. – Giờ thì biến mất đi!”

Khối cầu không lồ tỏa sáng mạnh hơn trước và bao phủ toàn bộ cơ thể của Grendel.

Sau khi quả cầu biến mất, thứ còn lại là tàn dư của Grendel với một nửa phần đầu của mình.

Gã này dị quá rồi! Mất một nửa cơ thể mà hắn còn sống được mới ghê chứ!

Kể cả nụ cười kinh tởm của hắn vẫn y hệt như trước cho dù một nửa

cơ thể đã biến mất!

[.....Ra vậy. Đúng như tên khốn Euclid đã nói. Ma lực của con cháu thuộc gia tộc Bael có thể làm suy giảm cả ý thức lẫn linh hồn của Ac long nữa ha! Đúng là hiệu quả thật đấy!]

Grendel bắt đầu cười một cách bệnh hoạn.

[Guahahahahahaha! Cái trò này chẳng là gì hết nếu ta có một cơ thể mới cả! Miễn là linh hồn ta còn nguyên xi thì thay đổi cơ thể bao nhiêu lần mà chẳng được! Chén Thánh đúng là một công cụ tiện lợi thật đó nha!]

.....Có một cơ thể mới sao? Đùa hả trời!? Vậy là hắn có thể hồi sinh kể cả khi rơi vào tình trạng này hử...

~!

Bỗng tôi nhận ra một điều. Ra vậy, tôi cũng giống gã à? Chỉ có linh hồn của tôi lưu lại trong khoảng trống không gian, nhưng tôi đã được hồi sinh với một cơ thể hoàn toàn mới. Vậy là Chén thánh cũng có thể thực hiện điều tương tự như thế sao?

Grendel vẫn nhe nanh ra và cười mặc kệ tình trạng của bản thân.

[Nhưng thế này cũng được! Đánh nhau trong tình trạng thế này cũng vui đấyyyyyyy! Nói cách khác, tụi mày không nghĩ rằng trận đấu thực sự giờ mới bắt đầu sao? Hi sinh sau khi cắn chết vài đứa nghe cũng có lí đó chứ! Guahahahaha!] [.....!]

Tất cả mọi người nhất loạt lùi một bước trước một Grendel vẫn hăng máu chiến đấu.

Vẫn còn cố gắng chiến đấu trong tình trạng đó.....! Hắn không chỉ điên mà còn mất trí luôn rồi! Thật chẳng bình thường chút nào hết!

Rias đứng lên phía trước chúng tôi và tạo ra ma lực hủy diệt trong lòng bàn tay của mình.

“Kể cả chúng ta có không muốn kéo dài trận chiến này đi nữa thì một kẻ xấu xa như người nên biến mất ngay tại đây! Với sức mạnh hiện tại thì linh hồn của người cũng sẽ bị xóa sổ thôi! Còn nếu không làm được thì ít nhất ta cũng có thể ngăn người hồi sinh trong một thời gian dài!”

Rias chuẩn bị tung đòn kết liễu – .

Và gã đó xuất hiện.

Một bóng người bước vào tầng hầm này.

Mọi người ngay lập tức nhận ra sự hiện diện và áp lực của hắn liền nhìn về hướng đó.

.....Người đàn ông đen thui từ đầu đến chân đang đứng đó chính à Crom Cruach! Gã được cho là con rồng mạnh nhất trong số các Ác long.

Hắn vừa bước về phía chúng tôi vừa nói.

“-Grendel, mau lui về đi.”

Grendel nhận thấy sự xuất hiện của hắn.

[–! Ra là ông à, Boss Crom. Chẹp! Ta đang xem mình sẽ tiến được bao xa trong tình trạng này, vậy ma! Bộ tính cản đường ta hay sao hả!?]

“Dù sao thì cái cơ thể đó cũng không chịu được lâu đâu. Mau đi và đổi cơ thể nhanh đi.”

[Im dê!!!!!! Mọi chuyện cuối cùng cũng tốt đẹp mà!!!!!!!!!!]

Grendel bật lại chỉ với một nửa bên đầu của mình. Tuy nhiên, Crom Cruach chỉ đơn giản lạnh lùng lườm hắn.

“Nếu muốn có ý kiến thì đánh bại ta trước đi. –Đó là cách mọi thứ diễn ra mà, đúng chứ? Người sẽ đánh với ta hả? Ta không bận tâm nếu chuyện diễn ra như vậy đâu.”

[.....!]

Không chỉ chúng tôi mà cả Grendel cũng phải cứng họng trước khí tức của ông ta.

Sau một lúc im lặng, Grendel nói.

[Chẹp. Ta không định đánh với người tại đây đâu. Nếu cần thì ta muốn đánh với người trong tình trạng tốt nhất kìa. Thôi được, đổi người nào!]

.....Cái tên Grendel đó thực sự chịu phục tùng kìa.

Nó cho thấy sức mạnh của Crom Cruach kinh khủng đến cỡ nào.

—!

Gã bắt chợt biến mất. Chúng tôi bất ngờ và vội vàng nhìn xung quanh. Crom Cruach xuất hiện gần Grendel, tức là ngay bên cạnh chúng tôi mà không ai cảm nhận được.

Hắn búng tay một cái, một ma pháp trận dịch chuyển xuất hiện ngay bên dưới Grendel.

Crom Cruach đang định dịch chuyển hẳn đi sao!

Xenovia giải phóng khí từ thanh thánh kiếm của mình như thể không muốn để hắn thoát, nhưng nó ngay lập tức bị Crom Cruach chặn lại.

Trong lúc biến mất giữa ánh sáng dịch chuyển, Grendel gầm lên.

[Oi, lũ nhãi ranh! Tụi mày đúng là không may mắn mà! Cho dù có đồng loạt tấn công thì tép riu như tụi mày cũng không thể đánh bại Boss Crom đâu! Mà, nếu còn sống thì sau này lại đánh nhau nữa há! Một trận tử chiến ấy! Guhahahahahahaha!]

Sau khi nói xong, Grendel biến mất.

Còn lại một mình, Crom Cruach mở lời.

“Ta không thể để các người đi qua được.”

.....Chúng tôi thủ thế. Có vẻ như không biến hình thành [quân Hậu] chân chính là không được rồi. Nếu không thì làm sao địch lại hẳn được chứ!

Ngay khi tôi vừa định niệm chú thì bắt chợt, một khối sức mạnh kinh khủng đang tiến thẳng xuống tầng hầm!

[—! Hắn tới rồi đó, cộng sự!]

Ddraig cũng phản ứng lại với nó! Kẻ vừa tiến xuống tầng hầm thô bạo phá bỏ cánh cửa rồi bay vào đây.

Một tia chớp lóe lên giữa không gian rộng lớn này! Một tiêu chớp chói lòa cuộn xoáy bên cạnh tôi. Người đứng đó sau khi làn khói tan đi chính là Vali! Ông ta đã mặc sẵn bộ giáp của mình rồi.

Vali đứng bên cạnh tôi và nhìn chăm chăm vào Crom Cruach.

“Người hẳn là Crom Cruach hả?”

“Đúng vậy đấy, Hakuryuukou tại vị.”

Cả hai bên chỉ im lặng nhìn chăm chăm vào nhau. Một trận chiến không thể diễn tả được bằng khí tức trong cơ thể họ đang ngày càng dày đặc hơn.

Rồi Sensei nói với Vali.

“Vali, sao trễ quá vậy! Cậu rời lãnh thổ của Carmilla trước ta mà sao giờ mới đến!?”

Đúng như Sensei đã nói. Chúng tôi đã được thông báo về Vali trước khi đến đây. Và tôi đã nghi ngờ điều đó cho đến tận lúc này.

Rồi Vali trả lời.

“Cũng có nhiều chuyện xảy ra mà. Tôi bị cái gã từ Lucifugus cản trở trên đường tới đây. Cái gã tên Euclid Lucifugus ấy.”

—!

Euclid Fucigulus ư! Lí do mà Vali không xuất hiện cho đến giờ là vì phải đối mặt với gã đó sao?

Sensei tiếp tục hỏi.

“VẬY Bikou và những người khác đâu?”

“.....Nhóm Ma thuật sư Maverick, ‘Hexennacht’, phải không ta? Ta bị kẻ sở hữu Thánh giá thánh có liên hệ với chúng bắt được ấy mà. Thế là giờ chúng đang xử lí mụ đàn bà đó.”

“VẬY là đến Thánh giá thánh cũng chính thức hợp tác với Khaos Brigade rồi à... Thật là kinh tởm khi nghe việc thánh tích bị cuốn vào trong một tình huống như vậy. VẬY là giờ toàn bộ các thánh tích trong các Longinus đều có liên kết với Khaos Brigade, vị Chúa trong Kinh thánh hả.....!”

Sensei khạc nhổ như thể thầy thực sự cảm thấy kinh tởm.

.....VẬY là đến cả người sở hữu Thánh giá thánh từ Hexennacht cũng hợp tác với Khaos Bridge mất rồi! Tất cả các thánh tích từ Thánh thương, Chén thánh và cả Thánh giá thánh đều đang bị sử dụng sai cách rồi!

... Tôi còn muốn một trong số họ về phe mình nữa chứ. Để điều đó xảy ra thì bằng mọi cách chúng tôi phải đoạt được Chén thánh!

Vali hỏi cái tên vừa mới có động lực là tôi đây.

“—Hyoudou Issei, người có tự tin đánh bại được Crom Cruach không?”

“Dựa trên lượng khí từ cơ thể hân... tôi thấy là hân mạnh kinh khủng đó.”

“Đúng là hiện tại thì hân hoàn toàn trên cơ người ấy chứ.”

Vâng vâng, tôi cũng nghĩ vậy đấy. Không biết sao nhưng đề tên này phê phán như vậy khiến tôi khó chịu thật chứ.

“Có thể nói cơ hội đề ta hạ được hân chỉ là 50-50 mà thôi.”

...Ồ, vụ này hiểm à nha. Cái tên này tự đánh giá mình thấp vậy sao? Điều đó chứng tỏ cái gã Long nhân trước mặt chúng tôi mạnh đến cỡ nào.

Rồi Vali tiếp tục.

“—Nhưng, ta... vẫn còn chút công chuyện phải giải quyết với một gã có lẽ sẽ xuất hiện sau đó nữa, nên là ta muốn tiết kiệm năng lượng càng nhiều càng tốt ấy mà..... Ta cũng nhắm đến tên này, nhưng đó là vấn đề khác. Hiện giờ ta muốn gặp gã kia hơn, nên là—”

Vậy ra Vali không muốn phạm năng lượng của mình à. Vậy là ông ta muốn chiến với Rezevim hơn là Crom Cruach sao? Tôi có nghe rằng Vali căm thù người từng là ông của mình.

Tôi nhận ra Vali đang cố nói với mình điều gì.

“Vậy là ông muốn chiến cùng với tôi à?”

“Người không muốn sao?”

“Không hân. Ý kiến đó cũng không tệ. Tôi cũng đang rất vất vả để cứu được bạn của Gyasuke đây. Thật ra thì tôi cũng không muốn mất sức ở một chỗ như thế này đâu.”

Tôi thật lòng không muốn đánh nhau với Ác long một chút nào hết. Hòa bình là số một! Tôi chắc chắn sẽ banh xác nếu phải đánh nhau với một con rồng tàn bạo như hân.

Không đời nào... tôi sẽ làm một chuyện ngu xuẩn như vậy trước khi lên giường với Rias, Akeno-san, Xenovia và Irina đâu!

Vali mỉm cười mà không hề ý thức những suy nghĩ đang diễn ra trong đầu tôi.

“VẬY là chúng ta đã thỏa thuận rồi ha.”

Chuẩn rồi đấy. Trước đó là trận đấu với Loki ha.

Rồi Sensei nói.

“...Nếu mấy tên này còn không hạ được gã đó thì chúng ta hết cách rồi. Rias, chúng ta nên phục hồi lại thể lực đã lãng phí trong trận chiến trước đó đi. Cứ để mọi việc cho Song Thiên long giải quyết đi. Chúng ta sẽ để 2 tên đó quấy hết mình!”

“...Em cũng muốn tham gia cùng bọn họ lắm chứ, nhưng nghĩ ngơi một chút để xả chiêu một lần nữa có lẽ sẽ tốt hơn. Vả lại, nếu Song Thiên long quấy hết mình thì hỗ trợ kiểu gì cũng gây cản trở mà thôi.”

Rias gật đầu một cách e dè.

Sau khi xác nhận điều đó, tôi bắt đầu niệm chú. – Đây là lúc tôi chiến hết mình đây!

“- Ta, kẻ thức tỉnh với tư cách Xích long Đế vương nắm giữ trong tay sự thật về vị Vua cao quý! Ôm ấp ước mơ vô hạn cùng giấc mộng vĩnh cửu, ta bước đi trên con đường của chính nghĩa! Ta sẽ là Xích long Đế vương –”

“Và ta sẽ dẫn dắt người trên con đường hướng đến Thiên đàng rực rỡ trong ánh hào quang đỏ rực!”

Bộ giáp của tôi ngay lập tức hóa đỏ và tràn đầy sức mạnh.

Ồn rồi, giờ thì tôi đã hoàn toàn sẵn sàng rồi! Tôi sẽ dốc toàn lực với Crom Cruach kể từ lúc này!

Cái tên Vali này... chẳng hề chuyển qua màu bạc. Dù gì tôi cũng nghe rằng dạng đó của ông ta tốn nhiều năng lượng hơn so với tôi trong hình dạng này. Vậy là ông ta định dùng nó để đánh với Rizevim nếu cần hả.

“Ta xin lỗi, Hyoudou Issei. Hiện giờ ta không thể sử dụng Juggernaut Override được. Vừa mới nãy thôi, ta đã lãng phí quá nhiều thể lực để mà sử dụng nó lúc này.”

–! Thiệt hả trời?! Vậy là cậu ta đã dùng hết thể lực cần thiết để

chuyển sang dạng đó trước cả khi đến đây luôn à?

...V-vậy là, trận chiến với Euclid tốn nhiều thể lực đến mức đó sao...?

“Kệ đi, cứ tìm cách thắng Crom Cruach là ok rồi.”

...Trông thì ông ta tràn đầy tự tin đấy, nhưng tôi nghĩ mình lại thấy bất an hơn thôi.

Mà, dù sao thì Song Thiên long cũng đã có mặt ở đây hết rồi. Tôi chắc rằng sức mạnh của cả hai đều đã tăng lên đáng kể so với khi đánh với Loki rồi.

Crom Cruach nở nụ cười hạnh phúc khi thấy tôi và Vali đứng cùng nhau.

“...Chuyện này đúng là thú vị thật. Song Thiên long, vốn từng đối đầu với nhau trước đây giờ lại cùng nhau chống lại ta. Ta sẽ không có một cơ hội nào tốt hơn thế này nữa đâu. – Vậy thì ta cũng phải tận hưởng hết mình chứ nhỉ?”

Khí xung quang gã rồng hình người đó đã tăng lên. Vậy là hắn đã sẵn sàng chiến đấu rồi.

Tôi nhảy lên trước, di chuyển theo hình zig zag trong không trung rồi tung một cú đá vào hông hắn.

“Oryah!”

Cú đá được cường hóa cùng với tiếng hét của tôi đã tóm được hông hắn – nhưng Crom Cruach chỉ bước nhẹ sang một bên tránh đòn rồi tung một cú đâm ngược lại tôi.

“Kaha...!”

Tôi bị đâm thẳng vào sau lưng! Tôi có thể cảm thấy cú sốc từ phía trên bộ giáp của mình và bị đập thẳng xuống sàn nhà.

...Sát thương thì cũng chẳng đáng là bao, nhưng chỉ một cú đâm bằng tay không mà xung lực đã mạnh đến mức đó rồi! Thật đúng là tôi tệ khi đụng phải gã này mà.

— Vali vòng ra sau lưng hắn và tạo ra một ma pháp trận trong tay.

“—Đỡ này!”

Quả lực khủng khiếp của ông ta bắn ra như một khẩu đại bác! Crom

Cruach tạo ra một chiếc cánh rồng khổng lồ sau lưng và bọc nó xung quanh cơ thể của mình! Vậy là hắn ta định giảm sát thương từ đòn đó bằng đôi cánh của mình à.

Quĩ lực của Vali va chạm với đôi cánh của ông ta! Người thường trúng phải là coi như lên bảng rồi! Điều đó cho thấy đòn tấn công đó mạnh đến cỡ nào!

Sau khi khói bụi tan đi, những gì tôi chứng kiến là đòn tấn công của Vali chẳng xi nhê chút nào so với đôi cánh đó cả.

...Theo quan sát thì có vẻ Crom Cruach chẳng nhận tí sát thương nào hết. Đến cả Vali còn tỏ vẻ mỉa mai khi thấy điều đó với cái giọng “Ây dà” nghe phát bức.

Thôi kệ! Tiếp tục tìm kế hoạch tác chiến nào!

“Vali, tôi có kế này. Hỗ trợ giúp tôi tấn công hắn đi!”

“Hử, thú vị đấy!”

Vali chấp nhận đề xuất của tôi.

Sau khi đồng ý, Vali bay đến và rút ngắn khoảng cách với Crom Cruach và ngay lập tức bắt đầu một trận chiến khốc liệt.

Tôi bay sát xuống sàn nhà và chĩa một trong những khẩu pháo trên cánh trái của mình vào hắn. Sau đó, tôi chuyển sức mạnh vào Ascalon được trang bị trong chiếc găng trái của mình, tăng cường sức mạnh sát long và chuyển nó vào khẩu pháo.

Crimson Blaster đã được nạp sức mạnh sát long đầy đủ! Đây chỉ là đòn tấn công từ một khẩu pháo, nhưng dù sao cũng xem coi nó mạnh tới đâu nào!

Ban đầu thì tôi nghĩ ra chiêu này để chống lại Grendel trong dạng quân [Hậu] chân chính của mình thôi. Một chiêu mà vốn dĩ định dùng để bắn xuyên qua cái con rồng cứng như đá đó! Tuy nhiên, để bắn được nó thì tôi phải tập trung năng lượng và giữ cho đích nhắm ổn định để tránh thổi bay cái tầng hầm này cùng với nó.

Vali tiếp tục bắn một khối quĩ lực ra, nhưng Crom Cruach chỉ nhẹ nhàng phẩy tay hất văng nó đi.

–Tuy nhiên, khối năng lượng đó bay thành hình vòng cung như thể có ý chỉ riềng và lần này tấn công thẳng vào diêm mù của hắn. Vậy là cái

ông Vali này đang điều khiển khối quỹ lực đó à? Đúng là điều luyện thật đấy.

Thế nhưng, Crom Cruach vẫn tiếp tục dùng lực từ cú đá xoay của mình để đá nó đi! Nhưng đây mới là phần quan trọng! Hẳn chẳng có một tư thế đẳng hoàng nào trong khi chặn đứng mọi đòn tấn công từ Vali cả!

Tôi nắm lấy khẩu pháo bằng tay trái của mình và chuyển sức mạnh vào nó!

“Crimsom Blaster + Ascalon!”

[Fang Blast Buster!]

Khối năng lượng màu đỏ được dồn nén bên trong bắn ra và hướng trực tiếp đến kẻ địch.

Nếu mà đòn này còn chẳng thấm thì không biết cười sao cho được.

Crom Cruach một lần nữa dùng đôi cánh rồng cứng cáp sau lưng bao bọc lấy cơ thể.

Đòn Crimson Blaster đã trúng đích! Phát bắn bằng năng lượng cực kỳ nghiêm túc của tôi ôm trọn lấy cơ thể của gã Ác long hình người đó.

Sau khi luồng sáng do va chạm giữa 2 bên dịu đi, thứ xuất hiện phía sau màn khói là-

Crom Cruach với đôi cánh bị xé toạc hoàn toàn! Nếu nhìn kĩ, tôi còn thấy được khối đỏ bốc lên từ bên phải cơ thể hắn ta. Sau phát bắn, lớp da bên ngoài của Crom Cruach bị xé nát, và lớp vảy đen bên dưới lộ ra.

Một nửa lớp da trên mặt hắn cũng đã bị lột ra khiến tôi nhìn ra bộ nanh sắc bén cùng đôi mắt vàng rực của loài rồng. Lấy được một bên cánh của hắn cũng coi như một thành tựu lớn rồi. Mừng quá đi! Không ngờ kĩ năng tôi định dùng để đánh bại Grendel lại có ích tới mức này.

Nếu cứ như thế này thì chắc chắn lần tới tôi sẽ đã thương được Grendel cho mà xem!

Nhưng tôi cũng đã nhận ra một điều trong trận chiến ngắn ngủi này.

–Gã này là một đối thủ vượt ngoài khả năng của tôi.

Kể cả đó là đòn Crimson Blaster được bắn ra từ cánh của tôi đi nữa, chưa kể đến thuộc tính sát long được thêm vào đó thì hẳn vẫn đứng như thế không có gì xảy ra.

Vậy là đúng như Vali đã nói. Tôi trong thời điểm này hoàn toàn bất lực trước hắn. Tôi thậm chí còn chẳng xứng là đối thủ nếu đánh một mình nữa. Thậm chí đòn vừa rồi hẳn muốn né còn được nữa là.

“Dẹp tam Xích long vương sang một bên, ta đoán là Bạch long đế vương vẫn chưa tung hết sức ra hử. Tại sao không giải phóng hết ra đi? ... Không, có lẽ là người không làm được, phải không? Người vừa bảo không muốn phí sức trước đó mà ha.

Tôi chỉ ngược lại về phía hắn và đưa ra câu hỏi.

“Vậy tại sao người không sử dụng hình dạng thật của mình luôn đi? Ngay từ đầu người là một Đại Ác long mà, đúng chứ?”

Đúng vậy, tôi chắc chắn cái gã này chỉ đang đội lốt người mà thôi. Hình dạng thật của ông ta chắc chắn là một con rồng khổng lồ cơ.

Tôi cho rằng ông ta là một con rồng có kích cỡ tương tự lão già Tannin và Grendel.

Crom Cruach chỉ cười như thể xem thường tôi.

“Nếu người đang hỏi về chênh lệch sức mạnh giữa hình dạng này và nguyên thể của ta thì chúng chẳng khác mấy đâu. Chỉ là giải quyết mấy thứ nhỏ nhẩn như bọn người thì hình dáng này tiện hơn mà thôi. Mặc dù đúng là nguyên thể của ta ‘chất’ hơn thật... ..Và đòn vừa rồi cũng khá đấy. Tuy nhiên, người vẫn chưa đủ sức để đả thương Hắc long ta đây!”

...Tôi cũng đã nhận ra điều đó rồi. Nhưng đề bị nói là “thiếu hỏa lực” trong khi vẫn bị mọi người coi là tên cuồng sức mạnh thì hơi có vấn đề. Nếu thật sự như vậy thì tôi thật sự muốn hỏi xem cần thêm bao nhiêu sức mạnh nữa mới có thể đánh ngang hàng với ông ta.

Rồi Vali nói.

“Do sự can thiệp từ phía Thiên chúa giáo, ta từng nghe rằng người đã bị hủy diệt do thiếu đức tin từ con người trên mảnh đất tôn thờ người, nhưng ta không ngờ rằng sau khi được Chén thánh hồi sinh, người lại có được sức mạnh lớn đến mức này.”

Crom Cruach nhìn Vali với vẻ đáng ngờ.

“Bị hủy diệt ư? Không, tạm gác chuyện Ác long qua một bên, ta chưa từng một lần bị hủy diệt cả. Mặc dù đúng là ta đã từng rời khỏi vùng đất đó vì sự xâm lược của bọn Thiên chúa giáo quá phiền phức đi.”

“Người chưa bao giờ bị hủy diệt ư? Vậy thì từ đó đến giờ người đã làm gì? Đừng có nói là người hứng đòn tấn công của Hyoudou Issei trước đó chỉ bằng cơ thể của mình mà không có bất kì sức mạnh tăng cường nào hết nha.”

Crom Cruach thẳng thừng trả lời.

“—Ta chỉ đi vòng vòng quan sát Nhân giới và Địa ngục như một phần trong bài luyện tập trải nghiệm của ta thôi.”

“—Vậy là người đã chăm chỉ rèn luyện cả cơ thể lẫn trí óc của mình ở cả 2 giới à!?”

Trông Vali có vẻ rất là sốc. Nhưng —ông ta chỉ bật cười.

“Kukuku. Hahahahahahahaha. Ra vậy. Đó là lí do mà mọi người nói rằng ông là con rồng quản lí các trận đấu hả? Có vẻ như có một con rồng còn cuồng chiến còn hơn cả ta nữa ha. Ta cho rằng lí do ông theo Rizevim là để tìm đối thủ mạnh, đúng chứ?”

Crom Cruach chỉ mỉm cười trước câu hỏi của Vali.

“Ta muốn nhìn thấy nơi tận cùng của loài rồng mà thôi.”

“Vậy ra cũng cùng một giuộc cả nhỉ. Ta thấy hứng thú với ông hơn rồi đó, Crom Cruach.”

...Cùng một giuộc à. Đúng là không thể thích nổi. Toàn mấy gã chỉ biết đến đánh đấm... Tôi đoán gã này cũng chẳng có hứng thú với phụ nữ luôn chứ gì? Eo né, tôi thật sự không thích chuyện này chút nào.

Và mấy gã như vậy lúc nào cũng có hứng thú với tôi hết á! Làm ơn để người ta yên đi mà! Tôi chỉ muốn có một cuộc sống ecchi và harem bình yên với các cô gái trong Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí thôi mà!

Mà kệ đi vậy.

Hắn ta chẳng hề bị tiêu diệt hay được Chén thánh cường hóa. Vậy là lí do đòn tấn công đó gây được sát thương là vì ông ta không thể chịu được sức mạnh Sát long à.

Rồi Ddraig kể cho tôi nghe.

[Này, cộng sự. Hẳn ta chỉ nhận có nhiều đó sát thương mặc dù chẳng được cường hóa một chút nào hết dù cậu đang mặc bộ giáp màu đỏ đó. Liên tục di chuyển qua lại giữa hai giới kể cả khi ta và Albion bị phong ấn vào trong Sacred Gear và tiếp tục tu luyện như vậy. Thực lòng mà nói thì ta cũng chẳng biết hẳn bây giờ mạnh đến mức nào nữa. Không bị tiêu diệt lần nào nên cũng chẳng được hồi sinh, rồi lại đi tu luyện trong thời đại này. Có khi Crom Cruach đã đạt đến cấp độ Thánh long rồi cũng nên... Nên là đánh trận này thì không khôn ngoan chút nào đâu.]

Kể cả như vậy đi nữa thì nếu không hạ gục được ông ta thì làm sao tiếp tục được, đúng chứ?

Chết tiệt... Đúng như mình nghĩ mà. Có lẽ mình phải chiến đấu cùng mọi người thôi. Trong khi để Vali chiến đấu trong tình trạng tốt nữa chứ. Mặc dù cái đáng quan ngại nhất là không biết ông ta có chịu nghe lời không nữa...

Và rồi tôi nghe mọi người nói chuyện sau lưng mình.

“Vậy là cả Vali và Issei cũng đều vô ích à?”

“Có vẻ là vậy đấy Xenovia. Nếu thế thì đến chúng ta cũng phải ra trận đó.”

“Dĩ nhiên rồi, Irina.”

Có vẻ như hai người họ đang nóng lòng muốn chiến và thậm chí còn không cảm thấy mệt mỏi sau trận đánh với Grendel nữa kìa.

“...Vậy ra đây là kinh nghiệm khi sử dụng Gram trong thực chiến à. Bị hành đến mức này chỉ vì mình không hoàn toàn sử dụng được nó...”

Kiba đang thở gấp và đôi tay run rẩy không ngừng. Máu thậm chí còn chảy ra từ mũi cậu ta.

Vậy là tác dụng phụ từ Quỷ Đế Kiếm đã bắt đầu xuất hiện trên cơ thể cậu ta rồi! Chúng ta không thể ép Kiba thêm một chút nào nữa được!

Tôi muốn đồng đội của mình vượt qua khu vực này trong khi tôi và Vali tìm cách tạo sơ hở, nhưng Crom Cruach đúng là một người canh cửa vượt trội hơn so với Grendel khi ông ta dồn sự tập trung vào tất cả mọi người có mặt tại đây.

Asia lo lắng nói.

“Đến Ise và Vali-san còn gặp khó khăn đến vậy thì...!”

Sensei bất chợt đặt tay lên vai Asia.

“Chi, chúng ta không được phép tốn thêm thời gian ở đây nữa! Asia!”

“V-vâng!”

“Chúng ta sẽ sử dụng đến biện pháp cuối nào! Gọi hắc ra! Gọi Fafnir ra ấy!”

—! Thầy tỉnh gọi ông ta ra thật à!? Liệu tên khốn cuồng quần chip đó có được ích lợi gì trong tình huống này không trời?

“V-vâng! E-Em rõ rồi!”

Asia ngoan ngoãn chấp nhận và kích hoạt ma pháp trận đang tỏa sáng một màu vàng rực rỡ, Long Môn.

“—Hãy đáp lại lời tôi, Hoàng Kim Vương! Hãy bò đi và nhận lấy món quà từ tôi! Xin hãy xuất hiện đi! Cự Long! Fafnir!”

Cô ấy niệm chú cho thuật triệu hồi, và ma pháp trận tỏa sáng còn rực rỡ hơn trước.

Người(?) xuất hiện sau ánh sáng đó là một con rồng với lớp vảy hoàng kim chói lóa.

Và đây là điều đầu tiên ông ta nói.

[...Tới giờ cho pantsu rồi à?]

—! Hmm, ngay từ luôn chứ~. Tụt hết cả mood luôn rồi.

“Không, không pha-, ý-y tôi là! Đúng là tới giờ cho pantsu rồi đó!”

Asia cố nói không nhưng rồi vẫn nói có.

“... Vụ gì, cái gì vừa xảy ra vậy!?”

Vali trở nên tò mò và quay người lại.

“Đừng có quan tâm làm gì hết, Vali à! Người đừng có để ý tới cái tên đó!”

Tôi có cảm giác là không nên để Vali nhìn thấy cái thứ đó nên đã

ngăn ông ta quay người lại.

[Albion, đừng có nghe hấn! Người sẽ chết đó! Trong tim thôi!]

Ddraig cảnh báo Albion.

[Ý-ý người là gì hả tên kia...? Đừng có nói với ta là vêu đó!? Có phải vêu không hả!? Haa... haa... Không thở được...]

Albion có vẻ như là bị tắc thở rồi! Có vẻ như mấy người này cũng có vấn đề nhỉ.

[K-không, thứ này còn tồi tệ hơn nữa cơ... Fafnir đã không còn là Fafnir mà chúng ta đã từng biết nữa đâu!]

Ddraig đúng là hơi gắt thật! Ra là Fafnir-san trước kia khác xa so với bây giờ à?

Sensei nói với Fafnir.

“Fafnir! Lúc ông còn giao ước với tôi, có một món đồ tôi đã đưa ông giữ, đúng không? Trong số đó chắc hẳn phải có một bản sao viên đạn ma thuật của Tathlum! Đem nó ra đi! Vì Crom Cruach đang ở đây, thứ có cùng huyền thoại với hấn chắc sẽ có tác dụng đó!”

Hửm, sử dụng vật phẩm như một giao ước à. Nếu đúng như tôi nhớ thì Sensei đã đưa đủ thứ cho Fafnir khi vẫn còn giao ước với ông ta. Đúng là nếu có một vật phẩm chống lại được Crom Cruach thì thật sự rất hữu ích ha!

Fafnir đáp lại lời thỉnh cầu của Sensei.

[Được thôi. Nhưng, ta muốn có một thứ.]

“Quần chip phải không! Được rồi, Asia! Mau đưa cái quần lót quý giá của em cho ông ta đi! Nếu chỉ cần nó mà chúng ta mượn được Tathlum thì quả là một món hời rồi! Fuhahahaha! Lúc còn giao ước với ông ta, ta đã cho đi cả đồng thứ trong bộ sưu tập của mình rồi! Vậy là Asia có thể sử dụng đủ loại con hàng huyền thoại đó chỉ với một cái quần chip thôi!”

“V-vâng!”

Asia bắt đầu lục trong cái túi xách của mình và lấy ra một cái quần chip.

Tuy nhiên, ngay khi vừa thấy nó, ông ta liền tỏ ra không hài lòng.

Cái eo, sao ông lại không hài lòng hả!? Quần chip của Asia không phải là báu vật à?!

[–Không. Ta, hôm nay không có hứng đội quần chip vào.]

Rất nhiều thành viên ở đây cảm thấy sốc khi nghe câu trả lời của ông ta và mắt thì như muốn rớt ra ngoài!

–Vậy là không phải quần chip à! Bộ vụ này còn có liên quan đến tâm trạng của ông ta nữa à!?

“Thiệt hả trời!? V-vậy thì ông muốn cái quái gì!? Áo lót của Asia chẳng!?”

Sensei có vẻ là người sốc nhất trong ngày. Có vẻ như điều đó thật sự rất bất ngờ đối với thầy ấy!

“N-này Azazel! Asia có phải là cái tiệm đồ lót đâu hả!? Đâu phải cứ muốn là lấy áo lót và quần chip của con bé cho đi như vậy được!?”

“Cậu ấy nói đúng đó! Thầy nghĩ đồ lót của thiếu nữ là gì hả!?”

Rias và Akeno-san bắt đầu chỉ trích Azazel! Tình yêu mạnh mẽ của hai người họ đối với Asia giống hệt như với một đứa em gái vậy.

Tuy nhiên, tôi nảy ra một ý tưởng khác!

“Không, Sensei Ơi. Nếu đúng như em đoán thì đó chắc chắn phải là một chiếc quần chip vừa được Asia mặc kìa! Nếu em là Fafnir thì đó chắc chắn là điều em sẽ chọn!”

Sao nào, Fafnir-san? Thứ mà ông muốn chắc chắn là cái quần chip mà-.

[Ta muốn bộ đồ bơi trong trường của Asia kìa.]

.....

Đ-đó là thứ ông ta muốn à~. Đúng là không thể nào đoán được ha~. Đúng là biến thái quá ha~. Tôi đầu hàng luôn nha~. Hay là ông đi chết luôn đi, lão Long vương đê tiện!

Chỉ là, đây đâu phải bãi biển hay hồ bơi đâu! Chỗ này là lâu đài của Ma cà rồng đó! Làm sao mà có một bộ đồ bơi ở đây được!?

Bất chợt, Asia hét lên với đôi chút tiếng nấc.

“Em có đem! Em có đem nó theo đây!”

Asia rút ra một bộ đồ bơi từ trong chiếc túi xách! Điềm quyền rũ của nó là tên của cậu ấy được in trên đó bằng Hiragana! Cậu ấy cũng đã viết lên đó lúc còn ở hồ bơi.

[Nà nì!?!]

Tất cả mọi người đều sốc khi nhìn thấy nó! Tại sao lại có một bộ đồ bơi ở đây chứ!?

Xenovia nắm lấy vai Asia và hỏi một cách nghiêm túc.

“Tại sao hả, Asia!? Tại sao cậu lại mang theo bộ đồ bơi đến đây? Bộ cậu tính đi bơi à!?”

Asia trả lời với vẻ buồn rầu.

“...Đó là vì tớ được Sona-kaichou bảo cầm theo trước khi đến đây đó.”

[Có khả năng là yêu cầu tiếp theo cho kho báu của Fafnir là bộ đồ bơi của em đó, Asia-san. Lúc còn ở hồ bơi, vị Long vương hoàng kim đó đã có cái nhìn bất thường vào em. Chắc chắn là thứ tiếp theo ông ta muốn chính là bộ đồ bơi của em. – Vì vậy cầm nó theo đi. Chắc chắn nó sẽ có ích thôi.]

Là lúc đó! Cái lúc mà tôi nghe ông ta phun ra cái câu “Ta, muốn uống nước trong cái hồ bơi mà Asia-tan vừa bơi.”

Kể từ lúc đó, cái tên Long vương đề tiện này đã luôn khao khát bộ đồ bơi của Asia rồi.

Và Sona-kaichou đã đoán trước được điều đó! Chị ấy đã dự đoán nó mới ghê chứ!

Rias lăm bằm liên tục trong khi nhìn với vẻ ghen tị.

“...Quả đúng là Sona! Có thể dự tính xa đến vậy...! Làm sao mình vượt qua cậu ta được đây!?”

Xenovia hét lên một tiếng với vẻ ngưỡng mộ ở phía sau chị ấy.

“Quả đúng là hội trưởng hội học sinh! Thật là một lời khuyên bình tĩnh và chính xác!”

“Mình sẽ tôn thờ Sona-kaichou mãi mãi~!”

Kể cả Irina cũng cảm động đến rơi cả nước mắt.

Cái quái gì vậy!/? Thiệt là tồi tệ mà! Mấy người có biết là chúng ta đang đánh nhau với Ác long huyền thoại không vậy?!

“Vậy là Fafnir muốn đi bơi.”

Và có vẻ như là Crom Cruach vừa mới hiểu nhầm!

Rossweisse-san thở dài.

“Giờ thì chẳng còn gì để nói nữa. – Chỉ hai từ thôi, tồi tệ!”

Ừ, đúng vậy thật...

“Tôi sẽ đưa nó cho ông!”

Asia sau khi đấu tranh đã đưa bộ đồ bơi cho Fafnir.

Fafnir đưa mặt lại gần và–.

[Đồ bơi của Asian-tan, munch.]

Ông ta bắt đầu ăn bộ đồ bơi–. Ông ta đang gặm nó kìa!

[Mượt, và vị còn tươi nữa.]

Tôi không chịu nổi tên Long vương này nữa rồi! Ai đó, đem một tên Sát long nhân có thể giết chết lão già này dùm đi!

Giọng của Albion trở nên nghiêm trọng hơn

[.....Quần chip... quần chip, thân dưới, hông! Ta không phải là Ketsuryuukou.....!] [Bình tĩnh lại đi! Đừng có mất bình tĩnh, tên màu trắng kia!]

Ddraig cố gắng níu kéo ý thức của Albion lại.

[...Nghe này Ddraig. Đây không phải là nơi để nói điều này, nhưng...]
[Chuyện gì vậy, Albion?] [–Người không phải là người duy nhất khổ sở vì Vưu long ha. Cả ta cũng phải chịu đau đớn nữa.] [–! Uu, Cái tên màu trắng này! N-người đã hiểu ra rồi sao...!/?]

Hử, Ddraig-san hình như vừa mới khóc vì cảm động kìa.

[Đúng, ta đã hiểu ra rồi. Vưu và hông, tại sao cả ta và người, vốn được gọi là hai Thánh long, giờ phải chịu đựng những thứ như thế

này? Ta đã từng có hiềm khích với cả người và Hyoudou Issei, nhưng tên đó và Vali không phải là người có lỗi. –Chỉ là cái thời đại này quá tồi tệ cho chúng ta mà thôi!] [Uu, ta hiểu mà! Ta hiểu điều đó mà! Đúng vậy! Cái thời đại này quá sai cho chúng ta, những con rồng huyền thoại, sống được mà! Kể cả Fafnir mà còn trong tình trạng đó nữa là!]

.....Chỉ là tôi hay hai cái tên này vừa mới thấu hiểu nhau vậy?

Cả hai cùng chia sẻ ý kiến trong khi rưng rưng khóc.

[Đúng rồi, hãy thảo luận cho đến khi trái tim chúng ta được chữa lành nào!] [Ừ, ý hay đấy... Ra vậy, ra ta không phải là người duy nhất phải khổ sở thế này.]

Hử, do tôi hay là hai người họ vừa mới dàn xếp cái gì vậy?

“...Họ làm như lỗi nằm ở tôi với Vali vậy á.”

Tôi cứ cãi lại trước đã, nhưng Ddraig lạnh lùng trả lời tôi.

[Xin lỗi nhé cộng sự. Đề ta nói chuyện với Albion một tí. Cuộc thảo luận này thật sự rất quan trọng đối với ta lúc này.] [Đúng vậy, ta cũng muốn người đề ta một mình một tí, Vali. Chỉ có những thứ phải là rồng mới hiểu được.]

“Ra vậy..... Ừ. Nhân tiện thì, cái tình huống này là sao đây?”

Vali, người suy nghĩ rất mau lẹ chỉ về phía Fafnir.

–Con rồng huyền thoại đang ăn một bộ đồ bơi.

“Đừng có hỏi. Có những thứ mà đến tôi còn khó mà hiểu được mà.”

Thật đấy, đừng có hỏi. Tôi khóc đây..... Tôi cũng cần phải chăm sóc trái tim của Asia sau vụ này nữa. Cái con rồng huyền thoại chết tiệt này phiền phức quá!

Xenovia và Irina ôm lấy Asia.

“... Vì mình đã cưới Ise-san rồi nên mình muốn có 5 đứa kia. Ufufu, ba nó à, tự dừng lại đòi chơi trò ‘người lớn’ nữa kìa, ba nó đúng là hư quá đi...”

“Asia đã bắt đầu trốn tránh hiện tại mất rồi! Uu, Asiaaaa!”

“Asia, bình tĩnh lại đi! Vết thương này không có nghiêm trọng đâu!”

.....Asia! Mình sẽ đâm Fafnir sau, nên ráng chịu đựng vào lúc này đi ha.

[Aan. Món đồ bất ngờ và gây sốc của tuần này, phóng ra đây!]

Thứ xuất hiện sau khi ông ta nói là – một thứ trông giống một cái thùng.

Sensei lấy nó và đặt lên vai mình. Trông nó giống một khẩu pháo bazooka.

“Fufufu, đây là bản sao của Tathlum đó. Giờ thì, ta sẽ bắn và xem nó hiệu quả với Crom Cruach đến mức nào nào!”

Sensei nhắm bắn, và một viên đạn sáng rực bắn ra từ chiếc thùng!

Sau khi bắn ra, nó di chuyển theo đường zig zag như thể có ý thức rồi sau cùng bay thẳng đến chỗ Crom Cruach!

“Ồ, Tathlum hử. Hoài niệm thật đấy. Viên đạn ma thuật bắn đầu trúng đó. Và không có cách nào tránh được nó cả. Trong quá khứ, nó có lẽ là một mối đe dọa của ta đó. Tuy nhiên, với bản thân ta lúc này thì—”

Crom Cruach thủ thế với cả 2 tay. –Cả hai tay của ông ta nở ra dữ dội và sau cùng biến thành đôi tay khổng lồ của rồng.

Với viên đạn sao chép của Tathlum bắn tới từ trực diện, hắn thủ thế với lòng bàn tay như thể đang đập một con ruồi.

Khoảnh khắc ông ta cố bắt lấy nó, viên đạn đổi hướng và bắn tới từ bên dưới!

Ngay khi nhắm vào kẽ hở tại cằm của hắn – viên đạn va chạm và tạo ra một vụ nổ dữ dội! Cùng lúc đó, ánh sáng hoàng kim chói rực bao bọc lấy không gian xung quanh chúng tôi!

Vì quá chói nên tôi phải che mắt lại... và người xuất hiện sau khi ánh sáng yếu dần là gã Ác long với cái đầu bốc khói mù mịt.

.....Nó có tác dụng không nhỉ? Viên đạn của Tathlum đã trúng đích. Giờ thì, hắn ăn bao nhiêu sát thương đây?

Thứ xuất hiện sau khi làn khói tan đi là – Crom Cruach đã chặn đứng viên đạn của Tathlum bằng đôi hàm Rồng khổng lồ của mình!

Sensei thở dài như thể bị sốc.

“.....Vậy là hẳn đã chặn nó à...”

Sau khi nhổ mấy viên đạn xuống đất, Crom Cruach chuyển khuôn mặt và cánh tay về lại dạng người của mình.

Sát thương hẳn nhận vào chỉ làm xây xát quần áo và đôi cánh thôi.

Crom Cruach nói sau khi thở lấy hơi.

“.....Tới lúc rồi. Có vẻ là tới đây thôi.”

Hắn ta quay người rồi dựa vào bức tường gần đó. Động lực chiến đấu cũng biến mất hoàn toàn.

Vali hỏi hẳn với vẻ ngờ vực.

“Người thôi rồi à?”

“Ta được dặn phải câu giờ trong ít nhất mười phút thôi. –Ta thật sự muốn đánh nghiêm túc vào lần tới chúng ta gặp nhau.”

Sau đó, Crom Cruach ngừng nói và trở nên im lặng. Cuộc chiến này vừa kết thúc như thể chưa từng có gì xảy ra.

Sau khi nhìn nhau một lúc, chúng tôi rời khỏi đó.

Hắn ta còn chẳng thèm đuổi theo.

Khi tôi nhìn lên ông ta một chút, hẳn đang nhìn chăm chăm vào Gasper.....

..... Lũ Ác long, không, tôi nghĩ rằng có quá nhiều thứ khó hiểu về loài rồng thật.

Phần 3

Chúng tôi đi xuống cầu thang.

“Valerie, tôi sẽ đến đó sớm thôi!”

Đột nhiên, Gasper đi trước chúng tôi. Cậu ta chắc nghĩ rằng Valerie sẽ ở ngay bên dưới.

Khi chúng tôi đi xuống cầu thang, một cánh cửa khổng lồ bằng đá với những đồ trang trí tuyệt đẹp xuất hiện ngay trước mặt chúng tôi.

Chúng tôi đẩy mạnh cánh cửa ra.

Nội thất giống như một nơi để thực hiện một nghi lễ, nên nó có những giá sách đầy những bức tượng đáng sợ và những cuộn giấy đặt rải rác trong căn phòng.

“.....Gas.....Gasper.....?”

Khi chúng tôi nhìn về hướng mà chúng tôi nghe thấy giọng nói của Valerie — có một chiếc giường đặt phía trên vòng tròn ma thuật khổng lồ được vẽ trên sàn nhà, và Valerie đang nằm phía trên nó.

Vòng tròn ma thuật đã phát ra một ánh sáng đáng sợ, và rồi ánh sáng bắt đầu bao bọc Valerie.

“Valeriiiiiiiiiiiie!”

Gasper hét lên tên cô ấy và chạy đến vòng tròn ma thuật, nhưng cậu ấy không thể tiến lại gần Valerie hơn do có một rào chắn xung quanh cô ấy cản đường cậu ta.

Gasper bắt gặp một người đàn ông—Marius, người đang điều khiển phép thuật bên trong vòng tròn ma thuật

“Dừng lại! Làm ơn hãy dừng lại! Xin đừng hành hạ Valerie nữa! Xin hãy tha cho cô ấy! ”

Tên khốn Marius nở một nụ cười ghê tởm trước lời cầu xin của Gasper.

“Phải rồi, đó là lý do tại sao ta đang cố gắng “giải thoát” cho cô ấy đây. Nghe này, ta sẽ sớm lấy được Chén Thánh đang ăn mòn cả tâm trí và tâm hồn cô ta thôi~. ”

“Iyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!”

Cô ấy hét thật lớn, và có vẻ như có thứ gì đó đang dần đi ra từ cơ thể của cô ấy.

“Ku!”

“Chúng tớ không thể phá nó được!”

Xenovia và Kiba cố gắng phá vỡ rào chắn của vòng tròn ma thuật, nhưng họ thậm chí còn không thể làm xước được nó.

Tôi cũng cố gắng đắm vào kết giới bằng cách dồn rất nhiều năng lượng vào năm đắm, và rồi Marius nói với một nụ cười kinh tởm.

“Ồ, hãy bình tĩnh nào. Nếu nó ảnh hưởng đến quá trình biến đổi, thì cả Chén Thánh lẫn người sở hữu sẽ không được an toàn đâu. Nó cũng vô ích ngay cả khi cựu Thống đốc Thiên Thần Sa Ngã có kế hoạch nào đi chăng nữa. Ta đã tiếp xúc với Chén Thánh này nhiều hơn bất cứ ai, và đã nghiên cứu về nó. Ta hoàn toàn nhận thức được việc ta đang làm hơn bất cứ ai khác.”

Sensei kích hoạt một vòng tròn ma thuật nhỏ trong lòng bàn tay của mình và bắt đầu kiểm tra phép thuật của Marius, nhưng thầy đã tặc lưỡi ngán ngẩm.

“Ku! Mã bảo vệ này là... thuộc về Đức Chúa của Kinh Thánh! Tại sao người có thể biết được những thứ này ngay cả khi ta còn không biết đến!? Không lẽ Rizevim đã cho người biết à!?”

Marius mỉm cười trước câu hỏi của Sensei.

“Ngài ấy đã chia sẻ rất nhiều thông tin cho ta. Nhờ đó, nghiên cứu của ta về Chén Thánh tiến triển xa hơn rất nhiều, ta đã có thể hồi sinh những sinh vật tà ác được cho là đã chết trở lại thế giới này. Trên hết, có vẻ như Chén Thánh của Valerie có nhiều khía cạnh nổi bật hơn tất cả những người sở hữu Chén Thánh kể từ trước cho đến bây giờ. Cô ấy đặc biệt tài năng khi có thể loại bỏ các điểm yếu của những sinh vật càng nhiều càng tốt.”

..... Vậy nên lý do tại sao bọn Ma cà rồng được cường hóa và lớp phòng thủ của bọn Ác Long trở nên kiên cường hơn trước sức mạnh của các vũ khí sát long là do Valerie trở nên mạnh hơn trong tình trạng bị lợi dụng này.

Marius dừng quá trình làm phép.

“Fufufu, cảm ơn nhé, ta đã hoàn thành việc này một cách an toàn.”

Phép thuật của vòng tròn ma thuật phát ra ánh sáng chói lòa—bao bọc lấy Valerie!

..... Một ký ức giống như một cơn ác mộng lóe lên trong đầu tôi.
..... Đó là điều tương tự đã xảy ra với Asia khi cô ấy bị Raynare cướp Sacred Gear của mình!

“Tôi sẽ sử dụng Dragon-shot!”

Rias ngăn tôi lại khi tôi có ý định đó!

“Dừng lại, Ise! Chúng ta sẽ không biết điều gì sẽ xảy ra nếu phép

thuật trở nên mất kiểm soát khi liều lĩnh sử dụng một đòn tấn công mạnh như vậy!”

“N-Nhưng! Chúng ta không thể để những chuyện vậy xảy ra lần nữa.....! ”

Tôi không muốn chứng kiến những cảnh tượng như vậy.....!

Trong lúc tôi đang không thể làm gì, thứ xuất hiện từ cơ thể Valerie là—một cái tách nhỏ. Một chiếc cốc nhỏ phát sáng bằng vàng—. Đó là Chén Thánh, là một trong những Longinus cũng như một thánh tích.

“.....Aa.....”

Valerie đã mất hoàn toàn sức sống sau khi Sacred Gear của mình bị lấy ra, cô ấy gục xuống giường một cách vô hồn.

Marius lấy Chén Thánh từ Valerie ra và giơ nó lên cao.

“Đây là — Longinus “Sephiroth Grail”. Đây quả là một kiệt tác và nó đã hoàn toàn đủ khả năng để giải phóng Balance Breaker.”

.....Vòng tròn phép thuật đã hết tác dụng và kết ấn cũng đã được gỡ bỏ, thế nên Gasper chạy thẳng đến chỗ của Valerie.

“..... Lạ thật. Để có thể lấy được một Longinus ra khỏi chủ thể, đây là ”

Nhìn thấy cảnh tượng này, Sensei cau mày. Có vẻ như có điều gì đó làm ông ấy phải suy nghĩ.

Gasper ôm chầm lấy Valerie, cậu ấy gọi tên vị cứu tinh của mình.

“.....Valerie.....”

Valerie mở mắt ra như thể cô ấy đáp lại giọng nói của Gasper và nhìn thẳng vào mắt Gasper.

Valerie vượt lên gương mặt đắm nước mắt của Gasper.

“..... Cậu mít ướt lắm đấy, Gasper Em đã khóc suốt từ hồi còn nhỏ... nhưng giờ em đã mạnh mẽ hơn rồi, đúng không?”

Gasper nắm chặt lấy tay cô và òa khóc.

“..... Em xin lỗi Em..... không thể cứu chị.....”

“..... Không, em đã cứu chị... Cuối cùng... chị có thể gặp lại Gasper... .. Người bạn..... và gia đình duy nhất của chị.....
..... Đây, Gasper.....”

“.....Cái gì đây?”

Valerie nhìn lên trần nhà—.

Không, cô ấy không nhìn lên trần nhà. Cô ấy đang nhìn chăm chăm vào nơi nào đó xa xăm hơn nữa.

“..... Chị thực sự muốn.....được thấy mặt trời và nếu chị.....
chị muốn có thể được đi dã ngoại cùng với mọi người.....”

“.....Được mà. em sẽ đưa chị đi. Chúng ta cùng đi và đi dã ngoại nữa. ”

.....Không lẽ những chuyện như thế này sẽ xảy ra nữa sao.....?

Asia không thể chịu đựng được tình huống này nên cô ấy ôm lấy tôi. Cô ấy đang run rẩy. Đó là vì Asia cũng đã trải qua điều như thế trước đây

Tôi cũng trải qua điều này. Tôi không thể chịu đựng được khi nhìn Gasper đang trải qua cùng một trải nghiệm như tôi đã từng

Sau khi Valerie vuốt má Gasper, cô đặt tay lên ngực Gasper.

Chị ấy nói điều này như thể cô ấy đang nói chuyện với cậu ấy.

“..... Còn..... nhiều Gasper nữa đang ở đây Nên chị chỉ có một mong ước cuối cùng”

Chị ấy nói điều đó với giọng yếu ớt.

“..... Chị cũng muốn nói chuyện với em nữa... Em cũng là Gasper, nên em cũng phải nói chuyện với mọi người nữa Có một chỗ cho em nơi họ sẽ yêu mến em”

Tay của Valerie dần yếu đi và dần dần hạ xuống.

“..... Chị ước em có thể hòa thuận với mọi người”

Đó là những lời cuối cùng.

“.....!”

Gasper nức nở lắc đầu nhiều lần và ôm lấy cơ thể của Valerie.

.....Bầu không khí trở nên trầm xuống. Thật buồn. Nhưng có một người lại cư xử như một thằng trẻ trâu bằng việc vỗ tay trong hoàn cảnh này.

Marius Tepes đang nở một nụ cười khi cầm Chén Thánh bằng một tay.

Marius sau đó nói với Rias một cách đáng sợ.

“Rias Gremory-sama, làm ơn hãy bắn tôi một phát với sức mạnh hủy diệt của cô đi.”

Rias giận sôi cả máu lên khi nghe thấy hắn nói vậy, cô ấy dồn sức mạnh hủy diệt vào bàn tay cô ấy, nguồn năng lượng lớn kinh khủng.

“.....Được, ta cũng không có tính nhường nhịn người đâu. Ta không thể nào chịu đựng người được nữa.”

Nguồn năng lượng hủy diệt bay thẳng tới Marius!

“Biến đi!”

Đây sẽ là một đòn tấn công chí mạng nếu không có biện pháp phòng thủ.

Không, ngay cả những sự phòng ngự thông thường cũng là cát bụi mà thôi. Họ sẽ bị cuốn đi bởi thứ sức mạnh này trong khi vẫn còn trong tư thế phòng ngự.

Tuy nhiên, Marius chẳng may may động đây, và hắn cứ thế mà trở người ra hứng trọn lấy đòn tấn công của sự hủy diệt.

.....Những gì còn lại là nửa dưới cơ thể của hắn và chiếc Chén thánh đang nổi lơ lửng. Phần phía trên cơ thể của hắn đã hoàn toàn bị quét sạch.

Chưa gì đã kết thúc rồi sao....? Đó là những gì tôi đã nghĩ trước khi chứng kiến cảnh tượng kinh hoàng ngay trước mắt. Từ phần dưới cơ thể còn sót lại đó, những khối cơ, khối thịt dần dần mọc lên, và sau cùng là một cơ thể hoàn chỉnh như chưa từng có chuyện gì xảy ra của tên Marius.

Hắn với một cơ thể hoàn toàn nguyên vẹn.

Marius cầm lấy Chén thánh đang trôi nổi rồi lăm bắm.

“Đúng vậy, nhìn đi. Giờ tôi đã có khả năng hồi phục ngay lập tức. Đây là do việc Chén Thánh bị tước khỏi cơ thể chủ sở hữu có khả năng giải phóng một nguồn sức mạnh không hề bị giới hạn bởi cơ thể vật chủ. Khi phần trên cơ thể tôi bị thổi bay, tôi cứ ngỡ như ngay cả linh hồn tôi cũng bị tiêu diệt vậy.....Nhưng cho đến khi nào vẫn còn một mảnh nhỏ linh hồn của tôi còn tồn tại trong cơ thể này, thì tôi không thể bị giết chết bởi những thứ sức mạnh dù cho là cực mạnh.”

.....Vậy ra đây là sức mạnh của Chén Thánh à! Hẳn ta vẫn có khả năng hồi sinh ngay cả khi cơ thể hẳn bị xé tan thành nhiều mảnh vụn.

.....Không còn nghi ngờ gì nữa khi gã điên Grendel tự tin nói những thứ hoang đường như “Ta vẫn có thể có được một cơ thể mới tinh nếu linh hồn ta vẫn còn được bảo toàn.”

Ngay lúc này, có ai đó đang vỗ tay. Không phải một ai trong chúng tôi những cũng không phải Marius.

Từ những nơi bao trùm trong bóng tối ở nơi này, những bóng đen bắt đầu xuất hiện.

“—Giống như ta dự đoán.”

“Khả năng phục hồi của cậu đã được cải thiện.”

“Cứ như là người nhà Phoenix vậy.”

Đó là những người đàn ông đã trạc tuổi, họ có vẻ như là những người có địa vị cao trong xã hội vậy.

Họ chắc đều là những Vampire thuần chủng. Những tên trong hàng ngũ hoàng gia. Và hơn hết, là chúng hợp tác với Marius.

Marius cười khoái chí trước sự hiện diện này.

“Oh, không phải là người chú thân yêu đây sao. Mọi công đoạn chuẩn bị đã hoàn tất. Bây giờ chú mong muốn gì nào? Trở nên mạnh mẽ hơn nhé?”

Marius hỏi họ. Nhưng họ trả lời khi hướng về chúng tôi.

“Ma Cà Rồng từ lâu đã là những cư dân của bóng đêm, mang theo khá nhiều những yếu điểm.”

“Ánh sáng mặt trời, Thánh Giá, Nước Thánh....Mặc dù giống loài Ma

Cà Rồng là giống loài vượt trội hơn loài người, nhưng chúng ta phải chịu đựng khuất bóng sau màn đêm vì những điểm yếu đó.”

.....Bọn họ mong muốn Ma Cà Rồng sẽ là giống loài vượt trội nhất ư?

Tôi thở dài, nhưng họ lại càng nói ra những lời khó mà lọt được lỗ tai.

“Chúng ta sẽ tiến hóa lên một cấp độ mới hoàn hảo hơn cả Ma Cà Rồng nhờ có Chén Thánh!”

“Và chúng ta sẽ vươn lên lật đổ loài người, chúng ta sẽ chinh phục thế giới này. Và những kẻ phạm trần đó, sẽ trở thành thú cưng cho chúng ta!”

.....Thú nuôi ư?. Bọn chúng còn khinh thường những giống loài khác đến mức nào nữa nhỉ. Thật là một lũ ngu muội và ảo tưởng sức mạnh.

Một người đàn ông trong số đó thở dài, nhưng trông có vẻ buồn bã. Những tên khác thì tiếp tục nói.

“Mặc dù chúng ta đã để cho lũ người phạm trần đó có được sự phát triển phồn thịnh, nhưng giờ đây mọi chuyện sẽ khác.”

“Tôi đồng ý. Tuy vậy, Thời thế giờ đây sẽ đổi thay.

“Việc bây giờ chỉ là tiêu diệt nhà vua và phía Carmilla để có thể tạo dựng thế giới mới. Sau đó chúng ta có thể tiến thành bước cuối cùng, đó là tái tạo lại toàn bộ cư dân của đất nước này.”

“Ngay cả khi đứng trước cơ hội sẽ không bao giờ có được lần thứ 2 như thế, Lão già đó (Vua) vẫn ngoan cố ôm giữ cái chế độ cũ, gạt bỏ đi lời mời của sự tiến hóa. Người ta có câu, gừng càng già càng cay, còn đây thì lại là gừng càng già càng ngu.” (@@)

Marius giật đầu và cười khoái chí.

“—Chuyện đơn giản vậy thôi, khôn ngoan thì họ theo ta, thế thôi. Mà ta chỉ bận tâm đến mỗi Chén Thánh mà thôi.”

.....Tên này thực sự quá điên rồ. Chỉ vì mục đích riêng của hắn mà hắn kéo cả Khaos Bridgade vào thành phố này, xáo tung cả mọi thứ lên, và rồi khiến họ đảo chính.

Tất cả mọi thứ, chỉ đều phục vụ cho đam mê về Chén Thánh của hắn

—.

Thậm chí hắn còn nhẫn tâm giết cả người em gái của hắn, Valerie, người mà giờ đây hắn xem như vô giá trị.

Azazel-sensei nhú mào.

“.....Mấy người thiệt là hết thuốc chữa, haizzz. Nhưng mấy người biết đấy, Một Longinus là một “kiệt tác” kinh khủng khiếp. Chỉ cần một người nào đó được sinh ra với nó, thì cũng có thể đảo lộn thế giới này lên rồi.”

Sensei chột nhìn qua tôi và Vali.

“.....Cả em nữa ư?”

Tôi trở ngón tay vào bản thân. Sensei có vẻ hơi ngạc nhiên trước lời bộc bạch của tôi.

“Em có thể chưa nhận ra, nhưng em đã phá vỡ khá nhiều loại quy luật trên thế giới này rồi đấy.”

Chắc, Đó là sự thật...theo một khía cạnh nào đó.....

“.....Nếu ta để người sử dụng bừa bãi Sacred Gear đó thì sẽ thật nguy hiểm. Ta sẽ cho người 2 sự lựa chọn, một là giao Chén Thánh lại cho bọn ta, hoặc là sẽ có một cuộc chiến nổ ra ngay tại đây dựa trên câu trả lời của người.”

Rias cảnh báo Marius.

“Ngay cả các người cũng đã sử dụng tùy thích các Sacred Gear lẫn Longinus.....Chẳng lẽ các người nghĩ rằng chúng ta không thể hợp tác với nhau chỉ vì sự khác biệt về giá trị của chúng ta hay là sự khác biệt về nền văn hóa?” (văn hóa ở đây là chỉ sự khác nhau về thần thoại mỗi bên)

Sensei đáp lại lời của Marius.

“Vậy thì hãy trao lại cho Grigori đi. Bọn ta có đội ngũ chuyên viên nghiên cứu đặc biệt về những thứ như vậy. Bọn ta cũng có thể phong ấn, hoặc ít nhất cũng có thể bảo đảm an toàn cho nó. Hoặc nếu người không đồng ý, thì ta cũng có thể gợi ý cho người tới hai lão già Zeus với Odin. Thế nào đi nữa, chiếc Chén Thánh đó là quá nguy hiểm. Bởi vì khả năng của nó, nó phải được trông coi cẩn thận và không thể để nó lọt vào tay những người như.....Cơ mà có lẽ nói

chuyện với người thế này cũng như nước đổ lá môn thôi nhỉ.”

Sensei nói với giọng điệu mỉa mai.

Marius chỉ cười nhẹ. Dĩ nhiên là có điên hần mới đưa cho chúng tôi Chén Thánh.

Tôi bước tới một bước trước hần và nói.

“Người chỉ việc giao lại Chén Thánh cho bọn ta! Ta đã phát ngấy với cái ý tưởng, niềm tự hào và giá trị của bọn Ma Cà Rồng các người rồi! Chén Thánh là một thứ quá nguy hiểm để sử dụng cho mục đích của các người!”

Tôi không thể cho phép chúng lạm dụng nó thêm một lần nào nữa! Nếu dùng lời không được thì buộc chúng tôi phải dùng vũ lực ép chúng vậy!

Trong khi tôi đang ngày càng cảm thấy ngứa ngáy tay chân hơn bao giờ hết trước tình hình này, Những tên Ma Cà Rồng đó nói với Rias và Sensei.

“Cô em gái của Ma Vương và Thống đốc Thiên thần sa ngã tiền nhiệm. Ngay cả lũ Quỷ các người cũng chia tầng lớp đó thôi, lũ mang dòng máu cao quý thì lên đứng đầu trong khi những kẻ khác thì phải phục vụ dưới trướng chúng kể từ thời xa xưa cho tới bây giờ. Đó là một sự thật mà người không thể chối cãi.”

“Bản năng của các người cũng là dùng con người làm nguồn lực sinh sống. Bọn ta cũng dùng máu con người để có thể sống được đấy thôi. Đều như nhau cả thôi.”

“Rias Gremory-dono, vì cô cũng mang dòng máu cao quý, cô hẳn cũng phải hiểu được điều đó chứ nhỉ. Sự khác biệt về tầng lớp xã hội là cần thiết—”

《Fufufu.....fufufufufufufufufufufufufufu.....Lũ Rác Rưởi....Thật là LỖ BỊCH..... 》

Một tiếng cười man rợ vang dội cả khu vực và chặn ngang lời nói của lũ Ma Cà Rồng.

Tất cả mọi người đều hoang mang nhìn quanh khắp căn phòng rồi sau cùng thì.....

—Đó chính là Gasper.

Có một luồng hào quang đen kịt tuôn ra từ cơ thể em ấy và nó đang lan tỏa ra dần dần căn phòng này.

Gasper từ từ đứng dậy, đôi mắt em ấy rực sáng của sự nguy hiểm không tả xiết, ngay cả tôi cũng phải run sợ. Em ấy lờ mờ chăm chăm hướng về Marius và những tên Ma Cà Rồng.

《Quý tộc....và những kẻ phải phục vụ chúng.....?》

Cả khu vực này đang ngày càng trở nên đen tối hơn nữa.

Có lẽ giờ đây chẳng còn ai có thể ngăn cản em ấy lại được nữa—.

《Hãy cho ta thấy cái thứ mà các người gọi là “sự tồn tại thượng đẳng” đi? —》

Bóng tối.....Một màu đen tuyền hoàn hảo.....và màu đen đỏ.....Cả căn phòng này đã bị nuốt chửng bởi nó, trở thành một nơi mà ngay cả một tia sáng nhỏ nhất cũng không tồn tại.

Có thể điều này là do Gasper gây ra.

Toàn bộ cơ thể của em ấy chìm trong một màu đen kịt và đó có thể chẳng còn là một con người nữa rồi, Và cơ thể em ấy bắt đầu biến đổi.

Cả hai cánh tay dài ra và trở nên chắc nịch, và còn có cả móng vuốt sắc bén mọc ra từ đó nữa. Lưng thì hóa to ra và còn có cả cánh mọc ra nữa và cả đôi chân nữa. (Hóa chaos cmnr @@)

Phần đầu Gasper biến đổi thành giống như đầu Rồng vậy. Răng nanh sắc nhọn lẫn từng mọc ra. Đôi mắt rực sáng rùng rợn.

《Koooooooooooooooooooooooooooo.....!》

Một tiếng rú rợn người vang dội khắp căn phòng tràn ngập bóng tối này—.

.....Thứ hiện lên trước mắt chúng tôi thực sự là một con quái vật cao hơn 5 mét và có luồng hào quang đen kịt tuôn ra từ cả cơ thể đó.

.....Đừng đùa với tôi đây là hình dạng thật sự của Gasper chứ.....?

T-Tôi—Không, Chúng tôi (Hội Gremory), đều run lên cầm cập trước cảnh tượng này.

Chỉ mỗi Vali là không thấy có động tĩnh gì, cậu ta chỉ khoanh tay

đứng nhìn trong im lặng.....

“.....Hiện tượng này là.....”

Ngay cả người thông thái về Sacred Gears như Azazel-sensei cũng phải quan ngại về vấn đề này.

“Đ-Đây là.....!”

“C-Cái thứ gì thế này!?”

Ngay cả những tên Ma Cà Rồng cũng phải run sợ trước điều này.

Ở đây chỉ có mỗi tên Marius thì có vẻ bình tĩnh, hẩn chăm chú nhìn vào Gasper như thể đang phân tích, dò xét gì đó vậy.

“....Xin hãy bình tĩnh. Đây chính là hình dạng thực sự của Gasper Vladi và Euclid-dono đã báo với chúng ta từ trước. Tuy nhiên, đừng nên quá lo sợ. Sẽ thật nực cười nếu chúng ta, những Ma Cà Rồng đã tiến hóa bị đánh bại bởi tên máu lai này.”

Những tên MCR đó chỉ biết gật đầu theo.

“T-Tôi biết rồi. Cậu nói chí phải.”

“Chúng ta là những Ma Cà Rồng được thừa hưởng sức mạnh siêu việt từ Chén Thánh. Chúng ta đã tiến lên một đẳng cấp hoàn toàn mới, để thua một tên máu lai như thế này là hoàn toàn không thể—”

Ngay sau đó, bỗng dừng từ bên dưới trong cái bóng của một tên MCR, một bóng đen hiện ra với một chiếc hàm lớn trông giống hệt với hàm của một con Cá Sấu, lao lên chop lấy một tên MCR và nhai ngấu ngiến hẩn—.

《Cái con khỉ khô gì gọi là.....đẳng cấp mới, nực cười??》

Gasper đang cười phá lên một cách man rợ.....hay đó chính là bản chất thực sự của em ấy.?

Từ đầu đó ở các hướng khác nhau của căn phòng, Những con quái thú bắt đầu xuất hiện, Một con rồng ba đầu, một con bướm với thân là một con thằn lằn, Một thứ giống như một bông hoa với cái đầu rồng, và một tên quái vật khổng lồ một mắt..... Chúng bắt đầu hiện ra rồi tiến tới chỗ của lũ MCR.

Trước cảnh tượng này, chỉ mỗi Marius là vẫn giữ được bình tĩnh, nhưng những tên còn lại thì có vẻ sợ hãi ra quần rồi, một tên trong

số đó không giữ nổi đã chỉ chóc lên, hấn tạo ra những con bộ phóng ra từ khắp cơ thể.

“Không chỉ có mỗi người là có thể tạo ra được quái thú đâu! Một thứ nữa vời như thế không thể nào mà đối chọi được với....—”

PHẬPPP. Tên MCR vừa mới gáy đó đã bị nuốt chửng bởi con quái vật mang cánh.

Hấn ta còn bị bao quanh bởi những con quái thú nữa....—.

“Đ-ĐỪNGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG!”

Hấn ta đã bị nuốt trọn trong tích tắc mà không hề có cơ hội cựa quậy —.

....Cái Đ** gì đang diễn ra thế này.....Gasper..., em đang làm gì thế này.....? Em đã tạo ra những thứ kinh khủng như thế này ư....?

Vậy ra đây chính là sức mạnh và hình dạng thật sự của Gasper—.

Tôi không thể không ngừng run sợ, những những con quái thú bóng tối không ngừng tăng lên về số lượng và dồn những tên MCR vào một góc.

Những những con quái thú không có biểu hiện gì là muốn tấn công chúng tôi cả.

“HAHHHHHHH!”

“K-Không thể nào! Sức mạnh của chúng ta không có tác dụng mặc dù đã tiến hóa ư!?”

“Cái mẹ gì vậy!?”

“Cái thứ trên trời dưới đất gì thế này!?”

Lũ MCR đang chống cự trong sự tuyệt vọng, Bọn chúng chống trả, những những con quái thú vẫn cứ không ngừng xuất hiện liên tục.

《Các người có biết tại sao sức mạnh của các người không hoạt động không? Chính là do ta đã ngưng đọng thứ sức mạnh đã được cường hóa bởi Chén Thánh của các người.》

Em ấy ngưng đọng kĩ năng của bọn chúng!? E-Em ấy có thể làm được cả điều đó sao!? Bọn MCR này chết chắc rồi!

Một tên đã bị cắt mất đôi chân, bóng tối liền bao phủ ngay tại vùng chân đó ngăn không cho chúng có thể hồi phục.

“Ku! Một thứ súc vật đáng kinh tởm được sinh ra từ tử cung của một con người, AAAAAAAAAA!”

“Đừng có tới gần! Tên Hạ đẳng Kiaaaaaaaaaa! Bọn ta mang dòng máu quý tộc.....bọn ta mang lịch sử và truyền thống lâu đời mà người không thể nào hiểu được đâuuu—”

《—Ăn bọn chúng đi.》

Những quái thú đang trong trạng thái đứng yên bỗng nhảy bổ tới bọn MCR sau hiệu lệnh của Gasper.

Asia hoảng sợ trước cảnh tượng kinh hoàng này, cô ấy che mắt bịt tai lại hét lên. > , <

Sau khi những tên MCR đều đã bị nuốt chửng bởi các quái thú bóng tối, chỉ duy nhất còn lại một tên đứng vổ tay.

Dù thế Marius vẫn mỉm cười tự tin.

“Thật là vi diệu. Từ trước tới nay những tên máu lai được sinh ra mang trong người thứ sức mạnh khác thường. Phần lớn chúng là những tên sở hữu Sacred Gear.....Những riêng người thì đặc biệt khác với chúng. Người có một khả năng có thể là thiên địch của Chén Thánh này. Như thế này đi? Người có đồng ý giúp ta nghiên cứu không?”

Tham vọng của hắn thật điên rồ nhỉ, trong tình thế này hắn vẫn nói ra những điều đó được.

Nhưng biểu hiện của Gasper cũng chỉ một sự phẫn nộ.

《.....Giống như những gì người đã làm với Valerie ư?》

“Điều đó làm người tức giận à? Chà, Hãy nghe ta nói đã. Ban đầu, việc nghiên cứu Chén Thánh là—”

Âm thanh của một luồng gió lướt nhẹ qua. Gasper vung tay sang một bên. (HASAGII =))))

Marius không hề có một tích tắc để phản xạ, sau cùng thì cánh tay trái của hắn đã bị biến mất.

“Oh, chơi kì vậy.....người thật là bất lịch sự đấy. Tuy nhiên, cũng

chỉ là vô dụng trước Chén Thánh thôi—“

Nhưng cánh tay trái đáng lẽ phải được mọc lại nhờ sức mạnh của Chén Thánh đang phát ánh vàng chói kia rồi chứ? Chuyện gì vậy...

Ngay cả tên Marius cũng đang hoang mang, hấn nghiêng đầu tỏ vẻ khó hiểu.

“.....Hả? Cái Lều Giải Trí gì vậy.? Tay của ta....Ngay cả đến Chén Thánh cũng.....?”

《.....》

Gaspar vẫn im lặng, em ấy lại vung tay sang bên một lần nữa.

Marius cố gắng nhảy đi để né tránh, nhưng con quái thú với chiếc hàm cá sấu đó lại xuất hiện từ dưới đất và cạp vào chân trái hắn.

Gaspar lại vung tay lần nữa và cuốn phăng chân phải của hắn đi.

“Ku!”

Marius rơi xuống đất với đôi chân đã bị biến mất.

“.....Lần này là đôi chân à. Chả vấn đề gì cả—”

Ngay cả khi hắn đang làm Chén Thánh rực sáng lên và cố gắng sử dụng nó, đôi chân kể cả cánh tay hắn vẫn không hề mọc lại.

Marius lại càng hoang mang hơn nữa.

“.....Tại sao? Tại sao nó không hồi phục trở lại? Tay và chân của taaaa! Ngay cả khả năng Ma Cà Rồng của taa....Tại sao ta không thể biến thành dơi, thành bọ, hay cả quái thú....!? Đừng nói với ta là người ngưỡng mộ cả những khả năng của ta nữa chứ!? Chuyện này không thể nào! Ta khác bọn chúng, ta đang nắm giữ trực tiếp Chén Thánh, người không thể nào làm những điều đó với ta được.....”

Hắn ta bị sốc bởi những vết thương trên người hắn.

—Đó là bởi vì trong những vết thương đó, có một thứ gì đó đen tối đang gặm nhấm.

“....V-Vết thương của ta....đang bị bào mòn bởi bóng tối.....? Bóng tối đã chặn đứng khả năng hồi phục của ta....? Không, không thể nào.....! Người không thể nào vượt trội hơn cả Chén Thánh được....”

«Thắc mắc gì à? Thích thì hồi phục cho nhanh vào, rồi ta sẽ lại thổi bay nó một lần nữa thôi.»

Gaspar từng bước từng bước tiến lại gần hắn.

Marius cảm thấy kinh hãi, hắn tìm cách nói ngọt Gaspar.

“Đ-Đợi đã. Chuyện đâu còn có đó.....T-Tôi biết tôi đã sai! Nếu như tôi dùng Chén Thánh tạo ra một phân bản của Valerie thì sao! Tôi cũng có thể tìm lại được linh hồn của cô ấy! Không quá tệ đúng không? Vì vậy hãy trở về Nhật Bản với Nhân bản đó, Cậu sẽ hài lòng với nó thôi!”

Lời của hắn vừa phun ra lại càng làm Gaspar trở nên tức giận hơn. Gaspar nói ra với giọng nhỏ nhẹ, nhưng mang trong nó trọng lượng nặng kinh khủng.

«.....Đừng có nói nhăng nói cuội nữa. Chuyện Valerie có thể hồi sinh và chuyện người có thể sống sót rời khỏi đây là không giống nhau. —Người nên chết đi thì sẽ hay hơn đấy.»

Gaspar tiến lại càng gần hơn nữa. Marius thì đang cố gắng bò lết trốn đi.

Bây giờ thì chẳng còn chút ít gì sự tự tin mà hắn có lúc trước nữa. Bây giờ hắn chỉ đang hoang mang và tuyệt vọng.

“C-CÚT ĐIIIIIIII.”

Hắn ta đưa Chén Thánh lên trước mặt và hét lên.

“BIỂNNNNNN ĐIIIIIIIIIIII!

Toàn bộ những con quái thú ở trong khoảng không đen tối này đều bao quanh lấy Marius.

Vali nói khi chứng kiến cảnh tượng này.

“Rias Gremory, Cô hắn sẽ phải nghiêm khắc hơn trong việc trọng dụng hầu cận của cô trong thời gian tới rồi đấy. Tôi đang không nói đến Hyoudou Issei đâu. —Nhưng cậu trai Gaspar Vladi đó mới là mối nguy hiểm đáng quan ngại hơn đấy.

“.....”

Rias không biết nói gì chỉ biết lặng thinh trước lời nói của Vali.

Gasper đứng ngay trước mặt Marius và nói.

«— Người là kẻ duy nhất ta không cho phép được tồn tại, ngay cả một tế bào nhỏ nhất cũng không được phép, linh hồn người cũng sẽ bị nuốt chửng và tan biến.»

Vừa dứt lời, như một hiệu lệnh, tất cả bọn quái thú vồ tới cấu xé Marius ra thành trăm mảnh.

“A, a, aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!”

Tiếng kêu gào của hắn ta vang vọng khắp căn phòng...—.

Phần 4

Ở nơi sâu nhất của căn hầm, nơi nghi thức diễn ra, bóng tối dần tan biến.

Sau khi tất cả những tên MCR đã đảo chính ,chúng bị bóng tối nuốt chửng, bóng tối bao trùm lấy mọi thứ đang dần biến mất và thứ duy nhất còn lại ở đó chính là Gasper trong hình dạng của một con quái vật

Sensei chạy đến cứu Valerie ngay khi Marius và những MCR khác đã chết, và thầy ấy kích hoạt một vòng tròn ma thuật để kiểm tra tình trạng của cô ấy.

“..... Có gì đó đang làm ta băn khoăn.”

Sensei đã cảm thấy nghi ngờ về kết quả của loại phép thuật này từ trước. Sensei đang kiểm tra cơ thể mình một lúc thì dừng lại.

“.....Hiểu rồi, ta đã có câu trả lời.”

“Ý thầy là sao?”

Rias hỏi. Sau đó Sensei chỉ vào Valerie.

“Có vẻ như Chén Thánh của cô gái này ngay từ đầu đã là một Longinus đặc biệt. Một Chén Thánh khác nữa tồn tại khi ban đầu được cho là chỉ có một Chén Thánh và duy nhất mà thôi. Còn một Chén Thánh khác nữa bên trong cô gái này. Ta đã để ý điều này. Mặc dù nó là một phần của Longinus chính thống, nhưng nó vẫn chưa được thức tỉnh. Theo những gì ta nghiên cứu được, ta đã nghĩ rằng một phiên bản khác của một Longinus có lẽ sẽ hào nhoáng hơn chứ nhỉ.”

[—!?!]

Mọi người bất ngờ khi nghe những lời của Sensei vừa này!

Thiệt chứ!? Vậy là Longinus của chị ấy là một Longinus đặc biệt và chị ấy sở hữu tận hai Chén Thánh ư!?

“N-Nhưng, em nghĩ không thể có hơn hai Longinus giống nhau được?”

Tôi hỏi Sensei. Đây điều tôi đã nói. Vậy, nó có nghĩa là ngoài găng tay của Xích Long của tôi thì không thể tồn tại cái khác cùng một lúc được.

Sensei gật đầu.

“Ừ, đúng là như vậy. Mọi chuyện là vậy đấy. ta nghĩ Longinus đặc biệt này bao gồm hai phần và cả hai hoạt động song hành với nhau. Vì từ trước đến giờ đây là trường hợp đầu tiên, nên ta cần phải điều tra kỹ hơn về nó. —Dẫu sao thì cô ấy vẫn còn sống. Suy cho cùng, phần còn lại của nó (Chén Thánh) bằng một cách thần kì nào đó vẫn còn sót lại trong cơ thể cô ta. Vì vậy, cô ấy sẽ bình thường trở lại nếu chúng ta lấy lại được phần đã bị đánh cắp.Sự thật là ta không thể hiểu được những người sở hữu Longinus một chút nào.”

Nói rồi ông ấy thở dài—

[Ồ.]

Mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Tôi rất vui! Vậy là Valerie sẽ không chết! Chết tiệt! Vì cảnh tượng đó xảy ra ngay trước mặt tôi một lần nữa, tôi Tôi cảm thấy thật nhẹ nhõm.....Vì là tôi căm ghét sự bất lực của bản thân vào những lúc như vậy và lần này là Gasper và Valerie, họ đã phải trải qua khoảng thời gian kinh khủng ấy.

“Tớ vui lắm.....”

Ngay cả Asia cũng rơi nước mắt vì vui mừng.

“Đưa Chén Thánh ấy cho ta.”

Sensei bắt đầu đọc chú để đưa Chén Thánh trở lại Valerie đã bị Marius đánh cắp.

Tuy nhiên, vì cô ấy sở hữu hai Chén ThánhVì do đó mà tình

thần của cô ấy lúc trước đã bị ảnh hưởng tồi tệ như thế sao?

Khi tôi nghĩ những thứ như vậy—tôi nhìn Gasper người đã biến thành một quái vật màu đen. “con quái vật Gasper” đang chăm chú dõi theo Sensei hồi sinh cho Valerie

“Tuyệt thật.....”

Tôi đang nói thì bị sắc nước bọt, Gasper bật cười.

《Ta nghĩ cậu đã biết rồi, Xích Long Đế Vương à.》

Biết rồi ư.....? Ý cậu ta là sao?

Rias không chẳng để ý đến tình trạng hiện giờ của tôi, cô ấy hỏi Gasper

“.....Cậu có phải là Gasper không?”

《Ta chính Gasper. Ngoại trừ việc ta có thể nói ta là Gasper, nhưng không phải Gasper kia. Thứ mà cậu bé này sở hữu từ khi còn trong bụng mẹ chính là một mảnh vỡ ký ức của Balor.》

Nghe vậy, sắc mặt của Sensei thay đổi ngay lập tức vì bất ngờ.

“Balor!? Không lẽ ông là Ác Thần Balor trong thần thoại Ai-len!?”

Balor? Ác Thần? Cái tên Balor xuất hiện trên Sacred Gear của Gasper mà nhỉ, đúng chứ?

“Sensei, có phải Sacred Gear của Gasper và vị Thần đó có liên quan đến nhau?”

Tôi hỏi. Sensei trả lời tôi trong sự phấn khởi.

“..... Balor là vị thần nổi tiếng nhất với đôi mắt của quỷ. Ông ấy cũng nổi tiếng là vị Thần duy nhất có khả năng điều khiển Crom Cruach. Ta nghe nói rằng Sacred Gear được đặt tên là “Forbidden Balor View” để ám chỉ ông ta.Nhưng, ta không thể tin rằng Balor thực sự đang sống trong đó. Có phải đó là lý do vì sao Tathlum từ trước không đáp lại Balor là do bản sao của nó? ”

《Đó là lý do tại sao ta nói với các người ta chỉ là một mảnh vỡ ký ức của Balor mà thôi. Ta đã mất đi thần tính của mình và chỉ còn lại sức mạnh tà ác. Balor thực sự đã bị giết bởi Chúa Lugh. Ta là Balor nhưng không phải Balor. Ta là “Gasper Vladi”. Sacred Gears chắc chắn là những điều thú vị. Chúng có thể sở hữu bất cứ thứ gì từ

những con rồng và quái vật huyền thoại đến cả sức mạnh của một Ác Thần. Đức Chúa từ Kinh Thánh đã tạo ra Sacred Gear thực sự phải là một con người đáng sợ.》

..... T-tôi vẫn không hiểu, nhưng có vẻ như Sensei đã thông rồi nên ông ấy gật đầu nói, “Tôi hiểu rồi ~”.

Đ-Được rồi, tôi sẽ yêu cầu ông ấy giải thích cho mình theo một cách đơn giản hơn.

“Ý của ông là gì khi ông nói tôi đã biết từ trước?”

《Khi cậu trở nên cuồng loạn, cậu có nhớ lúc đó thời gian xung quanh tên Shalba Beelzebub bị ngừng đọng trong một chỗ lát không? Đó là vì ta đã liên kết tầm nhìn với cậu. Thấy không, giống vậy này —》

—!

Những gì tôi đang thấy ngay lập tức thay đổi. Này, tôi đang nhìn bản thân mình sao!? Những gì xuất hiện trong tầm nhìn của tôi là bản thân mình! Bản thân tôi ở dạng áo giáp của tôi!

《Ngay lúc này, ta đã hoán đổi tầm nhìn của ta cho cậu. Đó là lý do tại sao cậu có thể thấy những gì mắt ta thấy được.》

..... W-Wow V-Vậy ra ông ấy có thể làm một điều như vậy. Tôi nhớ là, tôi đã nghe kể rằng tôi đã sử dụng sức mạnh giống Gasper để chống lại Shalba khi tôi trở nên cuồng loạn khi sử dụng Juggernaut Drive. Mặc dù tôi cứ nghĩ đó là một phần sức mạnh tiềm ẩn của Xích Long..... Vậy ra đó là sức mạnh của Gasper đã được đánh thức cùng với sức mạnh của Xích Long Đế Vương.

—A, tôi đã có lại tầm nhìn của mình rồi.

Đứng cạnh tôi là Kiba và cậu ấy dường như đã bị thuyết phục bởi điều đó.

“Vậy ra đó là sức mạnh kết hợp của Ise-kun và Gasper-kun lúc trước.....!? Để có thể cộng hưởng được với cả Juggernaut Drive sao....Nghe thì có vẻ hợp lý đấy, bởi vì một là Hai Thiên Long, còn một là Ác Thần đã từng đứng trên Crom Cruach....!?”

Kiba thì cũng chỉ biết run rẩy có vẻ hơi sợ hãi, còn Xenovia và Irina thì rụt rè tiến lại gần Gasper.

“C-Có phải Gasper đó không?”

“Em đã trở thành to lớn như thế này....nó làm chị sợ đó.”

Cả hai bọn họ đã đỡ sợ hãi hơn lúc trước rồi. Nhưng ngay với tôi cũng đang dần làm quen với điều này, tôi vẫn cảm thấy kì lạ.

Gasper vẫn không hề động tĩnh gì khi 2 cô gái tiến lại gần chỗ của Valerie.

Bàn tay to lớn của Gasper vuốt nhẹ lên gò má của Valerie.

《Vì một lí do nào đó, ta cảm thấy ta cần phải cứu lấy cô gái sở hữu Chén Thánh này, từ sâu trong thâm tâm ta, nó thật mạnh mẽ. Ta cảm thấy một cảm giác thật khác so với bản thân kia của ta, hẳn mang ơn của cô gái đó....Đây có phải lòng biết ơn của ta hướng tới cô bé hay không, ta còn không biết nữa, nhưng một điều chắc chắn rằng là, cô gái đó đã bị ép sử dụng sức mạnh quá mức trong vô thức. Ngay cả với ý thức của Balor này có lẽ cũng được hồi sinh nhờ cô gái đó triệu hồi sau khi sử dụng sức mạnh Chén Thánh.....Liệu có phải chăng cô gái đó đã tạo ra ta....?》

“Ý ông nói là người đã người đã “Sinh” ra Gasper đó chính là Valerie, từ lúc cô ấy còn nhỏ sao.....? Vậy lí do mà Rias có thể chuyển hóa Gasper thành Quỷ là do một phần ý thức của Gasper đã mất đi chất Thần Thánh của nó.....Và Gasper được sinh ra mang trong người “Forbidden Balor View” cũng là do sức mạnh của Balor....? Thật là mỉa mai khi được sinh ra với cả sức mạnh lẫn ý thức của Balor nhỉ. Vậy tại sao Crom Cruach không có biểu hiện gì với Gasper lúc trước nhỉ? Nhưng, đó là—”

Có vẻ như Sensei đã có một vài ý tưởng và đang lăm bằm.

Gasper nói với Sensei.

《Hình dáng này—ít nhất là một thứ gì đó đã được dung luyện trong cái cơ thể này, Sacred Gear và Sức mạnh của Balor. Có thể nói đây là Balance Breaker thì cũng được, nhưng cũng là không phải. Đúng rồi, ta sẽ đặt tên cho nó là “Forbidden Invade Balor the Beast”. 》

Vậy cậu đã đặt cho nó một cái tên....! Thường thì mỗi Sacred Gear sẽ tự có cho nó một cái tên riêng.....Nhưng có lẽ một người đạt được Balance Breaker đặc biệt thì họ có quyền được đặt cho nó một cái tên mới.

Thực tế thì người đã đặt tên cho True [Queen] của tôi chính là

Sairaorg-san.

Sensei liếc nhìn thoáng qua tình hình của Gasper rồi lại lăm bắm một mình.

“.....Đây sẽ sớm trở thành một Longinus thôi. Không, có lẽ nó đã là một Longinus rồi. Nó đã trở thành một Sacred Gear khác hoàn toàn với “Forbidden Balor View.”

Đùa à!? Longinus thứ 14 là đây sao!? Từ trước tới giờ thì chỉ có 13 cái thôi, nhưng cũng không có lí do gì để không có cái thứ 14 hay nhiều hơn cả. Chỉ là trên thế giới này chỉ mới 13 Longinus được cho là tồn tại mà thôi.

Rất có khả năng là như thế. Nhưng đừng nói với tôi Gasper.....?

Rias lo ngại hỏi Sensei.

“.....Thầy nói đó là Longinus mới đó ư.....?”

“Chà, Thầy sẽ nghiên cứu kĩ hơn về vấn đề này khi trở về Grigori.”

Sensei chỉ trả lời ngắn gọn như vậy.

—Dần sau đó, những con quái vật bóng tối của Gasper dần biến mất.

《.....Ái cha, có lẽ cũng đã tới giới hạn rồi. Ta sẽ đi nghỉ ngơi một chút, phần còn lại là của các cậu.》

Bóng tối dần biến mất, Nhưng trong lúc dần chuyển về Gasper lúc bình thường, Gasper kia mỉm cười với cái miệng của quái thú.

《Tất cả mọi người của CLB Nghiên cứu những điều huyền bí, ta đã dõi theo các cô cậu thông qua đôi mắt kia, ta sẽ không bao giờ làm hại các cậu, bằng bất cứ giá nào.》

Gasper đó nhìn quanh một lượt toàn bộ chúng tôi.

《Rias-buchou, Akeno-san, Koneko-chan, Yuuto-senpai, Asia-senpai, Xenovia-senpai, Irina-senpai, Ravel-san, Rossweisse-san, Azazel-sensei, và Xích Long Đế Vương—Ise-senpai. Sau tất cả, các cô cậu là những người đồng đội quý giá nhất của tôi—》

Vừa dứt lời, bóng tối bao phủ cũng hoàn toàn biến mất, Gasper ngã xuống đất rồi ngất đi.

Rias ôm lấy Gasper đã trở lại hình dáng ban đầu rồi nức nở.

“.....Chị biết mà. Chị không quan tâm em là ai. Em vẫn sẽ luôn là người hầu quý giá của chị. Đúng không, Gasper.....”

Nhìn thấy khung cảnh ướt át này, không ai có thể kìm lòng được.

Đúng vậy, Gasper vừa là một người đồng đội, một người em quý báu của tôi!

Trong lúc đó, Sensei cũng vừa hoàn thành phép thuật hồi sinh Valerie.

Chiếc Chén Thánh tỏa sáng rực rỡ, rồi dần đi vào trở lại cơ thể của Valerie.

“Cô ấy sẽ tỉnh dậy ngay thôi.....”

Nghe theo lời sensei, ai cũng chăm chú nhìn cô ấy.....Nhưng Valerie không có dấu hiệu gì là tỉnh dậy cả. Sensei cảm thấy nghi ngờ và bắt đầu kiểm tra lại cô ấy.

“.....Lạ thật. Cô ấy vẫn thở bình thường. Nhưng ý thức của cô ấy vẫn chưa trở lại.....? Ta đã lỡ mất một điều gì sao?”

Sensei lắc đầu hoang mang, nhưng một giọng nói từ một ai đó vang lên.

“À, Ý thức của cô ta sẽ không trở lại được đâu, trừ khi ông đưa thứ này vào trong cơ thể cô ấy~.”

Vali đột nhiên trở nên phần nộ trước sự hiện diện đó.

“—Cuối cùng thì người cũng lộ diện, Rizevim Livan Lucifer!”

Người vừa xuất hiện có vẻ giống một lão già, và lão ta nói chuyện với một giọng điệu kì quặc đi kèm với một nụ cười xảo trá.

Và kể bên hẵn—Một chiếc cốc trông giống hệt Chén Thánh đang trôi nổi trên không trung. Tất cả mọi người đều trố mắt ngạc nhiên!

Rizevim tiếp tục cười đều rồi nói.

“Đúng vậy, số lượng Chén Thánh mà Valerie-chan kia sở hữu tổng cộng là —3 cái. Và đó là một dạng Longinus đặc biệt trước giờ chưa từng có với 3 trong một chủ sở hữu~. Ta đã tự cho phép bản thân cướp lấy và sở hữu một cái cho riêng ta trước đó rồi~. Nhưng có vẻ như Marius-kun không nhận ra là còn có một Chén Thánh nữa nhỉ~. Thế mà cũng tự xưng là nhà nghiên cứu Chén Thánh!”

—! Có tới 3.....Chén Thánh!? Và hắn ta đã cướp lấy một cái rồi!?

Rizevim ngừng cười một cách thô thiển, hắn gửi lời chào tới Vali.

“Xin chào♪ Uhyohyo~! Ông nội Rizevim nè cháu yêu~? Từ giờ trở đi, niềm vui mới thực sự bắt đầu~. Những đứa trẻ ngoan hãy lắng nghe lão già này nhé ☆”

—Dã tâm của hắn đã bắt đầu bộc lộ.

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Life 4 - Rizevim Livan Lucifer

Gã đàn ông trung niên tóc bạc đã có được Chén thánh bên mình. Đứng cạnh hắn là cô bé Lilith, nửa sức mạnh còn lại của Ophis.

Lão già tóc bạc ấy nở nụ cười nham hiểm và nhìn vào Vali.

Tôi chưa bao giờ thấy Vali tức giận đến như vậy.

Đây là lần đầu tiên tôi thấy cậu ta nổi cơn thịnh nộ. Cậu ấy đã khá tức giận khi Kuroka và Sensei bị Cao Cao đánh bại....nhưng lúc này cơn giận ấy thậm chí còn khủng khiếp hơn nữa.

Nhìn thấy vẻ tức tối của Vali, Rizevim bật cười.

“Uhyahyahyaha! Được cháu trai của mình nhìn bằng ánh mắt ấy, khiến ông già này vô cùng kích thích đấy.”

Vì đã dính sâu vào vụ này nên tôi khá là quan tâm đến việc mà lão ấy đã làm với Vali.

“Sensei, giữa hai người họ đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Seisei nói bằng một vẻ nghiêm túc.

“...Hắn đã ra lệnh cho con trai mình, tức là cha của Vali, hành hạ Vali.”

—!

...Đéo gì vậy. Vậy là lão ấy đã bảo con trai áp bức chính cháu của mình sao...?

Có lẽ là đã nghe thấy cuộc trò chuyện của bọn tôi nên khuôn mặt Rizevim tỏ vẻ không vui.

“Ta không phủ nhận chuyện đó. Đúng hơn là ta chỉ đưa ra lời khuyên cho đứa con trai ngốc nghếch rằng “hãy áp bức con trai mình nếu con sợ nó” thôi. Nếu Bạch long được sinh ra trong dòng dõi Quý vương thì thần kinh của đứa con trai ngốc nghếch vốn nhu nhược và mềm yếu của ta sẽ chẳng thể nào chịu đựng được chuyện này.”

Việc có một đứa con trai tài năng vượt bậc ngoài mong đợi à. Đại khái thì tôi chả hiểu được vì tôi vẫn chưa trở thành bậc cha mẹ, nhưng liệu việc một người từ bỏ tình yêu thương dành cho con trai của chính mình và thay vào đó là lòng đố kỵ về sự trưởng thành của nó, mà nguyên nhân chỉ đơn giản là do nó tài năng hơn mình, thì có công bằng không chứ?”

Rizevim bắt đầu cười mỉa mai.

“Cuối cùng thì Vali-kyun chẳng thể nào chịu đựng được sự đối đãi của cha mình nên đã bỏ trốn khỏi nhà. Nghe nói là nó được Azazel nuôi nấng tại Grigori. Ta khá là vui đấy, vì người chú Azazel khá giỏi trong khoảng nuôi dưỡng con người đấy.”

Sensei liền nhìn Rizevim với ánh mắt đầy căm phẫn.

Vali liền hỏi lại hắn.

“...Chả có ý nghĩa gì cả. Nhân tiện thì chuyện gì đã xảy ra với người đàn ông đó vậy?”

“Hử? Rốt cuộc thì người vẫn muốn biết về chuyện đã xảy đến với papa của mình sao? Uhyahyahyaha, ta đã giết nó! Vì nó quá vô dụng. Chứng kiến cách nó cư xử khiến ta tức giận. Nên ta đã kết thúc mạng sống của nó. Oh, ngạc nhiên chưa? Người đang tức giận vì papa của mình đã bị giết chết sao?”

Vali thẳng thắn đáp lại lời nói ngốc nghếch của ông mình.

“Thật sự là không. Ta cũng đang định tìm giết hắn. Đúng hơn thì điều này khiến ta thấy vui đấy.”

Hào quang xung quanh cơ thể Vali đã tăng lên như thể cậu ấy đã sẵn sàng cho một trận chiến.

“Hơn hết, người mà ta muốn giết nhất chính là người.... Người vốn không đáng được gọi là [Ngôi Sao Mai] trong dòng dõi ma vương Lucifer.”

Bộ giáp bạc của cậu ấy thậm chí còn đang tỏa sáng rực rỡ hơn nữa.

Chứng kiến điều này, Rizevim chỉ mỉm cười vui vẻ.

“....Tuyệt lắm. Cháu có ánh mắt tốt đấy. Ông đã nuôi nấng nó tốt lắm, Azazel-chan. Ta không thể tin được đứa cháu nhỏ mít ướt ngày xưa của mình giờ đã trở thành một thiếu niên có thể phát ra sát khí

manh đến vậy.”

Sensei đã chặn bước chân của Vali bằng một câu hỏi cho Rizevim.

“....Rizevim, người định sẽ làm gì với Chén thánh? Thức tỉnh cả Ác long, người đang có kế hoạch gì vậy?”

Đúng vậy, Rizevim cố gắng đoạt được Chén thánh để làm gì chứ? Lão ta cũng liên quan đến sự thức tỉnh của Ác long và cả việc Euclid giật dây Marius từ đằng sau nữa.

Chúng đang cố đạt được gì sau tất cả những việc làm trên cơ chứ?

Tân Khaos Brigade đang có mục đích gì vậy?

Rizevim vừa nhìn vào chén thánh vừa thốt lên đầy vẻ kiêu ngạo.

“Uhyahyayahya, các người muốn biết sao? Chắc chắn rồi, ta sẽ tiết lộ như một quà tặng đặc biệt dành cho các người.—Vài tháng trước đã xảy ra một vài chuyện. Một sự thật đã được tiết lộ về “thế giới” của chúng ta. Vẫn còn “thế giới khác” mà “chúng ta” vẫn chưa biết tới. Đó là điều đã được suy đoán từ rất lâu rồi, nhưng sự tồn tại này đến giờ mới được chứng minh.”

“—!”

Sensei cũng có manh mối về chuyện đó thì phải? Thầy ấy bỗng nhìn tôi trong thoáng chốc....

“Hử? Bộ tôi có liên quan gì à...?”

Trong khi tôi còn đang mãi suy diễn thì Rizevim lại tiếp tục.

“Azazel-kun này, cậu hiểu được điều mà ta đề cập đúng không? Đúng vậy, chuyện này đã xảy ra khi Ác thần Loki tấn công Nhật Bản và khả năng ấy đã thành sự thật.”

Rizevim chỉ vào tôi.

“Cậu cũng là người đã làm ra chuyện này đấy, Vếu Long-kun. Cậu đã kết nối được với một vị thần ở thế giới khác là Chichigami (Trans: thần vếu...nghe bựa quá nên thôi để tên đi).”

—!

Chichigami! Đúng là tôi đã kết nối được với một vị tiên phục vụ dưới quyền Chichigami bằng Vếu Ngử trong trận chiến đầu tiên với Loki!

Phải, vị tiên ấy đã nói rằng Chichigami là một vị thần ở thế giới khác!

Rizevim lại tiếp tục.

“Hắn cậu đã biết đó là một vị thần bí ẩn không hề có tác động gì đến thần thoại ở “thế giới” này đúng không? Chẳng phải xuất thân từ Kinh thánh, cũng không phải từ Thần thoại Bắc Âu, cũng không phải từ Hindu hay thần thoại của Nhật Bản. Do đó, một vị thần đến từ một thế giới mà chúng ta thậm chí chẳng có tí manh mối nào về nó đã kết nối với thế giới này. Trong số các nghiên cứu về thuyết đa thế giới thì sự việc đó đã mang đến một cuộc cách mạng.”

...Ra là như vậy sao. Một thế giới bí ẩn và một vị thần bí ẩn. Thế giới của chúng ta gồm có nhân loại, Địa ngục, Thiên đàng và vùng đất của các vị thần xuất thân từ nhiều giai thoại khác nhau.

Vậy thế giới mà Chichigami sống là một thế giới mà chúng ta thậm chí còn chưa biết đến.

Rizevim vừa nói vừa gật đầu.

“Nên đây là điều mà ta đã nghĩ—Tấn công chúng thì thế nào nhỉ? Đại loại vậy!”

Tấn công họ sao? Biểu cảm của mọi người bỗng thay đổi chỉ với một câu nói.

Mọi người tiếp tục chăm chú lắng nghe điều tiếp theo mà Rizevim nói.

“Nhưng sự thật là không thể được. Nguyên nhân là do sự tồn tại của một con rồng vô tri đang bảo vệ cho cánh cổng thứ nguyên của “thế giới” này, khiến chúng ta khó mà tiến vào thế giới của họ. Đúng vậy, ta đang nói đến Great Red-san đấy.”

Sau khi nghe xong, Sensei hét lên như thể vừa hiểu ra điều gì đó.

“...Ta hiểu rồi, vậy là mi đang nhắm tới Great Red sao!”

Rizevim nở một nụ cười vui vẻ trước màn đáp trả của Sensei.

“Đúng vậy! Thông minh lắm, Azazel-kun! Ta sẽ tặng cho ông điểm tuyệt đối! Ta muốn đánh bại Great Red và mở ra cánh cửa tiến vào thế giới của họ.”

...Đánh bại Great Red sao? Này, bớt giỡn đi? Để tiến vào thế giới

khác mà hắn ta đang tính hạ gục cả một con rồng khổng lồ á!

“Nhưng Great Red vốn là một thực thể vĩ đại. Nó mạnh khủng khiếp. Thật sự rất mạnh. Mạnh một cách khó tin. Thậm chí nếu ta có dùng đến Ophis để đánh bại nó thì cái tên ngốc Cao Cao đó sẽ chẻ Thần long-chan ra làm đôi, nên tình thế sẽ trở nên xấu đi. Vậy thì chỉ đơn giản là bọn ta sẽ phải biến hai thực thể bị tách ra làm một, nhưng việc đó chẳng hề đơn giản tí nào.”

Lilith vẫn vô cảm đứng kế bên gã này. Em ấy chẳng thể hiện bất kì động thái nào cả.

Bài diễn thuyết của Rizevim lại tiếp tục.

“Vậy thì ai sẽ là người đánh bại Great Red đây? Là ta sao? Không đời nào, ta sẽ bị giết mất. Vậy ta có nên đánh cắp Samael không? Nếu làm thế thì lão Hades sẽ cản lại ta, và hơn nữa, lời nguyền này đủ mạnh để khiến đội quân Ác long của ta bị thổi bay. Vậy thì chỉ còn một lựa chọn nữa. Đó là biến đoạn thơ trong khải huyền thành sự thật.”

Hắn đang nói ra những thứ vô nghĩa, nhưng chỉ có vẻ mặt Sensei là tái đi.

“....[666 (Trihexa)]....!!”

Sensei vừa thốt ra một từ mà tôi chưa bao giờ nghe.

Sắc mặt của Rizevim lại trở nên vui tươi trước câu trả lời của Sensei và có vẻ như hắn thật sự hài lòng về nó.

“Chính xác đấy Azazel-kun. Cậu có muốn một tấm lót đệm không? Hay là một chuyến đi tới đất Mỹ? Trả lời được câu hỏi của ta là một điều thật sự tuyệt vời đấy. Đó là giá trị của cuộc trò chuyện này. Phải, chính nó. Xích Long Chân Vương Great Red không phải là sinh vật huyền thoại duy nhất được đề cập trong khải huyền. [Khải Huyền Thứ] 666, liệu có thể coi là một trận chiến vĩ đại nếu ta có thể dự đoán được đứa trẻ đó, một thực thể được Chúa ám chỉ trong Kinh thánh chống lại Great Red không?”

Tôi liền hỏi Sensei.

“Cái thứ được gọi là Trihexa (666) là gì vậy?”

“...Chắc cả nhóc cũng biết rằng con số 666 là một điềm gở đúng không? Con số của Quái Thú. Nguồn gốc của nó có liên quan đến một

con quái vật. Trong sách khải huyền, nó đã được đề cập cùng với Great Red.”

...Vậy con quái vật đó có cùng đẳng cấp với Great Red à! Thậm chí là tôi đã xem sơ qua và có tìm hiểu về sách khải huyền...nhưng tôi nhớ là chẳng hề có một con quái vật khổng lồ đáng sợ nào có thể sánh vai với Great Red cả.

Huh.... Vậy nguồn gốc của 666 chính là Trihexa! (Edit: hại não quá)

Sensei tiếp tục hỏi.

“Sự tồn tại của nó chỉ là một giả thuyết và tất cả các thế lực vẫn đang thảo luận về nơi ở của nó!”

“Nfufufu, đoán xem nào? Nó có tồn tại. Nó là kết quả của việc nhìn sâu vào nguồn gốc sự sống bằng Chén thánh, chúng ta cuối cùng cũng tìm ra nó ở tận cùng thế giới, nơi đã bị tất cả lãng quên. Nhưng vấn đề là hình như có ai đó đã tìm ra 666-kun trước chúng ta và đặt một phong ấn lên nó. Ai cơ chứ? Đây, cậu nghĩ người đó là ai?”

Rizevim vừa nói vừa hôn lên Chén Thánh.

“Đó chính là Chúa trong Kinh thánh. Lão già đó kinh thật đấy. Lão ta đã tìm ra 666 còn trước cả chúng ta và đặt hàng ngàn lớp phong ấn lên nó. Có thể đó là nguyên nhân dẫn đến cái chết của Chúa trong Kinh thánh. Rốt cuộc thì có quá nhiều phong ấn có sức mạnh ở một cấp bậc đã bị lãng quên từ lâu nên chẳng có gì lạ khi Chúa chết sau khi dùng đến các loại phong ấn đó. Nên đó chính là lời giải cho câu truyện Chúa biến mất trong cuộc đại chiến giữa ba thế lực vì kiệt sức.”

Ra là Chúa đã tìm thấy sinh vật huyền thoại Trihexa và phong ấn nó lại mà chẳng một ai hay.

Và còn là thuật phong ấn ở một đẳng cấp siêu việt nữa. Và đó có thể chính là nguyên nhân dẫn đến cái chết của Chúa...

Tôi chỉ có thể hiểu nhiều đó thôi. Nhưng tôi chẳng thể nào đúc kết lại các phần thông tin đó cả.

Sensei nhìn vào chiếc giường mà Valerie đang thiếp đi trên đó.

“Vậy phép thuật mà Marius dùng trước đó được lấy từ phép phong ấn đã dùng lên 666!”

“Đúng vậy! Hiện bọn ta đang liều mạng giải từng lớp phong ấn! Mặc dù mọi việc sẽ dễ dàng hơn nếu chúng ta có Thánh thương để phá vỡ lớp phong ấn ra từng mảnh. Tiến trình đang diễn ra trôi chảy nhờ vào sự kết hợp giữa Chén thánh và Thánh giá.”

Chúng đang định phá vỡ phong ấn bằng Chén thánh và Thánh giá sao? Các thánh tích thật sự đang bị lạm dụng!

Rizevim đồng đặc tuyên bố.

“Đó là lí do, mà chúng ta sẽ thức tỉnh 666-kun và sau đó thì nghiền nát, phá hủy và tiêu diệt Great Red, rồi sử dụng đội quân Ác long và 666 để xâm chiếm thế giới khác! Nên ta định sẽ giẫm đạp và tiêu diệt từng vị thần, quái vật và các sinh vật trong thế giới đó để tạo ra một thế giới của riêng mình! Uhyahyhyahyhyahya~!”

Rizevim cất lên một điệu cười tởm lợm.

Hắn lại tiếp tục bằng một nụ cười khoái trá.

“Hmm, chỉ tưởng tượng thôi mà đã khiến ta sướng tê hết cả người rồi. Và có thể điều này sẽ được lưu danh vào thần thoại ở đó cũng nên. Dạng như là “Ác quỷ từ thế giới khác đã mang theo con quái vật khổng lồ và một bầy Ác long để gieo rắc sự kinh hoàng cho thế giới này”, kiểu thế chẳng? Rốt cuộc thì trong thế giới này, ta chỉ đơn thuần là người mang dòng máu của Ma vương Lucifer tiền nhiệm mà thôi. Còn ở thế giới khác, có thể ta sẽ trở thành Đại ma vương duy nhất đấy.”

“Vậy là ông khiến bọn tôi bị kéo vào mớ rắc rối này chỉ vì những chuyện tào lao ngốc nghếch như thế à?”

Chẳng thể nào nhẫn nhịn được nữa, tôi liền thốt lên đầy oán trách trước lời nói của cái gã đang tỏ vẻ hạnh phúc kia.

Lí do là vì bản thân tôi đã nghe quá đủ những thứ logic mà mình chẳng thể hiểu được rồi! Đó cũng là lí do mà tôi chẳng thể nào kiềm được những lời oán trách ấy.

Rizevim chỉ thở dài.

“Gọi lí tưởng của ta là ngu ngốc thì đúng là thô lỗ quá đấy. Đây là mục tiêu cuối cùng mà ta muốn đạt được. Quý tộc có một tuổi thọ rất dài nhưng chẳng thể nào hoàn thành được mơ ước một cách dễ dàng cả.”

Chắc chắn là tôi đã nghe câu nói này từ trước rồi. Vì có tuổi thọ cao, nên Quỷ tộc thường đánh mất mục tiêu của mình một cách dễ dàng; do đó sống cùng với một mục tiêu là điều quan trọng với họ. Hơn nữa, với những con người được tái sinh thành quỷ thì ngay từ đầu mục tiêu của họ là theo đuổi ước mơ của mình nhanh nhất có thể.

Rizevim bỗng nhìn về nơi xa xăm nào đó.

“Các người có biết rằng ta đã từng là một kẻ bê tha và sống một cuộc đời bấp bênh cho đến khi ta vươn tới được ước mơ thần tiên của chính bản thân không hả? Hơn nữa, sống tiếp vì cái gì cơ chứ? Liệu có tồn tại một thứ được gọi là mơ ước không? Làm thế nào để đạt được tham vọng? Hay trước hết thì Quỷ tộc là thứ gì cơ chứ? Trong một thời gian dài, ta chỉ đơn giản là ngồi trên sofa thưởng rượu và nghĩ về những điều vẩn vơ. Ôi trời, ta còn chẳng dám gọi đó là cuộc sống nữa. Ta chỉ đơn giản là một vật thể biết tư duy mà thôi. Về mặt đó thì ta đúng là rất ghen tị với con người. Ta đã được nghe rằng họ luôn tràn đầy khát vọng. Hẳn đó là do sự khác biệt về cách nghĩ của các sinh vật.”

Lần này thì vẻ mặt lão ta lại tươi vui hẳn lên.

“Sau đó thì Euclid bỗng mang lại cho ta một điều thú vị.—Sức mạnh của Ophis, Chén thánh, bằng chứng về một thế giới khác và cuối cùng là 666. Lão già ấy đã trở nên hào hứng đến mức chẳng còn nhận thức được độ tuổi của mình. Lần đầu tiên trong đời, con tim ta đập nhanh và hào hứng đến thế! Nên ta đã hồi sinh Ác long để gieo rắc sự hỗn loạn cho thế giới và tiến vào làm cỏ thế giới khác!”

Tôi liền nói thẳng vào mặt cái lão già đang kích động như một đứa trẻ.

“Không đời nào tôi có thể hiểu được điều đó cả! Tại sao ông lại phải đi tàn phá thế giới khác cơ chứ?”

Đây hoàn toàn là giấc mơ điên khùng của một lão già! Thậm chí còn chẳng có tí logic nào nữa! Lí tưởng của hắn còn chẳng đáng để đem so sánh với Cao Cao!

Lão già ấy đừng đưa ngón tay sang một bên.

“Nghe này cậu bé. Quỷ tộc vốn là những sinh vật độc ác, nguy hại, tàn bạo, tồi tệ, sai trái, thú tính và nhiều thiếu sót. Nhưng chúng lại đi bắt chước hành động của một anh hùng. Thế anh hùng là gì? Là thứ đại diện cho công lí. Còn những sinh vật như thiên thần và con người thì sao? Và chúng ta là gì? Hẳn nhóc cũng biết chúng ta là “ác

quỷ” và là một thực thể xấu xa. Nên hiển nhiên đó là việc mà chúng ta cần phải làm rồi.”

Nụ cười quái ác của hắn bỗng hướng thẳng về bọn tôi.

“Không cần biết chúng ta thuộc về đâu, chúng ta vẫn sẽ giết những kẻ mà chúng ta ghét! Đó vốn là như vậy rồi. Không phải Ác Quỷ và Rồng luôn đóng vai ác sao? Nên ta sẽ tàn phá thế giới này cũng như thế giới kia bằng Ác long. Ta sẽ phá hủy bất cứ thứ gì ta không thích và giết bất cứ kẻ nào làm ta gai mắt!”

—!

Điều này quá lỗ bịch! Tôi không quan tâm hắn có là con trai của Lucifer hay không, nhưng tôi không thể nào để cho cái lí tưởng ích kỉ của hắn xảy ra được!

Có vẻ như cùng có chung một cảm giác giống tôi nên tất cả mọi người thuộc nhóm Gremory đều chăm chăm nhìn vào Rizevim.

Hắn ta liền bật cười khi thấy thế.

“Hahaha! Chẳng thể nào chịu đựng được nữa! Những ánh mắt này mang ý gì thế hả? Chẳng phải là ánh mắt của ác quỷ nữa rồi. Thật tuyệt vời...Những ánh mắt đại diện cho “công lí”. Ánh mắt của những tên anh hùng. Các người vô phương cứu chữa hết rồi. Đặc biệt là tên ngốc Xích Long, thậm chí người còn không biết mình là gì. Người là một con rồng tàn ác còn hơn cả quỷ dữ đấy, người biết không hả?”

....Đúng là cơ thể tôi đã được tái tạo từ sức mạnh của Đại Xích Long và Ophis...nhưng tôi không hề có ý định sẽ trở thành một mối nguy hại và đại diện cho cái ác!

Ít nhất là tôi chưa bao giờ nghĩ đến việc sẽ gieo rắc sự hỗn loạn cho thế giới này!

“Có vẻ như thù hận được nuôi dưỡng trong người người đều hướng về ta. Vậy thì đến đây nào. Ta cũng cần phải chào hỏi người bạn của cháu trai Vali chứ.”

Rizevim vẫy tay khiêu khích tôi mà chẳng hề sợ hãi chút nào.

—“Tới đây nào, thiên long-kun. Nếu nhóc thấy ổn với việc đối đầu với lão già này thì ta sẽ sẵn sàng tiếp chiến thôi. Mặc dù ta khá là thấy tiếc khi đối thủ của nhóc lại là một lão già có đầu óc của một

đưa con nít tám tuổi đấy!”

“Giữ lấy lời nói đó đi! Mau giao Chén thánh lại đây!”

Tôi nhảy về phía trước và tích tụ sức mạnh vào tay để bắn Dragon Shot.

—!

Khá là bất ngờ khi người luôn tỏ ra sát khí từ nãy giờ, Vali vẫn chưa có ý định nhân cơ hội này để tấn công lão ta.

“Chờ đã Ise! Năng lực của gã này là—“

Sensei cố ngăn tôi lại, tuy nhiên—

Tôi vẫn bắn ra siêu cấp Dragon Shot mà không màng đến chuyện đó.

Cú bắn được tung ra trong thể quân True [Queen]! Giờ thì, người sẽ giải quyết nó thế nào đây?

Tôi cố quan sát điều mà đối thủ định làm—nhưng hắn ta chẳng hề có bất kì động thái gì cả.

Thậm chí hắn còn chả có hành động gì để phòng ngự trong khi luồng sức mạnh ấy sắp đánh trúng hắn—

Nhưng ngay khoảnh khắc nó chạm vào hắn, Dragon Shot tan biến như thể cú bắn vừa rồi chỉ là ảo giác vậy!

“—! Chuyện này nghĩa là sao cơ chứ?”

Tôi trở nên mơ hồ trước kết quả này.

Chắc chắn là nó đã trúng hắn ta. Dragon Shot của tôi chắc chắn đã bắn thẳng vào hắn ta từ góc bắn tốt nhất.

Tuy nhiên, lúc nó chạm vào hắn thì Dragon Shot lại hóa thành tro bụi.

Khuôn miệng Sensei méo lại và bắt đầu cất tiếng.

“....Nghe này Ise. Năng lực của gã này là độc nhất trong giới Quý tộc... và nó được gọi là [Sacred Gear Celler]. Bất cứ loại kĩ năng đặc biệt nào kể cả các kĩ năng được cường hóa có liên quan đến Sacred Gear đều không có tác dụng với hắn...! Không chỉ sức mạnh của Xích Long mà thậm chí cả sức mạnh Quý-thánh kiếm của Kiba

cũng không thể nào gây tổn hại đến hắn vì cả hai đều là Sacred Gears...!”

[_!]

Tất cả mọi người trong nhóm Gremory đều kinh ngạc sau khi nghe vậy!

....Năng lực của Sacred Gear....sẽ không có tác dụng sao? Nghĩa là chúng sẽ hoàn toàn bị vô hiệu hóa sao?

Dragon Shot đã được cường hóa bằng Boosted Gear. Đó là lí do mà Rizevim không hề bị chút xây xát nào mặc dù đã bị nó bắn trúng sao...?

Tôi vẫn không thể nào tin vào điều mình vừa nghe được, nhưng Kiba cũng đã nhảy về trước. Cậu ấy đang cầm quỷ-thánh kiếm trên tay.

“Haaa!”

Một đòn đánh tràn đầy sức mạnh.

Khoảnh khắc mà quỷ-thánh kiếm chạm vào Rizevim, nó tan biến mà không hề để lại bất kì âm thanh nào.

“—! Ra vậy, vô dụng với hắn ta thôi...!”

Ngay khi chứng kiến quỷ-thánh kiếm của mình tan vỡ, Kiba liền lùi ngay về phía sau với vẻ mặt kinh ngạc.

“Uhyohyohyo, có vẻ như quỷ-thánh kiếm độc nhất vô nhị cũng không thể gây tổn hại đến ta~.”

Rizevim bật cười.

....Vậy ra việc Vali không tấn công hắn cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên. Hiện tại cậu ta đang vận bộ giáp Divine Dividing Scale. Vậy có nghĩa là cậu ấy cần phải bắn ra sức mạnh được cường hóa.

Vì là luồng sức mạnh được bắn ra từ Sacred Gear và có liên quan đến Sacred Gear—nên cậu ta sẽ không thể nào gây thương tổn cho Rizevim!

Vali nghiêng chặt răng nói.

“...Đúng như ta nghĩ, thậm chí cả sức mạnh được gia tăng riêng biệt của Thiên Long cũng không có tác dụng với hắn.”

Vali đã nhanh chóng đưa ra kết luận từ đòn tấn công của tôi. Tôi đoán là cậu ấy đã quan sát để kiểm tra xem đòn đánh của tôi có tác dụng hay không.

Gống như tôi, so với chủ nhân trước của hai Thiên Long thì Vali cũng đã trải qua một sự phát triển khác thường. Hẳn là cậu ấy đã đưa ra kết luận rằng đòn tấn công của mình cũng sẽ không có tác dụng vì đòn tấn công của tôi cũng vậy.

Biểu cảm của cậu ấy hiện đang tràn đầy nỗi thất vọng.

Thấy vậy, nụ cười quái ác của Rizevim lại trở nên sắc nét hơn.

“Các người có biết tại sao nhóm của Sirzechs-kun chỉ toàn là những người không phải là chủ nhân của Sacred Gear không? Ừ thì có nhiều lí do ẩn trong đó. Những lí do lớn nhất chính là chúng sẽ không có tác dụng khi đối đầu trực tiếp với ta. Giờ thì hiểu rồi chứ? VÔ DỤNG THÔI. Nhờ vậy mà ta mới không thể chạm trực tiếp vào Chén thánh!”

Đúng như vậy, hẳn đã bóp méo không gian trong tay và để Chén thánh lơ lửng trong đấy. Hẳn hẳn đã đặt nó trong một không gian khác. Hẳn không cố chạm trực tiếp vào bằng tay.

....Đúng là không hề có chủ sở hữu Sacred Gear trong nhóm Sirzechs-sama.

Tôi đã cảm thấy điều này kì lạ rồi. Mặc dù vậy thì họ vẫn là một đội rất mạnh, dù chẳng có lấy một chủ nhân Sacred Gear.

....Vậy ra đó là lí do đằng sau à. Để có thể đối đầu với gã này mà họ không có ý định thêm một thành viên có Sacred Gear vào nhóm.

Giờ thì tôi đã cảm nhận được cái lí do đó rồi. Chẳng cần biết có là một trong số hai Thiên long hay chủ nhân của Longinus, miễn là Sacred Gear thì—.

Các đòn tấn công sẽ không có tác dụng với hẳn....!!

“Vậy thì thánh kiếm hẳn là có tác dụng với người!”

Xenovia vung thanh Ex-Durandal và bắn ra một luồng thánh khí về phía Rizevim!

Ngay lúc mà nó sắp chạm phải hẳn thì—cô bé Lilith đứng chắn phía trước và đẩy luồng khí lên phía trên.

Em ấy chỉ đơn giản vung tay và đánh bật nó ra, sức mạnh của

Durandal đã bị chặn lại!

....Đúng là nửa sức mạnh còn lại của Ophis! Một đòn tấn công nửa vời thậm chí còn chẳng có cơ hội nào! Nếu hắn ta có một hộ vệ như em ấy thì chúng tôi cần phải làm gì đây?

Sacred Gears thì vô tác dụng! Các đòn tấn công khác thì bị chặn bởi Lilith! Và bản thân Rizevim đã là một đối thủ đáng gờm rồi!

Rizevim mỉm cười vui vẻ khi chứng kiến bọn tôi khổ sở tìm ra cách lấy lại Chén thánh từ tay hắn và bỗng nhiên hắn ta gạt đầu.

“Được rồi, dừng tại đây thôi vì ta có thứ muốn cho các người xem.”

Rizevim búng tay. Một hình ảnh liền xuất hiện trên không.

Đó là quang cảnh của một nơi nào đó ở bên ngoài.

“Giờ thì, có ai biết đây là nơi nào không nhỉ?”

Rizevim vui vẻ hỏi chúng tôi. Một khung cảnh ngập tuyết. Có thể thấy thứ gì đó na ná một thị trấn.

...Và có một lâu đài nằm ở trung tâm. Đây chẳng phải là—

Có vẻ như là có nhiều thành viên trong nhóm có cùng quan điểm với tôi.

“..Tòa thành của phe Carmilla sao?”

Khi nghe Rias nói vậy, Rizevim liền gạt đầu.

“Chính xác, đúng là thành trì của phe Carmilla!”

Nhìn từ khung cảnh thì chẳng hề có bất cứ sự thay đổi nào đặc biệt cả, thứ duy nhất mà chúng tôi có thể thấy là một thị trấn bao phủ bởi tuyết thôi...

Rizevim vừa nói vừa chỉ tay về trước.

“Giờ thì điều gì sẽ xảy ra nếu có thứ gì đó thú vị được trình chiếu trực tiếp đây. Nếu giờ ta búng tay thêm phát nữa thì—“

Nói xong, hắn ta lại búng tay.

“Điều kinh khủng sắp diễn ra rồi. Có ai đoán được không nào? Sự hủy diệt chẳng? Hmm, gần đúng rồi, chỉ khác một tí thôi!”

Cả bọn đều như đang ngồi trên đồng lửa nhưng lại chẳng nhìn thấy tác nhân nào thay đổi khung cảnh cả... Rizevim nghiêng đầu và tự mình kiểm tra lại vài lần nhưng vẫn chưa có gì xảy ra.

“Đợi chút nào. Phải, ngay bây giờ thôi. Đây, nhìn kia!”

Rizevim chỉ tay vào một điểm.

Nhìn kĩ thì đó là một thứ khổng lồ màu đen đang bay trong tuyết.

....Chẳng phải đó là...một con rồng sao? Một con rồng màu đen! Và không chỉ có một hoặc hai! Nhiều con Hắc long mang theo sự kinh hoàng đang bắt đầu xuất hiện trong thành trì Carmilla!

Lão ta phóng đại lên bằng một nụ cười chỉ có ở ác ma.

“Nhiều con rồng có màu đen thần bí đã xuất hiện trong thị trấn! Theo ta thấy thì bọn nhóc đó sắp trở nên điên cuồng rồi! A, chúng bắt đầu phun lửa rồi kia! Tuyệt quá đi!”

Khung cảnh hiện ra lúc này là – thị trấn đang bị tấn công bởi lũ rồng!

Làm sao có thể chứ? Đám Hắc long đã bắt đầu tấn công tòa thành Carmilla rồi!

“Điều này nghĩa là sao hả Rizevim?”

Azazel-sensei liền hỏi. Rizevim chỉ mỉm cười hiểm ác.

“Nghĩa là cũng có một vài Ma Cà Rồng thuộc phe Carmilla đã bị cảm dỗ bởi mật ngọt từ phe Tepes – nói cách khác thì đó là những kẻ khao khát một thân thể hoàn mỹ. Các Vampire đó đã lập một kế ước với bọn ta. Bọn ta sẽ giúp chúng cường hóa cơ thể còn chúng thì sẽ cung cấp cho ta thông tin cơ mật của phe Carmilla. Nhưng đây mới chính là điểm mấu chốt !”

Trong khi Eizevim tiếp tục thì đám rồng màu đen ấy, một bầy Ác long đã bao phủ toàn bộ tầm nhìn đằng sau hắn.

“Chúng đã tự nâng cao bản thân tới mức mà chỉ bằng một cái búng tay của ta, chúng sẽ lập tức trở thành các chiến lợi phẩm đặc biệt này đây, một dây chuyền Ác long!”

...Nghĩa là danh tính của đám Ác long này chính là....

“Vậy cảnh tượng này là do.....!”

Rizevim vui vẻ nói tiếp với Rias còn đang cố gắng nuốt từng chữ một.

“Chúng chính là hệ quả cho lòng tự kiêu của lũ Ma Cà Rồng về nguồn gốc và dòng máu của mình.”

Không thể nào! Vậy là lão ta đã biến đổi những kẻ đề nghị được nâng cấp cơ thể thành bộ dạng thể này sao?

“À thì bọn chúng đã nói rằng rắc rối do Ma Cà Rồng tạo ra thì cần phải do chính Ma Cà Rồng giải quyết. Đó là lí do đưa ta đến suy nghĩ rằng để cho lũ Ma Cà Rồng tự phá hủy thành trì của mình sẽ tuyệt hơn. À không, chúng chỉ là “cựu” Ma Cà Rồng thôi!”

Cả bọn chỉ còn biết nín thin trước màn thú nhận của Rizevim.

...Về việc phe Carmilla bị tấn công bởi các Ác long vốn từng là Ma Cà Rồng thì...vì hầu hết người có khả năng chiến đấu đều đã ở bên ngoài để đàn áp cuộc đảo chính nên tôi đoán rằng chẳng còn một thế lực lớn mạnh nào ở đó nữa rồi. Và họ vốn là các Ma Cà Rồng ghét cay ghét đắng sự giúp đỡ từ người ngoài nữa. Cứ thế này thì thị trấn sẽ—

Lại một thủ đoạn tàn ác khác được dùng lên chúng tôi, những người hiện giờ chỉ có thể dôi theo khung cảnh thê lương của thị trấn tuyết đang bị thiêu cháy.

Mặt đất bỗng rung chuyển dữ dội.

Một trận động đất sao...? Đó là điều mà mọi người nghĩ, nhưng sự rung chuyển đó lại xảy ra và thậm chí còn mạnh hơn nữa. Đó không phải là rung chuyển của động đất. Rung động này chỉ khiến tôi nghĩ đến một thứ nào đó to lớn đang ở quanh đây.

Hẳn là một thứ gì đó khổng lồ đang tiến xuống tầng hầm.

“Chuyện gì đang xảy ra vậy?”

Rias liền nhìn lên trên.

Rizevim đập mạnh hai tay vào nhau như thể hắn ta chợt nhớ ra điều gì đó.

“Oh, ta quên đề cập đến điều này. Xin lỗi nhé. Một thành phẩm cũng đang hoạt động ở đây ngay khi ta bùng tay.”

“—!Này, sự rung động này không thể nào là....!”

Rias đã rút ra câu trả lời cho tình cảnh này nhờ vào lời nói của Rizevim. Thậm chí cả tôi cũng đã tưởng tượng đến điều tệ nhất!

Rizevim lại nói bằng một nụ cười khiến người ta cảm phần.

“Phải, chính là nó. Các Ma Cà Rồng được cường hóa bên phía phe Tepes cũng biến thành các loại Ác long và đang gieo rắc nỗi kinh hoàng cho thị trấn qua tín hiệu của ta”

-! Tôi biết rồi, nhưng nghiêm túc á....! Chấn động này...là sự phá hủy của các Ma Cà Rồng thuộc phe đảo chính đã bị biết thành Ác long sao!

Rizevim lại tạo ra một màn hình khác trên không.

Thứ vừa hiện ra là...khung cảnh tràn ngập lửa giống hệt với thành trì Carmilla, Thành trì của phe Tepes.

“...Làm sao có thể chứ....!”

Cơ thể Sensei đang run lên vì giận dữ.

Rizevim thì chỉ đơn giản ngắm nhìn khung cảnh đầy thích thú.

“Ôi trời, chúng hẳn là đang điên cuồng lắm đây. Việc thị trấn bị hủy diệt hoàn toàn chỉ còn là vấn đề thời gian thôi.”

Trong lúc cả bọn còn đang cảm lạnh trước việc chứng kiến tình cảnh thê thảm của cả hai thị trấn Carmilla và Tepes thì Rizevim bỗng bùng tay thêm lần nữa.

Sau đó thì một vòng tròn ma pháp khổng lồ được kích hoạt dưới chân chúng tôi.

“Nếu các người đã bận tâm đến như vậy thì chúng ta hãy đến và kiểm chứng nhé!”

Ngay khi hẳn vừa nói xong, vòng tròn ma pháp liền phát ra ánh sáng—

Khi mở mắt ra thì—thứ xuất hiện trước mắt tôi là màn đêm. Chúng tôi đã ra bên ngoài. Cả bọn liền nhìn xung quanh.

Chúng tôi thấy Ác long bay khắp nơi. Chúng đang phun ra những ngọn lửa dữ dội trên bầu trời thị trấn!

Nơi mà cả bọn dịch chuyển tới là—một trong các tòa tháp của lâu đài. Có vẻ như chúng tôi đang ở trên ngọn.

Nơi này cho phép chúng tôi quan sát toàn bộ thị trấn cũng như chứng kiến được sức tàn phá mà đám Ác long gây nên!

Chết tiệt! Đúng là ác mộng! Lửa và khói khắp nơi, và các tòa nhà cao tầng thì đã bị phá hủy toàn bộ! Toàn cảnh trước mắt tôi là cả một biển lửa!

“Ku...tên khốn Rizevim trốn đâu mất rồi...?”

Sensei nhìn xung quanh. Vali nhìn lên trời và hét lên.

“Rizevim!”

“Yahoo, Vali-kyun. Ông sẽ chơi với cháu nhé. Ông sẽ rất vui nếu được cháu mát xa vai đấy!”

Rizevim đang bay trên trời, vẫy tay một cách ngây thơ trong khi bé theo nửa còn lại của Ophis, Lilith. Vali giương đôi cánh của mình ra và bay về phía hắn.

“Này Vali!”

Sensei cố ngăn cậu ta lại, nhưng hiện tại Vali đã thực sự giận dữ trước sự khiêu khích của người ông và bắt đầu một trận chiến trên không với Rizevim!

Sensei hét lên đầy phẫn nộ.

“Chết tiệt! Việc chúng ta rơi vào tình cảnh này đúng là khó mà chấp nhận được! Này, Rias!”

Sensei vừa nói vừa chỉ tay vào lũ Ác long đang tàn phá.

“Chúng ta sẽ chia ra để hủy diệt cái thứ Ác long đại trà này và sơ tán cư dân! Dù đám lãnh đạo đều là một lũ khốn nạn như những người sống ở đây đều vô tội vạ! Do đó chúng ta sẽ cứu họ!”

Rias gật đầu tán thành.

“Đúng vậy! Mọi người này, chị cần chúng ta làm việc theo cặp nếu có thể! Chị và Akeno, Yuuto và Rossweisse, Xenovia và Irina-san, và Ise, em sẽ tự lo cho mình được đúng chứ?”

“Tất nhiên rồi!”

Tôi liền đáp lại lời chị ấy! Chiếc áo giáp nhuộm đỏ của tôi tồn tại vì lí do này đây! Tôi cần phải chứng tỏ rằng mình có thể gánh vác được

cái thứ Ác long đại trà này!

Rias liền nhìn sang Xenovia, Irina và Asia.

“Xenovia và Irina-san này, xin hãy đưa Asia và cả Koneko và Gasper đang bất tỉnh ra khỏi nơi đây vì an toàn của các em ấy.”

Sensei tiếp lời.

“Vậy thì hãy đi về cổng phía đông, xa một chút. Ta chắc rằng có một hầm trú ẩn ở đó.”

Rias gật đầu.

“Tuân lệnh. Sau đó thì chúng ta sẽ dùng nơi đó làm chỗ trú ẩn khẩn cấp. Do đó mỗi người các em cần phải dẫn cư dân đến đó. Chị sẽ giao lại cho em trọng trách cứu chữa những cư dân bị thương nhé, Asia!”

“Tuân lệnh.”

“Cứ để cho bọn em!”

Xenovia và Irina đỡ Gasper lên và Koneko-chan như là hành động đáp lại lời hội trưởng.

“Vâng, em cũng hiểu rồi!”

Asia cũng đang tràn đầy nhiệt huyết trước lời đề nghị của Rias.

Được rồi! Nhóm Gremory lại cùng nhau hành động để cứu giúp thị trấn cần được giúp đỡ ngay lúc này! Tôi sẽ không cho phép bất cứ tên nào yêu cầu cả bọn không được phép dính vào! Các cư dân vốn đang sống yên bình ở đây đã bị kéo vào sự tàn phá của Ác long! Không đời nào tôi có thể cho phép chuyện này tiếp diễn.

Sensei cũng tạo ra một cây quang thương và giương đôi cánh đen của mình ra.

“Ta cũng đã có những nước đi của riêng mình! Cùng nhau làm nào tất cả mọi người!”

“[Tuân lệnh]”

Chúng tôi liền tản ra ngay lập tức.

“Toryaaaaaaaaa!”

[Solid Impact Booster!!!]

Ngay khi đáp xuống tòa thành, tôi liền đi giúp đỡ cư dân đang bị Ác long tấn công, và hiện cũng đang đánh gục từng con một. Ngay lúc này đây tôi đã cường hóa cánh tay cứng hơn để đảm bảo có lực hơn!

Một cú đấm của tôi có thể đập tan đám Ác long đại trà này. Thiết tình, nếu chúng không có sức mạnh của Grendel hoặc Crom Cruach thì tôi có thể chiến đấu trong khi vẫn bảo toàn được sức mạnh.

Còn trong tình huống này thì tôi nghĩ chúng khá là mạnh. Ít nhất thì sức mạnh của chúng trên cả Quý trung cấp. Các thành viên của Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí ở đây đều là những chiến binh mạnh mẽ có thể chiến đấu và đánh bại kẻ địch có cùng sức mạnh với đám Ác long đại trà này mà không cần phải bận tâm nhiều.

Vấn đề là số lượng của chúng. Tại địa điểm này thì tôi đã hạ gục được bốn con. Và có vẻ như là vẫn chưa hết.... Nản thật, tôi thật sự muốn biết là có bao nhiêu Ma Cà Rồng từ phe phản đối chính quyền đã chấp nhận nâng cấp bằng Chén thánh đấy!

Tôi lắc đầu để ổn định lại tâm trí và dùng chất giọng lớn để nói với các cư dân đang tháo chạy.

“Băng qua cổng phía đông sẽ có một nơi trú ẩn! Nên xin hãy hướng đến đó!”

“Cảm ơn rất nhiều!”

Các cư dân Ma Cà Rồng vừa cảm ơn tôi vừa hướng về nơi trú ẩn.

Tiếp đó, tôi bay lên trời và hướng về địa điểm tiếp theo.

Bầu trời đêm đang phủ trong tuyết trắng. Khi nhìn xuống, tôi đã chứng kiến cảnh tay sai từ phe Tepes và Carmilla chiến đấu chống lại Ác long.

Tôi hỗ trợ các Vampire đang gặp khó khăn và tung ra một cú đấm thật mạnh về phía một con Ác long. Nó nhanh chóng rơi xuống mặt đất. Các Ma Cà Rồng có thể lo phần còn lại.

Được rồi, tiếp đến là—ngay khi tôi sắp sửa đi tới điểm kế tiếp, một thứ gì đó bỗng xuất hiện trước mặt tôi, ngay trên không trung.

Một gã đàn ông tóc bạc và một cái áo choàng cũng màu bạc nốt-. Hình bóng đầy phiêu lưu của hắn tỏa sáng ngay dưới bầu trời đêm

đầy tuyết.

“Oh, đây chẳng phải là Xích long đế vương sao.”

Người đàn ông mặc áo choàng bắt chuyện với tôi. Đương nhiên là tôi vẫn ghi nhớ gương mặt và giọng nói của hắn.

“Euclid Lucifugus! Sao người dám xuất hiện trước mặt ta?”

Đúng vậy, hắn ta chính là đầu sỏ trong vụ tấn công học viện Kuou và tên của hắn chính là Euclid Lucifugus, người đã từng là em trai của Grayfia-san!

Hắn ta mỉm cười và đáp lại bằng một giọng điệu khiến tôi kinh tởm và căm ghét.

“Oh, lúc đến đây sau khi hoàn tất thương vụ của mình thì ta đã gặp phải người ấy chứ.”

...Hắn là hắn ta đã cấu kết với Rizevim. Nếu nghĩ lại thì Vali nói rằng cậu ấy đã chiến đấu với hắn trước khi đến đây.

Euclid nhìn xuống thị trấn đang trong biển lửa bằng ánh mắt lạnh lùng.

“Mĩa mai thay, những Ma Cà Rồng đánh mất đi yếu điểm là tấn công chính quê nhà của mình. Chúng tự hào về dòng dõi Ma Cà Rồng nhưng lại ghét cay ghét đắng lối sống của Ma Cà Rồng. Đây chính là hậu quả.”

“Chuyện này xảy ra là do các người xúi giục bọn họ làm đúng không?”

Hắn chỉ thở dài trước lời nói của tôi.

“...Điều này đã luôn quanh quẩn trong đầu ta mọi lúc. Đó là việc Longinus phá vỡ cân bằng của một nguyên tắc trọng yếu, chân lí, và thậm chí là cả nền tảng của nó. Đúng vậy, chúng cho ta các “Lựa chọn” mới. Cho cả chủ nhân và những người xung quanh. Chúng thì —đơn giản là nhận lấy các “Lựa chọn” đó. Chỉ đơn giản làm vậy thôi mà chúng đã sụp đổ thành bộ dạng thế này.”

.....Hắn đúng là kẻ luôn nói về những thứ mà tôi chẳng thể nào hiểu được...! Tôi khá là kinh ngạc về chuyện hắn có thể nói về quan điểm của mình ngay trong tình cảnh khốc liệt thế này!

Hắn lại tiếp tục nói với tôi, người đã dần mất đi kiên nhẫn.

“Đây có lẽ là kết quả của người và những người xung quanh người cho việc chọn lấy “Lựa chọn” mới.

“....Dừng ngay việc lảm nhảm đi...!”

Tôi chuyển cánh tay về dạng Solid Impact và tung ra nắm đấm đầu tiên về phía Euclid.

Euclid cởi chiếc áo choàng bạc của mình ra và cố kéo tôi vào.

“Rất tốt. Ta sẽ coi người là kẻ địch của mình. Đây hẳn cũng là định mệnh. Vậy thì ta cũng sẽ bộc lộ cho người thấy. Quầy lên nào, Boosted Gear!”

—!?

Một thứ giống với găng tay xuất hiện bên tay phải Euclid! Boosted Gear á!?

“Cái méo gì thế?”

Tôi thật sự bị sốc, nhưng Euclid lại gia tăng năng lượng trong khi tạo ra một dáng đứng với găng tay.

“Ta có nên cho người xem thêm thứ này nữa không nhỉ? Balance Break!”

Trong khi phát ra luồng ánh sáng màu đỏ, Euclid đã chìm sâu vào trong năng lượng của mình. Luồng khí màu đỏ bắt đầu định hình thành một bộ giáp...và thứ xuất hiện là một bộ giáp sắt y hệt như Sacred Gear của tôi!

“....Boosted Gear Scale-mail....!?”

Euclid liền nói với tôi, người vẫn còn chưa thoát ra khỏi cơn sốc.

“Đúng vậy, đây chính là Boosted Gear Scale-mail. Mặc dù đây chỉ là bản sao của nó.”

[Một bản sao á? Vô lý! Không đời nào có thể sao chép Sacred Gear được! Thậm chí với cả Azazel thì đây là một kì công đến khó tin đấy!]

Cả Ddraig cũng bị kinh ngạc. Tất nhiên rồi! Longinus là một tạo vật độc nhất! Tôi thậm chí đã từng được bảo rằng hai tạo vật cùng loại không thể xuất hiện cùng lúc! Và cũng không hề có cái thứ ba thuộc loại như Valerie!

Ddraig liền hỏi.

[...Đừng nói với ta là các nghiên cứu đã tiến bộ xa đến thế rồi nhé? Không, không thể nào. Đây là một việc thậm chí còn vượt xa cả quyền năng của Chúa trời trong kinh thánh]

“Đúng vậy, chính xác là vậy. Ta không thể nào tạo ra thứ này từ hư vô cả. Ngoài mong đợi thì đây sẽ là một câu chuyện khác nếu ta có được chút nền tảng.”

Euclid chỉ vào tôi.

“Hyoudou Issei. Trong lỗ hổng không gian, người đã gặp được Great Red và nhận được cơ thể nó. Vậy để trở thành cơ sở cho thứ này thì chuyện gì đã xảy ra với cơ thể người vậy?”

“....Nó đáng lẽ đã bị phá hủy!”

Đúng vậy, tôi đã nghe từ Ophis rằng cơ thể trước kia vốn dính phải chất độc Samael đã trở thành nền móng của cơ thể mới được tạo ra từ xác thịt của Great Red.

Euclid liền nói.

“....Vậy nếu vẫn còn một phần nhỏ thịt của mi bị sót lại thì sao? Và nếu chúng ta thu thập được chúng và tận dụng thông tin về cả linh hồn Xích long và Sacred nhờ vào Chén thánh thì sẽ thế nào?””

.....Hắn là hắn đang nói đùa thôi nhỉ.

[.....!!]

Thậm chí cả Ddraig cũng có vẻ chết lặng rồi.

Euclid lại tiếp tục với hai kẻ vẫn còn đang câm lặng này.

“Không may là chúng ta không thể sao chép linh hồn Ddraig. Tuy nhiên, việc tạo ra một bộ giáp tương tự thì lại có khả năng. Ngoài ra, việc dùng linh hồn của các con rồng nổi danh khác để đưa vào Sacred Gear này là vô cùng cần thiết. Vì sửa mạnh quá lớn nên rủi ro cũng trở nên cao hơn.”

Bộ giáp mà Euclid đang mang so với của tôi về mặt thiết kế thì có khác biệt ở vài phần. Ngoài ra thì nhìn vào bất cứ điểm nào thì đây vẫn chính là một Boosted Gear Scale-mail!!

“Giờ thì, chiến thôi nào Xích long để vương.”

Euclid liền thủ thế.

“Đừng có gộp ta chung với các người!”

Tôi bay về phía trước! Không đời nào tôi sẽ thua trước một bản sao cả! Tôi không được phép thua!

[Solid Impact Booster!!!]

Tôi định sẽ đâm vào Euclid bằng chính cánh tay phải răn rỏi của mình.

Ngay lúc va chạm thì—

[BoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoos

Âm thanh phát ra từ bản sao Sacred Gear của Euclid và năng lượng của hắn bỗng gia tăng một cách chóng mặt!

...Euclid chặn cú Solid Impact của tôi lại.

Dư chấn từ đòn tấn công đã thổi bay mớ tuyết xung quanh cả hai trong một lúc, nhưng dường như Euclid chẳng chịu bất kì thương tổn nào cả.

Euclid ngắm nhìn bộ giáp của tôi bằng một ánh mắt thích thú.

“Hmm, vậy ra bộ giáp màu đỏ trông như thế này à. Ta đúng là không thể nào làm nó hiện diện như thế được—”

—!

....Năm đấm của Euclid tổng thẳng vào bụng tôi. Một đòn công kích phá vỡ hoàn toàn bộ giáp, thậm chí còn chạm đến da thịt....tôi....liền phun ra một ngụm máu từ miệng.

Chết tiệt....đừng nói là hấn sử dụng sức mạnh của Xích long tốt hơn
tôi nhé...?

Trong khi cơ thể tôi còn đang quần quai giữa không trung vì cơn đau thấu xương, Euclid lại nói.

“So với sức mạnh của chị gái Grayfia, ta chưa từng nghĩ sức mạnh của mình thua kém tí nào cả. Điều này chứng tỏ rằng chủ nhân của Boosted Gear Scale-mail càng mạnh thì sức mạnh cũng sẽ được gia tăng theo.”

Nói xong, hắn phát ra một nguồn năng lượng có màu đỏ pha bạc!

Cả hai nguồn năng lượng khổng lồ va chạm trên trời cao của tòa thành! Một tiếng nổ lớn vang vọng xung quanh, và tạo nên một vụ nổ lớn trên không!

Sau khi đại bác dừng bắn—Euclid xuất hiện trước mặt tôi vẫn không chút thương tổn gì.

Crimson Blaster của tôi đã bị vô hiệu hóa bởi một tia quỹ lực được cường hóa....!

Tôi đã bị sốc trước kết quả này... Liệu tôi có thể chấp nhận một chuyện như vậy đã xảy ra không...? Với tôi, người đang mang bộ giáp đỏ thẫm lại có một đòn tấn công ngang với một cú bắn bằng quỹ lực từ bản sao....

Mặc dù hắn vẫn đang ở trạng thái Balance Breaker thông thường, nhưng liệu đúng là có sự khác biệt lớn giữa những chủ nhân khác nhau không?

Thậm chí còn xảy ra ở một bản sao....không, ngay cả đối thủ chỉ là một kẻ dùng bản sao., tôi vẫn....

Tôi không thể nào che giấu được xúc động của mình....Ddraig bỗng hét lên.

[Đứng lên nào cộng sự. Chúng ta không thể nào thua thứ này được. Đến cuối cùng thì hắn giống chúng ta, không, hắn là kẻ mạo danh! Chỉ có hai thiên long duy nhất là ta và Albion thôi!]

Giọng nói của ông ấy mang theo cơn thịnh nộ và sự tự tin gai góc.

[Không đúng! Hyoudou Issei và ta chính là Xích long đế vương. Cả hai chúng ta thôi là đủ rồi!]

—!

Ddraig hét lên. Tôi....tôi...Phải. Đúng vậy. Tôi, không, chúng tôi đã cùng nhau đi xa đến vậy, cùng nhau trải qua nhiều cuộc chiến khó nhằn. Và cả hai vẫn sống nhăn đến tận giờ! Chúng ta...sẽ lại cùng nhau vượt qua tình cảnh này!

Tôi hướng thẳng tay trái về trước và nói.

“Ta...chính là Xích long đế vương! Hyoudou Issei, Xích long đế vương sẽ chiến đấu cùng với Ddraig! Cả Ddraig và ta đều sẽ không

chấp nhận việc thất bại trước một tên giả mạo!”

Ddraig liền tiếp lời sau tiếng thét của tôi.

[Đúng vậy! Không đời nào một tên giả mạo như người có thể hiểu rõ được việc hai thiên long chúng ta đang chịu đau khổ vì ngực và núm! Ta cuối cùng đã có thể thấu hiểu được Albion! Nên không đời nào một thiên long lại cho phép thứ này tồn tại!]

Ddraig vừa la vừa tỏ vẻ khoe mẽ....nhưng làm bất cứ điều gì mà cậu ấy vừa nói liệu có tác dụng gì trong tình cảnh này không đây? Tôi tự nói với bản thân — nhưng bỗng nhiên, có một sự thay đổi xảy ra với bộ giáp.

Tất cả viên ngọc đính trên giáp phát ra một luồng sáng màu bạc.

Hiện tượng này chưa từng xảy ra trước đây. Ánh sáng bạc tương tự với Empireo Juggernaut Overdrive của Vali. Khi tôi đang nghĩ ngợi thì lại có thứ gì đó xảy ra.

Một luồng sáng rực rỡ bao trùm lấy cơ thể tôi. Sau khi ánh sáng tắt dần, thứ gì đó xuất hiện từ mỗi viên ngọc!

Một vật thể màu trắng bay ra từ nó!

“Ddraig này, một thứ màu trắng vừa bay ra khỏi viên ngọc!”

Khi nghe thấy giọng nói đầy kinh ngạc của tôi, Ddraig cũng nói theo bằng giọng điệu ngạc nhiên không kém.

[Phải, lúc này ta cũng khá là sốc đấy. Ngay khoảnh khắc mà ta vừa phun ra những gì mình nghĩ trong đầu, suy nghĩ của Albion bỗng tuôn chảy vào trong ta. Lần cuối điều như thế xảy ra chính là cái lần mà chúng ta bất chấp tính mạng để đánh viên ngọc của tên đó lên cánh tay phải của cậu.]

Ông ta đang ám chỉ đến lần đầu tiên tôi chiến đấu với Vali à. Tôi đã phá vỡ bộ giáp của Vali và đánh một viên ngọc rơi ra từ bộ giáp của hắn lên cánh tay phải của mình.

Cái kiệt tác mà tôi tự phong là [Dividing Gear] đã chuyển thành găng tay màu trắng và chúng tôi có thể sử dụng được sức mạnh của Albion –sức mạnh chia nửa. Hơn nữa, do điều kiện và rủi ro để sử dụng quá hà khắc nên tôi đã phong ấn nó lại.

...Vật thể bay này chỉ có kích thước bằng lòng bàn tay, có hình dạng

một con rồng nhỏ và có vẻ như được dùng cho việc truy đuổi.

Dường như nó giống vật chất vô cơ hơn là hữu cơ.

Tôi có thể cảm nhận được năng lượng của Vali từ chúng. Ddraig bỗng nói.

[...Có vẻ như cậu có thể điều khiển chúng bằng suy nghĩ.]

Hmm, liệu thứ đó có hút cạn tuổi thọ của tôi không?

[Không, cái thứ kì lạ đó chỉ tiêu thụ năng lượng của cậu và mạng sống của cậu sẽ không dính phải bất cứ rủi ro nào nguy hiểm đâu.]

Ngon. Ra là chỉ phụ thuộc vào năng lượng... Chà, bộ giáp này cũng khá là hà khắc về mặt tiêu thụ năng lượng ấy chứ. Kệ đi, nếu tôi có thể làm điều gì đó với kẻ thù trước mặt thì chẳng cần gì hơn nữa đâu!

Euclid nói.

“...Đó chính là sức mạnh của Bạch long mà người đã đánh cắp lúc trước sao? Nói về hắn thì trước đây ta đã đề nghị một trận chiến với Vali Lucifer nhưng dù trận chiến của bọn ta có tuyệt đến đâu đi nữa thì Vali Lucifer vẫn không để lộ ra sức mạnh thực sự của hắn—Empireo juggernaut Overdrive. Nên ta đã hỏi hắn về điều này. Tại sao người không chuyển sang hình thái mạnh nhất? Người có biết hắn đã đáp lại ta thế nào không?”

“.....”

Chẳng thể nào tưởng tượng ra nổi, nhưng hắn đã thốt lên chính xác từng lời mà Vali đã nói.

[Xích long duy nhất đáng để ta sử dụng đến Empireo Juggernaut Overdrive để chiến là Hyoudou Issei. Lòng tự tôn không cho phép bản thân ta dùng nó trước một Xích long giả mạo như người. Người—không phải là Xích long mà ta muốn chiến đấu bằng tất cả mọi thứ ta có.]

—!

Ra là cậu ta đã nói như vậy.

Đối thủ của tôi, huh. Tôi không biết tại sao nhưng việc một gã đàn ông nói thế về mình lại khiến tinh thần tôi đi xuống, nhưng vẫn có một chút hạnh phúc khi nghe vậy đấy Vali à.

Rốt cuộc thì tôi không muốn bị đối xử giống như cái gã trước mặt mình!

Được rồi, giờ tôi sẽ sử dụng đến sức mạnh mà mình đã đánh cắp được từ cậu ta. Mặc dù hình dạng của nó thay đổi khá nhiều!

Tôi bắt đầu học cách sử dụng bằng cách thâm nhập vào bên trong Sacred Gear...Hiểu rồi, thứ này tuyệt thật....Tùy thuộc vào cách mà tôi sử dụng, tôi có thể khá là-.

Vì đã học được cách sử dụng kỹ năng, tôi bắt đầu tưởng tượng ra một con rồng nhỏ màu trắng đang di chuyển...Ồn không nhỉ? Đáng đi mà tôi tưởng tượng ra khá là gượng gạo....

[Phải, ra lệnh cho chúng đi nào cộng sự!]

Thậm chí cả Ddraig cũng đã cho phép rồi, nên tôi sẽ dùng kỹ năng mới này trong thực chiến ngay lúc này đây! Cùng lúc đó thì con số [X] xuất hiện trên viên ngọc ở găng tay.

[Tiến lên nào, các chú rồng mini của ta.!]”

Khi tôi hô lên, một vài con rồng trắng nhỏ đã bay về phía Euclid với một tốc độ chóng mặt!

Chúng còn nhanh hơn tôi tưởng nữa! Điều này đúng là một sự nhầm lẫn tuyệt vời!

Đám rồng nhỏ đang lượn trên bầu trời liên đàn trận vây quanh lấy Euclid.

Hắn cũng nhìn xung quanh mình và dường như đang quan sát đám rồng định làm gì.

Tôi tung một cú Dragon Shot về phía hắn!

“Nhận lấy này!”

Một khối quỹ lực khổng lồ được bắt từ tay tôi! Hắn dễ dàng né được, tuy nhiên-

[Reflect!]

Một âm thanh vang lên khi Dragon Shot trúng phải rồng trắng, và nó phải lại khối quỹ lực mà tôi vừa bắn bằng cách tạo ra một bức tường ánh sáng.

Và cú bắn được phản lại đã trúng Euclid! Wào, đây là một trong các kĩ năng của chúng, phản đòn!

Chúng có thể phản lại một đòn tấn công ở một mức độ nhất định. Và nó vừa được chứng minh qua điều đã xảy đến với quỹ lực của tôi. Nhưng nó sẽ không thể phản được đòn tấn công có mức tàn phá quá lớn và sẽ bị vỡ tan...

Euclid, người vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra liền chỉnh lại tư thế, nhưng tôi lại tiếp tục bắt từng loạt Dragon Shot về phía hắn một cách ngẫu nhiên!

“Lên nào! Reflect Dragon Shooooooooot!”

Loạt bắt ngẫu nhiên của tôi đều hướng về phía Euclid! Hắn đánh bật chúng bằng đôi găng tay sau khi nhận ra lựa chọn né là một ý tưởng ngu ngốc.

[Reflect!]

Không để thừa một giây phút nào, các chú rồng nhỏ liền bay xung quanh và bắt đầu hứng lấy các tia Dragon Shot của tôi! Các đòn bắn bị phản lại vào trúng Euclid!

Loạt Dragon Shot vây quanh Euclid đều đã bị phản lại.

[Reflect][Reflect][Reflect][Reflect][Reflect] [Reflect][Reflect]

Các cú Dragon Shot của tôi bắt đầu trúng vào hắn nhờ vào sự lặp lại của phản đòn! Các đòn tấn công của tôi trước đó đều bị né hết, nhưng hắn chắc chắn sẽ bị thương tổn nếu trúng phải! Có tác dụng rồi!

“Ku!”

Không thể chịu đựng được nữa nên hắn dừng việc né và đánh bay chúng ra mà thay vào đó là chuyển sang chiến thuật dùng đòn tấn công của mình để đánh tan Dragon Shots.

Đúng rồi, đó đúng là lựa chọn tốt nhất. Nhưng Euclid à. Có điều mà ta đã học được khi chiến đấu với Cao Cao đó!

Nên tôi đã thay đổi hướng của —

“Chuyển hướng!”

—Dragon Shot! Các đòn bắt nhắm tới Euclid bắt đầu lệch ra trước khi

trúng hẫng.

[Reflect!]

Và trúng vào lưng hắc sau khi đã bị phản lại.

Khối đồ từ toàn bộ cơ thể Euclid đã tăng lên. Bộ giáp của hắn đã rơi vào tình trạng tồi tệ rồi.

....Năng lượng của tôi cũng sắp tới giới hạn rồi. Và số đếm xuất hiện trên viên ngọc cũng đã về mức thấp. Nó đã chạm đến mốc [II].

Điều này không đại diện cho số đếm thời gian mà bộ giáp có thể duy trì, mà thay vào đó là số lần tôi có thể sử dụng đám rồng nhỏ. Càng sử dụng nhiều thì con số sẽ càng nhỏ lại.

Nên có nghĩa là tôi không thể dùng chúng quá nhiều lần. Do đó tôi cần phải chấm dứt chuyện này thôi!

Quỹ lực của Euclid bỗng gia tăng một cách điên cuồng.

“...Có vẻ như ta không thể nào phòng thủ trước chúng được nữa. Nếu đã vậy thì ta sẽ tặng cho người thứ to lớn khác! Không giống như khẩu pháo của người, ta không cần phải tích tu gì cả!”

[BoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoos

Đã là lần thứ ba bản sao Sacred Gear của hắn phát ra âm thanh và gia tăng năng lượng một cách điên cuồng.

Euclid liền tung ra một nguồn năng lượng khổng lồ mà không phải tốn một giây nào—

Cái thứ đó. Tôi sẽ gặp nguy nếu hứng trực tiếp. Tuy nhiên—

Tôi liền ra lệnh cho đám rồng nhỏ bằng sóng não! Sau đó, chúng nhanh chóng tập trung và xếp hàng trước mặt tôi như đã sẵn sàng cho mệnh lệnh.

Ngay khi đòn tấn công của hắn sắp sửa trúng thì....

[Divide!][Divide!][Divide!][Divide!][Divide!][Divide!][Divide!]
[Divide!]

Một âm thanh báo hiệu sự phân rã sức mạnh vang lên, và cú bắn bằng quỹ lực từ phía Euclid đã bị suy yếu!

Đòn bản quý lực của hắn dần yếu đi mỗi lần vượt qua một con rồng nhỏ. Ngay khi nó chạm đến tôi thì đòn tấn công đã bị giảm đến trạng thái mà tôi có thể dùng tay để gạt đi và phá hủy nó.

“.....!”

Đường như Euclid đã sống người sau khi chứng kiến điều này.

Đây là kĩ năng khác của đám rồng nhỏ, Divide. Năng lực này chính là sức mạnh nguyên thủy của Bạch long. Sức mạnh toả ra trong không khí sẽ bị giảm đi nửa sức mạnh. Chẳng có cách nào phòng ngự hiệu quả hơn thứ này cả!

Rồng nhỏ sẽ biến mất vì thương tổn nhận bởi quý lực của Euclid, nhưng không hẳn là chúng sẽ hoàn toàn mất đi. Nếu kích hoạt lại kĩ năng lần nữa thì chúng sẽ trở lại.

Tuy nhiên, nghĩ lại thì đây đúng là sức mạnh nguyên thủy của Albion. Vậy có nghĩ là hắn ta cũng sẽ có liên quan gì đó đến kĩ năng phản đòn chẳng...?

Hơn hết là tại sao năng lực này lại bất chợt bộc lộ cơ chứ? Không giống như việc bất ngờ thức tỉnh tất cả tí nào cả? Tôi không nghĩ mình đã trưởng thành lên một tí đâu. Thay vào đó thì tôi cảm thấy sức mạnh từ Ddraig đang tuôn chảy bên trong cơ thể.

Ddraig bỗng nói.

[Ta không chắc lắm. Nhưng mà, kể từ cái lần mà ta trò chuyện với Albion lúc trước, cảm giác là đã nhẹ nhõm hơn nhiều. Giờ đây con tim ta cảm thấy thật thanh thản! Và cảm giác hạnh phúc cũng đang lan truyền bên trong ta. Và vì ta vừa mới hứng phải một sự chế giễu nhằm về hai thiên long trong lần này nên bản thân ta đã không thể khống chế được việc muốn cắn trả lại. Lần này thì ý thức của Albion đã truyền vào ta và nói điều này.] [Chỉ có hai chúng ta là Thiên long mà thôi. Nỗi đau của người là nỗi đau của ta và ngược lại. Chúng ta không đơn độc! Vì thế hãy cùng nhau vượt qua nỗi đau này!]

Có vẻ như đó là điều mà ông ta đã nói. Ddraig tiếp tục với những từ nghĩ mang theo cả tiếng khóc.

[Ta không đơn độc. Giờ thì chúng ta không còn sợ hãi vưu và núp nữa.]

Tôi cảm nhận được phẩm giá của ông ta đã trở lại thông qua lời nói vừa rồi.

Có lẽ là, do sự thấu hiểu lẫn nhau của cả hai thiên long về Vếu long mà hiện tượng này đã xảy ra chẳng....?

Tôi không hiểu rõ cho lắm, tuy nhiên thì, thôi nghĩ sau vậy.

Thậm chí dưới tình huống này mà Euclid vẫn mỉm cười được. Bộ giáp của hắn bắt đầu tự sửa chữa trong một luồng sáng màu đỏ!

“Thú vị. Hấp dẫn ngoài mức cần thiết. Thứ này đã đủ để hâm nóng rồi.”

Năng lượng xung quanh Euclid lại gia tăng. Và đây không phải là gia tăng do bản sao Sacred Gear mà là từ năng lượng nguyên thủy của hắn..

Đúng vậy. Hắn đã nói rằng hắn mạnh ngang ngửa Grayfia-san. Vậy giờ cuộc chiến mới thực sự bắt đầu....

Có thể là hắn chỉ đang quan sát hành động của tôi. Rốt cuộc thì tôi mới chính là bản gốc. Hắn muốn quan sát chiêu trò và kỹ năng của tôi, nên sẽ không có gì lạ nếu hắn biến chúng thành của riêng mình cả.

Sự thật là tôi có thể cảm nhận được hắn đang quan sát tôi rất cẩn thận.

Chết tiệt. Năng lượng của tôi sắp cạn kiệt rồi. Tôi sắp rơi vào trạng thái không thể duy trì nổi bộ giáp rồi.

“Nửa đi, cho ta thấy nhiều sức mạnh của Xích long hơn nửa đi—“

Sau khi nói đến đó xong, hắn bỗng ngừng lại.

Đó là do một hiện tượng bất thường đang diễn ra, khi mà khu vực xung quanh bỗng chìm trong màu đen. Thị trấn, lâu đài, con đường, các tòa nhà, tất cả đều đang chìm trong bóng tối—

Tôi nhớ ra hiện tượng này rồi. Tất nhiên rồi. Đó là vì điều tương tự đã xảy ra ở tầng dưới—.

“...Là do Gasper chẳng?”

Tôi vừa nói vừa nhìn xung quanh mình, khoảng không gian cạnh bên phải tôi bắt đầu bị bóp méo.

Cuối cùng thì bóng tối bắt đầu xuất hiện từ khoảng không và tụ lại thành một hình dạng. Chính là Gasper trong hình thái một quái thú.

Gaspar đứng bên tôi và nói.

< < Ise-senpai, hãy để em giúp anh. > >

“Vậy ra là em đã thức tỉnh.”

< < Phải, em đã nghe qua tình hình từ Asia-senpai....Đó là lí do mà em không thể cứ vô tư ngủ mãi được. > >

Gaspar nói với tông giọng chỉ ở mức thấp nhưng vẫn ngập tràn phần nộ. Mắt em ấy thì phát ra ánh sáng đỏ đầy đáng sợ.

Toàn bộ khu vực, toàn bộ thành trì đều chìm trong một màn đêm sâu thẳm...

...Tôi chỉ biết câm nín khi chứng kiến điều này. Mức độ của năng lực quá khủng khiếp! Ra là em ấy có thể kiểm soát cả thị trấn bằng bóng tối của mình. Đúng là một kĩ năng dị thường khiến tôi phần nào hiểu được tại sao nó lại là một Longinus!

Đám Ác long đại trà đang điên cuồng trong thị trấn đều bị nuốt chửng bởi bóng tối từ mặt đất—

Quá bá đạo. Mỗi lần ánh mắt Gaspar phát sáng, nhiều con Ác long đang reo rắc chết chóc trong thị trấn lại bất động cùng lúc. Và bóng tối mà Gaspar đang kiểm soát bắt đầu hủy diệt chúng.

Nhưng lại không hề có tai nạn nào xảy ra với dân thường. Em ấy chỉ chọn lấy đám Ác long và loại bỏ chúng. Thậm chí cả lửa ở các tòa nhà cũng đã được dập tắt.

< >

Gaspar, quái thú bóng đêm đã bắt được hình ảnh của Euclid trong tầm mắt.

“Ừ, về việc này thì nhóc hoàn toàn đúng!”

Tôi cũng bày tỏ đáng vẻ có cùng quan điểm. Năng lượng của tôi đã sớm cạn kiệt nên tôi sẽ không thể duy trì bộ giáp được nữa, nhưng chiến thắng của chúng tôi sẽ không thay đổi nếu Gaspar ở cùng với tôi.

Tôi sẽ đánh bại và bắt lấy hắn. Tôi định sẽ chứng minh cho sự vô tội của Grayfia bằng cách đưa tên này đến Thế Giới Ngầm.

Gaspar và tôi định tiến đến chỗ hắn, thế nhưng—

“Euclid!”

Gã đàn ông tóc bạc đã chặn đường chúng tôi—Rizevim Livan Lucifer.

“Rizevim-sama.”

Khi Rizevim đứng kế bên Euclid, lão ta nhìn xung quanh bằng một nụ cười.

“Lần này bọn ta sẽ rút lui. Uhyahyahya, thứ bóng tối này thật sự quá nguy hiểm. Nó thậm chí còn tấn công cả Ác long. Vậy thì Crom Cruach ở đâu?”

“Ta đoán hắn vẫn ở đây.”

“Ôi trời, hắn vẫn được tự do hành động à, cái gã Ác long đó. Uhayhyahyahya!”

Rizevim thậm chí vẫn cười được trong tình cảnh này. Vali cũng đã đến đây bằng đôi cánh ánh bạc của mình.

“Rizevim! Ta vẫn còn chưa xong với người đâu!”

Rizevim chỉ bật cười khi chứng kiến cảnh đó.

“Điều này thì, cháu ta thật sự cố chấp đấy. Dừng đây thôi. Thị trấn cũng đã bị phá hủy khá nhiều, nên bọn ta phải quay trở về thôi, Euclid-kun. Dịch chuyển cả hai ra khỏi đây bằng năng lực của người đi.”

Euclid nhanh chóng kích hoạt một vòng tròn ma pháp dịch chuyển trên không.

Tôi sẽ không để hắn trốn thoát đâu! Vali, Gasper và tôi liền thu hẹp khoảng cách với chúng ngay lập tức!

“Đứng lại đó, Rizevim!”

“Mi cũng phải ở lại, Euclid!”

< <Trả chén thánh của Valerie lại đây> >

Tuy nhiên, đòn tấn công từ cả ba chẳng thể chạm tới Rizevim. Khi chạm đến thì chúng đã bốc hơi như chưa hề có gì xảy ra.

Sacred Gear bị hủy rồi!

Rizevim vung tay sang một bên và chế nhạo chúng tôi.

“Quá tệ. Vì thứ sức mạnh này có điểm liên quan đến Sacred Gear, nên nó sẽ không có tác dụng với ta đâu. Hẹn gặp lại nhé. Kể từ giờ, xin hãy cứ đến hỗ trợ mỗi khi chúng ta định gây nên một nỗi khiếp đảm to lớn nhé! Và ta chắc rằng lần tới mình cũng sẽ mang theo Ác long huyền thoại đấy!!”

Chết tiệt! Vậy đúng là đòn tấn công bằng Sacred Gear thật sự không có tác dụng với hắn!

Cả ba người ở đây, Vali, Gasper và tôi đều là chủ nhân của Sacred Gear! Chưa bao giờ thôi cảm thấy nản chí đến vậy...!

Rizevim đã đưa ra lời đe dọa trong khi biến mất bên trong ánh sáng dịch chuyển.

“À, quên. Tên của chúng ta. “Qlippoth”, một cái tên hay phải không nào? Chính xác thì nó hoàn toàn trái ngược với “cây sinh mệnh Sephirot.” Ta đặt tên như vậy vì chúng ta đã lạm dụng Chén thánh vốn tượng trưng cho cái tên Sephirot. Nó cũng có nghĩa tương tự với quân đội quỷ tộc đấy.”

Rizevim, Euclid và Lilith biến mất bên trong ánh sáng dịch chuyển.

Ngay vào giây phút cuối cùng, Lilith đã nhìn về phía tôi...

Cơ thể Vali run lên giật dữ vì thất vọng.

“...Giấc mơ của ta là đánh bại Great Red....Chết tiệt. Vậy ra là giấc mơ của ta giống với hắn sao...? Không, ta....ta khác với hắn!”

Tôi nghĩ đây là lần đầu tiên mình được chứng kiến Vali bộc lộ nhiều cảm xúc như vậy—

Điều đó cho thấy cậu ta khinh thường hắn đến chừng nào.

Không, thậm chí tôi cũng nghĩ hắn ta thuộc loại tồi tệ nhất.

Rizevim Livan Lucifer—

Lão già đó quá nguy hiểm.

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Gasper Balor

Rizevim đã rời khỏi trấn Tepes và cuộc tấn công của những Ma Cà Rồng bị hóa thành Ác Long đã kết thúc—

Bóng Tối của Gasper cũng biến mất..... những hậu quả để lại trên thị trấn này thực khủng khiếp.

Mọi thứ từ các con đường cho đến những tòa nhà đều đã bị phá hủy đến nỗi không thể phân biệt chúng được nữa.

Những thuộc hạ còn sống từ phe Tepes và phe Carmilla đang cố gắng chỉ dẫn người dân đến chỗ trú ẩn. Tại hầm trú ở xa về phía cổng đông, đội cứu hộ khẩn cấp chủ yếu là Asia đang ra sức chữa trị những thương dân bị thương.

Tôi quay lại lâu đài để tìm gặp Gasper đã trở về trạng thái ban đầu... Lâu đài đang trong tình trạng sụp đổ do những đòn tấn công đến từ những con Ác Long được sản xuất với số lượng lớn.

Rồi cô gái đang ngồi trên nền trông mệt mỏi kia lọt vào tầm mắt tôi.
—Là Elmenhilde.

“.....Không.....Mình không thể tin được là có kẻ phản bội.....và chúng biến thành Ác Long.....và giờ quê nhà của mình thì.....Mình phải làm gì bây giờ.....?”

Cô ta đang lẩm bẩm những thứ như thế như thế là cô đã đánh mất mọi hy vọng vậy.

.....Cô ta hẳn là đã nhận được thông báo về thị trấn Carmilla chịu sự tấn công của Ác Long từ những thuộc hạ hỗ trợ bảo hộ cho cô. Từ những gì tôi nghe được từ Sensei lúc này, có vẻ những Brave Saints từ phía Thiên Đàng đã gượng ép bản thân họ đến đó và hạ gục Ác Long.

Tôi nghe rằng tình trạng ở trấn bên đó còn tệ hơn ở đây nhiều. Sensei có nói rằng cả phía Tepes lẫn Carmilla đều sẽ cần kha khá thời gian để phục hồi sau chuyện này.

Có những người từ phía Carmilla gục ngã trước sự căm dỗ của Chén

Thánh, nên họ biến thành Ác Long và rồi tấn công thị trấn của chính họ.

Lý do Marius bắt đầu nghi thức để chiếm lấy Chén Thánh là do hành động từ Carmilla đã bị rò rỉ đến tai chúng. Và tôi nghĩ cô ấy phát hiện ra nó từ báo cáo của thuộc hạ.

Trong khi không biết phải nói gì với cô, thì Gasper trở lại từ tầng hầm của lâu đài. Cậu đang mang Valerie trên lưng. Từ tầng hầm chúng tôi đã dịch chuyển đến ngọn tháp của lâu đài bằng sức mạnh của Rizevim, nhưng Valerie không đi theo chúng tôi.

Thế nên Gasper quay lại một mình để đưa cô ấy theo.

Nó xảy ra khi tôi cố giúp Gasper. Có ai đó đang đứng trước em ấy.

—Là cha của Gasper.

“.....”

Trưởng Tộc Vladi nhìn Gasper trong im lặng.

Gasper tuyên bố với ông ta mà không chùn bước.

“Con là quỷ thuộc hạ của Rias Gremory-sama! Quân [Tượng], Gasper!”

Gasper cúi đầu.

“Cảm ơn cha rất nhiều từ trước đến giờ. Nhưng con sẽ không quay trở lại đây lần nào nữa. Và con cũng sẽ đem Valerie theo cùng.”

Khi Gasper đi vượt qua cha của cậu, cậu nói với ông ta rằng.

“—Nhà của chúng con là ở Nhật Bản.”

Trưởng Tộc Vladi nhắm mắt lại và không nói một lời nào—.

Ngay cả tôi cũng đang run rẩy trong hạnh phúc khi thấy đàn em của tôi trong nam tính như thế nào.

Tuy nhiên, đó đã trở thành cuộc trò chuyện cuối cùng giữa người cha và người con.

Ba tiếng đã trôi qua từ cuộc tấn công. Cũng sắp đến lúc mặt trời mọc rồi.

Vào lúc này các Ma Cà Rồng sẽ đi ngủ. Phần lớn cư dân có lẽ sẽ dành thời gian tại hầm trú ẩn cho đến khi màn đêm xuống.

Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí cùng với Bennia và Rugal-san tập trung tại quảng trường chính vào lúc đó.

Có vẻ như Bennia và Rugal-san lên mặt đất để triệt hạ những Ác Long sau khi trận chiến ở dưới tầng hầm kết thúc. Họ hoàn thành công việc thực là chu đáo quá! Đúng như mong đợi từ nhóm Sitri!

Vali.....biến đi đâu mất tiêu rồi. Tôi tự hỏi cậu ta đi đâu nhỉ.....Biểu cảm thực sự khó chịu của cậu ta vào phút cuối đã để lại một ấn tượng mạnh trong tôi. Sensei nói là sẽ gọi cậu ta quay lại sau.

Sensei nói sau khi thầy nhìn vào Valerie lần nữa.

“Như ta nghĩ, chúng ta cần phải lấy lại Chén Thánh bị cướp bởi Rizevim để phục hồi ý thức của Valerie. Nó là một Chén Thánh dị bản và là loại ba trong một nữa. Có vẻ cô ấy chỉ suýt soát giữ được ý thức của mình ngay cả khi đã bị Rizevim cướp đi một cái.....nhưng cổ hần là đã mất ý thức hoàn toàn ngay khi một cái vừa bị lấy đi mất. Để thay đổi điều này, chúng ta cần đưa cô ấy về trạng thái ban đầu.”

Như tôi nghĩ, chúng ta cần phải đánh bại Rizevim—nói cách khác là tấn Lữ Đoàn Khaos tự gọi chúng là “Qlippoth”.

Tôi hỏi thầy ấy điều tôi không rõ.

“Nhưng tại sao ông ta chỉ lấy một Chén Thánh trong khi có ba cái chứ?”

Không như Marius, Rizevim biết rằng Valerie sở hữu một Chén Thánh dị bản. Vậy tại sao ông ta không lấy nhiều hơn một cái chứ? Đó là điều mà tôi cảm thấy ngờ vực.

“.....Ta chỉ có thể đi đến kết luận rằng hần làm thế để khiến các Ma Cà Rồng phải hành động hoặc là vì lý do chính trị, nhưng có lẽ sở hữu được một cái là quá đủ với hần—. Không, hần là hần đã định rõ rằng sẽ khó điều khiển nếu sử dụng nhiều hơn một cái. Từ những lời của bọn chúng, chỉ cần nắm giữ được một cái là quá đủ để đạt được Balance Breaker. Rất có thể là trong suốt khoảng thời gian Marius bắt Valerie sử dụng sức mạnh của mình, chỉ có một Chén Thánh hoạt động. Cơ thể của Valerie sẽ không thể chịu nổi nếu sử dụng hơn hai cái, nên hần Valerie mới vô thức kiềm chế sức mạnh của mình. Chà, chúng ta nên tìm kiếm sự thật từ giờ thôi.”

Ra vậy, chỉ sở hữu được một cái là đủ rồi. Vậy là ông ta đã nhận thức được rằng ông ta sẽ không thể điều khiển nhiều hơn được. Mà, chúng có thể cường hóa các Ma Cà Rồng chỉ với một cái—và chúng thậm chí có thể biến họ thành Ác Long, nên hẳn là nó phải có đủ sức mạnh.

Và điều khác mà tôi không biết. Là về kỹ năng mới của tôi.

“Sensei, về kỹ năng của em.....”

Tôi chưa từng nghĩ sức mạnh của Bạch Long Đế Vương sẽ xuất hiện theo cách đó. Cùng lúc đó, tôi mất đi sức mạnh để kích hoạt Dividing Gear. Rốt cuộc nó biến đổi thành những con Rồng nhỏ phản lại các đòn tấn công.

Sensei nghiêng đầu.

“.....Ta cho rằng nó là giống với loại thức tỉnh mới của Ddraig hơn là em đã tiến hóa. Mà, có khả năng cao là cuộc đối thoại giữa Hai Thiên Long đã trở thành nhân tố chính. Có lẽ ta sẽ tìm hiểu kĩ hơn về nó. —Và dĩ nhiên là cũng liên quan đến Vali.”

Vậy là thấy ấy cũng sẽ cần tiếp tục công cuộc nghiên cứu về điều đó hử..... Như tôi nghĩ, Hai Thiên Long trở nên trầm cảm vì tôi và họ hòa giải với nhau cũng vì tôi.

Hmm, hmm, thật là một điều kì lạ. Tôi thậm chí còn chẳng biết phải phản ứng làm sao nữa! Mà, tôi sẽ dừng chuyện này tại đây và nên vui mừng vì Ddraig lại làm rất tốt!

Sensei thở dài và nói.

“Còn về bản sao của Boosted Gear mà Ise nhắc tới.....Ta có thể cho rằng chúng có thể làm được việc đó là do thực hiện nhiều điều linh như là sử dụng Sacred Gear Nhân tạo, những kỹ thuật nhân bản, sức mạnh của Chén Thánh, và nhiều kỹ thuật khác. Chừng nào Ddraig còn ở trong Ise, thì hai Boosted Gear cùng tồn tại là chuyện bất khả thi. Nên nó chắc chắn là một bản sao. Không, nó giống như là một bản mô phỏng cấp thấp hơn. Ngoại trừ một việc là, ta có thể kết luận được rằng nó sẽ tạo ra sức mạnh đáng kể so với thông số của nó nếu như người sử dụng mạnh. Tiềm lực cơ bản của Sacred Gear Bản sao không thể vượt qua Boosted Gear nguyên bản cho dù thế giới này có lộn ngược đi chẳng nữa.”

Sensei nói thế.....Nếu là vậy, thì nghĩa là nhân tố thấp kém hơn, là tôi, thua kém rất nhiều so với Euclid.....Ừm, tôi đúng thực là không

thể làm được gì nếu không có Boosted Gear.

.....Chán thật. Tôi cần phải luyện tập nhiều hơn để rút ngắn khoảng cách giữa chúng tôi càng nhiều càng tốt! Mặc dù về ngoài của tôi như thế này, nhưng tôi đã nhận lấy sức mạnh từ Great Red và Ophis rồi đây! Vậy nên tôi muốn thức tỉnh sức mạnh đó nhiều nhất có thể!

Để mặc tôi chìm trong dòng suy nghĩ, Gasper vỗ nhẹ má Valerie.

“Cảm ơn thầy vì đã chăm sóc cho Valerie, Azazel-sensei.”

Sau khi Gasper nói lời cảm ơn đến Sensei, em ấy đứng dậy và đảo mắt nhìn mọi người.

“.....Hội trưởng Rias, Ise-senpai. Em đã quyết định rồi.”

Gasper tuyên bố với đôi mắt nhìn thẳng đầy kiên quyết.

—Em sẽ lấy lại Chén Thánh.”

—! Trong khi được ánh nắng chiếu rọi, thành viên Ma Cà Rồng hoạt động-ban-ngày của chúng tôi trông trang nghiêm và nam tính nhất trong số mọi người ngay lúc này.

“Em sẽ trở nên mạnh hơn bất cứ ai và lấy lại Chén Thánh.....Em chắc chắn sẽ cứu Valerie.....và em muốn bắt đầu lại mọi thứ với Valerie..... Em chắc chắn sẽ cứu Valerie..... Em chắc chắn.....!”

Mặc dù lời nói của cậu bị kẹt lại trong cuống họng do cậu đang cố giữ bản thân mình không được khóc, nhưng rồi cậu hét lên.

“Em sẽ cứu Valerie!”

.....Nhóc này trưởng thành nhanh thật chứ. Cậu ấy thật sự đang mang một vẻ mặt nam tính và đưa ra một lời tuyên bố kiên cường.

Tôi nói trong khi vòng tay qua vai em ấy.

“Gasper, chắc chắn chúng ta sẽ lấy lại được Chén Thánh!”

“Vâng! Và em cũng sẽ đánh bại bọn chúng!”

Đó là một khuôn mặt tuyệt vời đấy. Khuôn mặt của một người đàn ông.

Sống vì người phụ nữ là cứu tinh của mình. Đó thực là một mục tiêu đáng mặt nam nhân đấy!

Em ấy chắc chắn sẽ trở nên mạnh mẽ hơn.

Bởi vì— Gasper cũng là một người đàn ông của nhà Gremory như Kiba và tôi vậy.

Chuyện đã được quyết định rằng Valerie, người vẫn chưa tỉnh dậy, sẽ được đưa tới viện nghiên cứu của Grigori, còn chúng tôi sẽ lên đường trở lại Nhật Bản—.

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Life DxD

Khoảng năm ngày đã trôi qua kể từ khi thị trấn Tepes và Carmilla xảy ra khủng bố và gần như bị hủy diệt.

Chúng tôi trở lại Nhật Bản và chờ đợi xem lực lượng từ các thần thoại sẽ hành động thế nào. Có quá nhiều biến cố diễn ra ở Địa ngục, Thiên đàng, và cả giữa các vị Thần của những thần thoại khác vì sự xuất hiện của Rizevim.

Hiển nhiên thôi. Lão ta lên kế hoạch mang hỗn loạn đến thế giới bằng cách sử dụng Ác Long cũng như với dự định hồi sinh quái thú huyền thoại 666. Lão ta còn nói rằng kế hoạch cuối cùng của lão là tấn công thế giới khác.

Những vị Thần đứng đầu của mỗi thần thoại xem việc này là tình huống nguy hiểm nhất xuyên suốt lịch sử.

Tôi nghe nói là các lực lượng từ các phe liên minh sẽ tham gia vào biện pháp đối phó với Rizevim Livan Lucifer và “Qlippoth”.

Việc này sắp trở thành vấn đề toàn cầu đầu tiên, mà thậm chí nó sẽ vượt qua mọi tín ngưỡng và tưởng tượng của chúng ta—.

Kể từ lúc đó, Rizevim và người của lão không có bất kỳ hành động nào, nhưng từng lực lượng và địa điểm chủ chốt vẫn không hề giảm mức cảnh giác dù chỉ một chút.

Vào đêm khuya, có nhiều người tập trung tại học viện Kuou.

Các thành viên của Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí, thành viên của Hội học sinh, Azazel-sensei, Sơ Griselda, Joker Dulio, Slash Dog Ikuse Tobio-san, và những thành viên khác như là Sairaorg-san, Seegvaira Agares, và Tôn Ngộ Không Đệ nhất, và ngay cả nhóm Vali đều ở đây.

Cuộc hội họp này quả là đáng kinh ngạc. Tôi không bao giờ tưởng tượng được rằng nhóm Vali và lão Tôn Ngộ Không Đệ nhất cũng sẽ ở đây. Có cảm giác như thể là tất cả các chiến binh nổi danh trên tiền tuyến của mỗi phe đều ở đang ở đây.

Rias hồi khi mọi người đối diện nhau.

“.....Bề trên đã phản ứng lại chuyện này như thế nào?”

Sensei liền nói.

“Vì sự việc này không phải là điều mà chúng ta có thể xem nhẹ hay phớt lờ, nên ngay cả những kẻ trước giờ không hợp tác với chúng ta cũng đã đồng ý đi đến một cuộc thảo luận về việc này.”

.....Hiểu rồi, vậy là ngay cả những bậc VIP của mỗi thần thoại đều cảm thấy dè chừng về sự việc Rizevim đã gây ra lần này.

Sensei nói tiếp.

“Tên khốn Rizevim đó đang cố gắng gây xung đột lên thế giới này và cả thế giới khác với những tư tưởng nguy hiểm của hắn. Hắn đã..... phá hoại lãnh thổ Ma Cà Rồng đến mức mà chúng ta không thể dễ dàng phớt lờ đi được.”

.....Đã có những nạn nhân ở bên phía Ma Cà Rồng vì cuộc nổi loạn tại lâu đài Tepes.

Chúng đang cố gắng khởi đầu điều gì đó kinh khủng.

Sensei thở dài.

“Thậm chí còn có ý kiến cực đoan của một thần thoại nào đó mà họ không ngần ngại đưa lực lượng quân sự vào vấn đề này. Dù sao các vị Thần đứng đầu như Odin và Zeus cũng đưa ra lời cảnh cáo đến phía thần thoại đó.....nhưng ta không biết được rằng chuyện gì sẽ xảy ra nếu có cuộc khủng bố còn lớn hơn cả sự kiện lần này diễn ra thêm nữa. Dù gì thì những Ác Long mà thần thoại nào cũng xem là mối nguy hiểm đều đang gây tai họa cùng một lúc. Và kẻ dẫn dắt chúng là đứa con trai đích thực của Lucifer đời trước. Ngay cả những ai đã nhìn nhận cơn bạo động của đám quái vật ở Địa Ngục lần trước chỉ là việc gì đó nằm ngoài khả năng, cũng cảm thấy rằng vụ việc lần này là một vấn đề nghiêm trọng. —Nếu 666 được hồi sinh và gây chiến với Xích Long Chân Vương Great Red, thế giới có thể sẽ sụp đổ do hậu quả họ gây ra.”

[—!?!]

Mọi người cầm nín trước lời nói của Sensei.

.....Nếu Great Red đối đầu với 666, thế giới có lẽ sẽ chịu thiệt hại

lớn như thế. Đúng thôi, không có gì lạ khi các lãnh đạo của mỗi bên đều đang tiến hành chuẩn bị sẵn sàng!

Thế giới có lẽ đã chịu tổn hại đến như vậy nếu Great Red và Ophis đánh nhau. Tuy nhiên, chuyện đó đã không xảy ra. Các thủ lĩnh của Lữ đoàn Khaos trước giờ đã luôn lừa gạt Ophis là lợi dụng cô ấy, nhưng chúng không để cô chiến đấu với Great Red vì chúng biết sự nguy hiểm của việc đó.

Nhưng giờ thì khác rồi. Rizevim đã tuyên bố rõ ràng là ông ta sẽ để Great Red đấu với 666 để đánh bại Xích Long Chân Vương đó. Tôi thậm chí không thể tưởng tượng được viễn cảnh sẽ xảy ra với vô thứ nguyên khi Great Red biến mất nhưng tôi có thể đoán được rằng việc đó sẽ chẳng có gì tốt đẹp đâu.

Rias tiếp lời Sensei.

“Những lực lượng mà cho đến giờ không có động tĩnh gì, chỉ đơn giản quan sát tình hình hiện tại vì quan điểm của họ là, “Bởi vì những hành động khủng bố của Lữ đoàn Khaos chủ yếu nhằm vào Tam Đại Thế Lực, nên Tam Đại Thế Lực nên là những người xử lý chúng”. Tuy nhiên, dù họ có đang che dấu đi nữa, tôi nghe rằng các lãnh đạo của các bên đều hiểu sự nguy hại đến từ kẻ tên là Rizevim Livan Lucifer. Và vì Rizevim trở thành một kẻ khủng bố với những ý tưởng nguy hiểm.....nên hiện giờ không ai có thể dễ dàng nhắm mắt làm ngơ được.”

Vậy là ngay cả các lãnh đạo của mỗi thần thoại biết rằng ông ta là một lão già khủng điên.....Chà, ông ta rõ ràng là một tên điên từ khi tôi mới gặp lão.

Sensei cười cay đắng.

“Mấy người, đừng làm vẻ mặt như thế. Không như là chúng ta sẽ bị các lực lượng khác tấn công đâu. Ngoại trừ việc, vấn đề của chúng ta là đều có chung một kẻ thù.”

Tiếp đến Sơ Griselda nói thế này.

“Michael-sama cũng đang đàm phán với các lực lượng khác với tư cách là người đại diện của Chúa.Có nhiều thần thoại đang thỉnh cầu sự trợ giúp của chúng tôi. Thêm nữa, có những lực lượng đã bình tĩnh lại nhờ vào chỉ dẫn của Michael-sama.”

Đúng như mong đợi từ Michael-san! Ngài ấy quả thực là lãnh đạo của các Thiên Thần!

Sensei sau đó giơ một ngón tay lên.

“Và một điều nữa, có một lời đề nghị đến từ đại diện của mỗi bên.”

Mọi người tập trung vào lời của Sensei.

“Bởi vì vụ việc xảy ra ở lãnh thổ của hai phe lớn nhất của các Ma Cà Rồng bị tàn phá, từ bây giờ mỗi bên sẽ cảm thấy lo ngại hơn. Mỗi thần thoại đều sẽ có ít nhất một vị Thần bá đạo khủng khiếp trong lực lượng của họ, nhưng họ phải lo lắng về việc mọi người sẽ nhìn nhận họ thế nào, nên họ không thể cứ thế dẫn binh và đánh bại bọn khủng bố dễ dàng được. Đó là tại sao chúng ta đang cần một đội chống khủng bố gồm các chiến binh mạnh mẽ có thể đương đầu trực tiếp với Rizevim và quân của hắn trong khi có thể lập tức đến những nơi như thế.”

Một đội chống khủng bố! Đúng thế, chúng ta thật sự cần họ.

Này, nếu như ông ấy nói với chúng ta điều này, vậy thì..... Có vẻ như mọi người quanh tôi cũng đã nhận ra trước việc tất cả chúng tôi tập chung tại đây.

Sensei tiếp tục trong khi nhìn quanh chúng tôi.

“Đội đó sẽ có được quyền hành động tùy ý từ mỗi bên và nó sẽ càng thuận lợi cho chúng ta nếu như họ càng mạnh. Phải, tất cả mọi người ở đây đều được xướng danh đề nghị cho đội chống khủng bố đó với những xuất thân khác nhau. Quý, Thiên Thần Sa Ngã, Thiên Thần, một Ma Cà Rồng, các Youkai, một Valkyrie, một Grim Reaper, một thú nhân, một nhân loại, và cuối cùng là Rồng—. Mọi người có thể hiểu rằng tất cả đang ở một đẳng cấp khác mặc dù là một nhóm hỗn hợp. Hơn nữa, sẽ thật dễ dàng nếu để mọi người cùng hành động.”

“Bộ tứ Tân binh”, Azazel-sensei, Slash Dog, Thiên thần chuyển sinh Irina, Griselda-san, Joker, Long Vương, và Tôn Ngộ Không Đệ nhất. —Một nhóm hỗn hợp gồm quá nhiều những người mạnh mẽ từ nhiều lực lượng khác nhau!

Tổ đội này chắc chắn sẽ dễ dàng hành động, và hơn nữa còn thực sự rất là mạnh nữa!

Có vẻ những người khác không hề đưa ra biểu hiện phản đối nào về điều này cả.

“Tôi đồng ý với sự kết hợp này. Bởi vì chúng ta đều cùng rơi vào tình

hướng này, nên ta cần phải hợp tác với nhau.”

Rias đưa ra biểu hiện đồng tình với việc này. Tất cả thành viên nhóm chúng tôi cũng gật đầu.

“Không vấn đề gì. Tôi sẽ cho phép bản thân chiến đấu cạnh Rias và Hyoudou Issei.”

“Tôi không phản đối.”

“Tôi cũng vậy. Mặc dù có vẻ như vai trò của tôi là hỗ trợ mọi người từ phía sau.”

Sairaorg-san, chủ tịch Sona, và Seegvaira Agares cũng đồng ý vào việc này.

“Ta cũng không có phản đối gì cả ~. Làm việc này cùng những người trẻ sẽ dễ dàng hơn là làm cùng với chỉ một lão già như ta.”

Ngay cả Đệ nhất cũng đồng ý. Wow, không phải chuyện này sẽ tuyệt vời lắm sao khi ngài Đệ nhất cũng sẽ chiến đấu!?

Tuy nhiên, Joker Dulio thì nghiêng đầu rồi “hmm”.

“Gì vậy? Cậu bận tâm chuyện gì à?”

Sensei hỏi.

“Tôi chỉ nghĩ rằng chúng ta sẽ cần một cái tên.”

Ồ, tên. Thật khoa trương nếu chúng ta chỉ đơn giản gọi là một đội phòng chống khủng bố.

—Và rồi Koneko-chan khẽ nói.

“—[D × D].”

Mọi người đều nhìn vào khi nghe lời thì thầm của Koneko-chan. Koneko-chan bất ngờ khi có quá nhiều sự chú ý dồn vào em ấy. Em tiếp tục trong ngưỡng ngùng.

“Vâng, bởi vì đây là một đội tổ hợp nhiều chủng tộc khác nhau, đó là những gì em nghĩ.....”

Rias hỏi tiếp.

“Thế[D × D] đại diện cho gì vậy? Là viết tắt của Dragon of Dragons

như là Great Red à?”

“Không, nó có thể đại diện cho Quỷ (Devil), cũng như Rồng (Dragon), và cho sự sa ngã/sa đọa (Downfall) trong từ “Sa Ngã” (Fallen) của Thiên Thần Sa Ngã.”

Koneko-chan trả lời.

Tôi hiểu rồi, vậy $[D \times D]$ có nghĩa như thế cũng là để chỉ những người thuộc tộc như là Quỷ, Rồng nhỉ.

Sensei gật đầu.

“Chà, chúng ta cũng có thể miễn cưỡng đặt bất kì tên nào bắt đầu bằng kí tự “D”. Dù chắc chắn là chúng ta cần một cái tên. Hiểu rồi, $[D \times D]$ hử..... Có lẽ sẽ dễ nhớ nó đây vì nó mang ý nghĩa của sự bảo vệ của Great Red cũng là $[D \times D]$. Ta nghĩ nó hay đấy, nhưng còn mọi người thì sao?”

Sensei hỏi những người khác.

“Tôi nghĩ chỉ cần nó không phải một cái tên kì quặc là được. Tôi nghĩ vậy là ổn rồi.”

Dulio đồng ý ngay tắp lự mặc dù là người khơi mào chuyện đó.

“Ta không quan tâm nó gọi là gì. Mà, ta chỉ cần để việc này cho đám người trẻ thôi.”

Có vẻ Đệ nhất không thêm quan tâm.

Tuy nhiên, tôi có chút lo lắng về việc thành lập nhóm này.

“.....Không phải sẽ có người từ những lực lượng khác khó chịu nếu như một nhóm như chúng ta hoạt động sao?”

Tôi hỏi Sensei điều đó. Dù cho những bề trên có cho phép chúng tôi, vẫn sẽ có những người dưới quyền họ cảm thấy sức mạnh của chúng tôi là nguy hiểm và nghi ngờ chúng tôi.

“À, chúng ta không thể làm gì với mấy chuyện đó được. Nhưng, không có ai ngoài các cậu phù hợp với vai trò này cả. Nên thế đấy, ta sẽ chỉ định tất cả mọi người vào vai trò quan trọng này.”

Sensei đặt tay lên vai tôi và nói điều này.

“—Oppai là chân lý. Cậu là Oppai Dragon. Thế nên hãy biến việc này

thành chính nghĩa.”

“S-Sẽ thực sự ổn chứ? Việc như thế.....”

Sensei chỉ vào vếu của Rias và cười đều.

“Ise, nhìn vào vếu của Rias xem. Cậu nghĩ nó có phải chân lý không?”

.....

Tôi nhìn thẳng vào vếu của Rias. Oh, cặp vếu tuyệt vời. Vếu của bạn gái tôi. Vếu tuyệt vời nhất. Nó tròn, mềm, đàn hồi, và chỉ riêng điều đó khiến nó là chân lý.

Phải! Bằng cách nào đó tôi nghĩ là mình đã hiểu rồi!

“P-Phải! Em nghĩ nó là chân lý!”

Sensei khoác vai tôi.

“Được rồi! Tất cả mọi người được giao trọng trách lớn lao! Thế nên tất cả mọi người cần phải nhận thức được điều đó! Vậy thì chính nghĩa của đội phòng chống khủng bố $[D \times D]$ là gì!”

“Vếu là chân lý!”

Tôi tiếp lời Sensei.

Vếu là chân lý! Điều đó ổn thôi! Tôi có thể chiến đấu cho hòa bình chỉ vì lý do đó! Vếu tỏa sáng bởi vì nó là hòa bình! Mặc dù ai ai cũng đơn giản là thở dài trong kinh ngạc vì tôi!

—Rồi sau khi bầu không khí thay đổi, Sensei chỉ vào Dulio.

“Đội trưởng sẽ là.....Joker, cậu sẽ đảm nhiệm việc đó.”

“.....”

Dulio không thể phản ứng trước quyết định bất thành linh, thế nên anh trở nên im lặng một lát—. Sau đó, anh hét lớn.

“Ieeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee? T-T-Tôi!? Tại sao!? Không, không, không, nghiêm túc đây à, tại sao là tôi!?”

Anh ta thật sự rất sốc đấy. Hmm, vậy ra Dulio là dạng người gặp rắc rối nếu được giao trọng trách như vậy.

Sensei liền nói với Dulio.

“Nếu để cho một Ác Quỷ hay một Thiên Thần Sa Ngã làm đội trưởng thì chúng ta sẽ mang hình tượng tệ hại đấy. Từ bất kỳ góc nhìn nào, thì chúng đều mang hình tượng phản diện cả. Vì lý do đó nên một Thiên Thần sẽ có hình tượng đẹp và điều đó sẽ tốt cho chúng ta. Cậu cũng không mất mát gì nếu đảm nhiệm vai trò này cả. Và lý do lớn nhất đó là cậu là một Thiên Thần chuyển sinh từ một con người. Cậu cũng sẽ có hình tượng tốt trong mắt loài người luôn.”

Chà, điều đó hoàn toàn đúng. Nếu như chúng ta phải chọn một đội trưởng từ những người này, thì một Thiên Thần hẳn là sẽ có hình ảnh tốt.

“C-Chỉ vì lý do đó.....? K-Không, tôi không làm tốt vai trò như vậy đâu.....”

Sơ Griselda cũng nói với Dulio đang gặp rắc rối.

“Dulio, đây là một vai trò vinh dự. Cậu có thể ghi tên mình vào lịch sử, cậu biết chứ? Vì thế cậu nên chấp nhận nó. Không, hãy làm đi. Bởi vì cậu có vai trò mang hình ảnh là “lá bài tẩy”, cậu nên đảm nhiệm nó.”

Dulio rút cuộc cũng ngừng phản đối sau những lời đầy mãnh liệt của chị ấy.

“.....Ah, vâng. Hiếu rồi. Tôi sẽ đảm nhiệm nó.”

Dulio đứng lên đối diện mọi người và chào chúng tôi một lần nữa.

“Umm, mọi chuyện là như thế nên tôi sẽ là đội trưởng vậy nên mong được mọi người giúp đỡ.”

Có vẻ như đây là sự khai sinh ra một lãnh đạo không đáng tin cậy lắm, nhưng vì sức mạnh và công việc của anh ấy thuộc hàng đầu, tôi sẽ mong đợi nhiều hơn ở anh từ giờ trở đi.

Sensei sau đó nhìn về phía Đệ nhất.

“Ngài có thể trở thành đội phó được chứ, ngài Đệ nhất? Tôi thực sự xin lỗi phải để ngài xuống thứ hai nhưng.....”

“Không sao. Để một thanh niên làm lãnh đạo cũng là thường tình thôi. Vậy thì ta sẽ để bản thân hành động mang tính tượng trưng hơn về phía kẻ thù khiến chúng cảm thấy sợ hãi.”

Ngay cả Đệ nhất cũng đồng ý với việc làm đội phó.

Tuyệt quá. Vậy Joker sẽ là đội trưởng và Tôn Ngộ Không sẽ là đội phó! Đây quả thực là một đội tập hợp những con người đáng kinh ngạc!

“Vali.”

Rồi Sensei nói với nhóm Vali đang lắng nghe cuộc thảo luận này từ góc phòng.

“Nhóm Vali, ta chỉ định các cậu gia nhập vào tập thể này để trở thành một phần sức mạnh chống lại kế hoạch mà Rizevim đang cố gắng thực hiện. Bằng cách đó ta sẽ cố gắng xóa tan mọi ngờ vực mà các cậu đang gánh.”

Vali được xem là một mối đe dọa vì có liên quan với “Khaos Brigade” trước đây. Bằng việc gia nhập đội kết hợp này, Sensei có lẽ dự định làm suy giảm mối đe dọa mà những người khác đang cảm thấy về họ.

Hơn nữa, để Vali tham gia sẽ giúp tổ đội trở nên mạnh hơn.

.....Dù có vẻ sẽ có người khó chịu khi cậu ấy tham gia. Thật ra thì, quý cô Agares đang có một biểu cảm bất mãn rồi.

Vali liền hỏi con Rồng trong cậu ta.

“.....Albion. Azazel nói như vậy đấy, nhưng ông có bất mãn không khi phải lập đội với kẻ thù của mình?”

Albion nói thành tiếng để ai cũng có thể nghe được.

[Ta không phiền đâu.Nhân tiện này đó, lần này chúng ta hãy nói về trận chiến nghìn năm trước đi.] [Ừ, ta không bận tâm đâu. Này, trắng. Chà, quả là thú vị khi nói về quá khứ.]

.....Bằng cách nào đó, có vẻ như hai người này xem việc trò chuyện của họ quan trọng hơn là việc thành lập đội này nhỉ.

“.....Hai người khá là thân đấy.”

Vali nói với giọng có chút bối rối.

Albion liền hăng hái trả lời.

[Bọn ta không ngại vưu hay mông nếu cả hai ta đều ở đây đâu. Phải

không, đồ?] [Phải, dù có là mông hay ngực, cứ đến đây! Bọn ta sẽ không thua trước chúng đâu!]

Ngay cả Ddraig cũng trở nên năng động này!

[[Đúng ~]]

Họ mới nói “Đúng ~” kia! Có chuyện gì với sự biến đổi tính cách bất thành linh của Hai Thiên Long vậy!?

“.....Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng trận chiến định mệnh giữa Hai Thiên Long đã kéo dài rất lâu sẽ kết thúc tại đây với kết quả như vậy..... Đúng là không thể dự đoán trước điều gì được.”

Sairaorg-san cũng nói thế trong khi nghiêng đầu mình.

.....Phải, có vẻ họ trở nên thân thiết với nguyên nhân của chuyện này là tôi. Mà, đúng là không thể đoán trước chuyện gì.....

Sensei nói với giọng bất ngờ.

“Rốt cuộc, một sự thay đổi chưa từng thấy trước đây đã xảy đến với Ise. Ta không hiểu được sự phát triển của Hai Thiên Long ở thời điểm hiện tại nữa. Ngay cả ta cũng phải chịu thua.....Ta tự hỏi liệu nó có liên quan đến ngực và mông không.”

“Đừng có nói điều đó với một giọng bất ngờ như thế chứ!”

Tôi không thể kiềm chế bản thân thốt ra điều đó với Sensei. Mà, ngay cả tôi cũng không hiểu cách mà những cái power-up hoạt động nữa!

“Nhưng không phải việc Vali Lucifer và đồng đội của cậu ta là phần tử của Khaos Brigade là một vấn đề khá nghiêm trọng sao?”

—Chủ tịch Sona giơ tay lên hỏi Sensei.

Sensei liền gãi má và trả lời.

“Về chuyện đó, ông già Odin đã xưng phong nhận Vali làm con trai nuôi dù biết hết mọi thứ cậu ta đã làm rồi.”

—!

Tôi bất ngờ đấy. Tôi chưa từng nghĩ rằng lão khọm Odin sẽ đề nghị một điều như vậy.

“Sao không phải là thầy? Thầy là.....người đã nuôi nấng cậu ấy

mà, phải không?”

Tôi hỏi thầy. Sensei lắc đầu.

“Ta là người có vai trò lãnh đạo các Thiên Thần Sa Ngã. Ta vừa nói điều này rồi nhưng, Quỷ và Thiên Thần Sa Ngã không có một hình tượng tốt nếu so sánh với Thiên Thần và Thần Linh từ các thần thoại khác. Ta cũng đành chịu vì trong Kinh Thánh ghi chép lại ta là cái ác rồi.”

Ừm, Quỷ và Thiên Thần Sa Ngã đúng là thường được thấy là cái ác thật.

Sensei sau đó nói với Vali.

“Nhưng sẽ là một câu chuyện khác nếu là Odin. Lão già đó là một trong các vị Thần lâu năm. Nếu Odin nói rằng lão ta muốn nhận cậu ta làm con trai nuôi, thì các Thần Asgard và các Thần của các thần thoại khác không thể dễ dàng kêu ca gì được. Mặc dù sẽ có điều kiện và hạn chế, nhưng cậu sẽ có thể hành động tự do hơn. Vali, cậu không hài lòng với việc trở thành con của Odin sao?”

Vali bắt đầu suy nghĩ về câu hỏi của Sensei.

“Tôi sẽ hợp tác nếu cả hai bên đều được lợi từ nó. Thế nên tôi sẽ tự hành động thì hơn.”

Cậu ta trả lời như thế. Sensei bật cười.

“Vậy tôi có thể xem nó như là một lời đồng ý nhỉ?”

Vali không trực tiếp trả lời, nhưng nhìn về phía Kuroka và Le Fay.

“.....Tôi sẽ để Kuroka và Le Fay ở lại đây phần lớn thời gian. Mặc dù chúng tôi sẽ gọi họ nếu như chúng tôi cần đến họ. Kuroka, Le Fay, tôi sẽ để nơi này lại cho hai người.”

“Cậu cứ để đó cho chúng tôi-nya.”

Kuroka cúi chào và đưa ra lời đồng ý. Ồ, vậy có vẻ là bà chị này và Le Fay sẽ chính thức ở lại nhà Hyoudou.

Chủ nhân của Thánh Vương Kiếm Collbrande, Arthur, nói với em gái Le Fay của anh.

“Le Fay.”

“D-Dạ, Onii-sama.”

“Đây là một dịp tốt. Em nên gia nhập vào đội này. Và cũng để nhận sự tha thứ với ân xá này. — Và còn Xích Long Đế Vương.”

Arthur nhìn về phía tôi.

“Gì vậy?”

“Nếu như cậu không có giao ước với một Pháp Sư cụ thể nào, thì cậu vui lòng lập giao ước với em ấy được chứ? Nếu em ấy lập giao ước với cậu người anh hùng của Địa Ngục, thì em ấy có thể trở về nhà.”

—!

Vậy ra đó là ý định của anh ta hử. Nếu Le Fay gia nhập tổ đội này, thì sẽ thuận lợi hơn rất nhiều cho việc biện minh hành động của em ấy. Thế nên nó có thể giải quyết nỗi lo lắng của Ravel.

“Tôi sẽ cẩn thận suy nghĩ về việc đó.”

Khi tôi nói thế, Arthur mỉm cười mang đầy cảm xúc của anh và nó là một điều hiếm thấy. Đó là vì, không như nụ cười lạnh thường ngày của anh, mà giống như anh thực sự mỉm cười hơn.

“Tôi cảm ơn cậu từ tận đáy lòng mình. Tôi nhất định sẽ đền đáp ân huệ này cho cậu.”

Lần này Sensei hỏi Kuroka.

“Và về vai trò của Kuroka là.....cô có ổn với việc trở thành khách tại gia ở nhà Hyoudou không? Nếu có, ta sẽ để cô tiếp tục lối sống dưới sự giám sát của Rias và Ise. Được chứ?”

“Vâng, Thủ lĩnh tiền nhiệm-san quả là biết cách xử lý vấn đề –nya. Mọi chuyện là thế đó, và vì tôi đã trở thành khách tại gia chính thức, nên xin chăm sóc tôi từ bây giờ nhé –nya.”

K-Khách tại gia hử..... Cô ăn khá là nhiều đấy. Cô ấy nói không sao vì mọi dưỡng chất đều đi thẳng đến vếu của cô, nhưng tôi chắc chắn sẽ rất biết ơn nếu như cô làm việc cũng hiệu quả như khi cô ăn vậy.

Tiếp đó Đệ Nhất chỉ vào Bikou.

“Bikou, ta sẽ gọi ngươi nếu cần thiết~. Ta không chấp nhận lời phản đối đâu.”

“.....Tôi sẽ ghi nhớ nó. Lão già, đảm bảo là đừng cố quá đấy? Ông biết là sẽ khó nhằn nếu phải chiến đấu với Ác Long với cái cơ thể già cỗi của ông mà?”

“Chà, ta sẽ tận hưởng đến mức không phải chết là được.”

Tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể chứng kiến cảnh hai Tôn Ngộ Không cùng hành động không.

—Tiếp đến tôi đưa ra một mối lo khác của mình cho Sensei.

“Em không ngại về việc thành lập đội này, nhưng từ giờ chúng ta sẽ hoạt động thế nào đây?”

“Cậu có thể hành động như thường lệ thôi. Đừng nói với ta là cậu nghĩ tất cả mọi người sẽ cùng nhau hoạt động mọi lúc đấy nhé? Một nhóm lớn như thế, nên chúng ta không thể để mọi người cùng hành động dễ dàng vậy được. Cậu có thể đơn giản là hợp tác với ai đó có thể hành động phản ứng nhanh khi có chuyện xảy ra bằng cách liên lạc lẫn nhau. Nhóm được lập ra với lý do như thế. Chúng ta muốn một nhóm người có thể hợp tác chính thức.”

Ừm, đúng thế nhỉ.

Sẽ tốt hơn khi để mỗi bên tự hành động theo phần lớn thời gian. Chúng ta không thể thay đổi lối sống ngay tức được.

Như thế thì sẽ dễ dàng hơn, và nếu như có nguy hiểm, chúng ta có thể dễ dàng tập hợp.

Đệ nhất bước tới trước và nói.

“Giờ thì. Có thanh niên nào trong các cậu muốn trở nên mạnh hơn không?”

“—! Ý ngài là gì?”

Đệ nhất trả lời câu hỏi của Rias với một khuôn mặt cười nhăn nhúm.

“Ta sẽ huấn luyện các cô cậu từ đầu. —Thành lập tổ đội này là vô nghĩa nếu như mỗi cô cậu không thể đánh bại ít nhất được một Quý Cao cấp và Thiên Thần Cao cấp. Rồi ta sẽ khiến từng người một trong các cô cậu đạt đến sức mạnh ở cấp Tối thượng.”

—!

Đệ nhất sẽ huấn luyện chúng tôi! Ác Long quả thực rất mạnh. Tăng

sức mạnh của chúng tôi rõ ràng là cần thiết. Nếu Tôn Ngộ Không Đệ nhất là người hướng dẫn chúng tôi, thì chúng tôi không còn mong mỗi gì hơn nữa!

Đệ nhất tiếp tục.

“Rất có thể là, đội này sẽ không chỉ hành động chống lại Ác Long của sự kiện này thôi đâu. Ngay cả trong tương lai, nó có thể sẽ trở thành một đội sẽ chiến đấu chống lại kẻ thù ngoài thế giới này.”

Sensei gật đầu.

“Phải, như Đệ nhất vừa nói đấy. Ta biết rằng đội $[D \times D]$ này sẽ trở thành “con bài tẩy” của thế giới của các tồn tại siêu nhiên, cũng như thế giới của loài người.”

Con bài tẩy của cả thế giới của các tồn tại siêu nhiên và loài người hử.

Đệ nhất sau đó lắc đầu.

“Nhưng nếu các cô cậu có hỏi ta, tất cả cô cậu vẫn là nghiệp dư—không, nhưng đùa gà mờ với những pha biểu diễn hào nhoáng. Các cô cậu không thể đánh bại Ác Long với chỉ nhiều đó được.”

Vali bạo dạn cười.

“Tôi biết là Empireo Juggernaut Overdrive của tôi thậm chí có thể chạm tới các vị Thần.”

“Đúng vậy đấy. Chắc chắn sẽ chạm tới được. Về sức mạnh, cậu sẽ chạm tới các Thần của từng thần thoại. —Nhưng cũng chỉ vậy thôi, đúng chứ ~? Nếu cậu không có thể lực để duy trì nó, thì cũng chỉ phí phạm đi khả năng của cậu. Cậu có thể duy trì được bao nhiêu phút với cái Empireo Juggernaut Overdrive mà cậu nói? Hay có lẽ là phải tính bằng giây đây?”

“.....”

Vali không thể phản bác lại lời của Đệ nhất. Sau cùng thì dạng đó của cậu ta có mức tiêu thụ lớn thế đấy.

Nếu kẻ thù có thể hiểu thấu được sức mạnh của Vali, sẽ không lạ gì nếu họ đề ra được biện pháp chống lại nó và dồn ép cậu.

Mà, chỉ có những kẻ thù cực kỳ mạnh mới có thể làm thế.

Đệ nhất tiếp tục nói với Vali.

“Cậu không thể đánh bại những con Rồng tàn bạo như là Crom Cruach với tình trạng đó. Cậu có thể vượt qua Crom Cruach chỉ một lần với chỉ một đòn đánh. Nhưng cậu sẽ làm gì nếu cậu cần phải đánh đòn thứ hai? Hay thậm chí là cần tung ra đòn thứ ba? Nếu hỏi ta, thì cả Bạch Long và Xích Long đằng kia đều tiêu tốn quá nhiều năng lượng.”

Gắt thế! Hmm, cả tôi cũng có cùng quan điểm mà. Đặc biệt là việc tiêu thụ thể lực của True [Queen] quá cao. Tôi nghĩ cách chiến đấu của mình sẽ thay đổi nếu như tôi có thể triệt để điều đó bằng cách nào đó.

Và còn sức mạnh mới đạt được của tôi. Tôi muốn có đủ khả năng điều khiển những con Rồng nhỏ đó tự do như ý thích. Có rất nhiều điều tôi cần phải làm, nghiêm túc đấy.

Đệ nhất nói trong khi nhìn xung quanh.

—“Ta sẽ huấn luyện hai cậu, Hai Thiên Long. Ta sẽ dạy hai người cách các cậu chiến đấu chống lại Ác Long từ con số không. Đặc biệt là kẻ sở hữu Longinus và chủ nhân của chúng vì họ có thể sẽ phải chiến đấu chống lại kẻ địch cấp Thần trong tương lai, thế nên ta sẽ huấn luyện hai cậu đến độ có thể đánh lại ngay cả Thần.”

“.....Chúng ta sẽ chiến đấu với Thần à.....”

Sairaorg-san đáp với giọng hoài nghi.

Đệ nhất trả lời trong khi quay cây bồng của mình.

“Có rất nhiều vị Thần nhắm tới việc thống trị thế giới hơn các người tưởng đấy ~”

Đệ Nhất cười đầy ẩn ý.

“Mà, điều chúng ta cần phải chú ý nhất hiện giờ là về đại kẻ thù của chúng ta—Rizevim Livan Lucifer. Ta luôn nghĩ rằng kẻ được sinh ra cùng với Longinus đã mang lấy số phận này từ giây phút họ chào đời.”

“.....Số phận?”

Đệ Nhất thẳng thừng trả lời câu hỏi của tôi.

“Một hiện thân để tiêu diệt Thần. Ta không nghĩ sự xuất hiện của

Longinus là một lỗi hệ thống mà nó giống một sự kiện không thể tránh khỏi gắn liền với thế giới này hơn.”

Các thành viên tham gia vào Biệt Đội Phòng Chống Khủng Bố [D × D]:

Đội trưởng: Dulio Gesualdo. Từ Thiên Đàng (Longinus “Zenith Tempest”).

Đội phó: Tôn Ngộ Không (Đệ Nhất lấy lại tên để một lần nữa chiến đấu trên tiền tuyến). Từ Núi Tu-di. (trans: ngọn núi trong Phật giáo)

Cố vấn Kỹ thuật + Tổng giám sát viên: Azazel. Từ Địa Ngục (có liên kết với nhà Grigori và Trưởng Gia Tộc tiền nhiệm của họ).

Thành viên gia nhập:

Nhóm của Sairaorg Bael. Từ Địa Ngục (Longinus “Regulus Nemea”).

Nhóm của Seekvaira Agares. Từ Địa Ngục.

Nhóm của Rias Gremory. Từ Địa Ngục (Longinus “Boosted Gear”).

Nhóm của Sona Sitri. Từ Địa Ngục.

Các Brave Saints (Griselda Quarta và Irina). Từ Thiên Đàng.

Ikuse Tobio. Nhân loại (Người sở hữu Longinus “Canis Lykaon” từ Grigori).

Xích Long Đế Vương Ddraig. Một trong Hai Thiên Long.

Cự Long Fafnir. Một trong Ngũ Đại Long Vương.

Tinh Long Yu-Long. Một trong Ngũ Đại Long Vương.

Ngục Long Vritra. Một trong Ngũ Đại Long Vương.

Thành viên tạm thời:

Nhóm của Vali Lucifer. Nhóm hỗn hợp gồm Quỷ, Youkai, nhân loại, pháp sư, và quái thú (Longinus “Divine Dividing”).

Bạch Long Đế Vương Albion. Một trong Hai Thiên Long.

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

New Life

Vì đội hình của nhóm và điều chúng tôi sẽ làm từ giờ trở đi về căn bản đều được sắp xếp rồi, thành viên [DxD] giải tán từ giờ phút này. Mọi người đều rời khỏi khu nhà cũ, và những người vẫn còn ở lại nơi này là thành viên của CLB Nghiên cứu những điều huyền bí.

“Ravel, chuyện là thế này. Anh- muốn giao ước với Le Fay.”

“Nếu đó là điều Ise-sama muốn, vậy thì bọn em cũng thống nhất về chuyên đó.”

-Như thế, tôi đã nói chuyện với quản lý Ravel của mình về chuyện tôi hiệp ước với Le Fay.

Tôi muốn lập giao hiệp ước với cô gái ấy kể cả khi quá khứ của cô ấy được bỏ qua, dù không phải là hoàn toàn, vì sự hình thành đội hình của nhóm. Kể cả Ravel cũng có phản ứng tốt vào lúc này.

Phải, có vẻ như việc giao ước giữa tôi với nữ ma thuật sư sẽ diễn ra thuận lợi thôi! Vẫn còn nhiều điều đang đợi tôi ở phía trước.....nhưng không còn lựa chọn nào khác ngoài việc phải vượt qua chúng thôi. Tôi sẽ lần lượt vượt qua từng khó khăn một.

Rias đứng lên, và nhìn vào từng thành viên một.

“Một nhóm mới đã được lập ra, và vì chúng ta tham gia vào nhóm đó, chúng ta không thể để những hành động ác độc của Rizevim Livan Lucifer được tiếp tục.”

Rias nói đồng dạng sau khi thay đổi thái độ.

“Không làm gì cả sau khi bị xoay như đê thế này không phải là cách làm việc của tôi, nên chúng ta sẽ cùng nhau trở nên mạnh hơn!”

“ “ “ “ “ “ “ “ “ “ “Vâng!” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”

Chúng tôi đã chuẩn bị tâm thế hoàn hảo nên chúng tôi có thể lao ngay vào việc tập luyện với Ngô Không thể hệ đầu và những người khác.

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

True Longinus

“HAHAHA! Người nhanh đến không ngờ. Không, ta xin rút lại lời nói đó. —Người nhanh hơn ta dự đoán. Người thấy cỏi âm thế nào hả Tào Tháo?”

“.....Đối với một vị thần đã mang tôi đến đây lại hỏi tôi nghĩ thế nào, ông quả đúng là một vị thần đáng sợ đấy, Sakra-sama.”

“Mà Georg với Leonardo đâu rồi?”

“.....Georg bắt đầu nghiên cứu về pháp thuật dưới cỏi âm kia. Có vẻ như là cậu ta sẽ không quay lại một thời gian đâu. Leonardo đang ở cùng với Georg.”

“HAHAHA! Những kẻ sở hữu Longinus đúng là những tên khó hiểu mà. A phải rồi. —Đúng như đã hứa, ta sẽ trả lại cho người Thánh Giáo.”

“Tiện đây, đang có chuyện xảy ra ở đây à?”

“-Hỏi đúng lúc lắm. Hay là người cũng tham gia chung với bọn họ luôn đi? Ta sẽ đi nói chuyện với những thế lực khác. Hãy làm điều đó vì người là “con người” được chọn bởi Thánh Giáo. —Chỉ cần tiêu diệt những tên Ác Long và tên Lucifer thôi.”

“.....Lũ Ác Long..... và một tên Lucifer, à.”

Table of Contents

High School DxD

Tập 16 - Buổi học ngoại khóa của Daywalker

Illustration

Life 0

Life 1 - Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí, tới Romania nào!

Life 2 - Nguồn gốc của Bóng Tối

Life 3 - Hãy cùng mình ngắm ánh nắng nào

Life 4 - Rizevim Livan Lucifer

Gasper Balor

Life DxD

New Life

True Longinus